

Giới thiệu Tội Cường Song Tu Tà Ác

Lâm Thiên là một thanh niên trọng sinh đến từ Từ Thiên Đại Lục, nơi mà Ma pháp cùng Đấu khí lên ngôi. Không biết phải làm sao, hắn bèn tìm cách giết thời gian.

Biết được bản thân có khả năng kỳ lạ nhờ xuyên việt, hắn bước vào con đường xuyên qua vô hạn.

Cả đời hắn chỉ có một giấc mơ tối thượng: "Chịch...chịch...chịch, chịch sạch gái đẹp....chịch hết BB.....chịch hết loli...ta là sinh vật ăn tạp a ha ha ha "

Chân lý của câu chuyện này chính là tà ác, tà ác không có điểm dừng ...thành phần yếu rim cùng đàn ông cho con bú không nên xem.

Ta viết hơi dâm tà thôi, ta viết một số truyện rồi...cốt truyện không được chất lượng cho lắm, nếu anh em thấy không tốt thì nhớ nhắc ta...ta chỉ viết chứ ích khi đọc lại lắm.

Là Đồng Nhân nên sẽ có xuyên qua các thế giới a.

Hiện tại xuyên qua: Attack On Titan....>>>

Danh sách tạm thời: Naruto, One Piece, Bleach, Dragon Ball, To Love Ru, Attack Of Titan, Sword Art Online, High School DxD, High School Of The Dead, Date A Live...một thời ta otaku sau này có chút bất cập nên tạm ngừng, giờ chỉ coi vài bộ xưa xưa thôi anh em có bộ nào, nhiều gái ấy ấy nói cho ta biết a...

====> TRUYỆN THUẦN YY + SÁNG VĂN...

Bạn đang đọc truyện *Tội Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Giới thiệu một ít thông tin (bỏ qua cũng được)

Lâm Thiên: 17 tuổi.

Ngoại hình: Siêu cấp mỹ nam.

Chưa có bạn gái.

Bản tính không quá tàn bạo, khát máu nhưng rất tà ác.

Hậu cung nhân số: ~ vô hạn ...

Từ Thiên Đại Lục.

Cấp bậc mới vào: Chia là hai cảnh chủ yếu.

Phạm Cảnh: 1 giai đến 9 giai.

Siêu Phạm Cảnh: - Đấu khí: Kiếm Thánh Sư, Địa Kiếm Thánh, Thiên Kiếm Thánh, Thần Kiếm.

- Ma pháp: Ma Đạo Sư, Địa Ma Đạo Sư, Thiên Ma Đạo Sư, Thần Pháp.

Ma pháp cùng đấu khí lúc bắt đầu đều dùng giai phân chỉ sau này mới chia ra từng loại, mỗi giai có 9 tinh. Trung bình đại lúc này ở 20 tuổi điều ở 2 giai đến 3 giai, những thiên tài thì cũng nằm ở 5 giai trái phải.

Đặt điểm của mỗi cấp bậc là:

1-3 giai: là có đấu khí hoặc ma pháp bán vào vũ khí để chiến đấu. Giai đoạn này Ma pháp sư khá là phế vì ma pháp không có tác dụng cường hóa nhiều như đấu khí. Có truyền ma pháp vào vũ khí thì cũng không có tác dụng bao nhiêu nếu không phóng ra được.

4-6 giai: là ma lực trong người có thể thả ra ngoài làm tổn thương diện tích nhỏ, ở cảnh giới này một người giết trăm người không khó. Giai đoạn này hai bên Đấu khí cùng Ma pháp là không có bao nhiêu chênh lệch thậm chí ma pháp còn hơi nhỉnh hơn. Dưới điều kiện thời gian cho phép một Ma pháp sư có thể niệm chú giết chết vài tên cùng giai Đấu Sư.

7-9 giai: Giai đoạn này bất kể Đấu khí hay Ma pháp sư không dễ dàng bị đánh bại do nhân số, có thể nói nhắc tay giết trăm người. Có thể thả ma lực ra

diện rộng tiêu diệt càng nhiều mục tiêu, ma lực cùng đầu khí trong cơ thể cũng vô cùng dồi dào. Lúc này Ma pháp sư mới thể hiện sự khủng bố của mình. Chỉ cần một vị cấp 9 ma pháp sư thời gian, một cái cảm chú sơ cũng đủ hủy diệt vạn quân địch.

Trong đại lục có Ngũ Quốc: Tinh Linh Quốc, Thần Long Quốc, Thú Thần Quốc, Đại Ma Quốc cùng Trung Thiên Quốc.

Trong đây bề nổi thực lực toàn diện là Thần Long Quốc mạnh nhất, Tinh Linh Quốc giàu nhất, Thú Thần Quốc binh lực hùng mạnh nhất, Đại Ma Quốc tà ác nhất, Trung Thiên Quốc là trung lập quốc gia nên mọi thứ không nổi trội nhưng được cái Hòa Bình nhất trong Ngũ Đại Đế Quốc.

Tam Đại Sâm Lâm (Rừng rậm):

Vô Tận Sâm Lâm: Ở cạnh Thần Long Quốc.

Thiên Đường Sâm Lâm: Ở cạnh biên giới Tinh Linh Quốc cùng Trung Thiên Quốc.

Ngục Tối Sâm Lâm: Ở ngay cạnh Đại Ma Quốc.

Tiền tệ là: Bạc, Kiêm Tệ, 1 Kiêm Tệ = 100 Bạc.

Quanh Minh Giáo Đình: Có mặt tại 4 đế quốc trừ Đại Ma Quốc, là tín ngưỡng chủ yếu của nhân tộc.

Hắc Ám UEHBz3L Giáo Đình: Tổng bộ đặt tại Đại Ma Quốc, còn các nước khác cũng có một ích chi nhánh mặt.

.....

Cái này thật ra ta làm để ta nhớ thôi chứ không phải làm cho anh em coi đâu ... ah ha ha ...

Cái này là chuẩn nhé sau này có quên thì quay lại coi, nhiều khi ta quên tả mất mẹ mấy cái chi tiết nàyanh em thông cảm a ...

1 chương của ta là 1k chữ làm chuẩn nhé, một ngày một chương nếu rảnh thì từ 2-3 chương ...

Và nhớ trong đây không có loạn luân (bị ban nick) nhưng toàn bộ cái khác có thể...ta khẩu vị rất nặng anh em không coi được thì nhớ chạy lấy người à...ta không chịu trách nhiệm cho một số anh em không chịu nổi độ biến thái, cảm thú, súc vật của ta a...Nhớ, chỉ áp dụng cho gái tuyệt không có G @ y anh em đừng nhầm

À mà ta quên nói đây là hỗn hợp đồng nhân nhá....a ha ha quên cmn luôn...này có thể nói là chủ thể giới...a ha ha.

23 /5/2017 ta ra chương, ta đang tích chương chống thiếu a.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Ta .

Lâm Thiên bật điện thoại.

“Alo, Chính Tà người à.”

“Alo ai thế.” Bên kia đầu dây trả lời.

Lâm Thiên nghe cái âm thanh quen thuộc đó cười khềnh.

“Con người Chính Ly đang ở đây...8h tối đây, chậm một phút ta cắt một chi của ả.”

“Alo...alo.”

Chính tà gọi lại liên tục nhưng không bắt máy, hắn tìm người tìm vị trí đầu dây bên kia. Sau khi tìm ra vị trí, thông báo cho toàn bộ binh lính ẩn mặt của Chính gia toàn lực đi đến.

.....

Lâm Thiên tắt máy nghe, để xuống. Hắn thật ra có thể bẻ ngay sim để không tra được dấu vết, nhưng hắn không làm thế vì mục đích của hắn cần tiếp xúc Chính Tà.

“Tại sao...tại sao...tại sao lại lừa ta, tại sao chứ ...”

Chính Ly cũng nhìn ra mục đích của hắn là cha mình, nàng rơi lệ gần như điên cuồng tra hỏi nguyên nhân.

Lâm Thiên nhìn xuống khuôn mặt đẹp không kém ca sĩ, người mẫu kia, hắn lạnh lùng trả lời. “Có trách thì trách người cha tốt của ngươi, nếu không phải hắn giết cha mẹ ta, ta cũng không đến mức làm ra chuyện thế này.”

“Cha...cha ta giết cha mẹ ngươi...không...không đây chỉ là hiểu lầm hiểu lầm thôi...Thiên tất cả chỉ là hiểu lầmcha ta là người tốt không thể nào làm chuyện độc ác như thế.”

Lâm Thiên nhìn nàng lắc đầu không tin, hắn cũng không để ý một chút nào vượt tóc nàng. Hắn lắc đầu. “Ngươi không tin thì ta cũng không có cách nhưng mà thù cha mẹ không báo không được...có thể ngươi đến với ta chỉ là một nỗi khổ của ngươi thôi.”

“VẬY...nói cho ta biết, ngươi có thật sự yêu ta.” Chính Ly khuôn mặt mặt mệt mỏi, lẫn trong đợi nhìn thẳng hắn.

“Ta...ta” Lâm Thiên hắn không thể trả lời được. Lúc đầu,hắn tiếp cận nàng chỉ vì báo thù nhưng mà qua một thời gian không ngắn bèn nhau, hắn có lẽ đã có cảm giác với nàng nếu không bây giờ hắn cũng không thể nào không trả lời được.

“Không cần nói...ta hiểu rồi.” Chính Ly cũng không phải một thời gian ngắn cùng chung sống với hắn, làm sao không biết tính cách của hắn. Cảm nhận hắn có một ít cảm giác với bản thân, nàng có thể không khổ sở như lúc đầu. Nàng chỉ hơi mỉm cười thả lỏng.

Lâm Thiên nhìn nàng mỉm cười, không biết tại sao sinh ra một tia hồi hận lừa gạt nàng.

“Rập”

“Đứng im”.

Toàn bộ căn nhà, bị trực thăng bao quanh, vô số người mặc áo đen phá cửa sổ súng đạn đầy đủ xông vào nhắm thẳng súng vào Lâm Thiên.

“Tránh ra.”

Binh lính tách ra một đường đi, một trung niên đi tới, hơi liếc qua Chính Ly, về mặt lạnh lùng nhìn Lâm Thiên.

“Lâm Thiên tên khốn nạn, ta đã tin tưởng ngươi giao con gái cho ngươi, không ngờ ngươi lại làm chuyện tàn tạt thương thiên này. Uổng công ta nâng đỡ cho ngươi. Cút ra khỏi con gái ta ngay không thì hôm nay ngươi đừng mong còn sống rời khỏi đây.”

Chính Tả về mặt sát khí đe dọa, Lâm Thiên không cãi lại nhưng cũng không tách ra xa Chính Ly. Chính Tả hiện tại rất muốn giết chết hắn nhưng cũng biết Lâm Thiên không thể nào không chuẩn bị gì mà làm việc này. Hắn cố khuyên nhủ Lâm Thiên.

“Lâm Thiên coi như ta van ngươi...ta chỉ có 1 người con gái là Chính Ly, ta không muốn mất nàng, xin ngươi nể tình xưa tha cho nàng”

Chính tả cảm thấy mất mặt khi cầu xin nhưng nghĩ đến đứa con gái duy nhất của mình hắn bất chấp tất cả.

“Chắc chắc...cảm động quá...phải chăng lúc giết cha mẹ tao mày cũng nói thế thì phải hay biết mấy.”

“Cái gìta giết cha mẹ ngươicha mẹ ngươi là ai.”

Lâm Thiên nghe hắn hỏi lại cũng lắc đầu, nhìn bộ dáng của hắn là biết ngay tên này không còn nhớ hai người đó nữa, cũng không nhắc lại.

“Chính Tả à ngươi không cần quan tâm...ngươi chỉ cần biết, hôm nay ngươi sẽ chết là được.”

Hắn móc từ trong túi ra một con chip, nhip nhàng nhấn xuống, từ nó phát ra những âm thanh bíp bíp. Chính Tả biết bị gài bẫy lập tức chạy lên máy bay nhưng mới nửa đường hàng tấn thuốc nổ được cài xung quanh ngôi nhà nổ tung.

Lâm Thiên đời này cũng không có gì tiếc nuối, hắn cũng không muốn hi sinh như thế nhưng ai bảo dựa vào sức một người như hắn muốn giết Chính Tả là chuyện không thể nào.

Hắn trước khi chết, nhìn qua Chính Ly, hắn trong đầu hiện lên nhưng kỉ niệm hai người bên nhau ...

“Chính Ly...xin lỗi”

Một quả cầu lửa bùng lên, phạm vi vài trăm mét bị chấn động phá hủy không còn, tất cả mọi người trong khu vực này không ai còn may mắn sống sót.

.....

Từ Thiên Đại Lục.

Lâm Ngụy Lam khuôn mặt anh khí mọng nước, mang trên người bộ giáp hoàng kim long vô cùng tuần mỹ không hợp lẽ thường. Trong tay hắn đang bế

một đứa bé cũng đáng yêu không kém.

“Ồ...thật là một đứa bé dễ thương.”

“Tướng công, đây là hôm trước ta nhặt được trong rừng không biết là ai vô trách nhiệm đến thế.” Bên cạnh là một cô gái tuổi khoảng 18, xinh đẹp vô cùng như tiên nữ vậy, đang xoa khuôn mặt mềm mại của thằng bé. Có điều hai tai nàng dài, nhọn hơn nhân loại bình thường.

“Tướng công...” Tinh linh công chúa Thiên Linh nhìn tướng công không chớp mắt nhìn đứa bé nàng giật người hấn vài cái.

“Hả hả gì.”

Lâm Ngụy Lam giật mình tỉnh lại, trên khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân không dấu nổi vẻ yêu thương nhìn đứa bé.

Thiên Linh nhìn Lâm Ngụy Lam kì lạ, chính nàng cũng biết nguyên nhân bí mật đó. Bỗng một ý tưởng nảy lên trong đầu.

“Tướng công nếu chàng thích nó như thế tại sao không nhận nó làm con đi...dù sao chúng ta cũng không thể có con với nhau.” Nàng ý vị thâm trường nói cho hắn.

Nghe nàng nói Lâm Ngụy Lam cũng xấu hổ, gật đầu. Không biết vì sao trong lòng hắn đã có một cảm giác kỳ lạ khi nhìn đứa bé, hắn cảm thấy mình rất hợp với nó, cha mẹ nó lại bỏ nó thì cũng không ngại chứa chấp.

“Thiên Linh đi thông báo đi...cứ bảo là chúng ta bí ẩn có con với nhau a...ngày mai ta sẽ lừa gạt bắt đất dĩ khai nhận a.” Lâm Ngụy Lam nhìn đứa bé càng ngày càng hợp, chọc chọc nó cười vui vẻ.

Thiên Linh mỉm cười gật đầu. “Vay ngày mai, ta sẽ lan tin ra nó là con của ta cùng...a không cùng tướng công...ha ha.” Tý nữa nói nhảm từ đó, Lâm Ngụy Lam liếc nàng, Thiên Linh cười ha YFQ2gUn hả chạy mất tích.

Lâm Ngụy Lam nhìn đứa bé lại nhớ đến cô công chúa thứ 3 của Đế Quân Thần Long Quốc, bỗng hắn lại muốn tác hợp cho hai đứa nhóc này, hắn đã nhìn qua cô công chúa nhỏ kia, cũng là một tiểu oa nhi vô cùng dễ thương a, cảm giác vô cùng hợp với Tiểu bảo bảo nhà hắn.

.....

(Ta nói trước ta viết không hay, ta chỉ viết chịch gái là tạm thôi, muốn gây cần, muốn hay thì bye trước, cầu huyết máu chó tràn đầy nơi đây.)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Phá phách thiếu gia (1)

Sáng hôm sau.

Hôm nay là ngày vui của cả Lâm Gia, cả kinh thành chấn động các đại lão gửi từng tấm thiệp chúc mừng, vô số quà lễ ùn ùn kéo đến. Ai cũng không muốn vị Bá chủ một phương này ghi nhớ, thà chịu tổn chút máu còn hơn tai họa bay đầu.

Trong khi đó, 2 Gia tộc lớn khác là Linh gia cùng Phù gia bận rộn, cộn họ không ngờ Lâm gia lại có quý tử nhanh đến thế làm mọi kế hoạch trù tính của họ lệch lạc.

Trong cung điện to lớn, một vị mặc Long bào cao quý đang ngồi đọc thiệp mừng. Đọc xong thư, Long Mặc đập bàn thật mạnh.

“Lâm gia không ngờ lại sinh quý tử, tại sao lại thế chả lẽ nguyên rủa không hiệu nghiệm...không được phải bàn cùng lão tổ thôi, Lâm gia càng ngày càng hùng mạnh Long gia đã không thể yên ổn ngôi vương nữa rồi...”

Hắn quay người đi về một mật động trong cung.

.....

Lâm Gia.

Tiệc lễ to lớn được đầu tư kỹ lưỡng chỉ trong một đêm, làm vô số quyền quý, quý tộc phải ghi nhận thêm sự khủng bố của tứ đại gia tộc. Không dám chậm trễ, các tiểu gia tộc cùng quý tộc nhỏ ai nấy cũng gương mặt rạng rỡ tham gia tiệc rượu.

“Ha ha chúc mừng...chúc mừng, không ngờ hai người lại cho bọn ta bất ngờ đến thế...ha ha.”

Một trung niên mặt mày đầy uy nghiêm, uy vũ đứng cười hào sảng chúc Lâm Ngụy Lam cùng Thiên Linh.

“Lâm Táng thúc thúc...bạn ta chỉ muốn tạo bất ngờ thôi mà, lâu rồi chúng ta mới gặp lại, không vì tên nhóc này thì làm sao một đại tướng quân như người đây chịu quay về.”

Trung niên đại thúc này là thúc thúc của Lâm Ngụy Lam, hẳn năm nay hơn 50 ngoài, guetOxC ở trong binh doanh cũng đã 20 năm, lập nhiều chiến công hiển hách chấn giữ biên cương lãnh thổ, thực lực đã Kiếm Thánh a. Do không có con cái nên Lâm Táng vô cùng yêu thương Lâm Ngụy Lam. Dù sau này hai người đều là Đại Tướng trong Tứ Đại Tướng Quân của Thần Long Đế Quốc, họ chưa bao giờ xảy ra xung đột lợi ích. Các binh sĩ vẫn thường qua lại cùng nhau.

“Ha ha, ta cũng đã không còn trẻ a, không như người 20 đã làm một viên Đại Tướng uy chấn một phương, ngay cả ta cũng chịu thua kém a.” Lâm Táng hào sảng cười.

“Lâm Táng thúc thúc cười chê, công lao của ta có lớn cũng không thể nào vượt qua người tiền bối như người a. Mà Kiếm Thánh tuổi thọ điều hơn 200 người chỉ mới sống một phần thôi mà cần gì phải nói thế.” Lâm Ngụy Lam cười đáp lời.

Thiên Linh bên cạnh ôm tiểu bảo bảo cũng chen vào. “Lâm thúc thúc a, lâu rồi không thấy người vẫn hào hùng như xưa.”

“Linh nhi tiểu tinh linh vẫn nhí nhảnh như xưa.” Lâm Táng hơi có tý bất ngờ nhưng cũng cười mắng.

Thiên Linh cũng cười hi hi. “Thúc thúc chê cười ta a...à mà quên đây nè.” Nàng đưa đứa bé trong tay cho Lâm Táng. Ôm đứa bé, hẳn kỳ lạ hỏi. “Người đưa ta làm chi.”

Lâm Ngụy Lam bên cạnh cũng cười vui vẻ. “Thúc thúc..bạn ta quên nói từ lúc mới sinh ra đến nay, chúng ta chưa đặt tên cho đứa bé.” Hai người ngưng ngưng nói. Thật tâm thì thầm cười khổ, chỉ mới một đêm làm gì có tên gì hay đặt cho nó.

“Ha ha, thế à, ta cũng tính đặt cho nó mà nghĩ lại các lão tổ đang bế quan còn chưa ra ta không dám tùy ý a.”

Lâm Ngụy Lam cũng cười gật đầu, dù sau Lâm Táng nổi bật trong cả Đế quốc nhưng cũng chỉ là chi phụ của gia tộc, bản tộc không quá nghiêm nhưng cũng không quá dễ đến một chi phụ lại đặt tên cho chi trưởng.

.....

“Linh gia gia chủ đến”

“Phù gia gia chủ đến”

“Hoàng thượng đến”

Bên ngoài đại sảnh, đi vào hai trung niên một nữ. Một nam thì khá là trang nhã nhưng không dấu nổi vẻ thâm độc trong mắt, liếc nhìn quá tiểu bảo bảo thì lóe lên một tia chán ghét, hẳn là Linh Tạo gia chủ Linh gia, một kẻ thù không đội trời chung cùng Lâm gia. Thực lực tuy không bằng hai đại tướng quân nhưng cũng là một 9 cấp ma pháp sư.

Trung niên mặc Long bào là Long Mặc, bề ngoài hào khí ngất trời, đế vương chi khí quay quanh. Là gia chủ Long gia Hoàng tộc của Thần Long Đế Quốc, cũng là người cầm đầu của Đế Quốc.

Còn nữ nhân cuối cùng xinh đẹp đầy đặn vô cùng bộ ngực to lớn cúc áo muốn căng nứt, cái mông đầy đặn cặp chân cao ráo không một tia phù phiếm, thân hình tuyệt đối đỉnh cấp mỹ nữ, trong cả tiệc mừng này không ai có thân hình quyến rũ hơn nàng, chỉ có trên khuôn mặt là Thiên Linh hơi nhỉnh hơn nàng. Nàng là gia chủ Phù gia Phù Nguyệt. Quanh thân nàng cũng bao phủ một nguồn áp lực không thua kém Ma Đạo Sư a.

Ba vị khách quý vừa đến, ba người Lâm Ngụy Lam ngưng lại nhìn thần. Cả ba đều cảm thấy khoa trương, dù biết tiểu bảo bảo ra đời sẽ sóng gió rất nhiều mà lại không ngờ cả tam đại gia tộc đều có mặt tại đây. Lâm Ngụy Lam cảm giác để phòng cung kính chào Long Mặc.

“Bái kiến Hoàng Thượng.”

Long Mặc từ đầu đến cuối không nhìn ra biểu cảm nào vẫn cười gật đầu. “Đại tướng quân đây không cần đa lễ, hôm nay là ngày vui của người, ta đến đây để chúc mừng.”

Trong mắt hắn xoẹt qua một tia nguy hiểm.

Lâm Ngụy Lam tựa hồ cũng cảm thấy được, biết hiện không phải thời cơ cũng lặng im xuống, dù sao hiện tại Long gia vẫn xem là bá chủ của Thần Long Đế Quốc.

Lâm Ngụy Lam không trả lời Long Mặc quay qua chào hai vị kia.

“Thật mừng khi hai đại gia chủ đây đều đến, ta đây không phải giàu có gì cũng chỉ có tạo một tiệc rượu nho nhỏ các người đừng trách.”

Long Mặc thấy hắn không đáp lại, một luồng uy áp bùng nổ, lâu lắm rồi từ khi các anh của hắn bị hắn hại chết, chưa từng có ai dám vô lễ với hắn như thế.

Một luồng hỏa khí tùy thời bộc phát. Lâm Ngụy Lam cũng cảm nhận khí tràng thay đổi kéo Thiên Linh cùng tiểu bảo bảo lui về sau. Trên người hắn khí thể đột biến tăng cao. Mọi người xung quanh hơi lắc đầu.

Nghe đồn Long Mặc đã bước vào Kiếm Thánh Sư năm 30 tuổi, năm nay đã 55 thực lực lại đột tiến xa hơn mà Lâm Ngụy Lam dù là Đại Tướng Quân thực lực cũng không kém nhưng mới 20 hơn, rất trẻ để cùng so thực lực cùng Long Mặc.

Ngay khi mọi người nghĩ Lâm Ngụy Lam yếu thế, thì lát sau liền sợ hãi im lặng.

Lúc này đây Lâm Ngụy Lam xung quang khí lưu làm như cô động, chống lại được Long Mặc.

Long Mặc bề ngoài vẫn bình thản nhưng trong lòng thì sóng gió ngập trời hắn đã bước vào Địa Giai Kiếm Thánh lúc này đây thả ra ngoài 2 thành uy áp, tương đương Kiếm Thánh 8,9 tinh, phải biết tại Thần Long Đế quốc nhân số hơn vài tỷ mà Kiếm Thánh chưa tới nghìn người, toàn bộ tập trung ở các đại gia tộc. Muốn bước tới Kiếm Thánh dù chính hắn là một thiên tài hiếm có cũng ít nhất 30 mới thành, Lâm Ngụy Lam bây giờ không qua 25 tuổi thực lực lại có thể chống lại Kiếm Thánh 9 tinh...quả thật là khủng bố

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Phá phách thiếu gia (2)

Long Mặc chấn động với thực lực của Lâm Ngụy Lam, hắn thấy tình hình không như dự tính, Lâm Ngụy Lam tiềm lực quá khủng bố nếu tạo phiền phức lúc này không tốt cho lắm.

“Ha ha, ta chỉ thử thực lực của ái khanh ra sao, không hổ là Đại Tướng Quân trẻ tuổi nhất Đế Quốc, 20 tuổi thì đã là Kiếm Thánh hậu kỳ...không sai, không sai. Xem ra đất nước này sau này còn phải nhờ khanh chống lưng.”

Long Mặc thu hồi khí thể vội vàng cười làm lạnh, trong lòng lại hận muốn ăn tươi nuốt sống Lâm Ngụy Lam, đường đường một Đế Quân một nước lại mất mặt trước bao nhiêu người, con giận này hắn đè nén quá mức rồi.

Lâm Ngụy Lam xua đi mồ hôi trên trán ra vẻ hơi mệt mỏi. “Hoàng Thượng quá khen thần không thể nào là đối thủ của người được.”

Hai người còn rất nhiều cớ kỵ, nếu có thể điều tạo cho nhau bậc thang xuống đài không quá mất mặt.

Hai người làm như chuyện gì cũng không có, Long Mặc đến chiếc ghế cao nhất, xoa hoa nhất cùng quý phái nhất ngồi xuống, hành động này làm Lâm gia người càng thêm chán ghét.

Lâm Ngụy Lam không để ý tiến lại bên cạnh Thiên Linh gật đầu.

Thiên Linh bí mật nói. “Tướng công, không phải ngài đã đạt đến Địa Giai Kiếm Thánh rồi, tại sao lúc này còn giữ sức.”

Lâm Ngụy Lam lắc đầu. “Phải biết, đầu thuyền đón sóng, ta không muốn vì một số chuyện không đáng để ý mà ghi nên đề phòng của gia tộc khác. Lâm gia tuy mạnh không sao, nhưng quá mạnh sẽ bị bài xích, ai cũng hợp tác lại chống đối Lâm Gia thì dù có mạnh đến đâu, Lâm Gia cũng phải chịu tổn thất không nhỏ.”

Thiên Linh gật đầu.

.....

Đã đến giờ, Lâm Ngụy Lam bước lên bục chính trong tay ôm một đứa nhóc.

“Đây là con của ta, hôm nay ta mở tiệc rượu là muốn cho mọi người biết, ta...Lâm Ngụy Lam có một đứa con...hắn tên là Lâm Thiên.”

“Chúc mừng tướng quân.”

“Chúc mừng tướng quân”

...

Quan khách vỗ tay chúc mừng. Lâm Ngụy Lam tư thế bá khí, mặt tươi cười rạng rỡ như thiên thần, làm chao đảo mọi người bất kể nữ nhân hay nam tử.

.....

7 năm sau dlsRsW7U.

Một đứa bé khoảng 7,8 tuổi, vô cùng đáng yêu đi trên đường phía sau là hai cô gái bằng tuổi cũng, đáng yêu không kém.

“Lâm Thiên tiểu đệ đệ, ngươi đi đâu đây thật là mệt a...”

Cô bé mặc áo đỏ, đứng bên trái kéo lấy áo hấn, vỗ chân than hờ.

Lâm Thiên nhìn cô nhóc, phiền phức mở miệng, “Ai bảo hai ngươi theo ta, ta chỉ đi đùa một chút thôi có cần phải nép sát ta tới ngày thế không?”

Lâm Ninh vô cùng ủy khuất mếu mòi. Lâm Thiên nhìn liền biết nàng sắp khóc, lắc đầu, hấn bó tay với cô gái nhỏ này rồi. “Thôi thôi, đừng khóc...ta không cố ý, chỉ là tâm tình không được tốt nên nói chuyện khó nghe thôi, xin lỗi ngươi.”

Lâm Ninh nghe hấn dỗ dành nhanh chóng lau nước mắt, vẻ mặt cười tươi như hoa ôm cánh tay hấn lắc qua lắc lại ngai ngừng. “Không có gì um, ta thích ngươi ngầu thế mà, a hi hi.”

Bên cạnh cô gái mặc áo xanh da trời, búi tóc thắt bím vô cùng anh khí, sau lưng có mang theo một tiểu kiếm nhỏ, tuổi của nàng lớn nhất, khoảng độ 10 tuổi. Nhìn tiểu Lâm Thiên bị Lâm Ninh bám theo như đĩa, mở miệng châm chọc.

“Tiểu Thiên quả là anh hùng xuất thiếu niên, mới mấy tuổi đầu mà một đồng tiểu nữ nhi thích ngươi, có lúc ta nghi ngờ ngươi là mấy tên quái thú thúc thúc đó.”

Lâm Ninh nghe nàng nói, tiểu nữ oa ngoan ngược như nàng lập tức chỉ vào người Phù Tinh.

“Ô, Phù Tinh tỷ tỷ đây cứ nói như là mình không đấy, không biết ai cả ngay đi theo cạnh hấn lúc nào cũng vác theo thanh kiếm hù dọa đám tỷ muội a...”

“Có tin ta chém ngươi không...” Phù Tinh mặt đỏ bừng, liền xách tiểu kiếm lên hăm dọa.

Lâm Thiên từ trước nhìn hai nàng trò chuyện như không có hấn, đầu đỏ mồ hôi. “Nữ nhân bây giờ a...phát triển quá sớm.”

Nói xong hấn chạy một mạch đến đấu giá đài.

Nghịch Thiên Công Hội là đấu giá công hội lớn nhất đại lục, nơi đấu trong Từ Thiên Đại Lục đều có các chi nhánh của Công Hội này, có nhiều người nói bối cảnh của nó có khi còn hơn cả mấy cái Đế Quốc.

Dù không biết thực lực của nó chính xác là bao nhiêu, nhưng mà Lâm Thiên biết, dù là các lão tổ trong Lâm Gia xuất quan cũng phải nể mặt Công Hội này mấy phần.

Hấn vừa chạy đến vừa tính vào đấu giá một ít thứ, lại nhìn thấy nhiều người bu lại một khu vực cách đó không xa, mang tín thiếu kỳ hấn đi lại xem.

Một cô gái nhỏ nhắn 6,7 tuổi phấn điều ngọc trác, dù mặt trên người bộ áo rách rưới nhưng cũng không che dấu đi vẻ đẹp non nớt của nàng, nàng lớn lên tuyệt đối là một mỹ nhân cực phẩm.

Lúc này đây phía trước ngực nàng treo một cái bảng bán thân giá 30 Kim tệ.

Lâm Thiên cũng hơi bất ngờ, cái giá 30 Kim đối với hấn thì không phải tài sản to lớn gì tùy tiện tiêu sài hàng tháng của hấn cũng hơn vạn Kim. Mà cái giá 30 Kim quá lớn, nhiều đã đủ một gia đình dân thường sống 1 năm không lo nghĩ.

Hấn thấy cô bé cũng khá xinh xắn, cũng không ngại mở hầu bao giúp cô bé, bên cạnh hấn không thiếu mấy cô gái nhỏ tuổi đáng yêu như thế này, lâu dần thành ra hấn có chút đặc thù cảm tình cùng mấy cô bé trẻ tuổi thế này.

“Ô kìa, cô bé này xinh đẹp đó, bắt nó lại về làm nha hoàn cho ta.”

Lâm Thiên nhướng mày, một thiếu niên cùng hai tên nô bộc đi đến chắn trước đường hấn.

Cô bé chống trả không cho hai tên nô bộc kéo đi.

“Bạt”

Một tát qua đi.

Hai tên nô bộc nằm xuống, ôm mặt in dấu tay.

Bọn người bên cạnh xem trò vui cũng bất ngờ, không ngờ ra tay lại là một đứa nhỏ, nhìn ra đứa nhỏ này cũng là một tiểu Đấu sư hơn nữa cấp bậc cũng không thấp.

“Môe...dám ra tay phá hư chuyện của ta còn dám đánh nô bộc của ta nữa, môe ngươi không muốn sống ở Kinh Thành này nữa rồi.”

Tên quý tộc hốc hách hò hét, tựa như muốn nói cả cái Kinh Thành này là của hấn không bằng.

Lâm Thiên lắc đầu, hần rất ít khi xuất hiện trong mấy tiệc rượu nên nhiều tên quý tộc, thiếu chủ không biết hần. Tên này chắc cũng không phải hậu trường lớn, nếu không không thể nào không biết hần.

Ngước đầu lên nhìn, quang 30 Kim từ trừ vật nhấn xuống trước mặt cô bé, cô bé còn đứng hình chưa kịp phản ứng. Lâm Thiên vuốt tóc nàng, ý bảo nhặt lấy.

Nhìn xuống đất 30 Kim cô bé chop lấy, hai hàng nước mắt lạ kỳ chảy ra, nàng chạy đi.

Lâm Thiên không đòi hỏi gì, nhìn cô bé khuất bóng. Nhìn qua tên Quý tộc cận bã, đá chuẩn ngay vào hai chân hần.

Một tiến hết vang dội như heo bị cắt tiết.

Lâm Thiên đi thẳng về cửa đấu gia hội, không quan tâm đến tên Quý tộc.

“A...Lâm Thiên người chạy nhanh thế.” Phù Tinh cùng Lâm Ninh thở hổn hển, đuổi theo một mạch tới đây, mệt không tả nổi.

“À ta nhìn các người chơi vui không muốn phá hủy tâm tình nên không nói.” Hần lấy đại cái có cho qua, thật lòng thì hần bị mấy cô nhóc này bám đuôi riết chán mà chồn thôi.

“A...xú tiểu Thiên, vui cái gì muốn trốn ta à, có tin là ta cắt sạch áo người không.” Phù Tinh bị Lâm Ninh triều đùa hiển lộ ngay ra cái tính Ngự Tỷ bá đạo ngay.

Lâm Thiên mồ hôi, né người qua một bên, không dám đùa nữa. Phù Tinh thực lực cao hơn hần nhiều nếu đánh nhau hần không thắng nàng chỉ làm bao cát thôi.

“Tinh tỷ quá tàn bạo a, tiểu Thiên Thiên lại đây ta ôm, đừng chơi đùa với người không có nữ tính kia.” Lâm Ninh thấy hần bị Phù Tinh ăn hiếp lập tức chạy ra che chở cho hần.

Lâm Thiên nhân lúc hỗn loạn lách người vào đám đông tiến vào đấu giá phòng.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cảm giác .

Hần nhân lúc Lâm Ninh cùng Phù Tinh cãi nhau, lên vào sảnh trước, huy hoành cảnh lầu rọi vào mắt, nơi này sang quý vượt qua cả Lâm Phủ.

Lâm Thiên đưa ra một tấm Kim Bài thân phận cho hai người canh cổng, hai người đó chỉ nhìn sơ qua liền cho hần tiến vào. Không trách được, Nghịch Thiên Đấu Giá Hội là một kẻ không lỗ đây quyền lực, sức mạnh, không ai ngu ngốc quấy rối nơi này. Hơn nữa Kim Bài thân phận vô cùng sang quý, không phải ai cũng có thể có, người có điều là những đại trưởng lão, thiếu chủ, các đại gia tộc, tùy tiện một người cũng đủ giết bọn hần vài trăm lần.

Lâm Thiên không phải một lần vào nơi đây, nên cũng không lạ lắm gì hoành cảnh, đi về nơi ngồi cũ của mình, một trong những gian phòng cao nhất sảnh.

Mọi người sau lưng nhìn hần bước vào lầu cao nhất, hơi có chút hiếu kỳ, một đứa nhóc 7,8 tuổi có Kim Bài thân phận, cái này quá khoa trương.

Ngay khi vừa ngồi xuống, lấy tay bóc lấy một chùm nho lên ăn, trong sự hiếu kỳ của cô hầu gái, hần bắt chéo chân lên thưởng thức.

Lâm Ninh cùng Phù Tinh lúc này cũng bắt kịp chạy vào, thấy hần ngồi im lặng ngồi ăn nho hai người im lặng, sai bảo tiểu hầu gái mang lại thêm hai cái ghế.

Hầu gái tiểu thư hơi kinh ngạc vì độ tuổi của mấy vị khách quý này nhưng cũng không chậm trễ, chạy ra ngoài.

Vài phút sau hai cái ghế tinh xảo được chuyển đến, hai người Lâm Ninh cùng nhẹ nhàng ngồi xuống.

“Lâm Thiên hôm nay người muốn đấu giá thứ gì đây.” Thiên Linh hỏi.

Hần lắc đầu. “Ta không biết, cảm giác muốn đến thôi...”

Thiên Linh: ...

Hai người nhìn hần nghiêm túc cũng biết không đùa, trong lòng thầm thắc mắc. Rốt cuộc là thứ gì khiến tên đậm bạc này sốt sắng đến vậy. Phải biết trên đời phạm tục hầu như chẳng có bao nhiêu thứ hần hứng thú. Lần này lại khác biệt, thật là kỳ lạ.

“Kính chào quý vị hôm nay chúng ta có 1 món đặc biệt vô cùng sẽ giữ lại đến cuối cùng, trước đó chúng ta sẽ đấu giá một ít thứ quý hiếm”

“Đầu tiên là Tuyền Tiêu Kiếm.”

Vị đấu giá sư trong tay nâng một thanh kiếm nhỏ nhắn, hoa văn uốn lượn như dòng nước. Đưa tay chặt vào một tấm kim cương.

Thanh kiếm dễ dàng gọt sạch phần chạm phải, hơn nữa dấu vết ngọt mịn vô cùng dễ nhận ra thanh kiếm này sắc bén đến chừng nào.

“Giá khởi điểm 20 vạn Kim tệ.”

“22 vạn.”

“24 vạn.”

...

Thanh kiếm chốt giá 35 vạn bán cho một tên kiếm sư, vừa lấy được thanh kiếm tên kiếm sư này không nhận được vuốt ve nó như tiểu mỹ nhân, tên này là một tên yêu kiếm như mạng a.

Lâm Linh nhìn thanh kiếm khinh bỉ. “Chỉ là một thanh Phàm Bình thượng phẩm cũng mất mặt như thế.”

Lâm Thiên Fhc1DYTx bên cạnh tròn mắt, Phù Tinh thì cười ha hả.

Phù Tinh nói. “Tiểu công chúa Lâm Gia, người chưa ra đời thì chưa biết gì là khổ cực, không phải ai cũng như người vừa sinh ra đã là tiểu công chúa cao quý vạn người tung hô, đối với bọn thường dân chỉ là 1000 Kim tệ đã là một con số lớn lắm rồi, Phàm Bình thì đừng nói.”

Phù Tinh tuy hay tranh cãi cùng nàng nhưng tính tình vô cùng tốt, nàng không ngại chia sẻ một ít kinh nghiệm cho Lâm Linh.

Lâm Linh biết mình hơi phách lối, sợ Lâm Thiên không ưa, liền rút đầu như tiểu bảo bảo, nhẹ mồm xin lỗi.

Lâm Thiên nhìn nàng nhận lỗi cũng cười cười, thật ra hắn cũng không quan tâm lắm, thế giới này là thế, mạnh được yếu thua, hắn cũng không phải thánh mẫu quan tâm dân thường lắm rồi bọn hắn chưa chắc trả ơn. Thà để tự nhiên sắp xếp thôi.

Đến chừng 20 món không quá đáng quan trọng, ít nhất trong mắt ba người là thế. Cuối cùng cũng đến áp trực vật phẩm, vị đấu giá sư cẩn thận mở ra một quyển sách óng vàng tuy còn nguyên vẹn nhưng bao phủ một luồng tịch liêu hoang cô.

Đấu giá sư về mặt kinh dị giới thiệu. “Vật này chúng ta không biết là gì, nhưng trong một lăng mộ cổ khai quật được, trong đó không có gì ngoài cuốn sách này, chúng ta đã thử nghiệm qua và phát hiện cuốn sách này vô cùng bên dũ là Kiếm Thánh cũng không thể nào phá nó được. Chúng ta áp giá là 2000 vạn mỗi lần tăng giá không thấp hơn 100 vạn.”

Phía dưới bàn luận xôn xao, chỉ một cuốn sách có thể ngăn lại Kiếm Thánh thật khó tin.

Lâm Thiên đang ngồi ăn nho bặt giát, làm hai người giắt mình hoảng hốt.

Hắn sờ trái tim. “Nó...chính nó, không sai.”

Không biết hắn lắm bảm thứ gì, nhưng nhìn thần sắc của hắn, Lâm Linh cùng Phù Tinh cũng biết vật này vô cùng quan trọng, trong lòng không tự chủ bắt đầu nhảy lên.

Lâm Thiên hắn nhìn quyển sách kỳ bí, lại sờ trái tim của mình. Khóe miệng hắn soẹt ra một tia mỉm cười.

“Cuối cùng, thứ ta muốn tìm cũng xuất hiện.”

(Sida ta cũng không biết... nói gì...ta cảm thấy chán chán chán á...đang có hứng thú viết chuyện ... Đm lại phát hiện một bộ cv cực hay cực hợp, không có chút tý quan tâm đến sáng tác nữa mọe mọe mọe, để rảnh cây hết cuốn kia rồi quay về sáng tác thôi)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Thức tỉnh hệ thống .

Lâm Thiên đè nén cảm xúc, chăm chú quan sát cuốn sách thần bí đó, hắn lại nhìn xuống khán đài.

“Trời, có thể ngăn cản Kiếm Thánh thực lực, thứ này còn mạnh hơn phòng ngự khí nhà ta, mọe nhất định phải mua.” Một thương nhân nói.

“Kỳ diệu, một cuốn sách lại có thể tốt phòng ngự như thế, nếu có nó, sau này ta không còn lo không có vật bảo mạng.” Một vị Mạo Hiểm Công Hội trưởng lão trầm ngâm lên tiếng.

Nơi đây không thiếu nhưng thế lực nhỏ yếu không có kiếm thánh, bọn họ đều đặt tâm tư vào cuốn sách này, không cần biết nó có tác dụng đặt thù gì nhưng mà chỉ khả năng phòng ngự của nó đã khiến nhiều người không tiếc tắng gia bại sản để mua nó.

Các đại gia tộc thì khác, nơi bọn họ không thiếu Kiếm Thánh, bọn họ quan tâm hơn là cuốn sách bí mật.

Lâm Thiên nhìn mọi người dưới sảnh nhồi nhào vì cuốn sách, hắn lắc đầu, lại nhìn lên các phòng kế bên cạnh né lên một tia kiên ky. Đấu giả hội rất quan tâm sự bảo mật nên chỉ cần tiêu một ít chi phí liền có thể đấu mất đấu giá, chỉ có vài phòng khách quý như hắn đầy đủ tiện nghi, bí mật cũng tăng cao nhất.

Hắn không lo bọn họ biết mật mình gây thù, cái hắn lo là tài lực của hắn có thể đấu không lại mấy đại lão này. Hiện tại hắn chỉ giữ lại chút may mắn, cầu mong bọn quái vật này không động tâm đến quyển sách.

“Bắt đầu đấu giá.”

2.200 vạn ...

2.500 vạn ...

...

5.000 vạn ...

Nháy mắt giá tiền tăng lên 5000 vạn, vô số các tiểu quý tộc thương gia ngao ngán lắc đầu.

“10000 vạn.”

Ngay khi giá cả chậm rãi dân lên một âm thanh từ hàng khách quý cao nhất vang lên lập tức lại đưa giá nóng hổi trở lại.

15.000 vạn...

20.000 vạn...

“Bồn Thái Tử ra 50.000 vạn ai dám tranh.”

Một âm thanh non nớt nhưng đầy uy nghiêm vang lên, Thái tử danh hiệu vừa ra các đại lão ở các phòng khách quý thu tay lại, chắc lưỡi, không ngờ Thái tử cũng có ý cùng quyển sách này. Bọn hắn không sợ Thái tử chức vị nhưng vì một cuốn sách không rõ lợi ích gây một tôn đại thần sau này có khả năng cầm đầu Đế Quốc thật là một hành vi ngu ngốc.

Lâm Thiên sợ giá cả vượt qua khả năng của mình không ngờ Thái tử Long Nan vừa ra tiếng các đại lão liền im lặng. Hắn trong lòng thầm cảm ơn tên Thái tử này. Nhưng cũng không do dự ra giá.

“60.000 vạn...”

Lại nghe một người vừa đưa ra giá, các vị khách ở đây lâm vào kinh hãi. Thái tử đã ra mệnh thế còn dám tranh chấp tức là đánh mặt Thái tử điện hạ.

Trên một căn phòng, một thiếu niên 10 tuổi hơn, mặc hoàng kim áo bào, đầu tóc buộc chặt. Khuôn mặt tinh xảo không kém Lâm Thiên dù tuổi còn nhỏ nhưng mị lực đã không dLIMZZGy kém.

Hắn đập tay lên bàn.

Tên nào không có mắt dám chọc ta.”

Quay đầu lại. “Ám lão ra lệnh điều tra cho người này là ai, ta muốn hắn chết không toàn thay.”

“Dạ” Trong bóng tối, một âm thanh đáp lại sau đó lại biến mất.

Khuông mặt của Long Nan vô cùng âm độc liếc nhìn gian phòng của Lâm Thiên, trong lòng hắn, dù tên kia là ai đi nữa thì cũng không cao quý bằng Thái tử hắn.

Lâm Thiên thấy Long Nan không ra giá, lập tức biết ngay mờ ám, lạnh lẽ thông tri cho hai cô nhóc đi về trước.

Hai cô nhóc lúc đầu còn không muốn tách hắn ra, các nàng muốn nhìn xem có chuyện gì xảy ra.

Lâm Thiên nhìn hai cô nhóc cứng đầu không nghe muốn ở lại cùng hắn, hắn cũng không tức giận mà dụ dỗ.

“Các người mau về thông tri gia tộc, tìm cao thủ đến đây, các người ở lại cũng vô dụng chỉ có tìm trợ giúp mới khiến ta không bị nguy hiểm.” Lâm Thiên đổ dành.

Các nàng nhìn nhau, suy nghĩ một hồi gật đầu. Hắn nói cũng đúng, các nàng ở lại cũng không giúp gì cho hắn, không bằng về tìm kiếm viện binh.

Nhìn hai cô nhóc này bị lừa đi hắn coi như khỏe. Thật ra, ba người điều là người có địa vị trong tộc. Tộc làm sau lại yên tâm để bọn họ bên ngoài mà không có cao thủ ẩn nấp bảo vệ. Hắn thật ra chỉ muốn một nơi yên tĩnh tìm hiểu cuốn sách này mà thôi.

Xuống lối tắt, hắn đi đến nơi giao dịch. Nhìn thấy chủ sự là một cô gái trưởng thành vô cùng xinh đẹp hắn lại tiếp nhận hàng.

“Đây là vật phẩm đấu giá.”

Nàng tươi cười lấy ra một cuốn sách đưa cho Lâm Thiên. Hắn cũng đưa cho nàng lại tấm thẻ của hắn, mỗi người đều có một tấm thẻ khi đăng ký thân phận, Nghịch Thiên Công Hội sẽ ghi hóa đơn vào đây là có thể oke.

.....

Chạy ra một khách sạn bí ẩn, nơi đây là một khu tình báo bí mật của Lâm gia. Hắn dùng khóa mở xuống tầng hầm, lại dùng chốt Đầu khí khóa lại, chỉ cần có người tiến vào hắn lập tức biết ngay.

“Cuối cùng nó là gì...”

Mở cuốn sách ra Lâm Thiên lầm nhảm.

“Không thể nào...đây là”

Trong cuốn sách chỉ có một dòng chữ Trái Đất là “Khởi Nguyên.”

“Đau quá”

Lâm Thiên ôm đầu đau đớn, máu từ miệng chảy ra. Tâm trí mơ hồ "bịch" một tiếng hắn ngã xuống đất, cuốn sách cũng hóa làm một luồng ánh sáng biến vào đầu hắn.

Hai giờ sau.

Lâm Thiên tỉnh lại trong đầu lại nghe thêm một giọng kỳ lạ.

“Keng đang trong quá trình dung hợp...10%...20%...80%...90%...100%.”

“Hoàn thành thức tỉnh.”

“Ký chủ được tặng Một gói quà lớn...Hai hạn công năng Xuyên Không cùng Rút Thương mớ ra.”

Lâm Thiên kinh hãi, đây không phải trong truyền thuyết hệ thống hay sao. Vội vàng bật thông tin lên.

Lâm Thiên

Tuổi: 7

Thực Lực: 2 giai 3 tinh.

Tư Chất: Cửu Đẳng (gồm: Nhất Đẳng thấp nhất đến Cửu Đẳng cao nhất...trên còn có)

Công Pháp: Thiên Tường Quyết. (Lâm gia)

Vũ Khí: không

Súng Thú: Không

Thẻ Chất: Không

Huyết Mạch: Không

Thiên Phú:

1: Vô Thượng Mị Lực: ẩn (Chưa mở)

2: Dâm Tà: ẩn (Chưa mở)

3: Vô Địch Bền Bỉ: ẩn (Chưa mở)

....

Lâm Thiên nhìn bản tin trong đầu hiện ra, trong lòng vui vẻ bàn tay lớn hấn đến rồi.

“Keng...ký chủ có một gói quà có hay không mở.”

Lâm Thiên không do dự chọn mở.

“Keng chúc mừng ký chủ thu được Sáng Thế Tổ Quyết, Cẩm Kỳ Super Sayya Huyết Mạch, Xuyên Toa Chư Thiên Thân Phận Tật, Khai Ấn Thiên Phú Tật, 3 Lần rút thưởng miễn phí, 1 lần xuyên toa miễn phí, 100.000 điểm thưởng”

(mọi nó cái này mới yy từ từ ta buff cho nó bá cmn đạo luôn, trên trời dưới đất đồ thẳng nào dám đụngừ ta quên nói (đăng trị) truyện là yy nhá, nhiệm vụ chính là chịch chịch thôi, đánh nhau chỉ là trang bức ta nói trước ấy he he...Muốn biết ra sao thì cứ đọc sẽ biết ...)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thiên Phú Quá ...Kỳ Hoa .

Lâm Thiên không ngần ngại mở ra Hệ Thống tặng Giám Sát Thuật.

Sáng Thế Tổ Quyết: còn được gọi là Chí Tôn Công Pháp, là công pháp nguyên sinh hỗn thể tức là công pháp tự nhiên tạo thành trong thời Hỗn Độn, nghe đồn chỉ cần có người học thành công pháp sẽ tạo hóa chư thiên hóa thân thành Chí Tôn. Sáng Thế Tổ Quyết tổng cộng 10 tầng, mỗi tầng có một diệu dụng khác nhau.

Cẩm Kỳ Supper Sayya Huyết Mạch: Là một loại huyết mạch bá đạo nhất trong các vị diện, dù không phải là đỉnh cấp nhưng cách tu luyện dễ dàng cùng khả năng tăng lên vô hạn thực lực thì cũng tuyệt đối mạnh nhất. Chú ý: đây là Hệ Thống cải tạo qua sức mạnh vượt xa huyết mạch Supper Sayya bình thường, vượt quá cả thần linh. Tổng cộng cơ bản biến thân có 3 cấp: SJJ 1, SJJ, SJJ3, biến thân không hạn chế. Tùy thời thực lực tăng cao mà có thêm nhiều biến thân.

Xuyên Toa Chư Thiên Thân Phận Tật: Tạo lập một thân phận ở vị diện khác, còn tác dụng...tự tìm hiểu.

Khai Ấn Thiên Phú Tật: giải khai các thiên phú ẩn sâu trong người, khiến chủ nhận nhận được tặng phúc càng thêm mạnh mẽ.

3 Lần Rút Thưởng: Miễn phí rút thưởng ba món đồ vật.

1 Lần Xuyên Toa Thế Giới: Xuyên qua một vị diện định sẵn.

Lâm Thiên cảm thấy hai mắt nổ tung, không ngờ hấn được buff thế này, không như các nhân vật chính khác vừa vào đã phải nhảy hố, lao đầu mạo hiểm, chỉ để nhận một chút khen thưởng.

Hắn bất ngờ rất nhiều thứ, tỷ như hệ thống này từ đâu tới, những thứ này từ đâu biến ra...rất nhiều thứ hắn muốn biết, mà cũng như bao nvc khác hắn sẽ không bao giờ có câu trả lời ngay lúc đầu.

Lâm Thiên nhìn Sáng Thế Tổ Quyết niệm trong đầu học ngay, không hổ là hệ thống xuất phẩm chỉ vừa mới học tập hắn liền mặc định đạt được tầng một, công pháp này tăng một là một loại thần thông tên là Hấp Thu.

Chỉ cần hắn muốn hấp thu thứ gì thì chỉ cần vận công pháp là có thể hấp thu thứ đó thành một phần trong cơ thể, chỉ áp dụng cho kỳ lạ thể chất cùng kỳ dị thuộc tính kỳ năng.

Lại mang vào Cẩm Kỳ Supper Sayya Huyết Mạch, thân thể hắn lại phát triển cứng cáp lên nhanh chóng vượt qua thường nhân, phàm binh vũ khí hiện tại đã không thể gây thương tích gì cho hắn.

“A...”

Hắn rùng lên, thực lực tăng lên, cả căng hàm kiên cố lúc này run rẩy như muốn sụp đổ. Lâm Thiên nhìn xung quanh mình, phát hiện từng tia sáng màu vàng bao quanh thân thể, mái tóc dựng đứng, cơ bắp hồ ra vô cùng bá khí, hắn như một tiểu chiến thần vậy.

Lâm Thiên hạ xuống.

“Ài không hổ là truyền thuyết cấm kỵ Sayya huyết mạch chi Sjj cấp một đã khiến thực lực của ta tăng lên gấp 50 lần, phía sau còn hai cấp nữa không biết nó mạnh đến thế nào.”

Lâm Thiên không giám thử, chỉ Sjj cấp 1 đã khiến nơi này muốn sụp đổ, nếu lại tăng nữa thì hẳn không dám đảm bảo tòa hầm này nguyên vẹn. Lâm Ngụy Lam biết hẳn phá đi sẽ về 8bSLsoz đánh mông hẳn.

Lâm Thiên không nhìn được sờ mông cười khô, hai kiếp người, tuổi tác cộng lại điều hơn Lâm Ngụy Lam lão ba khôn kiếp, thế mà vẫn bị hẳn treo lên đánh a, chỉ có Thiên Linh mẹ thương hẳn nhất.

Hắn hiện cũng không biết thực lực mình ra sao, nhưng biết cũng không tùy tiện lộ ra được. Linh tính hẳn mách bảo bộc lộ sức mạnh quá sớm sẽ khiến cho cái thế giới nàykhông thú vui nữa.

“Mẹ, tại sao ta có suy nghĩ thế này...” Lâm Thiên vỗ đầu một phát, bản tính đậm bạc như hẳn lúc nào lại nghĩ vui đùa như thế này, chẳng lẽ tới thời kỳ thiếu niên phản nghịch rồi.

“Sử dụng Thiên Phú Tập đi hệ thống.”

“Keng hoàn thành.”

1 Vô Thượng Mị Lực: Mị lực mở ra gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này có thể nói là vô cùng đào hoa, hấp thu mọi lực chú ý từ người khác giới, không giới hạn tuổi tác, chủng tộc,

2 Dâm Tà: Hiệu quả gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này bản tính dâm tà ẩn sâu khó nhận biết trừ khi gặp đặc thù kích thích mới thể hiện rõ. Khiến người này có khả năng tiểu huynh đệ phát triển vượt qua thường nhân tưởng tượng, thậm chí có khả năng trong thời gian ngắn tăng cao kích thước.

3 Vô Định Bền Bỉ: Hiệu quả gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này thể lực, tinh lực, lực lượng cơ hồ vô tận không bao giờ sụp giảm. Một trong những thuộc tính thiên phú hiếm có nhất thiên địa dù Thần Linh cũng không thể sở hữu.

Lâm Thiên vừa mở ra tiềm tàng thiên phú trong cơ thể, bỗng trên mặt càng thêm tà khí đôi mắt từ màu xanh nhạt từ từ biến thành màu xanh đậm vẫn trắng vô cùng ma mị.

Lâm Thiên cảm nhận cơ thể mình dần thay đổi, tiểu huynh đệ phía dưới tựa hồ to lớn thêm a, bản tính cũng không còn đậm bạc như trước, lúc nào cũng nhô nhào như một dòng thủy triều tùy thời cập bến gây họa muôn dân.

“Mẹ, không biết mở ra thuộc tính là tốt hay xấu.”

Lâm Thiên cảm giác cũng không tệ, dù sau không nam nhân nào mà không muốn mình mạnh mẽ thứ đó.

Hắn cười tà.

“Hệ Thống rút thưởng đi.”

“Keng, chúc mừng ký chủ rút trúng Âm Dương Song Tu đại pháp.”

“Keng, Chúc mừng ký chủ rút trúng Cảm Biến Thiện Cảm.”

“Keng, Chúc mừng ký chủ rút trúng Tiểu Đại Thiên Thế Giới.”

Sida, trong lòng hẳn thầm mừng. Nghe tên thôi hẳn biết toàn là thứ tốt, thầm hô vận khí cực chó a...chết tiệt.

“Lâm Thiên ta hôm nay quá may mắn chúc hôm nay được lão thiên phù hộ á, chờ về nhà xem sét thôi. Mấy tiểu nữ hài đã về nhà báo tin rồi, không về thì Lâm Ngụy Lam lão ba đánh hẳn nát mông.

.....

Chạy một mạch về nhà, chưa kịp bước vào cửa trong đầu liền hiện lên tin nhắn.

Keng

Nhiệm vụ: Xuyên qua một thế giới trong vòng 3 ngày. Thưởng: mở ra Cửa Hàng.

Nhiệm Vụ: Hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ chính tuyến một thế giới. Thưởng 1000 điểm.

(Sida ta chỉ nói thế thôi á, không có đề cương viết chậm thật, chẳng lẽ ta phải tự lập một cái sao)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tiểu nữ hài .

Hắn trầm mặc, thời gian 3 ngày phải xuyên toa. Lấy ra tấm phiếu hắn có chút chờ mong a.

“Công tử, xin dừng bước.”

Một tiểu cô nương vô cùng xinh xắn kéo theo một cô gái trẻ độ 13,14 tuổi có mấy phần tương tự.

Hắn dừng lại xem hai người này, phát hiện ra cô bé này là người mà hắn giúp sáng nay.

“Có gì không?” Hắn bình thản hỏi.

Tiểu la lỵ nhẹ run rẩy, trong trí nhớ của nàng các quan lại, quý tộc điều vô cùng khó nói chuyện, thậm chí có thể vì một ít chuyện nhỏ mà giết thường nhân mà không phải chịu tội. Nàng nhìn Lâm Thiên đi vào to lớn phủ như thế liền suy đoán ra một ít.

Người chị nhìn em mình nhất gan, cũng hơi sợ hãi cảm kích Lâm Thiên.

“Cảm ơn người đã giúp em của tiện dân. Chúng tôi đến đây là đáp ứng điều kiện bán thân. Chúng tôi nguyện làm nô tỳ suốt đời hầu hạ ngày.”

Lâm Thiên kinh ngạc, nhìn qua cô chị gái lại nhìn cô bé em. Trong đầu cũng thầm khen lung linh tinh xảo. Trong lòng hắn, suy nghĩ một chút, dù sau là điều là cực phẩm tiểu la lỵ không chừng sau này hắn còn cần các nàng giải tỏa một ít thứ

“Hai người đứng lên đi, nói cho ta biết một ít nguyên nhân tiểu cô nương này cần 30 Kim nào.”

Người chị của cô bé kia lấy cam đảm lên mặt lại thuật lại tất cả. Hai người tên người chị là Mạch Kim người em là Mạch Tư. Thì ra hai người mồ côi cha mẹ, từ nhỏ sống nương tựa vào nhau, mấy ngày trước người chị mất bệnh vô cùng nặng các mục sư giáo đình yêu cầu 30 Kim tệ mới chịu ra tay cứu nàng.

Lâm Thiên nghe nàng nói cũng biết việc, trong lòng đánh giá bọn Quang Minh Giáo Đình rơi xuống một bậc.

“Được rồi, hai các người đi theo ta đi vào, nhớ là một lát nữa sẽ có người hướng dẫn các người một ít các lễ nghi không nên quá chống cự.”

Hắn hiền dịu nói. Làm hai người các nàng cảm thấy trong lòng vô cùng ấm áp, các cảm giác thường dân đối mặt quý tộc dần tan đi, trong lòng hai người lưu lại một hình tượng hiền hòa cả đời các nàng khó quên được.

Lâm Thiên biết lần này thu được hai tiểu mỹ nhân lòng vui sướng vô cùng, hắn nói nhiều vậy chỉ là làm cho các nàng ít sợ hãi hơn thôi. Không nhìn thấy tiểu Mạch Tư ngay cả nói cũng không dám ả.

.....

Hắn đưa tiễn các nàng đến tay một lão quản gia trong phủ, sau đó, hắn lặng lẽ trốn về phòng. Vừa mới đi qua đại sảnh. Liền bị một ai đó chụp lại.

“Tiểu oắt con, người giỏi lắm dám đùa cả lão tử...nếu hôm nay người không về ta sợ phải tìm tên Long Mạc con trùng kia kiếm người rồi.”

Thì ra là Lâm Ngụy Lam, hắn nghe tin hai nha đầu báo tin gấp rút tìm kiếm mấy canh giờ lại không thấy, trong lòng sốt ruột tìm muốn nhảy ra ngoài. Hắn vừa tính điều động Hắc Vệ thì thấy một bóng đen nhỏ chạy qua, để ý kỹ liền biết là ai.

Lâm Thiên nghe hắn nói cũng không BGE42xn giả dựa nửa Im lặng cho hắn trừng phạt. Lâm Ngụy Lam cũng biết con trai mình còn nhỏ cũng không tiện nói gì, có thể vừa sinh ra đến nay đưa trẻ này luôn ra về một người lớn, làm hắn nhiều khi quên mất con trai mình tuổi.

Hắn ôm Lâm Thiên vào lòng, nhẹ nhàng nói. “Lâm Thiên sao này có đi đâu thì bảo ta, ta cũng không phải không cho người đi, hiểu chưa tiểu quý...”

Lâm Thiên như đang suy nghĩ cái gì ép sát vào ngực hắn, gật đầu nói. “Ừm ba ba, ta sẽ nghe lời không phá phách nữa đâu, sau này có gì ta điều nói cho người.”

Lâm Ngụy Lam kinh ngạc nhìn trong lòng Lâm Thiên, hắn phát hiện Lâm Thiên tựa hồ nghe lời hơn bình thường thì phải. Suy nghĩ lại thì hắn thấy con mình vừa thiên phú cực phẩm, lại biết nghe lời, hắn còn cầu mong gì hơn. Bỗng cảm giác ngực lạ lạ. Sực nhớ ra hình như nghe tin Lâm Thiên mất tích, gấp quá cho nên hắn quên

“A...”

Lâm Thiên bị Lâm Ngụy Lam quăng xuống đất, về mặt hăm hực đi. Trong lòng thầm cầu mong đứa nhỏ không biết chuyện đó, cầu tổ tiên phù hộ.

Lâm Ngụy Lam chột dạ càng đi càng nhanh, một hồi mất bóng. Lâm Thiên bỗng nụ cười trên mặt thu lại hiện ra một vẻ nghi hoặc. “Cái cảm giác mềm mại ấylà cái gì???”

Lâm Thiên trong đầu tràn đầy suy nghĩ, quên mẹ mất mình muốn xin lão ba hần đi lịch lãm, nhân cơ hội hần trốn đi xuyên toa luôn. Địch, lúc nhớ lại thì trời đã tối, hần vào phòng đắp chăn, ngủ một giấc tới sáng.

(địch coi xem được hai chương không, không thì tạm nhiều đây vậyvà một số ý kiến cho rằng ta viết ít chữ, thật ta viết ít thật, nhưng ai bảo sai máy tiem viết một chương cũng phải 6,7 nghìn a....ta lấy đâu nhiều thời gian vậy viết nhiều thể chữ...anh em thông cảm)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Xuyên toa thể giới đầu tiên (1) .

Sáng hôm sau, Lâm Thiên tỉnh dậy.

Đi ra vườn luyện một bộ quyền pháp thông thường rèn luyện thể của Lâm Gia.

“Vù...vù”

Từ quyền đánh ranh, màu vàng đầu khí bay tán loạn phá nát vật phía trước, Lâm Thiên bất ngờ. “Từ lúc nào thực lực ta lại mạnh đến thế.”

Hần nghi ngờ bật thông tin lên.

Tên: Lâm Thiên

Tuổi: 7

Thực Lực: Tứ Giai Một Tinh.

Tư Chất: Cửu Đẳng.

Công Pháp: Thiên Tường Quyết (3 tầng), Sáng Thế Tổ Quyết (1 tầng).

Vũ Khí: Không

Súng Thú: Không

Thẻ Chất: Không

Huyết Mạch: Cẩm Kỵ Supper rbG7XYg Sayya (SJJ1, SJJ2, SJJ3)

Thiên Phú:

1 Vô Thượng Mị Lực: (...)(Chương giới thiệu sau này quên vào đó coi hết, ta lười viết lại)

2 Dâm Tà: (...)

3 Vô Tận Bền Bỉ: (...)

.....

Nhìn thực lực mình bất tri bất giác đột phá đến cánh cửa ngoại phóng đầu khí hần vui mừng, một ngày thôi đột phá Tứ giai, tốc độ này hần bảo đảm trâu chó nhất Từ Thiên Đại Lực.

Nhớ lại mấy món đồ hần hôm qua rút trúng, hần liền háo hức lấy ra xem xét.

Âm Dương Song Tu: Công pháp song tu tối cường của một vị tối cường giả, song tu là một trong nhưng cách tu luyện nhanh nhất ngoài thấp thu đan được cùng truyền thừa. Vị Đại năng này tạo ra môn công pháp này, một ngày hần có thể dễ dàng ngự nữ 1000 người không ngã. Công pháp tổng 10

tàng. Mỗi tầng cần một lượng nhất định xử nữ máu huyết để thăng cấp. Cấp càng cao tốc độ song tu càng nhanh.

Cảm Biến Thiên Cảm: Có thể xem được những người phụ nữ đối với ký chủ hiện cảm đạt đến 75 điểm (Thiên cảm chia: dưới 0 = kẻ thù; 0-34 = quen biết; 35-49 = bạn bè thân; 50-74 = có chút cảm giác; 75-84 = tình yêu; 85-94 = tình cảm khó chia cách; 95-99 = chết sống cùng nhau; 100 = ấy có giết cha nàng trước mặt nàng cũng chỉ đau khổ nhưng tuyệt không rời người.)

Tiểu Đại Thiên Thối Giới: Tự hành một thói giới, linh khí trong đây dồi dào vô cùng, còn có nhiều tầng thân địa. Mỗi tầng có bí mật khác nhau mời ký chủ tìm kiếm...Lòng tốt nhắc nhở: Ký chủ vận khí cực chó, món này tuyệt đối thần khí cướp người, hãm hiếp... tốt nhất a.

Lâm Thiên tâm tình vô cùng tốt, ba món điều vô cùng có thực tế tính. Âm Dương Song Tu bao hàm nhiều cách song tu tăng thực lực hần không cần lo sau này ham hồ xxx quá mức trở ngại tốc độ thăng cấp của mình nữa coi như bớt một nỗi lo. Thứ hai thì tuy không quá nhiều tác dụng trong tu luyện, nhưng bù lại là tuyệt hảo trong của gái a. Sau này chỉ cần biết độ thân mật bao nhiêu tùy thời hành động, không cần phải lo giảm xuống hiện cảm.

Đặc biệt hần càng để ý nhất là Tiểu Đại Thiên Thế Giới theo tin tức hần nhận được từ hệ thống, món đồ này không khác gì một tiểu thế giới biết thu nhỏ, hần muốn mang theo người lúc nào cũng được lại có tùy thời vào tu luyện vô cùng thực dụng. Càng đáng chú ý hơn là khả năng tiến hóa của nó, có nghĩa sau này hần có đến các thế giới cao hơn cũng không cần lo linh khí trong đó thấp hơn ngoài bao lần. Có điều, nhìn hàng chữ cuối hần muốn mắng mọc một tiếng, bảo vật như thế này mà đem làm những việc như đó, thật là sỉ nhục hần.

“Keng, phát hiện ký chủ khinh bỉ hệ thống. Hệ thống cảm giác rất không tốt tùy thời ban cho một Địa Ngục cấp bậc độ khó.”

Keng, hạn trong thời gian hoàn thành thế giới thứ nhất hấp thụ ít nhất 300 xử nữ máu huyết bề ngoài thượng phẩm nữ nhân, hấp thụ càng nhiều thưởng càng cao. Thường tùy theo mức độ hoàn thành nhiệm vụ thưởng không giống nhau. Thất bại miễn phí đi hoàn cung làm thái giám yêu thích nhất của hoàng đế trong 1 năm.”

Lâm Thiên nghe hệ thống ban phát nhiệm vụ lúc đầu vô cùng vui vẻ hạn không được khinh bỉ thêm vài câu, ngay sau đó, nhìn hàng thất bại trừng phạt, mặt hần đen như cứt trâu.

Nghe đồn, các thái giám trong cung điều rất bệnh hoạn, có một số thái giám thậm chí thông đồng của mấy lão hoàng thượng biến thái. Việc này thường xuyên xuất hiện trong các triều đại hoàng đế, cơ hồ tất cả nhưng thái giám được ân sủng điều có một chân với hoàng đế. Đương nhiên đây chỉ là đa số, tỷ như một ít vị hoàng đế chính trực thì không bao giờ xảy ra.

“Cmn hệ thống bảo đảm không phải hàng tốt gì, nhất định sẽ đá hần vào một tên thái giám nào đó cùngđó đó với lão hoàng thượng.”

Nghĩ đến đây Lâm Thiên da gà nổi lên, tận lực không cho mình ối ra nước dạ trắng.

“Hệ thống...ngươi...”

“Keng. Phát hiện ký chủ sắp khiêu khích hệ thống một lần nữa, hệ thống tuyệt đối tăng lên một bậc trừng phạt.”

Lâm Thiên lời chưa ra miệng, phát hiện trừng phạt lại tăng thành 10 năm, lập tức bùm miệng. Hần mở hôi đồ rỗng rỗng, hần quên, hệ thống mới thực là đại thần.

“Hệ thống đại ca...ta chỉ đùa thôi mà...ngươi đại nhân không chấp nhất tiểu nhân a...bỏ qua cho ta đi...”

“Keng, phát hiện ký chủ đang nhục mạ hệ thống, khấu trừ 10 % số điểm”

Lâm Thiên học máu.

“Hệ thống...ta đất tội gì ngươi...ngươi làm cái *** gì thế này.” Hần không nhận được rống to.

“Keng, hệ thống giới tính là nữ.” Một giọng không cứng nhắc như lúc đầu, mang theo một tia thù mị trả lời hần.

Lâm Thiên:(một ngàn con thảo nê mã chạy qua)

Lâm Thiên đứng ra phải cảm giác ngọt tai, nhưng không biết tại sao lúc này hần nghe được cảm xúc câu trên lên muốn kéo hệ thống ra tát, cmn từ đầu đến giờ không có nói một tý gì về giới tính. Hần làm sau biết hệ thống mà cũng có giới tính đâu.

“Hệ thống...bây giờ ta mới phát hiện ngươi có tiềm chất hồ chết người.”

Lâm Thiên cảm thán.

Hần cảm thấy có một cái hệ thống này cũng kỳ hoa không kém.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Xuyên qua thế giới đầu tiên (2) .

(có 1 cái chương ta không có nhiều thời gian nên tách ra 3 vậy.)

Lâm Thiên cảm thấy không muốn cãi cùng cái hệ thống nương hóa này nữa, chỉ thêm tức mà thôi.

Hắn trong người đã đầy đủ chuẩn bị, học vào Âm Dương Song Tu công pháp, hắn cảm thấy trên người nhiều thêm một nguồn mị hoặc chi khí, có thể đây là một phần mị công trong Âm Dương Song Tu. Hắn quyết lần này phải chịch hơn 300 nữ nhân mới được. Không thì phải làm thái giám phục thị hoàng đế thì hắn thà chết còn hơn. Nhắc lại là thấy tởm.

.....

“Lão ba, mụ mụ...ta muốn đi du lịch một thời gian a.”

Hai người Lâm Ngụy Lam cùng Thiên Linh đang ngồi trò chuyện, trên mặt hai người lúc này cũng đều vui sướng nói đùa. Lâm Thiên bước vào, lên tiến làm hai người mất ngay tâm tình trò chuyện.

“Xú tiểu tử ngươi nói cái gì.”

Lâm Ngụy Lam trừng mắt nhìn hắn. Lâm Thiên không biết tại sao, bắt đầu để ý thì thấy lão ba hắn quả thật rất lạ. Lớn lên cực kỳ đẹp trai, da trắng trẻo hơn cả con gái, mị dài cong, moi hồng mọng nước, mái tóc xuống mượt. Nếu thật là nữ thì lão ba hắn tuyệt đối là trên đời tiên nữ có một không hai.

Lâm Thiên dẹp ngay những suy nghĩ vớ vẩn. Không nhìn lão ba hắn, lướt qua người mẹ tuyệt trần bên cạnh.

“Mụ mụ ta đi du lịch thoáng một cái có khi vài năm mới về người cùng lão bạch kiểm này ở lại vui vẻ nghe.”

Thiên Linh bất ngờ, cười gật đầu. “Ừ, nhớ bảo trọng nhe, chừng nào thấy chơi chán rồi hãy về đây, mẹ cùng cha luôn chào đón ngươi.” Nàng chưa bao giờ cổ hủ như những người khác, là công chúa của Tinh Linh Hoàng Tộc nàng cực hiểu người con trai mình cần tự do. Tự nhiên không cảm cần.

“Thiên Linh sao muội lạiài thôi được, oắt con đi mau rồi về, này là ba miếng hộ thân phù. Chỉ cần bóp nát thì ta sẽ biết ngươi gặp nguy hiểm, ta sẽ không cho ai đi theo đâu đi chơi đi tên quậy phá.”

Lâm Ngụy Lam khó hiểu vì sau Thiên Linh lại đồng ý cho đứa nhóc này đi nguy hiểm như vậy, nhưng khi nhìn vào mắt nàng. Hắn lại nhớ lại lúc nhỏ mình rong rui nguy hiểm gia nhập quân đội tựa hồ cũng không lon hơn Lâm Thiên hiện tại bao nhiêu. Hắn thở dài, lo lắng đưa cho Lâm Thiên ba miếng ngọc bội có chứa đầu khí lực của hắn.

Lâm Thiên cảm động tiếp nhận ngọc bội, chỉ cần mình còn một hơi thở tuyệt không để lão ba cùng mụ mụ chịu bất kỳ tổn thương gì.

Lâm Ngụy Lam nhìn bóng hắn dần khuất. Trong lòng không biết tại sao lại bắt đầu sợ hãi, lần đầu tiên hắn xa cách tên nhóc này, trong lòng luôn có cảm giác nó sẽ chịu thua thiệt cùng người ta. Thiên Linh vỗ vai hắn.

“Tướng công, có một số việc nên cho tên nhóc tự giải quyết...huống chi ngươi không cảm thấy trên người nó đầu khí bắt đầu tản ra ngoài sau, chắc hẳn đã có một vị tiền bối nào thu hắn là đệ tử, ngươi phải biết trong đại lục kỳ nhân vô số. Lâm Thiên lần này cũng coi như có phúc phận.”

Lâm Ngụy Lam an tâm.

.....

Vô Tận Sâm Lâm

Một trong những nơi nguy hiểm nhất đại lục, trong đây dù là Kiếm Thánh cũng không dám tùy tiện phách lối, biết đâu một con Địa Thánh Thú ra phóng một ngụm là toi. Phải biết ma thú trong các đại Sâm Lâm nhiều vô số kể, thực lực cũng cao cấp, trong đồng cấp, ít nhất 3 tên nhân loại mới có thể ngang hàng với một tên ma thú. Nghe đồn, trong sâu trong sâm lâm tùy tiện một vài con ma thú cũng có thực lực Thánh Thú.

Hai ngày sau, Lâm Thiên đang vác một tiểu cái bọc đi vào sâu Sâm Lâm, trên người của hắn giờ đây tràn ngập bản thú. Cả hai ngày nay, liên tục đi đường làm hắn vô cùng mệt mỏi. Trong đoạn thời gian này, thiên phú Vô Dịch Bên Bì hiệu quả phát huy ra không tưởng, thể lực của hắn gần như vô hạn không bao giờ bị kiệt sức, toàn thân lúc nào cũng tràn đầy lực lượng. Có điều hơi đáng tiếc là nó s8Y5qer chỉ có tác dụng đối với ngoại thân, còn với tinh thần không có nhiều tác dụng lắm, dù cũng tính là rất bền bỉ, nhưng liên tục hai ngày không ngừng nghĩ đi đến đây quả thật tinh thần hắn hao hụt một ít.

Lâm Thiên nhìn vào bản đồ, phát hiện vị trí của mình lúc này chỉ là gần ngoại ô Sâm Lâm, quả thật khó thể tin. Lâm Thiên suy đoán nếu theo tốc độ này hắn ít nhất 1 tháng nữa mới tới vòng cấp trung của Vô Tận Sâm Lâm, muốn tới đến vượt sâu quả thật cần rất rất nhiều thời gian.

Hắn tạm thấy muốn tạm dừng, ngồi nghỉ một giấc bên gốc cây thụ lớn.

“Ha ha, một tên nhóc kia anh em, trên người nó rất nhiều thứ tốt, giết nó chúng ta cả đời này không lo ăn lo mặc nữa rồi...”

Một tên thổ phi tụ tập cùng 20 tên khác dẫn đầu lên tiếng, hẳn dù sau cũng là người trong nghề, vừa nhìn liền biết trên thân Lâm Thiên món nào cũng giá trị liền thành. Con mắt tràn đầy tham lam nhìn xuống Lâm Thiên như một con dê béo.

“Lên anh em...”

Lâm Thiên nhìn mấy tên thổ phi né ra một tia khinh bỉ, ngay lúc hắn muốn ra tay thì một cô thiếu nữ độ 16,17 tuổi xuất hiện. Một chiêu Nhất Diệp Phi Kiếm đâm thủng từng thanh binh khí.

...Đoán đoán...

Âm thanh sắt thép va nhau kết thúc, hơn hai chục tên thổ phi vũ khí gãy đôi. Bọn chúng nhìn chằm chằm vào người vừa xuất hiện, phát hiện là một cô gái trẻ tuổi đẹp đẽ vô cùng, vừa mới sợ hãi liền dập tắt, trên khuôn mặt chỉ còn lại dâm tà.

“Tiểu cô nương, ngươi biết đang làm gì không...nếu chịu buôn vũ khí bọn ta có thể tha cho ngươi một mạng, chỉ cần ngươi phụ vụ anh em bọn ta một ngày là đủ.” Tên cầm đầu, không có bao nhiêu sợ hãi vứt bỏ chui kiếm, đôi mắt tràn ngập nguy hiểm nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Xuyên qua thế giới đầu tiên (3) .

“Bọn súc sinh, ngay cả đưa bé cũng không tha, còn muốn tham luyện nhan sắc của bốn tiểu thư các ngươi sao không soi lại mình.”

Cô gái như một Thiên Nga cao quý nhìn xuống bọn hắn, tên thủ lĩnh bị chọc tức giận. Liền hét lớn.

“Bọn ngươi lên giải quyết nàng cho ta.”

“Vâng lão đại.”

Mấy tên thổ phi lấy ra thanh vũ khí khác bao quanh lại cô gái, bọn hắn không tin chỉ là một cô gái yếu đuối lại có bao nhiêu thực lực.

Liều FrRDpkI7 Y Y khinh thường, vung tay lên. Ảnh kiếm bay bốn phía.

“A...a...a”

Từng âm thanh thanh đầu đón vang lên, từng tên thổ phi trên người đầy vết thương ngã xuống. Ngay khi cô gái giải quyết xong tên cuối cùng. Tên thủ lĩnh, liền không ngần ngại nhắm ngay sơ hở của nàng một đao chặt xuống.

“A...hèn hạ.”

Liều Y Y rút lại, trên vai sáng ra một đường máu. Trên mặt đau đớn mà nhăn nhó.

“Tiểu cô nương, không nên chống cự. Ngoan bản đại gia thương yêu.”

“Đừng mơ.”

Liều Y Y cùng tên thủ lĩnh thổ phi lại ra chiêu chiến đấu, có lẽ bởi vết thương, Liều Y Y nhanh chóng rơi xuống hạ phong, ngay khi thanh đao phá phòng ngự kẻ sát cô nàng. Một cục đá bắn tới.

...Bụp...

“A” Tên thủ lĩnh không tình nhìn trên ngực tràn ra một lỗ máu, không cam lòng ngã xuống.

Liều Y Y kinh hãi quá độ, đã ngất xỉu. Lâm Thiên đứng dậy dẹp ngay cái vẻ yếu đuối lúc này, lúc này đến bên cạnh nàng sờ tâm mạch, cảm giác nàng không sao hẳn cũng yên tâm hạ tay.

Không biết có phải thần kỳ kích thích, hẳn hít được mùi hương cơ thể của nàng, tiểu huynh đệ liền ngẩn cao đầu.

Hắn đè ép lại dục hỏa, nhìn khuôn mặt còn đau đớn vì vết thương, hắn đưa nàng một viên đan cầm máu, để vào miệng nàng. Lại trên người nàng lưu một tia chân khí, chỉ cần không cách quá xa hẳn liền biết nàng ở đâu.

Đưa nàng lên trên cây, sau đó biến thân SJJ cấp một, thực lực khủng bố tăng lên. Hắn đưa tay tạo một kết giới bao quanh nàng.

Lâm Thiên nhìn bầu trời.

“Không còn sớm nữa, một ngày nữa là mãn hạn nhiệm vụ. Không thì ta không để duột một tên mỹ nữ thế này a. Điều tại...”

Hắn lăm nhăm một hồi, quay đầu bay thẳng vào Vô Tận Sâm Lâm.

.....

“Ngao”

Chỉ hai canh giờ sau, hắn liền nghe một tiếng rầm run trời.

Một con Giao Long cùng một con Hồ Ly chính đuôi cùng đánh nhau. Khu vực xung quanh bị chúng nó vô tình phá hủy khủng bố, hai con thú đánh nhau miệt mài không chênh lệch.

Lâm Thiên nhìn hai con thú này đánh nhau, liền thấy ưu thích. Đến gần chúng nó.

“Ngao” “Rồng”

Hai con thú tựa như cũng phát hiện Lâm Thiên, bọn chúng cảm giác từ trên người hắn một luồng tiểu nguy hiểm, liền tạm thời gác lại phân tranh, tăng công hắn.

“Thật là, ta chỉ là đi ngang thôi, làm gì cần thẳng đến thế.”

Giao Long hướng về hắn phun một quả cầu màu tím vô cùng to lớn, Cửu Vĩ Hồ cũng không kém, mỗi cái đuôi của nó điều bắn ra một viên cầu ma lực vô cùng mạnh mẽ.

Lâm Thiên cũng hơi cảm giác nguy hiểm, né tránh lấy nó.

“Ngao”

Không biết từ đâu, đuôi của Cửu Vĩ Hồ từ dưới đất phóng ra, kéo Lâm Thiên đập xuống đất. Hắn vùng vẫy nhưng phát hiện cái đuôi tựa hồ có ma lực bám vào muống thoát rất khó.

“Rầm”

Lâm Thiên bị kéo xuống đất, bụi mù tung tóe.

“Ngao” Cửu Vĩ tựa hồ đang cười nhạo hắn, một loài sinh vật thấp kém cũng dám trang bức.

“Mọe...coi lão tử là trò đùa à.”

Lâm Thiên phun một bãi nước miếng. Ngay lúc đó, một cái đuôi giống rắn cũng giống cá quét tới. Lâm Thiên dùng Thiên Tường Quyết tạo thành phòng hộ trảo bảo vệ thân, đáng tiếc hai con thú có vẻ đối địch không ích lần, phối hợp vô cùng ăn ý.

Cửu Vĩ chín cái đuôi nhanh hơn một chút phóng tới, xiết chặt phòng hộ trảo, làm nó rạn nứt từng tia. Lúc này Giao Long đuôi cũng đập tới, phòng hộ trảo không chống nổi tan nát ra. Lâm Thiên bị hất tung hàng trăm mét như một con điều đứt dây.

“Bọn nguoi...giỏi.” Hắn lau vết máu khóe miệng

Lâm Thiên có kinh nghiệm, không dài dòng. Lập tức biến thân SJJ cấp 2. Tóc hắn dựng đứng hơn, cơ bắp lại nhiều hơn một ít, xung quanh từng tia điện phóng xuất. Dưới chân hắn đại địa run rẩy, lún ra một hố đất bán kính trăm mét, trên đầu bầu trời cũng mịt mù sấm sét.

Hai con thú cảm nhận con sâu kiến lúc này giờ đây tựa hồ quá khủng bố, đã vượt qua khả năng chống cự của các nàng. Hai tên này không để ý mặt mũi lập tức chạy mất.

Lâm Thiên nào cho qua dễ dàng như thế.

“Bụp”

Tốc độ cực nhanh, hắn bắt được cái đuôi của Giao Long to lớn, hắn cười.

“Nào tiểu Giao Giao chúng ta cùng chơi nào.”

Hắn nào cho tiểu Giao câu trả lời, dùng toàn lực nhấc nó lên, đập xuống đất "rầm" một tiếng Giao Long hai mắt bốc kim tuyến, lại kéo lên đập xuống, Giao Long điên cuồng gào hét một hồi rồi ngất xỉu. Lâm Thiên không thú vị quăng nó qua một bên.

“Không phải thích đập sao, ta đập cho vào phát đó.”

Quay lại, hấn cười tà nhìn Cửu Vĩ. “Người thích âm người lắm nhĩ...ta cho người âm.”

Lâm Thiên tà ác cười, nắm đuôi nó buộc thành một cục tròn quay, rồi phóng lên trời nhưng một quả banh.

Cửu Vĩ sợ hãi muốn tránh thoát nhưng thực lực lại bị Lâm Thiên phong ấn lại, chỉ vô vọng cầu xin thứ lỗi.

“Rầm”

Một tiếng động làm vang dội cả một mảnh rừng rậm, Cửu Vĩ máu thịt be bét nằm trong hố to.

Lâm Thiên đi qua dùng Giám Định Thuật.

Tên: Thiên Hồ (dị biến)

Thực Lực: Thiên Thánh Thú trung kỳ.

....

Tên: Côn Ngao Giao Long (dị biến)

Thực Lực: Thiên Thánh Thú trung kỳ

...

Lâm Thiên giật mình, không ngờ hai con thú này đã là Địa Giai Thánh Thú. Thực lực đã không kém lão ba của hấn bao nhiêu. Nhất là hàng chữ Biến Dị, chỉ cần là người có chút kinh nghiệm trong việc phân loại thú thì điều biết từ này tự nhiên chứng cho điều gì.

Biến dị thú từ xa xưa đến nay điều được xem là chuyện hiếm có đến quá đáng, một số loài sinh vật được trời cao ban phước mới từ một trong hàng vạn con khác có thể Biến Dị. Có thể nói, phạm là Biến Dị thú điều là nhân vật khủng bố ở Từ Thiên Đại Lục này.

Lâm Thiên ước đoán thực lực của mình cũng được đại khái, nếu so nhau thì SJJ cấp một thì thực lực tương đương Kiếm Thánh 9 tinh. Còn cao hơn hấn tạm thời không biết.

Ày, hấn thu lấy hai con biến dị thú vào Tiểu Đại Thiên Thê Giới, cảm thấy thời gian vui đùa đã kết thúc, chỉ còn vài giờ nữa. Hấn cầm lấy Thê Xuyên Không.

“Keng, ký chủ có muốn sử dụng không.”

“Ừ”

Con đầu đầu kéo tới, Lâm Thiên đầu một hồi đầu đón ngất xỉu

(Cho vào thế giới nào nhiều gái đây a hô hô..., chấp này thật ra kiếm sủng thú thôi, thu đại vài con không tốt, lựa vài con vừa oai vừa ba mới vui."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Attack op titan .

Lâm Thiên vừa mở mắt ra, đập vào mắt là cảnh tượng máu me tràn lan. Trên đất là một cô bé đang ngồi ôm một người đàn ông đã bị giết.

“Này anh em, đứa này là đứa Châu á còn lại đó, bọn này giờ đây hiếm vô cùng chỉ cần bọn mình bán đi sẽ kiếm được một món kha khá a”

Mấy tên du côn cười ha ha cái thế giới này, ngoài trừ lũ titan ngoài kia, còn phải đề phòng hắc ám bên trong đây, tóm lại dù ở đâu con người cũng không thể nào bình an được.

Lâm Thiên nhìn sơ cũng biết đây là tình cảnh gì, hấn cũng gặp qua phim này một lần kịch tình đã không còn nhớ bao nhiêu. Hấn nhớ được một ít, cô bé này là Mikasa nữ nhân vật chính, mấy tên du côn kia là sát nhân giết cha mẹ nàng. Bọn hấn biết tình gia đình này có hai người Châu Á quý giá, nên động tham lam.

Hấn nhìn qua lại, phát hiện mình đang nằm trong tù đồ. Không ngăn ngại bật dậy, hiện tại Eren chưa tới, tại sao không dành lấy cơ hội cướp lấy hảo cảm

của Mikasa đây.

“Ai đó...ra đây cho ta...”

Tên du côn giờ lên cây dao sắt dính đầy máu của cha Mikasa, hấn hung thần ác sát tiến về cái tủ đồ. Thứ mà hấn thấy kế tiếp...đó là một màu đen. Một thanh dao nhỏ cắm vào sọ não hấn, tên du côn bị tấn công điểm yếu chết ngay tức thì.

“Ngươi...ngươi...”

Mấy tên du côn khác nhìn tên bị giết kia lui lại sợ hãi thất thanh nói. Bọn chúng sợ gần cũng khó có thể sống qua hôm nay.

Lâm Thiên bước ra làm bọn chúng bất ngờ, không ngờ giết tên kia chỉ là một tên nhóc. Bọn hấn nhìn nhau, điều đẹp đi sợ hãi xem lúc này tên kia bị giết là do trùng ám toán của tên nhóc này thôi.

“Lên...”

Lâm Thiên nào rảnh chờ bọn hấn thương lượng gì, lại phóng thêm vài cây dao ra, hấn lấy từ trong bếp vì tủ đồ của hấn là nắm kế nhà bếp.

“A...a “Tổng cộng 3 thanh dao, ghim lên ba tên. Còn một tên không bị trúng, hấn vui mừng chưa được bao lâu, Lâm Thiên liền một quyền đánh ra.

“Phụt”

Không chúc trở ngại nào, quả đấm của hấn xuyên thủng người kia. Tên du côn xấu số, không thể nào tin được, nhìn bụng mình bị một tên nhóc dùng tay xuyên thủng, hấn hơ thở đoạn tuyệt.

Lâm Thiên rút ra cánh tay đầy máu tươi, xác chết ngã xuống vũng máu.

Hấn nhìn qua Mikasa đang khóc, hấn lắc đầu. Trong nguyên tác cha nàng cũng không phải người tốt gì, thường xuyên đánh đập mẹ con nàng, mặc dù thế khi cha nàng chết thì nàng cũng đau thương vô cùng.

Hấn lặng lẽ đứng bên cạnh nàng vỗ nhẹ vai. “Bình tĩnh đi, dưới tuổi vàng hấn cũng không muốn ngươi đau khổ thế này đâu.”

Mikasa nghe hấn nói càng khóc thêm lớn tiếng, nàng nắm lấy quần hấn khóc thật nhiều.

Sau một lát nàng lấy lại tin thần, gạt đi nước mắt. Nàng nhìn về hấn, cảm kích, bất ngờ là, hấn không như nàng suy nghĩ là một người trưởng thành mà chỉ là một đứa nhóc 7 tuổi vô cùng đẹp trai. Mikasa không biết tại sao trong lòng có một luồng hào cảm dân lên, nhìn cậu bé lại càng thêm đẹp trai.

“Hừ...Thân mật 86. thật là nhanh.”

Lâm Thiên tự hỏi. Hấn không biết lúc này có nên chịch nàng luôn không, dù sao cũng đủ hảo cảm rồi.

“Thôi, nơi này quá không sạch sẽ làm mất tâm tình a.”

“A...cậu...cậu bé, ngươi làm sau xuất hiện ở đây.” Mikasa lắp bắp trả lời, không biết tại sao mỗi khi đứng gần tên nhóc này, nàng càng thêm yêu thích nó, trong lòng càng thêm bồn chồn.

Lâm Thiên gãi đầu, quả không hổ là nữ nhân vật chính, cha vừa mới chết thương tâm, ngay phúc chốc đã lấy lại được bình tĩnh. “Ày, đại tỷ tỷ...ngươi nói cái gì thế, ta chỉ đi ngang qua thôi, thấy trong này có bọn lưu manh nên tiện tay giúp ấy mà.”

“Ừm...Tiện tay.” Mikasa cố dè nặng từ này. Nàng biết ai cũng có bí mật của mình, hấn không muốn nói nàng cũng không muốn hỏi nhiều.

Nàng liếc nhìn cái xác chết bị xuyên thủng cơ thể, trên mặt còn vẽ không thể tin. Nàng cảm ơn ông trời, nếu không có cậu bé này nàng đã bị bọn này...cùng thù cha không báo được.

“Keng, Mikasa độ thân mật 90 điểm...nhắc nhở: Giai đoạn này tốt nhất nên lấy một ít máu *** của nàng.”

“Mọc, ngay cả chịch cũng cần ngươi nói à, để lát ta lo, mà không biết lấy đi máu trinh của nàng ta có quà thưởng gì không nhi.”

“Keng, Hệ Thống đảm bảo có.”

“Tốt cmn ca làm nhanh.” Lâm Thiên vỗ tay, trong lòng tán thưởng.

Mikasa nhìn Lâm Thiên lúc suy ngẫm lúc lại cười, nàng còn tưởng hấn bị khủng ấy.

Cảm thấy ánh mắt quái dị của nàng, Lâm Thiên ho " Khục Khục ". Thành công câu đi chú ý của nàng.

Lâm Thiên nhìn nàng hỏi. “ Mikasa mẹ của ngươi đâu.”

Lâm Thiên thắc mắc là tại sao mẹ của nàng lại không thấy. Vừa hỏi, Mikasa liền hét lên chạy đi, hấn cũng bám đuôi đi theo.

“A...a....a”

Một tiếng la hét trong một căn phòng.

“Không tránh ra...a...tránh ra ta ra.”

“Con mụ này có con rồi mà còn đẹp quá,,,hôm nay chúng ta ngon rồi anh em. Không biết đám kia có bắt được cô gái nhỏ kia chưa.” “Mợ, mầy cùng tao giải quyết con đĩ này rồi hả tính.”

Mikasa đập ra cánh cửa, mẹ của nàng Asiko (tên này ta chế đấy, để biết mẹ nó tên gì) áo quần bị xé nát không ít đang co người trốn trong góc.

“Người... “

Lâm Thiên nhũn mảy, hấn ngay lúc nhìn thấy mấy tên này tính hấp diễm mẹ Misaka liền nổi lên sát ý. Cmn gái đẹp thế ta còn chưa đụng các người là giống đánh gi mà dám hưởng trước ta, dù không còn gái zin nữa nhưng vẫn rất đẹp a, chỉ cần đẹp là ca thích.

Lâm Thiên một quyền đâm gãy cổ tên đầu tiên, tên thứ hai có tính chạy mà chưa gì thế một thanh dao sắc đã xuyên tim hấn. Lâm Thiên phui tay, giết hai người này không khác gì một con kiến, không thể nào cho Lâm Thiên một ít hứng thú.

“Mẹ...mẹ, người có sau không...” Mikasa ào vào lòng mẹ nàng Asiko, Khóc nức nở. Nàng hiện chỉ còn người mẹ này duy nhất trên đời, nàng đã mất đi cha không muốn mất luôn người thân duy nhất này.

Lâm Thiên dành không gian cho hai người họ nói chuyện. Ày men, điều làm Lâm Thiên vui vẻ cực độ là làm như hảo cảm của mấy cô gái này không bởi tuổi tác cùng hành động khá là bạo lực của hấn ảnh hưởng.

“Keng, Âm Dương Song Tu là công pháp song tu thì làm sau không có một ít bí mật hấp dẫn phụ nữ chứ. Ký chủ chỉ cần học được tầng đầu thì cũng có được khả năng nị hoặc vô địch này rồi. Nhưng có điều chủ dylXobN1 nhân không nên quá ý lại vào nó, có một số tình huống, nó không hiệu nghiệm lắm, cái đó còn tùy thuộc vào thực lực cùng tâm linh của hai bên.”

Hấn cảm thấy trong lòng thỏa mái, Mikasa cùng Asiko hảo cảm điều hơn 85 chịch được luôn chứ chả đùa, việc hấn cần làm là ổn định một ít tình hình rồi bắt đầu...khục khục... hoàn thành nhiệm vụ a.

(Địch, mới biết chơi Liên Quân trên PC vui quá quên đăng luôn, chúc tỷ thi toi.)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Cuối Cùng Thân Xử Nam Cũng Hết (7 tuổi)

Lâm Thiên ngao ngạt hít thở, mùi thức ăn ngon miệng. Đã 2 tháng rồi, hấn đã ở đây cùng hai mẹ con Mikasa sinh hoạt như một gia đình. Hai người đã ra khỏi bóng ma của người chồng, cha cũ. Không biết có phải bọn họ thiếu vắng đi một người tồn tại nên đã đưa Lâm Thiên lên làm một người quan trọng nhất của họ.

Từ chăm sóc đến ăn mặc, họ điều đối xử Lâm Thiên hết mực chu toàn. Nhiều khi hấn còn nghĩ là mình là đứa con rơi nào đó vừa được mấy nàng tìm về ấy.

“Mikasa, hôm nay chán nhì. Đã qua mấy tháng rồi, ta cũng không biết làm gì nữa.”

Nhìn Mikasa đang ngồi may áo len, hấn ngồi xuống ghế dựa cạnh cửa sổ, nhìn ra ngoài. Trên nét mặt không dấu nổi vẻ chán.

Mikasa nhìn hấn nói. “ Ừ, trong thành này, người dân thật ra nhiều khi rất là chán. Bọn họ thực sự muốn ra ngoài để giải khay, tựa như Eren bên cạnh vậy. Hấn lúc nào cũng tham muốn làm quan trình sát để được rong rui bên ngoài nhưng mà cuối cùng mọi thứ đều bị chặn ngang bởi...”

Nàng nhìn ra ngoài cửa, cực kỳ không thích.

“Titan a...titan chỉ là một lũ titan thôi...”

Lâm Thiên lăm bầm, hấn cũng không biết tại sao bức tường lại cao lớn đến thế, có thể chắn được lũ Titan, nguồn gốc của nó từ đâu. Phải biết, theo hấn tính toán ra, thì dù ở thế kỷ 21 con người muốn xây được công trình như thế này thời gian tiêu tốn cũng không ít, trên dưới vài chục năm. Mà kỳ lạ là, cái thế giới này, con người chỉ có vài năm là đã xây dựng hoàn thành, phải chăng có gì đó bí mật hay là một vị thần linh nào giúp đỡ?

“Phan đã...Thần linhThần...Quang Minh Giáo Hội...a ha ha ta có chuyện để làm rồi.”

Lâm Thiên hét lên làm bên cạnh, Mikasa hồi ức phá nát. Hắn cười ha hả, trong đầu liền bay ra âm thanh làm nụ cười của hắn tắt ngấm.

“Keng. Chúc mừng ký chủ đã tìm ra Chung Cực Nhiệm Vụ “

Chung Cực Nhiệm Vụ 1: Tìm ra cội nguồn của Titan, nắm giữ bí mật đó. Thưởng: Pháp Tắc hệ thống mở ra.

Chung Cực Nhiệm Vụ 2: Tạo ra một Giáo Phái, trở thành tín ngưỡng cộng đồng của thế giới này. Thưởng:???

Nhiệm Vụ Phụ: Tiêu diệt 2000 con Titan. Thưởng: 1000 điểm

.....

Lâm Thiên trong lòng quái dị, tựa hồ hệ thống nó quá troll đi, sớm không ra trễ không ra lại ra ngay lúc này, tâm tình của hắn bây giờ đã xuống mức thấp nhất.

“Thiên ngươi có sao không.”

Mikasa lo lắng chạy lại vuốt ve hắn. Nàng nhìn hắn lúc cười lúc tỉnh cứ tưởng lại bị vấn đề gì, trong lòng nàng sốt ruột không để ý đến ngực mình ép vào người hắn.

Lâm Thiên cảm thấy một luồng mềm mại áp vào tay, cảm thấy thân thể Âm Dương Song Tu tự động vận chuyển, tựa hồ nó quá lâu chưa được sử dụng nên cần gấp hấp thu Âm Nguyên (máu trình ấy, nói thế này nghe bớt tục một chút “

Mikasa thân thể ngày càng nóng càng muốn dựa vào người hắn, nàng mê mê nhanh chóng mất đi lý trí.

Lâm Thiên tự cho mình là một tên đàn ông, dù thân thể chỉ là một đứa nhỏ. Hắn dùng lực phá xe nát áo của nàng. Kế tiếp là hôn hấp, hai tay nắn bóp hai quả cầu nhỏ mềm mại trước ngực nàng. Tiểu dương vật đã phát triển hơn 15 Cm cọ xát bên dưới, cuối cùng cảm thấy phía dưới của nàng đã ẩm nước. Lâm Thiên đặt nàng lên bàn, nhắm nhay tiểu huyết ghim vào.

“A...”

Một giọt máu rơi xuống, Âm Dương Song Tu trong người hắn tự động hấp thu Âm Nguyên tinh thuần vào cơ thể, cũng trả DudqJyS lại nàng Nguyên Dương của hắn. Hai bên trao đổi nhau, Lâm Thiên cùng nàng thực lực đều đang nhanh chóng tăng nhiều.

Mikasa không có tụ tập cái gì, năng lượng từ hắn chảy vào chỉ thêm bồi bổ cơ thể. Lâm Thiên phát giác thân thể nàng đang lạnh lại nhanh chóng, liền không cố kỵ nữa, tiểu QQ (sau này sẽ thay thế cho Dương Vật, tránh nhiều khi đọc từ này thốn) ra vào cơ thể nàng không ngừng nghỉ.

Cuối cùng, sau hai phút hắn còn chưa thỏa mãn thì Mikasa đã kiệt sức, cả người ngất ngơ xiu đi. Hắn thở than, nhưng cũng không trách nàng, dù gì hiện tại, nàng chỉ mới 14 tuổi tiêu chuẩn loli.

Hắn tưới vào trong tiểu huyết một luồng Tinh nguyên (thay thế cho Tinh Trù**) rồi kết thúc song tu.

Ngay lúc hắn tưởng kết thúc, Asiko từ bên ngoài nghe tiếng động lạ chạy vào, lại phát hiện bãi chiến trường của hai đứa nhỏ, nàng hơi hốt hoảng. Đứng ra lúc này nàng nên quay đầu đi, nhưng không biết tại sao, nàng không muốn rời đi tí nào.

Lâm Thiên còn hơi bất ngờ, nhưng nhìn nàng ngoài bối rối ra lại không có một tia chán ghét, thậm chí trong đầu, tại sau đã làm mà không làm cho hết luồng đề qua cơ hội này thì sau này khó làm lại a.

Lâm Thiên quắc quắc nàng, Asiko đương nhiên khó tin, nhưng không hiểu sau trong lòng cứ luôn thúc dục, cuối cùng tình cảm lấn đi lý trí, nàng bước vào phòng phá cửa lại.

Sau đó: “A...a”

.....

(Không biết có tính là sắc chưa nhỉ???)

(Nói thật ta không thích gái mất zin lắm, nhưng thôi đã có trước mặt thì còn ngại cái beep, được cái nào hay cái đó)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tạo lập thể lực (1) .

Lâm Thiên bật lên thông tin hệ thống, nó lại vừa tăng cấp mà hần chẳng hề biết.

Tuổi: 7

Cấp: 1

Tư Chất: Cửu Đẳng

Công Pháp: Thiên Tường Quyết (2 Tầng). Sáng Thế Tổ Quyết (1 tầng), Âm Dương Song Tu (1 Tầng)

Vũ Khí: không

Sủng Thú: Không

Thể Chất: Không

Huyết Mạch: Cẩm Kỵ Supper Sayya (SJJ 1, SJJ2, SJJ3)

Thiên Phú:

1: Vô Thương Mị Lực:: Mị lực mở ra hiệu ứng gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này có thể nói là vô cùng đào hoa, hấp thu mọi lực chú ý từ người khác giới, không giới hạn tuổi tác, chủng tộc,

2: Dâm Tà: Hiệu quả gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này bản tính dâm tà ẩn sâu khó nhận biết trừ khi gặp đặc thù kích thích mới thể hiện rõ. Khiến người này có khả năng tiểu huynh đệ phát triển vượt qua thường nhân tưởng tượng, thậm chí có khả năng trong thời gian ngắn tăng cao kích thước.

3: Vô Định Bên Bì: Hiệu quả gấp mười lần chưa mở. Người mang thiên phú này thể lực, tinh lực, lực lượng cơ hồ vô tận không bao giờ sụp giảm. Một trong những thuộc tính thiên phú hiếm có nhất thiên địa dù Thần Linh cũng không thể sở hữu.

Điểm 90,000.

Hần không cảm thấy gì lạ cả chỉ có thanh thực lực biến hóa đẳng cấp thôi. Không đứng tựa hồ thực FQYt6PNq lực trong người hắn yếu đi rất nhiều.

“Hệ thống chuyện này là sao.”

“keng, vì hệ thống tăng cấp. Thấy thực lực lại khó phân chia, trong thế giới anime lại dùng thực lực của dị giới nên thuận tay đổi lại. Thực lực cũ của ký chủ đã bị phong ấn.”

Hắn không ngờ lại ra như vậy, dù việt này rất khó khăn cho việc hắn tạo thực lực nhưng mà cũng không sao, gia tăng chút độ khó thôi.

“Mà hệ thống, ta nhớ ta phá thân xử nữ của Mikasa sẽ có quà mà, tại sao không nghe nhắc.”

Hệ thống im lặng một tý, trong đầu hắn liền xuất hiện âm thanh máy móc.

“Keng, chúc mừng ký chủ từ bỏ thân thể trong trắng, trên con đường bước tới một Dâm Thần, hệ thống suy nghĩ nên khích lệ, tặng ký chủ một gói quà cao cấp.”

Lâm Thiên lười quan tâm cái hệ thống thiếu năng này, cảm nhận một lớn một nhỏ bên cạnh có vẻ đã thức tỉnh, có lẽ hai người do quá ngại ngùng nên không dám tỉnh trước. Hắn sờ hai cái mông của hai nàng, cảm xúc mềm mại, hắn bóp nhẹ một cái. Mikasa cùng Asiko điều ren nhẹ mở mắt.

“Tỉnh dậy đi a, đừng ngủ nữa...ta có việc muốn nói..”

Hai người vừa nghe hắn nói có việc muốn thông báo, liền bật dậy ngay ngắn mặc áo cho hắn, lại ngồi quỳ gối nghiêm chỉnh ngược lên nhìn hắn. Lâm Thiên nhìn các nàng chu đáo đến vậy, liền dò thử hảo cảm, không ngờ cả hai đều đạt 100 điểm. Hệ thống nói là hảo cảm càng lên cao càng khó lên, mà chỉ cần đạt đến 100 là hảo cảm không bao giờ rơi xuống nữa, hắn suy nghĩ qua lại vẫn cảm thấy là thần diệu của Âm Dương Song Tu.

“Anh có việc phải đi...hai em không cần phải lo lắng.” Vỗ lên đầu hai nàng khuyến khích.”

Asiko cùng Mikasa không hỏi tại sao, gật đầu đồng ý. Lâm Thiên cũng vui vẻ, không ngờ các nàng lại hiểu chuyện đến thế, chế độ quý tộc xưa quả là tốt nhất với đàn ông

.....

Cả người cảm thấy lâng lâng, Lâm Thiên hôm nay ăn hai mẹ con cả người vô cùng sáng khoái. Nếu không phải có nhiệm vụ trong người hắn đã quay lại

trên giường cho hai mẹ con phục vụ tiếp rồi.

“Hệ thống mở ra gói quà.”

“Keng, ký chủ được tặng khả năng sử dụng Cửa Hàng trước hoàn thành nhiệm vụ.”

Lâm Thiên bất ngờ. “Cửa hàng, tuyệt...thế này khỏi lo một ít thứ sau này rồi.”

Bật lên cửa hàng, hấn bấm vào khung vật phẩm, ngay lúc đó con mắt hấn trừng lớn lên.

(nói một chút về cấp bậc vật phẩm: Phẩm Bình màu trắng, Hạ Phẩm màu xanh, Thượng Phẩm màu lam, Cực Phẩm màu vàng, Tuyệt Phẩm màu tím, Linh phẩm màu cam, Tiên Phẩm màu hồng, Thánh Phẩm màu đỏ, Thần Phẩm màu bạc kim, Tiến hóa bình khí màu như thường nhưng có thêm kim tuyến.)

Thần Long Thương:

Phẩm Chất: Hồng.

Điểm: 9,000,000

...

Thiên Long Cung:

Phẩm Chất: Hồng

Điểm: 9,000,000

...

Phượng Vũ Kiếm:

Phẩm Chất: Cam

Điểm: 8,200,000.

.....

Một loại vũ khí làm con mắt hấn tỏa sáng, nhưng nhìn giá cả thì nhứt con mắt. Quyết định tắt ngay.

“Ký chủ đừng quá buồn, chỉ cần làm nhiều nhiệm vụ hơn là được. Hơn nữa đây chỉ là một phần nhỏ thôi, chỉ cần thực lực của người tăng lên thì hệ thống cũng mở ra nhiều item mới.”

Lâm Thiên lấy lại tinh thần. “Hệ thống còn nhiều nữa ư.” “Phải, cửa hàng gồm 10 tinh mỗi đạt đến một mốc sẽ tự động giải tỏa.”

Lâm Thiên mặc xác nó, lập tức chạy về bức tường thành, đi lên bức tường. Hấn vẫn đang suy nghĩ làm sao để hấp thu tín đồ đây.

(giải tỏa nghe, ta bù chương hôm qua...hôm nay nhạt như thế thôi...mà ta phân vân...thực sự phải đánh nhau mới thấp dần ư...ta nhiều khi đến mấy cảnh đồ sợ đánh nhau sinh ra nhảm..vẫn không biết có nên đầu tư vào giai đoạn đánh nhau không...???)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tạo lập thế lực (2)

Lâm Thiên cuối cùng cũng nghĩ ra một cách. Mở ra cửa hàng, hấn dùng tiền mua thực lực Goku trong vòng một giờ. Nhìn trong tay viên thuốc chỉ có tác dụng một tiếng lại tốn gần 20000 điểm, hấn chảy máu.

“Cại nó đi, hoàn thành nhiệm vụ chung tục còn rất nhiều phần thưởng mà, lo gì không có điểm”

Lâm Thiên bất chấp, hấn nuốt vào viên thuốc, thực lực đột phá 15,000,000. Hấn cảm nhận cơ thể dồi dào thực lực, biến thân SJJ cấp 1, thực lực lại bạo tăng. Lâm Thiên đảm bảo chỉ cần cho hấn một quyền có thể hủy diệt cả một hành tinh.

“Đi thôi, thời gian có hạn.”

Lâm Thiên chạy đến vòng trung tâm, nhìn xuống dân chúng trong thành như một đám kiến hần từ từ hạ xuống, lại cảm nhận tục hồ chưa đủ quy mô. Lâm Thiên lại tiếp tục gồng lên, SJJ 2 lại đến SJJ3, mái tóc của hần biến thành màu vàng rực lửa vàng, mi cũng biến mất, tóc dài đến eo.

“Rầm” “Rầm”

Trong bầu trời sấm chớp, gió giạt không cách nào chống lại, dân chúng sợ hãi cuộn ở một góc.

Lâm Thiên thấy màn dạo đầu đã đủ, hạ xuống. Máu vàng thần thánh chói lọi của đại địa. Vô số giáo phái tu sĩ nhau nhau quỳ xuống điên cuồng la hét, bọn họ trong lòng một viên tính đồ chỉ tâm cũng rực lửa, lúc này người dân trong thành, dù cao ngạo như quân lính cũng kiềm không được áp lực mà quỳ xuống.

Mọi người bị ánh sáng chói lóa, không thấy được "người" ra sau, mọi người không dám ngược đầu lên nhìn.

“Tà ma chó má này lúc nào ở đây, chết đi.”

Một tên quý tộc, vừa trong nhà ra thái độ thống thách, hần cực ghét người nào đang làm phiền hần ân ái cùng con tiện tỳ xinh đẹp.

Mọi người, nhìn hần nhích ra xa, mọi người trong chờ kết quả.

Lâm Thiên nhìn một tên quý tộc mập mạp, thân hình béo ú, nhìn là biết một tên cận bã không kém. Không ngại, nhấc tay chừng trệ cái ác sẵn tiện lập uy.

Phất tay, một tia sáng từ ngón trỏ bắn ra một tia sáng màu đỏ. Tên mập nhìn thấy thần uy hai chân nhùng ra, quỳ lại cầu xin. Chỉ trong giây lát "bùm" cả một căn nhà diện tích vài trăm mét bị hủy diệt, thần kỳ là không ai bị lan đến.

“Thần Linh phù hộ...” “Thần Linh phù hộ...”

Ngàn vạn tiếng vang, cầu xin. Lâm Thiên thỏa mãn, nhưng mục đích của hần chưa dừng lại.

“Phàm nhân nghe ta đây, ta sẽ cử một phân thân đến trần gian, lập một giáo phái mới, ai dám ngăn cản thì sẽ đưa toàn bộ nhân loại vào con giận của ta.”

Hần dùng khí tăng lên độ âm thanh, chấn muốn nát màng nhĩ bọn dân đen. Cả một vùng trời vang vọng âm thanh của hần. Thường dân thì nào dám cãi lời hần, dập đầu xuống đất, có người trên trán chảy ra máu.

Sau đó, hần đưa tọa đồ nhà của Mikasa cho bọn chúng, lại bùng lên sấm chớp quay về trời. Thời gian của hần sắp hết, hần muốn đi về nhà, nếu không giữa trùng mà lộ thì mệt.

“Thiên sau FprlcsH7 rồi.” Mikasa thấy hần xuất hiện liền chạy lại hỏi. Lâm Thiên gật đầu.

Móc ra lon nước ngọt, hần ngồi xuống nghỉ mệt a, việc hần chỉ còn chờ.

.....

Sau một tháng, mọi việc vô cùng xuôi sẽ.

Hần song tu cùng hai cô nàng, lâu lâu lại ra ngoài gạ mấy cô gái trẻ khác. Hiện tại đã bước tới Cấp 15 thực lực đã gấp mấy lần người thường. Hai nàng cũng thế, hần điều xem các nàng cấp bậc không kém hơn 10.

Cái tiếp là bọn dân chúng tựa hồ cũng chấp nhận sự thật là, trên đầu bọn họ còn có thần linh, ngay khi hần trang bức hoàn thành. Một đám quý tộc cùng lão đại quân đội đến vấn an, đưa hần đi nơi xây giáo đường. Lâm Thiên không ngại, lựa khu đất màu mỡ nhất, lớn nhất trong thành. Lại đặt tên là Thiên Thần Giáo.

Kể từ hôm đó, tất cả dân chúng tín ngưỡng hần bắt tay vào xây dựng giáo đình, bọn họ ai cũng muốn góp một ít sức để được thần linh phù hộ. Lâm Thiên chỉ cười, bọn hần một chết cũng không phải ta, lo gì.

“Mời ngài xem ạ.”

Một tên trưởng quan, khúm núm cúi đầu, hỏi xem ý kiến của vị thần linh nhỏ này. Lâm Thiên thấy cả căn giáo đường to lớn không dưới vài cây số, quả thật là khủng bố.

“Ừm tạm được.”

Lâm Thiên gật đầu bảo hần lui ra, tên trưởng quan vui vẻ đi, hần cảm thấy vị thần linh này vui vẻ không chừng sẽ cho hần phù hộ.

Ngoài thành.

Lấy ra Tiểu Đại Thiên Thế Giới, hần lĩnh hồn lực tiến vào, cả thế giới này vốn là của hần, dù chưa hoàn toàn kiểm soát được nhưng muốn thám thính một

ít thì vẫn được.

“Nơi này a...đủ quanh quẽ.”

Từ khi vào đây, hấn chưa thấy bất cứ sinh vật gì ngay cả đất đá điều chỉ có một màu xám đất, không có gì mỹ lệ cả.

“Keng, vì là mới khai sinh thế giới, Tiểu Đại Thiên Thế Giới chưa có bất cứ sinh vật nào ngoại trừ hai con vật mà ký chủ đã bắt.”

Lâm Thiên thờ dài, hấn phải làm thế giới này mỹ lệ hơn dù sao theo hấn, nơi này có thể là sao này một phương tài nguyên của hấn, không thể để nó hoang tàn như vậy được.

“Sao này, cứ bảo này là Thiên Giới đi.”

“Ừ tìm tới rồi...”

Hấn dùng thần thức dạo bước tìm kiếm, cuối cùng cũng phát hiện hai con vật mà hấn đã thả xuống đây. Lâm Thiên ôm một bụng vui vẻ đi đến...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hai con pet .

Lâm Thiên tới khu vực đầu tiên, hấn nhìn những gò đất không lồ hang ổ, có hai lỗ vào. Dùng thần thức điều tra một ít, hai con Thiên Giao cùng Cửu Vĩ Hồ điều sống ở đây.

“Hai con kia, ra đây.”

“Ngao”

Hai tiến rống vọng ra, một như sấm, một như ma mị. Hai cái bóng to lớn xuất hiện ngoài hang.

Thân hình rắn nước, vẩy bạc, sừng lam quang trong suốt vô cùng đẹp, cả người to lớn 100 mét chiều dài, thân rộng vài mét, đầu rồng ngạo nghễ bá khí. Giao long cực giống rồng, con Thiên Long này cũng vậy, nó chỉ cần tiến hóa một bước nữa là có thể là chân chính Rồng.

Bên cạnh, thân hình hơi mảnh mai, bộ lông màu hồng trắng mượt bao phủ toàn thân, tứ chi thon dài chắc chắn, con mắt mang theo luồng hấp dẫn lạ kỳ, sau lưng là 9 cái đuôi bay múa. Cửu Vĩ Hồ một trong những loài sinh vật cổ xưa mà đẹp nhất.

Hai con thú này nhìn thấy Lâm Thiên, người đã trọng thương bọn hấn mang vào đây, biểu hiện không phải là hiếu chiến, mà lại vô cùng kính trọng.

Hấn nghĩ một chút cũng biết, thế giới này linh lực gấp không biết bao nhiêu lần bên ngoài, vượt xa những nơi tốt nhất của Từ Thiên Đại Lục, bọn chúng vào đây tu luyện cũng không ít thời gian, nhận ra chỗ tốt nơi đây, dù bây giờ Lâm Thiên có cho bọn nó đi, tụi nó cũng không muốn đi.

“Hừ...có vẻ thế giới của ta có lợi cho các ngươi, như thế này đi ta sẽ cho các ngươi tiếp tục tu luyện, có điều phải làm sủng thú của ta.”

Hai con thú phân vân nhìn nhau, bọn chúng cũng từng là một phương bá chủ của Vô Tận Sâm Lâm, lại là FsgEmRwq nghìn năm có một biến dị thú, muốn thuần phục một con người, điều này thật khó cho bọn hấn. Nhưng mà, suy nghĩ lấy cái lợi của nơi thế giới này bọn hấn cũng quyết tâm, cắn đầu lưỡi, hai giọt máu bay lên trán Lâm Thiên làm xuất hiện hai dấu phù văn nhỏ xíu.

Lâm Thiên cảm thấy mối liên hệ cùng hai con sủng thú càng thêm chặt chẽ, chỉ cần hấn muốn, tùy thời có thể sai khiến bọn hấn.

“Ừ...tốt lắm”

Lâm Thiên phát tay kéo bọn hấn ra ra khỏi Thiên Giới.

Lúc hấn xuất hiện, cả nơi này điều là đại sảnh của giáo hội, thường dân thành kính ra vào rất nhiều trên người đều mang theo một ô tròn vàng tượng trưng cho tín đồ. Ba sinh vật từ hư không xuất hiện, đặc biệt là hai con thú to lớn đến khủng bố, uy áp vô hình từ trên bọn nó làm dân chúng ở đây điều chịu không nổi quỳ rạp xuống đất.

Lâm Thiên truyền lệnh cho hai con thú thu lại uy áp của mình, người lên lớn giọng nói. “Mọi người yêu tâm, đây là thủ hộ thần thú của giáo đình. Chúng nó nhiệm vụ chính là bảo vệ tín đồ.

Hơn vài vạn người phía dưới sau khi trướng kiến, hư không xuất hiện sinh vật lại là do vị thần này tạo ra, sự sùng bái đạt đến đỉnh điểm. Mọi người quỳ rạp trước hấn, đọc ra câu truyền mệnh của tín đồ là “Thiên Thần Chí Cao”.

Lâm Thiên thấy hiệu quả trang bức lại bước tới đỉnh cao, lúc này từ lâu hệ thống đại thần im lặng bấy lâu cũng lên tiếng.

Keng

“Hoàn thành ẩn tàng nhiệm vụ: Tín ngưỡng chi nguyên. Thường: Tín Ngưỡng Hệ Thống.”

“Nhiệm vụ: đã là một đại giáo, làm sau không có binh lực. Yêu cầu: Thành lập một chi quân đội nữ nhân số không dưới 1000 người, làm quân bảo vệ. Thường: Tín Ngưỡng Chuyển Sinh Trì.”

Lâm Thiên bất ngờ, tín ngưỡng là thứ hắn không ít lần nghe qua, là một loại tâm linh thành kính với một người nào đó sinh ra. Hắn nhớ lại, hắn từng đọc mấy cuốn tiểu thuyết cũng phát hiện mấy thứ này đều có liên quan đến Quang Minh Giáo Đình.

“Tựa hồ ta nhất được bảo.”

“Mở ra hệ thống tín ngưỡng.”

Đọc qua giới thiệu dài dòng, Lâm Thiên tổng kết lại có 3 thứ quan trọng nhất.

1: Là Tín ngưỡng thứ này, có thể sinh ra không hạn chế, càng thành kính càng phát ra nhiều Tín Ngưỡng Lực.

2: Là tác dụng của nó, đa dạng lại thực dụng. Vd như có thể nhờ nó tăng lên tốc độ tu luyện, cải tạo thân thể kinh mạch, cơ hồ không gì là không thể. Theo hệ thống trả lời, thì thứ này được xem là những đại tài nguyên của thiên địa ban cho sinh linh.

3: Quan trọng nhất...chỉ cần hấp thụ tín ngưỡng, cơ hội thành Thần gần tới 1 phần 10. Một con số khủng bố, nhớ...muốn thành một vị Thần tốn bao nhiêu công sức, cuối cùng hàng tỉ sinh mệnh hàng tỉ hành tinh sinh ra được bao nhiêu vị Thần. 1 phần 10 là con số kinh khủng như thế nào.

Lâm Thiên tổng kết được 3 điều trên, giờ hắn cũng hiểu tại sao các giáo phái phải tranh dành tín đồ, không ngờ là vì đạt được thứ này. Chính hắn cũng không phủ nhận, khi biết trên đời tồn tại thứ kinh khủng này, tuyệt đối sẽ điên cuồng thu lấy Tín Ngưỡng, đương nhiên, đó là trong trường hợp không có Hệ Thống.

Sau đó hắn an bài cho hai con súng thú một nơi cao chót vót, bọn chúng cái gì cũng không cần làm, chỉ cần tới đúng giờ ngồi vãi tiếng là có thể vào lại Thiên Giới. Lâm Thiên là như thế là để cho bọn người kia càng thêm sùng bái càng thêm tín ngưỡng.

Một hồi chính chiến qua đi, Lâm Thiên hai tay đặt trên hai cái móng của Mikasa cùng

Asiko. Hai nàng còn đang mê mẩn hương vị từ tiểu QQ của hắn, Lâm Thiên đã ngồi dậy thay áo.

“Thiên người làm gì thế.”

Mikasa hỏi hắn. Nàng không hiểu, không phải Lâm Thiên đang là cái gì đó Thần mà, tại sao lại phải gấp đi như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chính thức bắt đầu attack op titan

“Ừm, tiểu Thiên người có gì cần ta giúp không.” Asiko cũng không nhịn được mở miệng, trên mặt nàng vẫn còn hồng hào sau cuộc mây mưa.

Lâm Thiên chỉ cười, không trả lời.

..... FwHEjWQZ....

Ngày hôm sau, Giáo Hội Chí Cao Thần tuyển dân làm quân đội riêng, lấy lý do là chỉ có thuần khiết chi nhân mới được ở bên cạnh ngài, tất cả nhưng người được tuyển giới hạn trong độ tuổi từ 8 đến 18 tuổi. Yêu cầu khác còn thêm khắc khe.

Có điều, tin tức được ban phát ra, không chỉ làm bọn dân chúng vui vẻ mà còn thêm háng hái. Trong lòng bọn họ, được phục vụ cho một vị thần linh cao quý, lại có thể được cơ hội thần thần thị phục vụ ngài, điều này còn có gì hơn nữa.

Lập tức, trong vòng vài ngày. Toàn bộ trẻ em trong thành từ 8 đến 18 tuổi đều được đưa lên giáo hội tuyển chọn.

Lâm Thiên chỉ ngồi đợi giữa cái ghế làm bằng vàng tại giáo đường, hắn cười ta ác nhìn nhưng dân chúng đưa tới tấp nập thanh thiếu niên, thiếu nữ.

Tất cả những người được trọn vẹn vượt qua dự liệu của hắn, tổng có hơn 3000 đứa bé trai, gần 2000 bé gái được chọn. Tổng số hơn 5000, cả điều Lâm Thiên không chú ý nhiều đến đám con trai, hắn chú ý là đám con gái. Trong số họ ai cũng trắng trẻo, béo mập bộ ngực đầy đặn mong tròn, thậm chí có một ít mỹ nhân còn nhỏ nhưng đã tuyệt đẹp.

Lâm Thiên nhếch miệng.

Sau đó, hắn tách ra, nam qua tắm một ao nước vàng, nữ tiến vào tầng hầm bí mật.

Kết quả a...a ha ha.

Hồ nước vàng kia là Chuyển Sinh Trì, chỉ cần tắm vào nước ấy, có nhiều loại khả năng xảy ra, mà Lâm Thiên lại có thể biến những người vào đó tắm thành khối lõi...không sai khối lõi, hắn dù một thời gian không cảm giác nguy hiểm nhưng cũng không lơ là, nếu thực sự dễ đến thế thì không cần phức tạp nhiệm vụ như vậy. Chỉ cần đám nam này biến thành khối lõi, hắn đã có một ít thể lực ngầm, không bao giờ bị phản bội.

Tầng hầm bí mật ư, nơi đó thật ra là một lối đi thông đạo vài Thiên Giới. Lâm Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng. Nơi này được hắn tốn 30000 điểm mua từ hệ thống một khu độ thị diện tích vài Km vuông, đầy đủ nhà ở, nước sinh hoạt, thậm chí có cả Wifi.

Thế giới này thời gian cùng bên ngoài không giống, Lâm Thiên có một phần điều khiển được Thiên Giới này nên cũng có thể thay đổi độ chênh lệch thời gian. Nơi đây tỉ lệ là 1/10.

Hắn muốn tăng thực lực cùng tu luyện công pháp cùng các thiếu nữ a...he he.

.....

Hai năm sau, cuộc chiến chính thức bắt đầu.

Shiganshina

“Eren dừng lại đã.” Armin chạy theo sau kéo áo Eren lại.

“Phan dã, tôi nghe tin ngoài bức tường đang có lượng lớn Titan bạo động, chúng ta cũng phải xem ra sau.” Eren cứng đầu bảo.

“Tớ nói rồi, chúng ta không thể can thiệp vào cuộc chiến này đâu, chúng ta vẫn nên quay về bức tường bên trong sống yên ổn còn hơn.” Armin nhát gan nói.

Eren nhìn hắn, chỉ vào mặt mình. Lúc này mặt tên Eren vô cùng tệ hại, bầm dập khắp nơi.

“Nhìn đi, ngay lúc cậu bị bọn chúng ăn hiếp mình đã giúp cậu, bây giờ cậu lại nói như thế à.”

Armin: “Eren cái này khác, chúng ta không nên ra ngoài làm gì, Titan rất đáng sợ...”

“Im đi, cậu chỉ giỏi cái nhát gan, để tôi đi xem một mình vậy.”

Armin vội hồng mặt nắm áo Eren lại, quả quyết không buông, hơi có vẻ xấu hổ nói. “Nếu cậu muốn đi, tớ cùng cậu đi là được.”

Eren nhìn Armin nói nhỏ nhẹ như thế, không biết tại sao trên mặt lại ửng hồng. Liều mình, nắm lấy tay Armin chạy đi, trên mặt còn mang theo nét hạnh phúc.

“Đệch mẹ, GAY.”

Lâm Thiên nhìn hai đứa phát tởm, quả nhiên mình lấy đi Mikasa là tốt, nếu để nàng bên bọn này không biết sẽ nhiễm hắc ám như thế nào. Thuận thế, hắn bay vượt lên tòa tháp cao, nhìn qua bức tường. Nếu hai năm trước việc này đối với hắn là chuyện không thể nào, thì bây giờ cấp của hắn đã 83, cộng thêm nhiều con bài, hắn dám đảm bảo trong thành này không ai mạnh hơn hắn...à trừ hai con thú kia. Tại sao à, theo hắn đo đạc Thiên Giao cấp bậc 119, Cửu Vĩ Hồ cấp 118...hắn chỉ có thể nói, hai con thú này mới thật là Boss.

Nhìn lên bầu trời, hắn cảm thấy sát khí dần nổi lên. Trong lòng biết cái ngày này cũng tới, trong lúc hắn chuẩn bị tâm thần chờ Titan khổng lồ 60 mét đến phá Bức Tường thì ...

“Ngao”

Một đầu cự thú thân thể trần truồng, đầy các mạch máu nó rất giống những con Titan, có điều làm người ta sợ hãi nhất là kích thước của nó, chỉ chiều cao thôi nó đã to đến 50 mét, chưa tính hàm răng nanh khổng lồ.

“Không ổn, cái này là cái gì...”

Lâm Thiên cảm giác nguy hiểm khó nói nên lời, tựa hồ cả cái thế giới này đã bị hắn thay đổi hết.

“Không tốt...”

Lâm Thiên phát hiện hướng đi của nó là...tòa thành.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tựa đề là con tác nản .

Hắc Lợn: biến dị thú Titan.

Cấp: 90

Kỹ Năng: Giáp Sắt: lớp da dày vô cùng là một trong những lợi thế của loài này. Dao kiếm bình thường chém vào ngay cả một sợi lông của nó cũng không đứt.

Hàm Trư: Tấn công bằng hàm răng mạnh mẽ húc vào địch, chỉ cần bị húc trúng dù có mạnh hơn nó không ít cũng tuyệt đối tử vong.

.....

Lâm Thiên kinh hãi, hắn không ngờ chỉ là một con quái vật biến dị lại mạnh như thế này, hệ thống lần này chơi lớn rồi.

“Toàn bộ binh lực rút lui.”

Hắn phát ra lệnh, toàn bộ quân núp khắp nơi trong thành thị này lập tức lui về, chỉ còn một ít người ở lại.

Mikasa thấy hắn phát tín hiệu lui về, biết tình hình không ổn, nàng phóng lên đứng cạnh hắn. “Thiên có chuyện gì thế.”

Tên: Mikasa

Tuổi: 14

Cấp: 51.

.....

Lâm Thiên nhìn nàng, không biết nói cái gì mới đúng. Lúc này, trong đầu hắn lại liên tưởng đến một thứ đã bị hắn quên bấy lâu nay.

“Hi hi, anh mãi mãi là anh hùng.”

“Ừm, anh thật sự cam đảm..”

Lâm Thiên con mắt đỏ dần, không biết tại sao lúc này hắn lại nhớ đến một người đã từng bị hắn lừa gạt, đến lúc chết, nàng vẫn không thể nào chối bỏ tình cảm của mình giành cho hắn.

Lúc này, hắn nhớ. Hắn dù không phải là người tốt...nhưng mà, hắn đã từng nói trước mặt nàng.

“Chính Ly, ta có thể nói cho người biết, dù ta không phải anh hùng gì, nhưng mà ta tuyệt đối không bao giờ bỏ cuộc hay chịu thua với bất kỳ ai dhlbtDctv.”

Lâm Thiên không biết lúc nào, trên mặt lại chảy ra một giọt nước mắt. Hắn không nhớ đã bao lâu rồi từ lúc hắn rơi lệ lần cuối cùng vào cái ngày nàng chết.

“Chính Ly à, kiếp trước ta lừa gạt người, kiếp này ta tuyệt đối thực hiện lời mình đã hứa.”

Lâm Thiên từ trong bi thống tỉnh lại, thực lực lại đột tiến một mảnh đạt 86 cấp.

“Mikasa... ngoan, hãy lui về đi, nơi đây có ta rồi.. “

Mikasa nghe hắn thất thường, vừa tính mở miệng đã bị hắn dùng tay che lại miệng. Mikasa vô cùng lo lắng, nhưng biết ý hắn đã quyết nàng không thể nào thay đổi được.

“Thiên nhớ bảo trọng.” Nói xong, nàng quay người đi.

Lâm Thiên nhìn Hắc Trư chạy đến gần đây, không dưới 50 km nữa, nhưng hắn biết dưới tốc độ khủng bố hiện tại của Hắc Trư chỉ cần không đến 1 phút là đã phá hủy tường thành.

Hắn quyết ý, trên người từng ngọn lửa màu vàng thiêu cháy. Hắn từ đầu không phải sợ Hắc Trư chỉ do cái tính không thích phiền phức của hắn làm hắn không muốn dính vào mấy thứ khó dây dưa. Giờ đây, lần đầu tiên thực sự chú tâm đến một trận chiến, dù hắn biết trận chiến này hoàn toàn nghiêng về phía hắn, hắn cũng không khinh thường sẽ dùng toàn bộ thực lực mạnh nhất ra. Có thể sau này, hắn không còn chú tâm như vậy nữa nhưng hôm nay vì lời hứa với nàng, hắn nguyện làm tất cả.

"Ừm" "ừm"

"Rầm rầm"

Trên bầu trời, sấm chớp liên hồi, từng cột sét thô to bổ xuống đại địa. Cả bầu trời mịt mù mây đen. Lâm Thiên lúc này toàn bộ thực lực bộc phát, thiên địa cũng khó có thể chống, SSJ cấp 3 hiện ra. Lúc này Lâm Thiên thể nội lực lượng như cộng hưởng từ trời cao, chỉ cần hắn muốn không thứ gì có thể thoát khỏi hắn. Dòng máu cảm kích do hệ thống tạo ra quả nhiên mạnh vô hạn, một số khuyết điểm như SSJ cấp 3 chân mày không có đã được chỉnh sửa. Thực lực cũng cộng minh cùng thiên địa giảm lại sự thao thực, lại dễ dàng áp chế đối thủ..."mạnh" Lâm Thiên chỉ có thể nói thế.

"Ngao"

Hắc Trư cảm nhận một nguồn năng lượng vô cùng lớn, có điều nó tựa hồ không có lý trí vẫn tiến vào khu vực bị màu vàng chiếu sáng.

Lâm Thiên vung tay, một quả cầu màu vàng bao phủ to lớn từ từ co lại thành một viên cầu nhỏ, bắn về phía Hắc Trư.

Thực lực trên lệch quá xa, Hắc Trư chưa kịp thấy gì một quả cầu sáng đã bắn trúng nó, một quả cầu khủng bố như bom hạt nhân nổ đi, phương viên vài Km vuông bị hủy diệt không còn, cả bầu trời bị quả cầu lửa xe tan. Nếu không phải tập chung vào một điểm, chỉ một quả cầu này, Lâm Thiên đã có thể thổi bay một phần 10 Trái đất.

Lâm Thiên tiến lại gần, hắn không còn cảm thấy hơi thở của Hắc Trư, ngay lúc này trong đầu hắn vang lên âm thanh.

"Keng. Mở ra ấn tàng nhiệm vụ: Tam Đại Tộc.

Yêu Cầu: Chưa đủ điều kiện.

Thưởng???"

"Nhiệm vụ gì thế này."

Lâm Thiên không khỏi tự hỏi, lần đầu tiên hắn thấy một nhiệm vụ chỉ có tên còn lại không có gì cả.

Lúc này, từ trên cao bắn xuống một tia sét.

Không biết từ đâu, Hắc Trư đã được hắn xem là chết lại xuất hiện, lúc này thân nó càng thêm to lớn, thực lực lại mạnh hơn rất nhiều.

Hắc Trư vừa sống lại, hung tính đại phát. Hình thành một chuỗi bóng đen, điên cuồng húc vào Lâm Thiên.

Lâm Thiên không cử động tùy ý nó.

"Rầm"

Một tiếng hét kinh khủng. Hắc Trư cả hàm răng to lớn bị phá hủy hoàn toàn. Lúc này nó mới phát hiện đối thủ của nó mạnh nhường nào.

"Hừ"

Ngay khi nó quay đầu chạy, Lâm Thiên nắm đấm nắm chặt. Sức mạnh tụ tập, toàn bộ cánh tay của hắn tràn ngập Ki. Lúc hắn cảm thấy đạt tới một mức độ, thực lực tay về sau. Đánh vào không gian phía trước.

"Hư Không Vết Nứt."

"răng rắc"

Ngay trước nơi hắn đánh vào, một vết nứt khủng bố xuất hiện từ không gian, sau đó nó lan tỏa ra khắp các mặt, hình thành một mạng nhện. Lúc này, trong khu vực hắn đánh ra, mọi thứ trong vòng vài Km đều bị thứ này vận vẹo, hình dạng biến đổi. Thân hình to lớn của Hắc Trư cũng bị lan đến. Vài giây sau.

"Bùm"

Mọi thứ bị vết nứt từ hư không lan tới, đều bị tách ra hàng nghìn hàng vạn hạt tro bụi, Hắc Trư gào hét được một tiếng rồi cũng biến thành tro bụi như bao thứ khác.

“Rốt cuộc tia sét đó là gì?”

Thắng trận này, Lâm Thiên không có bao nhiêu vui vẻ, hẳn biết lúc này những đại Boss thật sự vẫn chưa từng xuất hiện.

(Ai thấy ta nên ropic thì cứ like cái comment phía dưới đủ 10 like ta ropic liền, anh em đừng nói gì mất lòng nhau nữa...lần đầu tiên ta biết, tại sao nền tiểu thuyết, văn học của ta lại không hề so sánh được với trung quốc...đơn giản ta thấy ngay cả cơ hội cũng không có thì lấy mẹ gì mà tham hơn người khác...thank anh em đọc những dòng spam này của ta.)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thánh chiến .

Tựa hồ một thứ không khác mấy, Lâm Thiên vừa trở về tổng giáo đường thì phía bên kia truyền đến tin thành bị phá. Nguyên nhân vẫn chưa được xác thực, hiện tại mọi người trong thành đang trong giai đoạn chuẩn bị chiến tranh.

Vài ngày sau, những binh sĩ nhận được tin tức từ các trinh sát quân rằng, có một lượng lớn Titan đang kéo về phần bị hư ở bức tường. Thế là từ quân đội đặc chủng tới một số chỉ bí mật cũng được phái đi tham gia vào cuộc bảo vệ tòa thành này. Có điều rất nhiều người điều biết, đây thật ra chỉ là một nửa thực lực của nhân loại, một nửa còn lại vẫn đang tụ tập trong các tên đại quý tộc chưa hề xuất ra.

.....

Lâm Thiên nhận lấy tin tức từ trên tay Mikasa, hẳn không bất ngờ gì mấy. Thật ra, nếu hẳn muốn thì bất cứ lúc nào cũng có thể đảm bảo thành không bị phá hư, nhưng như thế đối với hẳn không có lợi bao nhiêu. Vì hiện tại tin đồ đã đạt đến một mức nhất định, hẳn có giúp đi chăng nữa thì cũng không tăng thêm được, còn không bằng nhân cơ hội này hấp thụ thêm tài nguyên cùng tin đồ.

“Mikasa thống kê lại một ít quân lực hiện tại của ta đi.”

“Ừm“

Mikasa nói. “Tổng binh lực nam gồm có hơn 3 vạn người, thực lực ở vào 30-40 cấp.”

Lâm Thiên cười khẽ, nghe thì nhiều thật nhưng số lượng này chỉ là nam, còn nữ thì từ lâu đã vượt qua 10 người, đây là hầu như điều là công sức uy, sức, lợi, dụ...của bọn hẳn làm ra. Đặc biệt cống hiến nhiều nhất là bọn quý tộc kia, Lâm Thiên chỉ tùy tiện hỏi đối một ít các loại thuốc giảm bệnh, một ít cần sa cùng rất nhiều heroin thì bọn chúng xem FBDoIu4p như là của quý, bọn hẳn sẵn sàng gánh vác tất cả tiếng bản thu phục vô số các thiếu nữ trẻ đẹp và chất lượng nhất cho hẳn.

Việc này đã tuần hoàn, không biết bao lâu số lượng nữ quân đội của hẳn đã vượt qua 10 vạn, tất cả điều là những mỹ nữ đẹp trong thành này.

“Ừ, Mikasa người nghĩ ta có nên cử đi một ít quân đi không?”

Lâm Thiên thử thách nhìn nàng.

Mikasa không biết hẳn muốn làm gì nhưng vẫn thành thật đáp. “Thiên, nếu có thể thì tốt nhất không quá sớm cử đi quân lính, chỉ đợi lúc nào hỗn loạn nhất hãy để bọn hẳn đi ra thu hoạch toàn cục.”

Lâm Thiên thỏa mãn nhìn nàng, vớ vẩn. Không có thằng con trai nào lại muốn con vợ mình để ý người dân hơn là lợi ích của mình.

Hắn cười híp mắt. “Mikasa đẹp chuyện đó qua một bên đi, hình như chúng ta lâu rồi không có XXX nhì.”

Nàng nghe hẳn nói đỏ hồng mặt, nhỏ nhẹ một tiếng. “Ừm”

Lâm Thiên lập tức hóa thân sắc ma, nhào vào nàng. Sau đó, một mảng hương diễm xuất hiện trong đại sảnh

“....”

.....

Bên trong thành Maria.

Một lượng lớn Titan đang tiến tới, phía trên bức tường quân lính do lâu ngày không được rèn luyện hiện đang co rút một chỗ chờ cứu viện.

"rầm"

"Không thể nào, quân trinh sát không phải đã nói là còn vài ngày nữa sau, tại sau hôm nay bọn chúng đã đến được đây."

Eren đứng trong dòng người hỗn loạn, nhìn về lỗ hổng dưới chân bức tường, lúc bầy đang có một bầy Titan đang ủa nhau kéo đến.

"Eren, mau chạy đi."

Karla mẹ của hắn là một thực phụ khá là xinh đẹp, đang bị một con Titan tách ra cùng hắn. Lúc này, Karla chỉ có thể chạy, dù biết tốc độ của nàng không thể nào thoát khỏi số phận bị chết, nhưng nàng muốn dành lại một tia hy vọng cho nó.

"Mẹ...không, con không đi, có chết thì cùng chết."

Eren cố đuổi theo mẹ hắn, liệu chết đến cùng. Ngay khi hắn chạy gần đến, một lão già trung niên mặc áo quân lính ôm chầm lấy hắn.

"Eren, ngươi không làm gì được đâu, nghe lời ta hãy cùng ta đi."

"Không...lão là quân lính mà tại sao không cứu mẹ tôi."

Lão trung niên khó chịu, nếu không phải vì một ít ân tình cha hắn đã giúp lão, lão cũng không thèm để ý tên nhóc trẻ trâu này. Có thể vì xấu hổ quá, lão dùng tay đánh ngất hắn rồi chạy đi.

"A"

Karla cuối cùng cũng không thoát khỏi con titan, bị nắm vào tay, nàng nhắm mắt cầu nguyện Chí Cao Thiên Thần sẽ phù hộ cho con của nàng.

Ngay lúc nàng cho rằng mình sắp chết, một đạo tàn ảnh vụt qua, cổ của con titan đã bắt nàng bị chém, nàng cũng từ tay nó xuất hiện trong lòng của một thiếu niên trẻ tuổi.

Karla cảm kích nhìn hắn, nhưng mà không biết tại sao dù người ấy che đi gần hết khuôn mặt nàng vẫn bị mị lực của hắn làm chao đảo, nếu không phải lúc này còn đang lo lắng cho Eren nàng còn giữ được bình tĩnh, thì có lẽ đã ôm chầm lấy người thiếu niên này.

Nàng ôm đầu, cảnh tình mình, nàng đã chớ chồng còn có một đứa con, không thể nào suy nghĩ những chuyện đời bại như thế này được.

"Cám ơn ngài."

Nàng giữ lại bình tĩnh cuối người chào hắn. Người thiếu niên kia chỉ gật đầu, sau đó từ trong móc ra một thanh sắt hình thù kỳ quái, hơi dài, miệng trước có một lỗ thủng lớn. Người đó bôn cò, từ viên đạn bắn nát đầu con Titan. Hắn lại kéo ra một trái cầu nhỏ rút chốt, bỏ xuống dưới, quả cầu nổ tung làm nàng bật ngửa vào lòng hắn.

"Ngươi không sao chứ."

Lâm Thiên hỏi nàng, hắn từ đầu không muốn thiên lộ thân phận, với lại hắn còn muốn tán gái nữa. Hiện tại hắn phát hiện mấy cô gái trong kịch tình không thể bị thế lực của hắn kéo đi, dù cố gắng ra sau thì cũng khó có thể làm được. Hắn từng hỏi qua hệ thống và câu trả lời là.

"Ký chủ đến thế giới này, độ khó điều bị tăng cường lên tương đương thực lực của ký chủ, nhưng mà ký chủ không thể nào thay thế nhân vật chính, các nhân vật trong cốt truyện vẫn phải làm hết nhiệm vụ của mình, nếu ký chủ cố tình phá hoại, thế giới này sẽ xem ký chủ là một thành phần cần bị xóa bỏ kết quả..."

"Thế chỉ cần ta tuân theo kịch tình, đến khi hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ các nàng mới là của ta."

"Không hoàn toàn như thế, chỉ cần ký chủ tham gia vào kịch tình, điều có thể thay đổi một ít diễn biến. Chỉ cần thay đổi từ từ thì các cô gái này sẽ điều thuộc về ký chủ."

.....

"Ta không sao." Nàng đỏ mặt cuối xuống.

Karla không biết tại sao, trên người hắn luôn có một luồng mị lực nàng không thể nào cản nổi, chỉ cần một chút thả lỏng, trái tim nàng liền không thể nào mất đi bóng hình hắn.

Lâm Thiên nhìn hảo cảm của nàng đã dần tăng lên 80, hắn cười tà ác. Trong thời gian này, hắn đã dùng Âm Dương Song Tu tu luyện cùng các thiếu nữ được tuyển, thế là hiện tại thứ lực của hắn cùng nữ nhân đã rất mạnh, Âm Dương Song Tu cũng đạt được một lượng lớn xử nữ máu huyết, đã thăng lên tầng 3, mị lực của hắn càng bị khuếch đại vô cùng, chỉ cần tiếp xúc cùng hắn một lúc dù là dày dặn kinh nghiệm cũng khó có thể chống cự lại hắn.

(hử, gia nhập vào kịch tình đi chứ...chứ ta thấy lay hoay ở ngoài quai chán lắm, vào đi cho vài chục chương kết thúc, thật ra ta cũng không thích anime này lắm, cứ thấy bó buộc làm sau ấy..."

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Gia nhập .

Lâm Thiên nắm tay Karla chạy về hướng con sông ngăn cách.

“Ngươi mau lên, cửa thành mà đóng thì chúng ta điều nguy hiểm bên ngoài này.”

Lời của hắn làm Karla đang mệt mỏi không dám ngừng lại thờ dốc, toàn lực chạy theo.

"Rầm" "rầm"

Một con Titan cao 13 mét chạy tới, tốc độ nó hơn xa những con Titan thường cò thể đây là một con biến dị.

“Coi chừng.”

Lâm Thiên từ phía sau móc ra một cây sắt đen. Hắn nhấn vào cái nút bên trên, lập tức thanh sắt nhỏ biến hóa dài. Một thanh kanata màu đen hiện lộ trong không khí.

Con Titan bắt kịp họ, phóng tay ra chụp lấy người gần nhất đó là Lâm Thiên. Lâm Thiên bình tĩnh, ngay khi cánh tay của nó sắp chạm vào người, hắn vùng kiếm lên, một tia kiếm khí chặt đứt cánh tay của nó. Titan không hề có một chút đau đớn, nó dùng đầu phóng tới định cắn chết Lâm Thiên.

Nhìn nó đưa đầu đến, Lâm Thiên chỉ nhếch mày, ánh kiếm lóe lên, thân hình hắn đã ở phía sau nó. Đầu của con titan từ từ rơi xuống, Lâm Thiên dùng tốc độ không phải người thường có thể làm được.

Karla bị biểu diễn của hắn chấn kinh, trong lòng của nàng ngoài trừ Chí Cao Thiên Thần thì không ai làm được như thế, rốt cuộc người này là ai.

“Còn nhìn cái gì, còn không mau đi.”

Hắn lạnh lùng nói với nàng, bất kể nàng có đồng ý hay không.

Karla không thể nào cãi lời hắn, nàng biết hiện tại mạng của nàng còn phải nhờ hắn cứu giúp.

.....

Bước nhanh qua tòa thành, trên đường đi Lâm Thiên gặp rất nhiều Titan, có điều hắn không cần dùng thực lực, chỉ cần một khẩu súng M16 loại đặc chế cùng một dây lựu đạn mini, hắn đã có thể cân một đám Titan.

Lúc này, hắn chạy đến sông người nhộn nhịp đang tranh giành nhau thoát khỏi thành bị phá này, trong đây ồn ào vô cùng, quý tộc quan lại gì đó lúc nào cũng được ưu tiên còn phía sau thì dân chúng chửi bới.

Hắn, đi vào thì có cái tên quân lính chặn lại đường hắn.

“Này tên nhóc, mẹ ngươi ta thấy cũng được lắm, muốn đi qua đây thì để mẹ ngươi lại cho mấy huynh đệ ta sử dụng.” Tên này dùng đôi mắt dâm tà quét qua lại trên người Karla.

Lâm Thiên lắc đầu, lại phát hiện một số người dân cũng bị việc tương tự, thật là thối nát.

Lâm Thiên cười tà ác, móc ra một viên lựu đạn đen, nhét vào tay hắn. Tên binh sĩ kia cứ tưởng là hắn đưa cho lễ vật, nhìn vật này hắn cũng biết giá trị không ít, trong lòng nảy sinh tham lam, nếu có thể hắn tuyệt đối sẽ nhân cơ hội này Tiên Dâm Hầu Sát.

“A...người đâu” Mấy tên lính này mới phát hiện Lâm Thiên biến đầu mất, trên tay hắn quả cầu đen không biết tại sao nóng lên và sau đó ...

“Bùm”

Cách bãi nào động đó vài trăm mét, Karla sợ hãi người thiếu niên đang kéo tay nàng, nàng từ lúc đi theo hắn đã biết quy lực của lựu đạn, nhưng người kia tuyệt đối không sống nổi. Lúc này nàng mới phát hiện người này không chỉ vô tình với Titan mà đối với con người hắn cũng như thế.

“Ngài tựa hồ hơi quá đáng.”

“Hừ, quá đáng ư.” Lâm Thiên nhìn nàng khinh bỉ. “Nếu không phải có ta người lúc này có thể đảm bảo mình bình yên rời khỏi đây không. Với lại thế giới này mạnh được yếu thua, bọn hắn chết là do bọn hắn yếu có liên quan gì ta.”

Nàng nghe hấn cực độ vô tình chối bỏ, trong lòng thất lạc nhưng mà cũng không thể không thừa nhận hấn nói đúng, nếu không phải có hấn không chừng lúc này mọi chuyện còn có thể kinh khủng hơn đối với nàng.

“Chúng ta kế tiếp làm gì đây.”

“Ừm, đi thuyền về khỏi đây.” Lâm Thiên trả lời

Nàng cuối cùng không biết hấn muốn cứu nàng là nguyên do gì nhưng nếu có thể, nàng vẫn mong là còn sống để tìm lại Eren.

....

“Đóng cửa thành lại.”

“Người điên rồi à, nếu làm thế rất nhiều dân chúng sẽ chết đó, người vô tình như thế sau.”

"Bụp"

“Mọi nói nhiều.”

Tên Quý Tộc đập chai bia vào đầu tên sĩ quan, vô tình ra hiệu đóng cửa thành xuống. Quân canh cửa lại không dám không nghe từ từ hạ cửa thành xuống.

“Khoang, còn dân chúng bên ngoài.” Một tên lính quả cảm đứng ra nói, ngay tức khắc một quả đại bác bắn chết hấn, máu me tung đầy trời trấn trụ toàn bộ quân lính cùng dân thường bên kia cánh cửa.

Tên quý tộc cười ha ha. “Mọi, lại dám sai bảo ta, người không biết chủ ta là Cấp Cao tướng quân trong quân đội à.”

Vô số tên binh lính khác câm lặng, trong lòng bọn hấn đã bị thời gian phai đi rất nhiều nhiệt huyết dần sợ hãi uy quyền.

Lâm Thiên đang ngồi trên một con tàu, bên cạnh là Karla. Hấn đang nhìn xuống tên quý tộc kia, hấn cảm thấy tên này rất là chán ghét. Thế là, Lâm Thiên không do dự, lấy ra khẩu M16 đặc chế của mình, dùng ống ngắm nhắm ngay đầu của tên kia.

“Chết”

"Bầm"

Tên Quý Tộc bị xuyên nát óc, máu chảy ra khắp nơi, con mắt còn tròn trố nhìn về phía trước. Lại một loại bạo động xảy ra, có điều lúc này lại bị một sự kiện khác thay thế.

“A..Titan.”

Một con Titan to lớn, trên mình mọc ra đầy tầng đá lao thẳng về phía cửa tường. Phía sau của hấn là một bầy Titan thú.

Rầm

Mặt đất, nước sóng văng tung té. Bức tường khổng lồ bị tung thành một lỗ thủng.

“Ngao”

Titan thiết giáp ngửa đầu lên gào hét, phía sau một đám Titan thú khá giống con Hắc Trư hôm trước Lâm Thiên giết, có điều thực lực lại yếu hơn rất nhiều.

“Ra đi.”

Lúc này, trong bóng tối.Quanh Minh Nhất (tên quân đoàn hấn đặt, mỗi quân đoàn gồm 1 vạn người) bắt đầu hoạt động, tranh thủ Titan Thiết Giáp cùng Titan thú đang thu hút sự chú ý mọi người, bọn hấn tiềm nhập vào trong bắt đi từng thiếu nữ xinh đẹp nhất. Đây là nhiệm vụ chủ yếu của bọn hấn.

“Ngao”

Lúc này trên bầu trời xuất hiện một con rồng dài hơn 100 mét, cả người bạch quan chói sáng. Đầu rồng uy vũ gào hét giữa không trung. Thân hình khổng lồ của nó bao phủ cả bầu trời.

Tên: Thiên Long

Loại:Sủng thú

Cấp:???.

Độ Trung Thành: 100

Đúng vậy, đây là Thiên Giao đã tiến hóa thành Thiên Long. dsUKPuLy Nó tu luyện trong Thiên Giới, lại thêm chênh lệch thời gian giữa hai nơi nếu còn không hóa rồng quả thật là đáng làm lầu rầu.

Thực lực của nó Lâm Thiên đã không đi từ mấy năm trước, không phải hắn không muốn đo, mà thực lực của Thiên Long quá mạnh, hắn đo không được.

“Tiêu Long ngươi cứ làm một chút đi cho giãn gân cốt.”

Lâm Thiên biết đây thật ra chỉ là một cái phân thân của Thiên Long, hắn không quá lo lắng thực lực trên lệch quá xa mà ngộ sát.

“Bái kiến Long Thân Sứ.” Một đám trung thành tín đồ nhận ra đây là Thần thú bảo hộ Giáo Đình liền điên cuồng dập đầu bái lạy. Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới tại sao Giáo Đình không cửa bọn hắn sớm hơn...có thể tín ngưỡng đã ăn sâu vào tận xương tủy.

“Ngao”

Thiên Long gào hét, phun một ngụm long tức tràn đầy khí vụ màu trắng xoàng. Cả bầu trời bị Long Tức chiếu rọi xoàng, bất kể thứ gì chạm phải đều bị thanh lọc không còn.

“Ô”

Một đại Titan to lớn cao gần 30 mét, hình dáng một con tê tê. Nó trên người tỏa ra quang mang che chắn toàn bộ Titan trong khu vực không bị Long Tức phun trúng.

“Ngao”

Tiêu Thiên Long hơi bất ngờ, nhưng nó không dừng lại.

Thiên Long Trảo

Một tuyệt chiêu Thiên Long học được, đánh ra một Long trảo xoàng. Titan Tê Tê bị bàn chân đè bẹp dí.

Lâm Thiên nhìn trận chiến Thiên Long đang nắm thế chủ động, lấy ra một bao bắp rang, hắn ngồi xem chiến đấu ra sau. Trong lòng cũng biết, trận chiến không thể nào kết thúc dễ dàng đến thế.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Đảo mắt hai năm .

Titan Thiết Giáp tựa hồ phát hiện sinh vật kỳ lạ lại mạnh mẽ này, hắn trong đầu không thể nào hiểu được không phải chỉ có Titan mới mạnh mẽ như thế này sau (theo một ít thông tin là ba titan người này đến thành trong lúc hoảng loạn, tức là vào lúc này nên không biết Giáo Đình)

“A...”

Dân chúng tranh nhau cơ hội này, điên cuồng chạy đi. Bọn họ thì trong lòng cầu mong may mắn Long Thần sẽ đánh bại Titan, chỉ là có thể bọn họ không biết cuối cùng sinh mạng bọn chúng thật ra chẳng đáng quang trọng với Lâm Thiên. Bọn chúng từ đầu đến cuối chỉ là một đám kiến mà thôi.

“Ngao”

Thiên Long đánh chết Titan Tê Tê lúc này lại nhắm vào Titan Thiết Giáp, nó dùng thân hình của mình cuốn lấy hắn, cuốn chặt lại.

“Răng rắc”

Từng âm thanh rạn nứt trên bộ giáp đá của Titan Thiết Giáp, nó điên cuồng dẩy dụa. Trên người của nó bốc lên khói trắng, nhiệt độ cao không kém nhám thạch.

Thiên Long cảm thấy làn da cháy bỏng, đành buông ra Titan Thiết Giáp. Lại một ngụm Long Tức phun xuống. Titan Thiết Giáp không do dự nắm ngay bên cạnh một con Titan Thú che chắn trước dDbJPz3M mình.

"xèo" "xèo"

Trên người Titan Thú da tróc thịt bong, bị Long Tức tịnh hóa hết một nửa cơ thể.

“Ngao”

Titan Thiết Giáp từ phía sau lưng nó ló đầu ra, trên cánh tay nó hiện lên phù văn màu đen tuyền, truyền xuống dưới lòng bàn tay, tạo thành một quả cầu khá lớn màu đen, sau đó nó lại phóng quả cầu xuyên qua thân thể bị Long Tức tịnh hóa tan nát.

“Ngao”

Thiên Long cảm nhận được khó chịu từ quả cầu, Thiên Long Trảo vừa ra, một cánh tay rỗng không lò bóp lại quả cầu nho nhỏ, điều khó tin là khi chạm vào quả cầu, Thiên Long Trảo như gặp đại địch bị ép lùi về sau. Thiên Long thấy không ổn, truyền thêm Long Lực vào Thiên Long Trảo khiến nó càng thêm to lớn.

Titan thú cái đầu hơi lắc lư, quả cầu đen mất đi thẳng bành nổ tung.

“Bùm”

Thiên Long bị tổn thương lớp vảy một ít, nó rống lên giận giữ. Xuất ra tuyệt chiêu mạnh nhất của nó, quyết tâm kết liễu Titan Thú.

“Long Chi Thịnh Nộ”.

Từ những cái vảy bạc sắc, năng lượng tụ tập chảy theo người hấn dồn đến đầu rồng, Thiên Long mở miệng, một quả cầu bạc sắc chiếu sáng khắp mặt đất.

Titan Thiết Giáp cũng không thua kém, hai tay hấn phù văn hắc sắc cũng hiện lại, hợp lại với nhau tạo thành một quả cầu màu đen tối kinh khủng như muốn nuốt hết ánh sáng.

“Ngao” “A”

Tia sáng trắng từ trong miệng Thiên Long bắn ra đối đầu lấy quả cầu đen khổng lồ của Titan Thiết Giáp.

Hai con quái thú khổng lồ điều tung ra đòn quyết định, các con Titan thú bên cạnh điều bị lan đến vô tình hóa thành tro bụi.

“A”

Thực lực của Thiên Long ảo ảnh vẫn mạnh hơn một chút, Long Chi Thịnh Nộ bắn xuyên phá Hắc Cầu, chiếu thẳng Titan Thiết Giáp.

“Bùm”

Một quả cầu bạc sắc được tạo ra từ tia sáng thiêu đốt Titan Thiết Giáp thành tro bụi.

“Ngao”

Thiên Long cao ngạo, rống lớn rồi lắc cái đầu, uống lượng quay về.

Dân thường điên cuồng quý lại Thần Long, trong lòng tin ngưỡng Quang Minh Giáo Đình tới cực hạn. Vô số người quý lạy, khung cảnh này quả thật là hùng vĩ.

.....

Lâm Thiên dùng Ki trong người để cảm nhận, phát hiện Titan Thiết Giáp người hóa thân vẫn còn sống, chán nản như điên ngồi trong một căn nhà bị phá hư.

“Ha ha “ Lâm Thiên đảm bảo mấy tên này bị hấn troll không chết mới lạ. Chừng nào bí ẩn sau lưng bọn chúng còn chưa lộ ra hấn sẽ còn hành mấy tên này dài dài.

“Ngài...rốt cuộc muốn ta làm gì.”

Karla nhìn trận chiến giữa Thần Long cùng Titan Thiết Giáp kết thúc, nằng lại bỏ hồi cuối cùng số phận nàng sẽ ra sau.

“Ta tên Lâm Thiên, còn ta muốn gì ở ngươi à...sau này hã nói.”

Lâm Thiên có một tà ác thú vị, phải đợi nàng cùng Eren gặp mặt mới được.

Sau đó, hấn cùng Karla điều được thuyền đến vòng trong của thành.

Trong đây quang cảnh đẹp hơn bên ngoài rất nhiều, hơn nữa đâu đâu cũng gặp biểu tượng cái khiên trên góc tay áo, này là biểu tượng của mỗi một tín đồ

Quang Minh Giáo Đình.

“Mẹ”

Eren chạy đến ôm chầm lấy Karla, phía sau hắn còn có bạn gay tốt Armin.

“Mẹ con tưởng mẹ đã...a hu hu.” Eren khóc nức nở.

Karla vuốt đầu hắn. “Không có gì mẹ về rồi đây.”

Lúc này, hắn mới để ý phía sau mẹ hắn còn có người.

“Mẹ đây là ai.”

“Đây là người đã cứu mẹ con ạ.”

Eren nước mắt nước mũi chảy ra, khóc lóc đòi xin cảm ơn hắn. Lâm Thiên lười quan tâm tên trẻ trâu này.

Eren lúng túng, Karla dắt hắn đi để trò chuyện. Lúc này Lâm Thiên cũng đi theo, Eren cũng nhũn mảy, hắn cứ luôn cảm giác cái người này luôn không có lòng tốt nhưng nghĩ đến đã cứu mẹ hắn, hắn vẫn cố nhịn.

Đến căn nhà tạm chú, Lâm Thiên cũng biết nơi ở của hai người, hắn cảm thấy thời gian cũng không sớm cả ngày phải làm mấy việc linh tinh này làm hắn mệt mỏi cả người.

.....(hơi có ít sắc anh em có thể né)

Bên trong Giáo Đình, Mikasa đang ngồi trên bàn, hai tay hai chân ôm chặt Lâm Thiên. Tiểu QQ đã phát triển hơn 25 cm của hắn ra vào trong cái cơ thể bán loli của Mikasa làm đám thủy bắn tung tóe.

“Ừm, từ từ a Thiên.”

Lâm Thiên thú tính điên cuồng ra vào hạ thể nàng, hắn càng điên cuồng khi điều chỉnh Tiểu QQ của mình to hơn nữa, thế là cái bụng nhỏ xinh của Mikasa hơi trồi lên mỗi khi hắn ra vào ...

Sau một hồi, Lâm Thiên ra lần thứ 5 trong Âm Huyết của nàng, cái bụng cũng tròn vo chứa đầy tinh nguyên. Mikasa lúc này đã ngất xỉu. Lâm Thiên cảm thấy trong người thú tính vẫn chưa giảm dù chỉ một ít, thế là hắn đi vào Thiên Giới chỉnh lại chênh lệch thời gian, hắn từ từ thức tỉnh những người nữ nhân trong đây.

Không biết bao giờ, Thiên Giới đã trở thành hậu cung ngàn vạn của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Eren nhân vật chính ...chắc vậy ! .

Lâm Thiên bức đến cánh cửa nhà gỗ thô sơ, tuổi hắn cũng đã gần 10 tuổi nhưng thân thể cao lớn không khác gì một cậu thiếu niên 16 tuổi cả. Hắn nhấn chuông cửa.

"Cộc" "Cộc"

“Ai đó “

Karla đang làm cơm, có người gõ cửa, khi mở ra lại phát hiện người đó là Lâm Thiên. Trong lòng của nàng tuy là biết ơn Lâm Thiên nhiều lắm nhưng mà không biết tại sao nàng luôn trên người hắn cảm nhận được một luồng tà ác khó tả.

“À, mời ngài vào nhà.”

Karla tuy là nghi hoặc nhưng cũng không mất lễ phép, mời Lâm Thiên vào trong nhà. Lúc này, Eren cũng đang có mặt tại đây, khi hắn xuất hiện Eren cũng không nhận được nhũn mảy.

“Ừm”

Hắn thân nhiên không để ý Eren đang chăm chú bài xích hắn, bắt lấy cái ghế ngồi xuống.

Karla đã quen với việc hần ít nói cũng không lấy kỳ lạ, sẵn tiện Eren đang ở đây.

“Eren, con mang giùm mẹ hai hũ rượu lại, ân nhân hôm nay lại chúng ta không có gì để đãi nhưng rượu thịt tất nhiên là không thể thiếu đấy.”

“Dạ, mẹ”

Eren ra cửa, vẫn mang theo vẻ mặt đề phòng nhìn Lâm Thiên.

.....

Lâm Thiên nhìn tên trẻ trâu kia đi khỏi cửa, hần nhân lúc Karla không đề phòng ôm chặt lấy eo nàng.

Karla bị tập kích bất ngờ, trong lòng đầy vẻ giận giữ cùng xấu hổ. Tay đẩy thân hình săn chắc của hần ra. “Người làm gì thế, tránh xa ta ra.”

“Ha ha...thơm lắm, quả là thực phụ tràn ngập hấp dẫn.” Hần liếm tai nàng thưởng thức, một tay kia thì sờ vào hai bầu OO của nàng say mê.

Hần nói đó là thật lòng, từ đó đến nay hần hầu như không đụng nữ nhân có chồng, trừ Asiko ra, trong lòng hần chỉ có những nữ nhân còn nguyên trinh tiết mới xứng những công lao của hần bỏ ra đầu tư cho các nàng, đương nhiên trừ một số nhân thể trong cốt chuyện a.

Karla ngoài mặt xấu hổ vô cùng nhưng trong lòng lại vô cùng vui vẻ, đã rất lâu rồi mới có người bảo nàng hấp dẫn, chồng của nàng vài năm sau khi sinh Eren công năng kia đã mất, từ lâu nàng đã phải chịu việc một mình tự an ủi, nhiều khi nàng cần lắm một ai đó thỏa mãn mình.

“Lâm Thiên đại nhân xin ngài hãy tha cho ta, ta đã là người có chồng, có con lớn như thế hơn nữa ta nghĩ một người u tú như người làm sau không có những cô gái trẻ yêu thương chứ, cần gì vì ta mà mất đi thanh danh.”

Nàng cố chống cự, lại không thể nào đẩy ra cánh tay đang xoa bóp OO của nàng. Nàng nhớ lại việc hần chống đối Titan như thế nào nàng là một người phụ nữ bình thường làm sau chống lại hần.

“Ừm...nhảm rồi, ta thích thiếu nữ nhưng ta cũng thích nhân thể...người lại rất hợp ý ta nên...”

Cánh tay hần đã kéo ra miếng lót ngực, tiến tới sờ bằng da thịt. Karla cả người run lên, nàng chưa bao giờ bị xâm phạm như thế này, trong người nàng một luồng dục hòa khó kiềm chế dần thức tỉnh.

Lâm Thiên cười khẩy, Karla này quả thật rất trung trinh, nếu không phải thế nàng đã như mấy đứa con gái hần gặp, chỉ một ít chiêu trò đã thần trí bất minh, không phải còn tỉnh táo giống nàng hiện giờ. Bây giờ, ngay cả một ít pháp môn song tu cũng được hần thôi hức, hần không tin một người thường như nàng có thể chịu bao lâu.

Lúc này, hần cảm thấy nên tăng thêm một liều thuốc nữa. “Karla có vẻ người quan tâm con trai người lắm phải không, nếu không muốn nó xảy ra chuyện tốt nhất nên nghe lời ta.”

Nàng nghe hần hăm dọa, hai hàng lệ chảy xuống, không ngờ người cứu nàng không phải anh hùng gì mà không hơn không kém một tên cầm thú. Liên quan đến mạng sống con trai nàng, nàng không thể lơ là được, tuyệt vọng không dấy dựa nữa mặc hần muốn làm gì thì làm.

Lâm Thiên cười ha hả. “Như thế này có phải tốt hơn không.”

Hai tay hần sờ soạn khắp người nàng, sờ xuống thấy cái rãnh đã nhầy nhụa. Hần cời từng bộ y phục của nàng xuống. Móc ra tiểu QQ dài 25 cm ra, đưa vào tiểu huyết của nàng. Một hồi loạn động, hần cũng bắt đầu chính thức song tu. Chỉ nghe một tiếng khóc nức nở của nàng, Lâm Thiên đã vào bên trong. Không biết trong tâm lý của hần có chút gì viết không, khi ra vào người nàng lại phát hiện nàng co dãn rất tốt, trong lòng lại nhớ đến nàng đã từng có chồng, con. Trong lòng lại có tí bức tức, hần nghĩ đã sinh con rồi chắc nhỏ như hần không làm nàng có bao nhiêu hứng thú (vãi cả nhỏ), thôi thúc Dâm Tà thiên phú, tiểu QQ lại lớn thêm một vòng đạt đến hơn 35 cm, sau đó (anh em tự nỗ động)...

.....

“Mẹ con mang về đây, hình như trên đường rượu hơi mắc hơn a, con phải tìm mất cái cửa hàng mới mua được đồ tốt về.”

Eren vừa về, nhìn mẹ mình vẫn đang làm đồ ăn, trong lòng nổi lo lắng về Lâm Thiên cũng vui đi. Hần trong lòng ấy náy với Lâm Thiên, quyết sau này sẽ không vô cớ hoài nghi ân nhân tốt bụng này. (vãi cả tốt)

Karla mặc hơi đỏ hồng cười nói với hần. Eren con lâu quá đó, thôi ngồi đi mẹ làm cơm cho.”

“Ừm”

“Mà mẹ, sau chân mẹ rung thế.” Trẻ trâu nghi ngờ.

“A, tại mẹ dạo này nghe người ta nói làm cơm nhún nhảy nhiều không mỏi chân.” Karla trả lời.

“Hừ, sau có mùi gì lạ vậy, rất là khó nghe a.” Trẻ trâu thắc mắc.

“À, chắc tại mẹ lúc này sợ ý chấy khét đồ ăn đó mà.” Karla giải thích.

Lúc này, Karla chân run rẩy, bụng một chén canh ra.

Eren lại phát hiện một thứ càng thêm kỳ lạ. “Mẹ, sao bụng mẹ to thế kia, dù là ăn nó cũng không cần đến thế cơ chứ.”

Karla bốc khói, nàng không biết từ lúc nào đứa con này lại hỏi nhiều đến thế. “Im ngay cho mẹ, mẹ chỉ nhờ Lâm Thiên đây giúp bổ sung chất dinh dưỡng thôi. Con mà nói nữa tối nay nhịn đi.”

Eren lần đầu tiên thấy nàng gợn gợn như thế, trong lòng lại nghi hoặc "tiếp dinh dưỡng" là gì mà khiến mẹ lại bụng to như thế.

Hắn quay đầu nhìn Lâm Thiên đang cố tỏ ra bình thản, cười. “Đại nhân d20s47JF rốt cuộc "tiếp dinh dưỡng" là gì vậy.”

Lâm Thiên bó tay, tên này quả là thuần khiết. Hắn giải thích. “Như thế này, tiếp dinh dưỡng là một loại cách truyền dinh dưỡng từ thời xa xưa, được truyền qua từng thế hệ con cháu từ tối cổ đến hiện đại, cách truyền dinh dưỡng vẫn được lưu truyền cho tới tận bây giờ, thậm chí càng có xu hướng tăng cao. Chỉ cần có hai người chúng ta có thể tạo ra vô số loại truyền dinh dưỡng khác nhau nào là lão hán đây xe, quan âm tọa liên...vô số thứ mới qua các thời kỳ được phát minh càng thêm tiên tiến như là đệ nhị lỗi, đệ tam lỗi, hai cầu kẹp súng...”

Nghe hán lải nhải một hồi, Eren đầu bốc lên từng thiên thần dọa lạc ngất xỉu...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chưa nghĩ ra .

Lâm Thiên đi ra khỏi nhà hai mẹ con Eren, hắn đi về Giáo Đình. Gặp Mikasa đang ngồi ngẩn ngơ trước cửa.

“Mikasa...làm gì ngồi buồn thế.”

Mikasa không biết hắn đã về, gạt mình dấu đi về buồn tuổi. Tuổi cười nhìn hắn. “Không có gì a, Tiểu Thiên.”

Lâm Thiên giả bộ giận dữ, ôm nàng vào ngực đáng vào mộng nàng. “Nói, Mikasa của ta lúc nào biết gạt ta rồi.”

Mikasa quần bách, cái vấn đề này cũng không phải khó khăn lắm, chỉ là...

“Hừm, đơn giản là nó thấy mình thô hèn thôi.” Asiko không biết từ lúc nào xuất hiện, thay nàng trả lời.

“Rốt cuộc là có chuyện gì” Lâm Thiên khó hiểu.

Asiko từ tốn giải thích. “Không cần nói thì ai cũng biết người yêu thương Mikasa nhất, mỗi lần song tu điều ra trong người nàng, một đám tỷ muội khác điều hâm mộ đấy...”

“...” Lâm Thiên chỉ đang cười, nghe nàng nói tiếp.

“Cũng bởi vì thế mới có vấn đề...Mikasa từ rất lâu trước nghe nói cách tốt nhất để chứng tỏ tình yêu của mình với người đó là mang con của người kia. Nàng đã rất chờ mong, tín hiệu tốt mỗi lần song tu cùng người nhưng cuối cùng chẳng có điều gì xảy ra.”

Asiko đã từng làm mẹ, làm sau không biết cái cảm giác sợ hãi khi gặp việc tương tự, có điều nàng cũng không biết cách nào khuyên giải vì trong lòng nàng biết, Mikasa trong lòng hắn có địa vị cao hơn người mẹ này rất nhiều. Nhưng dù sau là mẹ con, lại phục vụ cùng một người đàn ông thêm nữa là nàng đã không còn cái quý giá nhất của người con gái để trao cho hắn, chỉ cần ở bên hắn, nàng cảm thấy đủ rồi.

“Hừ...” Lâm Thiên nhìn Mikasa đang hèn thừng, buồn bực khó tin đây là sự thật. Trong lòng hắn thầm mắng mình quá vô tâm nhưng mà nghĩ lại, Mikasa năm nay mới 14 thôi mang thai còn quá sớm, việc nàng không mang thai có một phần nguyên nhân là hắn cố tình.

“Ài...Mikasa ta thật ra không quá gấp...”

“Không...không. Thiên ta yêu người, ta rất rất yêu người, ta muốn dành mọi thứ cho người, ta muốn sinh một tiểu bảo bảo cho người...”

Hắn chưa nói hết, Mikasa đã nhào vào lòng hắn. Hắn thờ dài, nếu nàng thực sự muốn hắn cũng không cản. Dù sau có biến cố gì, hắn vẫn có thể nhờ trợ giúp từ hệ thống.

“Keng”

“Hệ Thống hào ý nhắc nhở. Ký chủ tốt nhất không nhân thật sự sinh con.”

Lâm Thiên nhũ mày, điều này là sao, không lẽ ngay cả sinh con cũng chịu hệ thống quản chế.

“Hệ Thống không phải can thiệp, chỉ là 2PcUwUC đưa ra khuyến cáo. Ký chủ mang trong người Vô Hạn Mi Lực thiên phú lại thêm Âm Dương Song Tu tối cường song tu tâm pháp. Trên người ký chủ hiện tại mi lực đã vượt qua số hạn nhất định, dù chính người thân ruột thịt của mình cũng không thể nào kháng cự. Kết quả cuối cùng có thể...”

“Được, rồi Hệ Thống có cách gì giải quyết không.” Hấn không ngờ chỉ sinh con thôi cũng khó khăn đến thế, nếu như theo Hệ Thống nói không lẽ vừa sinh ra hấn lại quăng mấy đứa con của mình đi, làm thế hấn đã không phải người nữa.

“Keng, ký chủ có thể mua lấy Dị Năng "Truyền Thừa". Nó có thể tác động một ít thứ của bản thân truyền thừa qua cho một sinh mệnh vừa khai sinh, kế tiếp ký chủ nên mua thêm Dị Năng "Sinh Mệnh Tinh Hoa". Nó là một loại dị năng thúc đẩy một người phụ nữ mang thai dưới một điều kiện là chạm vào từ cung của người đó.”

“Hệ thống, tại sao lại làm cách này không lẽ mi lực của ca quá cao không thể chữa trị được à.” Lâm Thiên mặt buồn thiu, hấn thầm thối dãi một câu khiến bất cứ thằng đàn ông nào cũng muốn giết hấn. “Nhân sinh cô độc, trên đời này mi lực quá nhiều cụng là một cái tội.”

“Keng, dù có trị được, với bản tính dâm tà của ngươi, ngươi có chắc không diễn một màn gia đình loạn l*** không.” Hệ Thống cực độ khinh bỉ.

“Oke, mua ta hai cái dị năng đó đi.” Có giáo huấn lần trước, hấn không dại gì mà đắc tội Hệ Thống nương nung.

“Keng ký chủ mua thành công. Hai dị năng sẽ được phân biệt găng vào hai thứ là tay cùng tiểu QQ.”

Lâm Thiên mừng rỡ lúc này khuôn mặt tươi cười của hấn lập tức, đập tặc thay vào đó là vẻ mặt giận dữ.

“Mikasa, Asiko hai người ở trong đây. Nếu có gì nguy hiểm bao cho hai tên sùng thú của ta.” Nói xong hấn dứt khoát chạy một mạch qua các tòa nhà, tốc độ của hấn nhanh đến mức, trên đường chỉ để lại làn gió.

Bên ngoài thành.

Một trung niên đang chậm rãi trôi nổi giữa bầu trời, trên người hấn tràn ngập các loại tia sét màu vàng. Hấn nhìn đến Lâm Thiên đang cách xa chạy đến, trên mặt tràn ngập vẻ chán ghét.

“Loài người, vẫn yếu kém như ngày nào...”

.....

Rốt cuộc, hấn là ai, hấn không phải là "người" vậy hấn làMới các bạn đón xem tập 24 của bộ phim xàm nách Vô Hạn Song Tu Tà Ác.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Chân chính thần .

Lâm Thiên lúc này trong đầu vang lên một câu nói làm hấn tức điên lên.

“Ra ngoài thành, nếu không vợ con ngươi phải chết.”

Hấn không biết người có khả năng nói chuyện bầm tâm linh đó, nhưng mà muốn làm điều đó tất nhiên thực lực không kém. Lâm Thiên không quan tâm tên kia mạnh như thế nào nhưng mà hấn dám đe dọa các nữ nhân của hấn, Lâm Thiên đã sẵn sàng đưa hấn xuống địa ngục.

.....

“Phù.” Một làn gió xuất hiện, Lâm Thiên đã đến nơi hẹn trước, nhìn trên đầu mình một tên khoảng 4,50 tuổi già khăng, người bao quanh bằng những tia sét màu vàng, thân hình hấn trôi nổi giữa không trung.

“Ngươi là ai.” Lâm Thiên đầy sát khí hỏi.

Tập Á trả lời. “Ngươi không cần biết, dù không biết tại sao Hắc Trư lại thua ngươi nhưng đừng vì thế mà coi thường chủ nhân nó là ta. Ta hôm nay sẽ xé sát ngươi, tên phá hoại cân bằng của Tam Tộc.”

Lâm Thiên bất ngờ, không ngờ người này là chủ nhân của con Hắc Trư hôm ấy hắn giết. Hắc Trư dù không tính là mạnh nhưng muốn đồ cái thành này cũng là việc dễ dàng, hôm nay chủ của nó xuống không biết hắn có mạnh không.

“Ô ha, không ngờ người là chủ của con heo ngu ngốc đen sì đó, hèn chi mặt mặt đen như củ*, bụng phệ như heo. Mọc, làm bẩn con mắt ta.” Hắn ngáp một cái, vẻ mặt chán ghét nhìn Tập Á như nhìn một con lợn lòi.

“A”

Tập Á tức điên lên, hắn dù gì cũng là một Chân Thần dù không phải mạnh nhất Thần Giới nhưng không phải một con kiến có thể sỉ nhục được hắn.

“Tên phạm nhân giun dế, người chọc giận ta rồi.”

Thương Chi Sét.

Một mũi thương sáng chói được tạo ra từ sấm chớp xuất hiện trong đám mây, cả bầu trời sấm chớp chạy quanh nó.

“Giết nó cho ta Thương Chi Sét.”

“Ầm ầm”

Kinh lôi vang lên bốn phía, lúc này Thương Chi Sét từ trên bầu trời rơi xuống, thẳng vào Lâm Thiên.

Lâm Thiên cảm thấy một luồng áp lực như muốn xé tan hắn, cây thương khổng lồ đang cực tốc phóng tới hắn, hắn vẫn bình tĩnh.

“Aaaaaa”

Cả bầu trời mây đen càng đen hơn, lúc này trên người Lâm Thiên tràn ngập khí màu vàng, tóc hắn dựng đứng, cơ bắp càng thêm săn chắc.

Kiểm Khí.

Trên tay hắn, khí hóa thành một thanh kiếm kéo dài ra hàng trăm mét kích cỡ không kém Thương Chi Sét bao nhiêu. Hắn lấy Kiếm nhảm ngay mũi thương sét.

"Keng"

"Ầm Ầm"

Một âm thanh sắc thép va chạm, sau đó là một loại âm thanh nổ lên liên hồi.

Tập Á không tin được Thương Chi Sét của mình bị Lâm Thiên cản được nhưng hắn cũng không có quá nhiều kinh hãi.

Hắn đưa tay, truyền thêm vô số tia sét vào Thương Chi Sét làm nó to hơn gấp đôi, năng lượng hủy diệt trong megRoUK nó càng thêm mạnh mẽ.

“Hừm, giỏi lắm không ngờ một phạm nhân lại có thực lực không kém một Ngụy Thần, chuyển đi này thật làm ta hơi thay đổi cách nhìn về Nhân Tộc. Có điều, con kiến mãi mãi là con kiến...ha ha ha.”

Lâm Thiên bề ngoài tựa hồ không chịu nổi, lui về sau vài bước có vẻ rất cực lực chống đỡ.

Đột nhiên, hắn buông tay ra, Thương Chi Sét không gì cản trở xuyên thẳng xuống nơi hắn đang đứng.

“Rầm” Một cột sét phóng thẳng bầu trời, nơi Lâm Thiên đứng bị chôn vùi trong hàng vạn hàng nghìn tia chớp kinh khủng.

“Hừ, chỉ có thể “Tập Á ngay lúc xoay người tính quay về, thì một con lóc xoáy không kém phần khủng bố kéo hắn lại.

Lâm Thiên không thể không thừa nhận tên này khá mạnh, nếu chỉ là SSJ cấp 1 thì không thể thắng hắn.

“Ầm Ầm” Tho to những tia sét quanh xuống đại địa, từ trong cái hố tử thần do Thương Chi Sét tạo ra, Lâm Thiên trên người như hút lấy điện, toàn bộ sấm chớp năng lượng đều bị thân thể hấp thu, bao quanh hắn mang theo từng tiếng "rít rít"

“Hừ, à nghe người nói có vẻ người là một vị thần nhĩ...ta có thể cho người biết thế này, loài người không phải yếu.”

Khí Công Đạn.

Vô số đạn khí được hắn liên tục bắn ra, Tập Á vô cùng cố hết sức chống đỡ nhưng không thể nào ngăn được năng lượng trong cơ thể tiêu hao vì dùng quá nhiều thần lực.

“Không thể nào, một kẻ phạm nhân làm sau có thực lực mạnh như thế này. Thực lực này đã là Chân Thần tối cao rồi, một kẻ phạm nhân như hắn làm sau có thể được sức mạnh to lớn thế này.”

Tập Á bắt đầu kiệt lực trong khi Lâm Thiên năng lượng nhiều không dứt. Lần đầu tiên, Tập Á hối hận vì mình quá tự tin, làm một việc vô cùng ngu ngốc.

Hai người đánh nhau đến bầu trời sấm chớp liên miêng, những quả cầu năng lượng nổ tung như một màn pháo hoa. Cuối cùng, Tập Á thần lực trong người không còn đến một thành. Lâm Thiên cũng tung đòn quyết định.

Hai tay hấn co rút lại, trong không gian lan tràn ra từng tia vết nứt một, Tập Á thấy rõ ràng không gian bên trong hai người đang dần vỡ vụn. Con mắt hấn co rút, một luồng nguy hiểm trong lòng hiện lên. Hấn thiếu đốt lấy 1/3 tuổi thọ làm cái giá phải trả, thúc đẩy một lần tăng cường thực lực.

Hư Không Vết Nứt.

Tay Lâm Thiên đánh ra, một vết nứt từ hư không hiện ra kéo dài thành một mạng nhện, bao phủ lấy Tập Á. Ngay lúc hấn sắp biến thành tro bụi, một tia sét màu trắng bao quanh hấn sau đó thuận đi ra khỏi đó.

“Khục...khục “

Tập Á không thể nào tin được, chiếu theo thực lực lúc này, một quyền kia của Lâm Thiên đã không phải là một Chân Thần có thể đánh ra. Hấn có một suy đoán, thực lực Lâm Thiên có thể đã ở Thiên Thần cảnh. Điều này làm hấn vô cùng khủng hoảng, đừng nói hấn, mười tên như thế cũng không đánh được một tên Thiên Thần.

“Không được, lần này lại có một Thiên Thần xuất hiện, chuyện này phải mau báo cáo với Thiên Thần Mặt Trời mới được...khục...khục.”

Hấn luôn lách trong đám cây rừng, miệng học ra một tiếng máu.

“Hừ...chạy đi không nổi à...”

Lâm Thiên không biết từ đâu xuất hiện đá vào eo hấn, làm hấn bay qua đụng ngã vài ba cái cây, mới ngã xuống.

“A xương sườn của ta...”

Nhìn Tập Á như một con heo sắp chết lăn qua lăn lại, hấn lại đã thêm một phát. Tổng cộng một nửa xương sườn của Tập Á đã ra đi.

“Nói ta nghe một ít thứ ta muốn biết nào...” Lâm Thiên ngồi xuống một góc cây cạnh hấn, nở một nụ cười vô cùng tà ác.

“Ta ta...ta nói.” Tập Á sợ hãi mồ hôi chảy đầm đìa. Lấp bắp trả lời từng câu hỏi Lâm Thiên đặt ra.

.....

Ừm hừ, SSJ cấp 2 có tia điện quần quanh còn cấp 1 không có nè, anh em tự biết a...mà ta phân vân quá, cho mian sai cái dịch gì đây, ta thật lòng không thích đạo, cho lắm, mà kiếm thì quá nhiều rồi chán lắm, ta muốn chọn là một cây hắc xích giống của Tiêu Viêm với một cây thương ...??? hay là ta cho tay không đi khỏi chọn nhĩ...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Tam đại tộc

Thế là qua một đoạn tra khảo Lâm Thiên cuối cùng cũng biết một số bí mật ở thế giới này.

Theo Tập Á nói, trên thế giới này gồm có Tam Đại Tộc gồm Thần tộc, Titan tộc và Nhân tộc. Trong đó Nhân tộc yếu nhất, số lượng nhiều nhất nên hai tộc kia luôn lấy Nhân tộc làm bàn cờ để đấu nhau. Thực lực phân chia thì đại khái là Ngụy Thần, Chân Thần, Thiên Thần, Thần Vương. Càng lên cao thì số lượng thần đạt tới càng ít, Thần Vương thì chỉ có một người trên Thần Giới đạt được.

“Ngươi còn biết gì nữa không?” Hấn nhìn Tập Á hỏi.

Tập Á sợ hãi lắc đầu. “Ta chỉ là một Chân Thần, không có bao nhiêu quyền hành nên ta không biết nhiều lắm cơ mật.”

Lâm Thiên suy tư một lúc, hấn mở miệng. “Đã vậy...ngươi chết được rồi.”

“Không...ngươi không phải...”

“Bùm” Một Thanh Kiếm khí bắn nát đầu hấn, máu văng tung tóe. Lâm Thiên sờ xuống xác chết của hấn.

“Hấp Thu.” Lâm Thiên cảm thấy khả năng điều khiển Sét của Tập Á rất ngẫu, với lại hắn thấy thần lực cũng rất mạnh mẽ nếu sở hữu nó, hắn thực lực lại tăng thêm một cấp bậc.

Sáng Thế Tổ Quyết khởi động tầng một "hấp thu", xác chết Tập Á dưới bàn tay hắn, hòa tan ra tinh hoa trong xác chết truyền từ tay hắn vào thân thể.

Lúc này, trong người hắn SSJ khí cũng loạn động kết hợp với thần lực vừa mới hấp thu, nó mật độ càng thêm dày đặc tinh thuần.

“Àm”

Trong đầu hắn xuất hiện một quả Thần Cách hình một tia sét vô cùng xinh đẹp. Trên nó ban phát ra từng tia màu sét xanh dương, khác xa với Tập Á "Thương Chi Sét". Với lại nó mạnh hơn không chỉ vài lần tia sét màu vàng.

“Có thể đây là Thần Cách Thiên Thần, Tập Á nói qua, chỉ cần lên một độ cao nhất định. Thần Cách sẽ có chất cùng lượng biến. Có thể màu Lam Sám Chóp là Thiên Thần Sám Chóp tiến hóa.”

Lâm Thiên vui mừng, theo lời Tập Á muốn tu luyện đến Chân Thần như hắn cũng mất hàng nghìn năm, hưởng chỉ một Thiên Thần. Mà Lâm Thiên chỉ cần một ngày dù đó là nhờ Khí công hưởng nhưng không thể nói Lâm Thiên tiềm lực vô cùng khủng bố.

“Àm Àm”

Những tia sáng màu lam bao quanh hắn, Lâm Thiên cảm giác có thể di chuyển giữa hư không mà không cần dùng khí, hơn nữa hắn còn học thêm được một tuyệt chiêu mới.

“Hừ.”

Một âm thanh trên bầu trời tụ tập xuống, làm đang hưng phấn Lâm Thiên chao đảo như muốn ngã. Hắn nhìn lên bầu trời, một nguồn quy áp khủng bố đè xuống hắn.

“Chỉ là một con kiến thôi, dù đã là Thiên Thần thì thế nào. Chỉ cần người dám phá hoại kế hoạch của bọn ta ta sẽ cho người Thần Cách tiêu tan...” Âm thanh cùng uy áp nhanh chóng mất hút. Lâm Thiên thổn thổn thở ra.

Cái uy áp đó, lần đầu tiên hắn cảm thấy nguy hiểm tới vậy. Hắn trong lòng có suy đoán dù biến thân SSJ cấp 2 cũng chưa chắc đấu lại người đó. Lần này, Lâm Thiên thu hồi lại khinh thị Thần Giới. Tồn tại không biết bao nhiêu năm, Lâm Thiên không tin trên đó không có nhưng lão quái vật.

.....

"Sét" "Sét"

Hắn bay trở về Giáo Đình, lúc này Mikasa cùng Asiko vẫn đang lo lắng ngồi chờ hắn.

“Thiên...” Cả hai đồng thanh la lên.

Mikasa nhào vào lòng hắn. “Tiểu Thiên người không sao chứ.”

Lâm Thiên vỗ đầu nàng. “Cô ngốc, muội lại không tin thực lực của ta sau. Trên đời này không việc gì làm khó được ta.

Cảm nhận hai quả cầu loạn ép ngực hắn, Lâm Thiên dục tính lại nổi lên. “Này, muội có phải muốn có con không...” Mikasa ngược đầu lên kinh hãi nhìn hắn. “Thật sao...”

Lâm Thiên gật đầu. “Ừm, không chỉ người ta muốn mẹ của người cũng phải mang thai con của ta.” Hai tay hắn sờ xuống cái mông đầy đặn đã nhô lên tròn quay.

Asiko nghe hắn muốn mình cùng con gái mang thai cho hắn, trong lòng vui vẻ. Lột hết toàn bộ y phục ra, trong này là đại sảnh Giáo Đình chỉ có ba người được ra vào nên không cần lo có người khác gia nhập. Nàng lại, ôm hôn Lâm Thiên thật sâu, sau đó cũng hỗ trợ cởi hết y phục trên người Mikasa, nàng cũng chủ động vuốt ve cơ thể Mikasa.

Lâm Thiên cảm thấy tiểu QQ đã cứng đến một mức độ, đặt Mikasa lên trên bàn. Sau đó, Asiko hỗ trợ hắn, lấy tiểu QQ còn lớn hơn cánh tay của nàng đưa vào tiểu huyết của Mikasa. Chỉ một cú, Tiểu QQ đã xâm nhập toàn bộ...(anh em tự nào động)

...Rốt cuộc, Sinh Mệnh Chi Linh được hắn khởi động Tiểu QQ to lớn trong bụng nàng sáng lên, từ cung của nàng cũng xuất hiện một sinh mệnh mới. Lúc này, bàn tay của hắn cũng chạm vào bụng nàng. Truyền Thừa khởi động. Một ít cơ cấu gen của hắn được truyền lại toàn bộ cho tiểu sinh mệnh. Thế là, sau cuộc mây mưa, hắn ra trong bụng của nàng gần 10 lần lại tạo ra một sinh mệnh mới.

Có điều, Lâm Thiên vẫn như mọi lần, nhiều đó không thể nào thỏa mãn được hắn. Kéo tiểu QQ từ trong cái bụng đã bị tinh hoa của hắn làm phình lên. Hắn kéo, Asiko nằm lên Mikasa sau đó từ phía sau, tiểu QQ to kinh người xâm nhập vào...(anh em tự nào động)

.....

“Thiên à...cứ vào Thiên Giới đi, bọn ta biết không thể thỏa mãn được người...” Asiko lấy tia cuối cùng khí lực đi vào giấc ngủ.

Lâm Thiên cũng không từ chối, mở cổng Thiên Giới ra, hắn đem hai nàng cùng vào. Thiên Giới lại một phen náo động. Khắp nơi thành phố đều có các cô gái quần áo sặc sỡ, trên người tràn đầy tinh hoa, bụng thì phình lên ...

Hắn sau khi dùng thần thứ đảo quanh một vòng, khu thành thị trong Thiên Giới hơn 5 vạn mỹ nữ đều bị hắn chinh hết, mà lúc này hắn cảm thấy dục vọng của mình vẫn chưa dừng lại.

“Có lẽ, ta nên mau mau kiếm thêm thật nhiều nữ nhân mới được.”

.....

Oke, ta sẽ cố kết thúc trong Attack này trong vòng 20c, lệch mọt ta thấy chán rồi, chắc lên quẩy Thần Tộc, Titan Tộc thôi..

Cầu Comments anh em ơi, ta thấy chán quá, ít người chia sẻ truyện quá a hu hu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Gia nhập quân đội .

Huấn luyện quân doanh.

“Cận bã”

“Quả là cận bã”

Một đám, quân tập huấn đang bu lại cười nhạo một đứa trẻ, hắn treo mình ngược trên bộ phun khí, trong khi các bạn học khác lại thành công giữ thăng bằng.

“Thiên tên này quả thật là cận bã.” Mikasa đi phía sau nhìn Lâm Thiên hứng thú nói.

“Đéo, hắn có cận bã hay không ta làm gì để ý, ta chỉ quan tâm hắn bị ăn hiếp ra sau thôi, nhìn phê cả mắt.”

Mikasa không hiểu nhìn hắn, chỉ là một người bình thường làm sao Lâm Thiên lại để ý đến thế, chuyện này không giống hắn cho lắm.

Lâm Thiên lại nhìn qua nàng, “Này Mikasa, sao muội không nằm ở nhà đi, tại sau lại đến đây.” Nàng hiện tại đang có thai, hắn lại không hiểu tại sao nàng lại đi theo mình.

“Ừm, không có gì tại muội thấy ca không có bạn bè gì cả, cứ để ca hoạt động một mình rất là buồn. Hơn nữa, thai nhi muội bảo vệ rất tốt ca không cần để ý.” Nàng xoa bụng hơi nhô lên của mình không để ý lắm nói. Âm Dương Song Tu hắn tu luyện cùng nàng, làm trong người nàng hiện tại cũng có thần lực, muốn dùng nó bảo vệ bào thai là không gì tốt hơn.

Sasha Braus, Annie, Shrista Renz ba cô gái mà hắn đã gặp quen biết gần đây, hắn giống các nàng điều luyện tập trong một doanh quân đội cùng Eren. Theo hắn nhớ Annie hình như là Titan nữ thì phải.

“Này Sasha, người vẫn cứ ăn khoai tây thế, có món gì mới không.” Hắn vừa thấy một người lén lút đi qua liền bắt lại vai người đó. Thò tay vào tron ngực người đó lấy ra một quả khoai tây.

“Hừ, Thiên vẫn đam mê FwCXiBqu như thế.” Sasha mặt đỏ ngầu nhưng cũng không từ chối, trong túi lấy ra một khối thịt chả đưa cho hắn. Bẻ lấy một khúc nhét lại vào túi áo.

Lâm Thiên tiếp nhận, tay kia thuận tiện xoa bóp cái mông của nàng vài cái, rồi mới đi. Sasha vẫn cứ như thường như không có chuyện gì xảy ra.

Thật ra mấy chuyện sờ mó này hắn làm không ít, phải biết mị lực của hắn kinh khủng thế nào, chỉ vừa vào binh doanh thì hầu như tất cả cô gái trong đây đều phải lòng hắn. Đừng bảo là sờ týt, cho dù sờ các nàng ra thì các nàng vẫn nguyện ý.

“Thiên...muốn đánh cùng ta không.” Annie vẻ mặt bình tĩnh, vật ngã một tên binh sĩ khác. Nàng nhìn thấy hắn đang ăn thịt cũng lấy tay thách thức.

Lâm Thiên cười nhạt. “Bị ta đánh bao lần vẫn còn gan đến thách đấu à.”

Annie không quan tâm, vẻ mặt vẫn hiêu chiến như cũ. “Đến...ta trong này ngoài trừ Mikasa ra ta không tin lại thua cho ai khác.”

Lâm Thiên thấy nàng cô chấp, không nói gì nhiều, bóp tay rồi sau đó thủ thế. “Rồi...tới”

“Bụp” “Bụp”

Từng quyền giao phong, sức mạnh Annie hơi hơn những cô gái khác nên nàng theo hướng tấn công quyết đoán cùng tốc độ. Lâm Thiên đối với mấy thứ này cũng không quá xa lạ, dù sau bộ pháp nàng có một ít là hấn chỉ dạy cho, hấn có thể là kẻ địch nhưng cũng là người một thầy của nàng.

“A”

“Ừm, giỏi lắm, chịu được hơn 10 phút rồi.”

Annie cuối cùng thua hấn, nàng mệt mỏi nằm ngất ngư dưới thảm cỏ. Mọi người xung quanh tựa hồ đã quá quen thuộc với hình ảnh này nên cũng không để ý nhiều.

Shrista chạy lại đỡ Annie, chu môi với hấn. “Thiên lúc nào cũng mạnh bạo, không biết quan tâm con gái à.”

Lâm Thiên gãi đầu từ chối cho ý kiến.

Sau đó, Lâm Thiên bình thần làm một học viên kỳ tài trong quân doanh, ít nhất là thế.

“Thiên...đã hai tháng rồi. Tín đồ của chúng ta đã bao phủ hầu như 60% các tòa thành rồi, các tư binh cũng được bổ sung rất nhiều hiện tại đã có trên 100 vạn binh lính nam đã tắm qua Chuyển Sinh Trì biến thành nô lệ trung thành. Thiên giới hiện đã hơn 5 vạn nữ nhân từ nhỏ đến lớn thêm lần này cùng lúc trước thu gom được từ thành Maria con số này đã vượt qua 10 vạn thiếu nữ, những thiếu nữ này điều vô cùng xinh đẹp.”

Buổi tối trong căn phòng của hấn, Mikasa ngồi bên cạnh đọc lại một ít thông tin. Lâm Thiên thỏa mãn gật đầu. “Thế phòng nghiên cứu, bọn họ đã sáng tạo ra gì mới chưa.”

Phòng nguyên cứu là Lâm Thiên chiếu theo hiện đại, cộng với một ít tri thức từ trong hệ thống, hấn thành lập nên.

“Vâng, hình như thuốc biến Titan đang trong quá trình tạo ra, thuốc cơ bắp cùng một số loại khác cũng bắt đầu tìm ra cách chế tạo.”

Quá trình này con dài đằng đặc nhưng Lâm Thiên không lo hấn còn tận hai năm nữa đến lúc đó không chừng hấn có cả một đội quân Titan đấy.

“Thiên...”

“Hử”

“Hiện tại Thiên rất lâu chưa có vào Thiên Giới Song Tu, chị em trong đây ngoài tu luyện ra chỉ con biết làm mấy thứ linh tinh thôi...hiện tại rất cần người vào trong ấy an ủi đấy. Hơn nữa trong đây còn rất nhiều thiếu nữ mới gia nhập, họ vẫn đang chờ người sủng hạnh để tăng lên thực lực đấy.” Mikasa bình thần trả lời, trên người lúc này không mảnh vải che thân cái bụng hơi nhô lên, phía dưới hạ thân còn đang dính liền với hấn.

Lâm Thiên vừa hoạt động cái eo, vừa tỉnh ngộ. Trong Thiên Giới còn rất nhiều thiếu nữ, loli đang chờ hấn. Đạo này, hấn quá lơ là rồi, nhân cơ hội này hấn phải cho Âm Dương Song Tu tăng cấp sẵn tiện truyền cho các nàng cách tu luyện thần lực.

Lâm Thiên mở ra cánh cổng không gian đi vào Thiên Giới, hấn đi vào đó thì 50 ngày chỉ bằng một đêm ở bên ngoài, có thể điều chỉnh chênh lệch thời gian đối với hấn quả là rất hữu dụng.

.....

Hai năm sau.

Tất cả các binh lính đã không còn là lính mới nữa, trên mặt của họ hiện lên từng nét thành thục. Trên cơ thể cũng phát tán ra một luồng mạnh mẽ khí tràng.

“Thiên...ăn không.” Sasha đưa cho hấn một củ khoai tây, trên miệng còn lép nhép.

“Thôi người ăn đi.” Lâm Thiên từ chối.

“Thiên người làm sau như thế này, lúc nào cũng để đứa nhóc này trên đầu.” Shrista vè mặt tò mò nhìn hấn, từ một năm trước Mikasa cùng hấn biến mất một đoạn thời gian. Sau đó, hai người quay lại và mang theo đứa nhóc này. Sau này mới biết đây là con của hấn, việc này làm rất nhiều thiếu nữ trong quân doanh nát tim.

Cũng chả biết vì sao, từ lúc mang đứa bé này về, lúc nó mấy tháng nó liền bám lên đầu Lâm Thiên không chịu buông. Mọi người đã dùng hết mọi cách mà không cách nào lấy nó xuống. Chính Lâm Thiên cũng bó tay. Thế là hấn đành phải để nó trên đầu vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tình Thế Nguy CNM Hiểm

“Nghiêm”

Một lão già đầu chọc đi vào, hấn ngược nhìn đám quân lính đã hai năm luyện tập biến đổi khác đi nhiều, gật đầu hài lòng. Nhìn lướt qua Lâm Thiên, hấn bất đắc dĩ. Từ lâu người này đã nổi trội vượt qua các thành viên khác rất nhiều nhưng cái đại phiên toái là đưa nhóc trên đầu hấn, nó cứ bám chặt như thể làm Lâm Thiên cản trở phát huy thực lực rất nhiều. Hấn cũng không có cách nào a, dù sao một thiên tài ưu tú đến thế luôn có ngoại lệ.

Lắng giọng, tên sĩ quan hét.

“Nghe đây, hôm nay là ngày vui vì các ngươi kết thúc địa ngục huấn luyện, cũng là ngày buồn của các ngươi, bắt đầu từ hôm nay sẽ không còn là huấn luyện chỉ cần sơ xuất là chết hiểu chưa.”

“Rõ”

“Hôm nay ta muốn nói một câu, "Ta yêu quý các ngươi". Dù các ngươi có xem ta nghiêm túc tàn ác thế nào nhưng mà ta luôn xem các ngươi là người con người cháu của ta, ta không muốn sau này không còn gặp lại...bảo trọng.” Lần đầu mọi người trong quân doanh nhận thấy lão sĩ quan roi lệ, lúc này các anh chị đã tốt nghiệp này mới hiểu, hấn nghiêm khắc với bọn hấn là muốn bọn hấn tốt hơn sinh tồn mà thôi. Bấy lâu nay đám người này trách hoan hấn.

.....

Rất cuộc có rất ít người tham gia dMrIpC vào nhóm trình sát đa số vẫn chọn phục vụ các vị quý tộc vua chúa.

“Thiên...ngươi làm gì.” Annie hỏi, nàng tính tham gia quân bảo vệ thành nhưng không biết Lâm Thiên chọn như thế nào, chỉ cần hấn muốn đi đâu nàng cũng đồng ý đi theo dù có chịu trừng phạt đi nữa.

“Ừm...chắc là bảo vệ tường thành rồi. Mikasa cũng vậy.” Hấn suy nghĩ một lát, vẫn cảm thấy hiện tại nên đi canh tường thành vẫn hơn dù gì thì khi thành bị phá, hấn cũng tiện làm việc.

Annie thấy hấn cũng giống mình, trong lòng lập tức vui vẻ nhưng nhìn hai người nam khác đang chú ý đến nàng, nàng trong lòng thề, dù chết cũng tuyệt đối không muốn Lâm Thiên bị thương.

Sasha cùng Shrista đứng gần cùng nghe thấy hấn nói, thề là trong lòng của các nàng đã quyết định nên đi đâu.

.....

Đại Thần Giới.

Một cung điện khổng lồ hùng vĩ nằm trên mây được khổng lồ kết giới bao bọc. Cái này là có thể xem là phân ranh tam giới.

Trong đó có một vị thần trên người cũng có nhiều tia sét bao quanh giống như Lâm Thiên nhưng mà là màu trắng và mạnh hơn rất nhiều. Trên người hấn uy áp truyền xuống, làm mọi thần linh khác trong Thần Điện điều thần phục. Vị này còn được gọi là Thần Vương Zeus.

Nữ Thần Sắc Đẹp (Aphrodite) đứng ra bái phục dưới Zeus.

“Thưa Thần Vương, ta nhờ Thần Quan Sát (Hyperyon) phát hiện dưới phạm trần có một tên phạm nhân thần lực không kém, ta nghĩ nên giải quyết hấn tránh mất cân bằng tam giới.)

Zeus hấn cũng đã biết, nhưng trong lòng lại bồn chồn không yên từ khi đối mặt Lâm Thiên. Từ lâu lắm rồi, hấn mới có cảm giác như thế.

Không sai Thần Vương Zeus sợ hãi, đã không biết bao nhiêu năm ngồi trên sự thống trị mục nát, Zeus đã bị thoái hóa, không còn là người quyết đoán như trước.

“Được, ngươi đi đi. Ta cũng khuyên ngươi, ta thấy hấn khá là thích phụ nữ, ngươi nên cử đi Nữ Thần thì tốt hơn, nếu không giết được thì tạo chút quan hệ cũng không sau. Còn hấn không muốn hợp tác, thì giết là được.” Zeus phát tay như truyện gì cũng không có.

Nữ Thần Sắc Đẹp trong lòng tràn ngập nguy hoặc, nhưng cũng không nhiều lời.

.....

Một nơi khác, nơi này không phải thần giới cũng không phải địa ngục.

Hư Không Chi Cảnh.

Nơi mà yếu kém thần linh đi vào cũng phải tan nát. Một đám người khổng lồ đang ngồi bàn chuyện.

“Gaia mẫu thần, ta thấy người này có thể hợp tác cùng chúng ta đây.” Nữ Thần Mặt Trăng đứng ra nói, trên mặt nàng tràn ngập vẻ thâm mộ.

Gaia nghe đồn là Mẫu Thần Thần Hệ thực lực không thể lường được.

Nàng nghe thấy con gái nói, cũng biết lần này cô nàng này động tâm rồi. “Nữ Thần Mặt Trăng con cứ thử đi hợp tác cùng hán xem nếu có thể thì kéo hán về phía chúng ta, hiện tại chúng ta cần những người có tiềm năng như hán.”

Mấy vị Thần Nữ khác cũng hâm mộ nhìn Nữ Thần Mặt Trăng, các nàng trong lòng cũng có chút hảo cảm với vị thiếu niên tuy dám đăng nhưng tràn ngập mị lực này. Gaia cũng phát hiện điều này, trên mặt nàng nở một nụ cười khó hiểu, hai quả cầu to khủng bố trước ngực cũng lắc lư theo.

.....

Địa Ngục.

Một nữ nhân cầm cây đinh ba bốc lên một ngọn lửa màu đen cười ha ha.

“Không ngờ Thần Tộc cùng Titan Tộc điều chú ý đến tên nhóc này, ta cũng phải coi sau mới được.”

“Nữ Thần Tử Vong (Persephone), ngươi hãy đi tìm hán đi.”

“Vâng, Hades đại nhân.”

.....

Lâm Thiên, lúc này đang được chuyển tới toà thành, hán không thể biết, hán hiện tại đã là mục tiêu của những thế lực khủng bố nhất thế giới này

(ta biết thần thoại, nhưng sẽ thay đổi cốt truyện một ít thấy khác thì từ từ mà biết...mà đểch hiểu, Thần chó Zeus nó hình như chơi hết cả dòng họ ruột thịt của nó mà nhĩ... WTF chắc Lâm Thiên hâm mộ chết mẹ đây, nó mà có cảnh LL thì chắc toi luôn..Cười)

(hôm nay uống thuốc lắc ra 3 chương luôn)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Titan ... Eren hành ra bể .

Thành Trì Thứ Hai.

“Eren...ngươi cũng gia nhập quân canh thành à.” Armin cũng khá bất ngờ, không phải Eren muốn gia nhập quân Trinh sát sau.

“Ta cũng muốn nhưng mẹ không cho.” Eren bắt đầu dĩ trả lời.

Lúc này, Lâm Thiên đang ngồi bắt chéo chân, ngồi trên ghế dựa còn có một tiểu Loli ôm đầu của hán ngủ.

“Thiên...nơi đây chẳng có gì cả, không lẽ Tiểu Thiên nhầm chán đến mức này sau.” Mikasa hỏi.

Lâm Thiên trong tay bưng một chai nước ngọt, bên cạnh để một đám nho. “Không...không, chắc hôm nay sẽ thành.” Hán thần bí nói.

“Ừm, vậy ta đợi cùng ca vậy.” Mikasa đang xếp lại các thùng đồ mới chuyển đến, mỗi thùng to lớn đến khó tính, ba bốn người đàn ông chưa chắc ôm nổi mà nàng chỉ nhẹ nhõm vác đi.

Lâm Thiên nhìn nàng đi rồi, thở dài ngồi xuống tiếp tục hưởng thụ ánh nắng. Đứa nhóc trên đầu hán quá thần kỳ đi, hán cũng không lo nó bị tổn thương hay bị cảm gì cả.

“Chán thật, mọi thứ mà còn không bắt đầu ta đành bắt nó bắt đầu vậy...ta chán lắm rồi.”

2 năm rồi. Hán ở nơi đây, không có gì kích thích trải qua, dù Song Tu luôn làm hán hứng thú nhưng cũng phải tìm lại cách căng bằng Dâm Dục cùng Huyết Chiến, nếu không hán sẽ nhanh lu mờ trong ăn chơi soa đoạ...hán không muốn trở thành như thế.

Người nhìn trên đầu đứa bé, hán nở một nụ cười ôn nhu hiền từ. “Tiểu Bảo Bảo, con mau lớn lên nào, ta sẽ dắt con đi khắp nơi chơi, bây giờ ta buồn

quá không có việc gì làm cả...Ài, con đến bao giờ mới chịu thức tỉnh đây.

Tiểu bảo bảo này chính là con của Mikasa cùng hân. Nó từ khi ra đời đến nay, hầu như chưa tỉnh quá vài ngày. Điều này làm hân cùng Mikasa rất lo, Lâm Thiên cũng hỏi qua hệ thống nó cũng bảo là do năng lượng truyền thừa từ hân quá lớn thái nhi cần thời gian hấp thu thôi.

“Eren, nhìn kia.”

Mọi người, đang tập nập làm việc. Armin bỗng la thất thanh.

“Cái gì.”

Một cái đầu khổng lồ, ngoi lên từ dưới thành. Một con Titan cao 60 mét đang nhìn xuống bọn họ.

“Giết nó mau, không thì tòa thành này cũng sẽ như tòa thành thứ 1 mất.”

“Eren cẩn thận.”

Mọi người lo lắng. Dùng bộ phun khí bay theo.

“Chết đi.”

Eren vòng qua phía sau nó, một bàn tay liền đập cWdQrPM tới. Eren phải lui ra.

“Ngươi quá chậm rồi.”

Hân lại tiếp tục, phóng toi muốn chặt đứt vùng thịt phía sau của Titan này.

“Phun”

Từ người con Titan bốc lên hơi nước nóng bỏng. Trên da thịt của nó xuất hiện từng màu trắng vân ấn.

“A...”

Eren không thể lại gần nó, mới chạm vào hơi nước da thịt của hân đã bị bỏng đỏ hết. Armin phai bay lại chụp hân ra nếu không hân cũng chết luôn.

Titan khổng lồ không quan tâm đến quân trình sát trên thành, nó lùi lại một bước. Chân kia để ra sau, rồi sau đó đá thật mạnh vào cách tường.

“Rầm”

Một âm thanh như sấm vang lên, trong thành như một con sóc xoáy 20 độ quét qua, cái một vùng bị lực từ chân nó phía tan tành. Bụi đá bay đầy trời, đè chết vô số người.

“A...Ta giết ngươi.” Eren nổi điên lên. Chạy lại thì phát hiện Titan vẫn đang bóc ra hơi nước. Mọi máy phung đều bị văng ra khi đến gần nó. Hoover cũng giống Reiner, Reiner là Titan Thiết Giáp còn hân là Titan Hộ Pháp. Hai người cùng Annie là bộ ba Titan.

Hoover không để ý một cánh tay đập xuống.

“KhôngEren cẩn thận.” Armin nhìn thấy Titan Hộ Pháp đánh xuống, tràn ngập nguy hiểm,la lên.

Nhưng có lẽ quá muộn, Titan Hộ Pháp không nhanh nhưng thể tích quá lớn, một quyền này xuống có thể cả bức tường sẽ sụp đổ.

“Không...ta..ta còn muốn giết hết Titan, ta muốn cho nhân loại sinh tồn...ta không thể chết được.”

Một luồng cuồng phong dần áp nức da mặt Eren trong lòng hân điên cuồng muốn thoát, nhưng thân thể của hân không thể nào di chuyển nhanh bằng. Mất thấy bàn tay đã đến, hân chỉ trơ mắt chờ chết.

“Rầm..”

Cả bức tường quả nhiên dưới một quyền của Titan Hộ Pháp liền sụp đổ. Mọi người trên thành đã bay ra khỏi đó, trong lòng thương tiếc cho Eren.

“Hừ...”

Từ xa, Lâm Thiên hừ lạnh. Trong lòng vút ra Eren, đi đến đối mặt cùng Titan Thiết Giáp.

Mọi người khó thể tin Eren đã được Lâm Thiên cứu giúp. Ai ngờ hân lại làm một việc ngu ngốc không kém, đứng trước mặt Titan.

“Tránh ra đi Thiên.” Sasha hét to, vừa định qua cứu hân. Annie đã chặn nàng lại.”Annie ngươi muốn làm gì.”

Annie lắc đầu. “Hắn làm thế có nguyên do của hắn. Ngươi đi qua chỉ làm hắn thêm phân tâm mà thôi.”

Annie làm Sasha do dự, nàng luôn tin tưởng Lâm Thiên sẽ làm được, nhưng lần này là Titan Không Lồ hắn có thực sự giả quyết được không. “Được, ta chờ.”

Nhìn Sasha chờ đợi, Annie mỉm cười. Thật ra từ năm trước, nàng đã cho hắn biết thân phận của mình cũng vì thế nàng cũng biết được bí mật của hắn. Nàng nghĩ dù Titan Hộ Pháp cũng không thể nào làm khó dễ Lâm Thiên.

(hừm, có nên ra thêm chương nữa không hay là tích lại đây)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tam đại tộc “mở ra”

“Các ngươi mau tách ra, giết hết các Titan đang muốn vào thành. Nơi đây cứ để Lâm Thiên lo.” Mikasa trong đây thực quyền cao MIXDMgp nhất, ra lệnh bọn hắn phải tuân theo.

Shrista, Sasha, Annie cùng mấy cô gái xinh đẹp khác trong nhóm về mặt lo lắng cho Lâm Thiên rồi bay đi.

.....

Lâm Thiên cảm nhận mọi người đã tản ra. Chú ý lực lại tập chung Titan Hộ Pháp.

“Hoover ngươi quả thật rất xấu xí đó ngươi biết không.”

Titan Hộ Pháp con mắt co rút. Sát khí kinh thiên nổi lên, trên người màu trắng phù văn sáng lên. Hoover quyết phải giết tên này bịt miệng, thân phận của hắn cùng hai người kia không thể nào bị lộ được.

“Aaaaa” Titan Hộ Pháp hét lớn, cánh tay của nó sáng chói. Phù văn năng lượng tụ tập lại đó. Một quyền khủng bố đánh xuống.

“Hừ, trò trẻ con.” Lâm Thiên khinh thường.

“Rầm”

“Bùm”

Một quyền đánh xuống, Titan Hộ Pháp bị một tấm màng sét bảo hộ, không tiến thêm một tí. Lâm Thiên bắn ngược lại.

“Không thể nào...ngươi là ai.” Hoover không thể tin một con người bình thường có thể chống lại một quyền từ hắn.

Lâm Thiên cười tà ác. “Ta là ai à...ngươi biết có tác dụng gì.” Thần Lực tuôn trào, mái tóc hắn trôi nổi bồng bềnh. Hắn đứng giữa không trung, nhìn xuống Hoover không lồ thân thể.

“Thiên Không Thanh Trừ “

Tuyệt kỹ hắn mới học được, được hắn thi chuyển ra.

Cả bầu trời đen tối. Thiên Thần thực lực biến sắc trời cao. Từng cột sét thô to liên tục rơi xuống phạm vi vài Km. Titan Hộ Pháp thân hình to lớn bị oanh tạc, da thịt cháy khét. Cả người lỗ thông khắp nơi. Đứng trong làn sét liên miên, Hoover không thể tin nhìn từng bộ phận trên cơ thể mình bị sét oanh tạc biến thành tro bụi. Hắn hối hận vì đã không trốn đi.

Lâm Thiên thấy hiệu quả của Thiên Không Thanh Trừ cũng gật đầu, đây là một phạm vi kỹ năng rất tốt a. Sau này hắn khỏi lo bị vây công.

“Thôi vậy, ca không muốn ngươi chết nhanh thế, ai mà biết ngươi yếu thế kia. Để ca cho ngươi chết thanh thản.”

“Thương Chi Sét.”

Một cây thương sét màu xanh lam được tạo ra, nó to lớn không kém thân thể khổng lồ của Titan Hộ Pháp.

“Hủy diệt đi, Thương Chi Sét.”

“Ầm”

Một quả cầu khổng lồ bao phủ cả bầu trời, gần 10 km bị "Thương Chi Sét" oanh tạc thành tro bụi. May là hắn đã dùng thần lực tạo một kết giới nếu không thì cả ba tòa thành đều bị hắn thổi bay chỉ với một chiêu này.

“Kẻ địch càng ngày càng yếu, làm thế nào ta nhiệt huyết được một lần đây...à!”

Lâm Thiên thở dài, kẻ địch của hắn dạo này quá yếu kém. Ngay cả 10 chiêu cũng chưa tới đã chết hết.

“Ngươi...thực sự muốn sau.”

Ngay lúc hắn quay mặt về, phía sau lưng bỗng xuất hiện một âm thanh nữ nhân trong trẻo.

“Ngươi là ai.” Hắn cảnh giác, một người xuất hiện phía sau hắn. Thực lực này chắc cũng không kém. Ngay lúc hắn quay mặt lại, một nụ cười của người ấy làm hắn hơi ngẩn ngơ. Quả thật rất đẹp, không kém Mikasa chút nào thậm chí còn hơn một ít.

“Chào a...ta là Titan tộc, Nữ Thần Mặt Trăng Luna.”

“Ừm, chào Nữ Thần Mặt Trăng, ngươi rất đẹp.”

Luna mặt đỏ hồng, không ngờ hắn lại khen nàng. Nàng chưa bao giờ được ai khen như thế.

“Luna ngươi đến đây làm gì.” Hắn không thèm quan tâm thân phận của Luna, hắn chỉ biết trên đời này không chủng tộc nào cao hơn tất cả điều bình đẳng quyền nói chuyện là quyết định ở thực lực thôi.

Luna cười duyên rũ. “Ta lúc này, nghe ngươi bảo chán quá phải không, nếu thế ngươi không ngại hợp tác cùng bọn ta không?”

Lâm Thiên nghe thấy thì thấy khá hấp dẫn. “Ngươi chắc chứ...Oke ta đồng ý.”

“Ta...phan, cái gì, ngươi đồng ý...” Hắn còn chưa nghe nàng nói cái gì mà.

Lâm Thiên lười nhát. “Nhiều đó là đủ, ta đang rất chán nhìn ngươi chắc hợp tác cùng nhau tranh giành gì đó, thực lực ngươi đã không kém thì tức kẻ đối địch của ngươi có thể càng thêm mạnh hơn, đúng chứ.”

Luna khó tin gật đầu. “Ừ”

“Đó, ta cần lao động, các ngươi cấp việc, đôi bên có lợi...oke.”

“Ngươi không cần gì à.”

Lâm Thiên nhìn nàng cười ti ti. “Tại sao không phần thưởng phải luôn có. Ta muốn tất cả những nữ nhân đẹp nhất Titan giới a.”

Luna không có gì bất ngờ dưới yêu cầu của hắn. “Ồ, điều kiện này hơi khó nhưng ta muốn Mẫu Thần cũng đồng ý thôi.”

“Oke thành giao.”

Hai người trò chuyện một lúc, Luna hơi buồn chia tay hắn. Lúc nàng sắp biến mất, Lâm Thiên bị ồ ồ lấy tay sờ mông nàng. Nàng cảm thấy mình bị sàm sỡ nhưng cũng không phản kháng giả bộ không biết đi vào Hư Không Vết Nứt.

Nàng đi mất, Lâm Thiên đưa tay lên mũi ngửi. “Mùi nữ thần quả là rất thơm, không biết chịch nàng cảm giác sẽ ra sau...he he.”

Lâm Thiên đồng ý nhanh thế cũng bởi vì:

“Keng

Nhiệm vụ: Tam Đại Tộc “mở ra”.

Yêu cầu: Trợ giúp Titan tộc trở lại bầu trời. Trợ giúp nhân tộc lấy lại đất sinh tồn. Trợ giúp Địa Ngục cùng Đại Dương phá tan phong ấn.

Thưởng: Thống Trị Tam Giới. Điểm 500.000

Thất Bại: Thế Giới Hủy Diệt.”

Đây là lúc này nguyên nhân hắn nhận lời Luna nhanh đến vậy, đây là nhiệm vụ bắt buộc thêm nữa rất có nhiều lợi ích cho hắn, tại sao không làm

.....

Chương kế tiếp: Nữ Thần Sắc Đẹp ám sát.

(Để ta tính cho mấy anh em kia bảo không chơi hết gái này. Thiên giới thì 1 năm ở bên ngoài bằng 3 ngày. Nhân vật chính thì là chúa tể một phương thế giới nó muốn trong phạm vi nhỏ trong thiên giới tăng nhanh tốc độ thì cũng không khó ví dụ là nó có thể biến 1m bên trong mọi vật nhanh hơn 1 giờ bằng 1 giây ngoài Thiên giới. Mà một ngày 60s x 60phút x 24h = 86400 giây. Mà mỗi giây hắn có thể chạm vào 1 cô gái...đó là trong trường hợp nó chỉ mới là chúa tể Thiên Giới một phần nhỏ. nếu sau này nó mạnh hơn nữa thì sau...các bác thử tính xem....mà một ngày bên trong thiên giới chỉ chưa tới 10 phút thế giới thật. Em cáo từ đây các lão tự nào động)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Nữ thần sắc đẹp aphrodite

Ngay khi Lâm Thiên vừa mới chia tay Luna xong từ trong bóng tối, một đám khói mù nhanh chóng bao phủ cả một khu vực.

Lâm Thiên cảm nhận loại sương mù này vô cùng quyền năng dù hắn có muốn đi ra nhưng không thể nào làm được. Hắn không biết tại sau trong cơ thể Dâm tính lại nổi lên.

“Ai ra đi.” Hắn quát.

“...” Cả khu rừng chỉ có im lặng.

“Hừ”

Từ sau lưng hắn cảm thấy một luồng sắc bén khí tức, vội dùng Thương Chi Sét phiên bản thu nhỏ nắm trong tay đỡ lại.

“Keng”

Một tia lửa điện vụt lên, Lâm Thiên cảm thấy má mình mát mát, sờ vào thì thấy trên má đã bị rạch một đường máu.

“Chỉ giới tròn, ta sẽ cho ngươi biết, trốn trước mặt ta là việc tệt hại cỡ nào.”

“Thiên Không Thanh Trù”

Cả bầu trời lại tiếp tục tối mù mịch những luồng điện xà lại xuất hiện, lần này Lâm Thiên hơi có chút tức giận, điện xà càng thêm mạnh mẽ. Chúng tụ tập rồi chưa đến 1 giây sau.

“Oanh” “Oanh”

“Ầm”

Từng lói xà thô to rơi xuống đại địa, Lâm Thiên lúc này chạy một mạch ra khỏi thành trì rất xa rồi, lần này không cần cố kỵ nữa toàn lực để lói điện oanh tạc. Cả một khu vực không lồ vài ngàn Km điều bị những tia sét Lam sắc lấp lánh.

“Á”

Trong khói mù, một tiếng hét đau đớn vang lên.

Bụi mù tan đi. Nằm phía trên đất là một cô gái vô cùng xinh đẹp, không kém Luna hơn nữa từ trên người nàng Lâm Thiên cảm thấy một người dâm mị cuồng hút khó nói nên lời. Trên người của nàng tràn ngập vết thương từ Lôi điện gây ra.

“Ngươi làm sao có thể, bụi mù của ta cơ hồ Thần Giới không ai trừ Thần Vương ra, có thể giải.” Nàng không thể tin là khói mù của nàng lại bị hắn phá giải dễ dàng như thế.

“Ừ, ta thấy cũng bình thường thôi, không phải ta có thể tính là người thứ hai sau.” Hắn cười tà mị, tiến lại gần nàng. Ngay lúc hắn muốn hỏi một ít thứ, trong cơ thể dục tính lại bộc phát, cả người khô khốc cần phụ nữ đến giải tỏa.

Aphrodite nhìn thấy hắn biểu hiện, trên mặt vẻ hốt hoảng không còn nữa mà thay vào đó là một nụ cười dâm mị. “Thế nào, dục tính khó kiềm chế lại phải không. Đây là một loại kỹ năng khai sinh của ta đấy. Chỉ cần hít phải nó, ta có thể luyện người đó thành khôi lỗi của ta. Ngươi nên thấy mấy lần đi, vì ít nhất ta không giết ngươi.”

Nàng không biết, Lâm Thiên tu luyện Âm Dương Song Tu thân thể đã gần như bách độc bất xâm, dù có độc được mạnh tới đâu thì hắn chỉ cần một lần Song tu là hoàn toàn khỏi. Huống chi hắn còn hệ thống mà.

“À ta nhớ ngươi tên là Lâm Thiên phải không, đến với ta...làm khôi lỗi trung thành của ta nào.”

Lâm Thiên đi dần tới bên cạnh nàng, Aphrodite nhìn hấn về mặt đê mê, trong lòng vô cùng vui vẻ, chỉ cần luyện Lâm Thiên thành không lỗi. Nàng trên Thần Giới lại không cần cố kỵ nhiều như thế.

“À hế.”

Ngay khi nàng không để ý, liền dJMM8478 cảm thấy hạ thân quần áo bị xé toạt ra. Sau đó một cây thương to lớn nhét vào, cái bụng của nàng bị lấp đầy còn có hơi nhô ra.

“A” Một tiếng hét đau đớn từ nàng phát ra. Phía dưới thân của nàng, nơi cây thương của Lâm Thiên giao hợp cùng nàng, những hàng máu chảy dài ra, rơi trên đất. Hai mắt nàng trắng dã, bọt mép cũng chảy ra.

“Đêch, quái không ngờ lại là xử nữ, không phải trong truyền thuyết nàng đã bị nhiều thằng cười lăm rồi sau.”

Lâm Thiên thấy nàng bị đau đớn quá mức, không dám động đây. Đặt nàng từ từ xuống thảm cỏ. Dùng thần lực xoa dịu vết thương.

Aphrodite được hấn chăm sóc, thân thể dần tốt hơn một chút. Nàng dần hồi phục lại, cảm nhận trong bụng một vật to lớn nhét đầy, thỉnh thoảng còn truyền ra một ít đau đớn, nàng rơi vài giọt lệ.

“Này người không sau chứ, ta xin lỗi này...này ta thật lòng xin lỗi a, ta thấy người mị hoặc như vậy,ta cứ tưởng người đã không còn xử nữ nữa mới mạnh bạo như vậy a...cho ta xin lỗi a.”

Aphrodite nhìn người thiếu niên về mặt vô cùng non nớt đang tràn ngập quảng bách, lo lắng cho nàng. Nàng lại cảm thấy lúc này hấn vô cùng dễ thương a.

Nàng có sức mở miệng nói. “Không có gì đâu, ta nguồn gốc là từ Tinh Nguyên cùng Máu Dâm của Uranus. Nên người thấy ta dâm mị là cũng phải.”

Nàng xoa cái bụng, hơi nhô lên của mình. Tay kia thì nhẹ nhàng xoa mặt hấn. Có thể trong lòng nàng, dù chỉ là một thời gian ngắn, nàng đã xem người này là người đàn ông của nàng.

“Ồ ra vậy...dù gì thì ta cũng xin lỗi.” Lâm Thiên thật lòng hối lỗi, không phải là hấn giả tạo. Có thể từ khi đầu thai đến thế giới này, hấn chưa thể làm tổn thương bất cứ người phụ nữ nào. Có thể đây là do Chính Lý bóng ma gây ra, Lâm Thiên có thể đã biết nhưng mà hấn không muốn thay đổi, ít nhất như thế hấn vẫn còn lưu giữ một ít gì đó của nàng.

Aphrodite theo thời gian trôi qua, cảm thấy phía dưới không còn đau nữa. Với lại khúc mắt trong lòng cũng bỏ đi, đem Lâm Thiên làm người đàn ông của mình. Nàng hai má hồng hồng vô cùng xinh đẹp nói. “Lâm Thiên nếu có thể cho ta một đứa bé đi...ta muốn sinh con của người.”

Lâm Thiên nghe nàng nói liền bắt chéo chân của nàng lên, điên cuồng ra vào. Cây thương đang nằm trong người nữ nữ, lại không được động, đó là điều khổ nạn nhất trên đời.

.....

(À hử hử, anh em có mấy cái tên nữ trong thần thoại không, đem ra đi)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Eren hóa Titan .

Lâm Thiên dịu dàng nhắc người nàng dậy. Rút ra tiểu QQ hiện tại hấn cũng khiến nàng mang thai trong lòng cũng chấp nhận người này là nữ nhân của mình.

Aphrodite được hấn lay tỉnh dậy cơ thể nàng bị hấn hành hạ gần như kiệt sức. Nàng lại phát hiện thực lực của mình tăng cao lên rất nhiều.

Bắn ra một luồng sương mù vào một ngọn núi. Cả một ngọn núi bị mù sương bốc hơi không còn trên đất cũng lún một cái lỗ rộng vài trăm mét.

“A Lâm Thiên...thực lực của ta đã đột phá Thiên Thần đỉnh cao rồi. Sương mù của ta bây giờ còn có thêm tác dụng ăn mòn nữa.”

Nàng kinh hi vô cùng không ngờ kết hợp cùng Lâm Thiên lại khiến nàng thực lực lại tăng cao như thế.

Lúc này, Lâm Thiên cũng vui mừng. Bởi vì trong cơ thể hấn một thứ cũng được thuế biến. Âm Dương Song Tu đạt đến tầng 5. Thần lực trong cơ thể cũng nâng cao thêm một bước vô hạn Thần Vương. Sáng Thế Tổ Quyết cũng đạt tầng 2, xuất hiện một loại khả năng mới đó là Tiến Hóa.

Hắn dùng Giám Định Thuật đã lâu không sử dụng.

Tên: Tiến Hóa.

Loại: Kỹ Năng

Thực tiễn: Khiến một vật FqjIm3ZK có thể tiến hóa vượt giới hạn. Tiềm lực tăng cao lên. Mỗi lần tiến hóa cần phải tốn một lượng năng lượng nhất định. Mỗi vật được tiến hóa 10 lần, sinh vật 3 lần. Tiêu hao tròng chất.

.....

Lâm Thiên hẳn, thử nghiệm một ít đặt tay lên đầu của Aphrodite. Một luồng sáng hiện lên. Trong người hắn Thần lực, Khí điều cuộn cuộn tụ tập lại vào người Aphrodite. Cảm nhận trong cơ thể năng biến hóa ngày càng lớn, hắn liền không thu lại.

Chưa đến một phút sau cả cơ thể hắn năng lượng gần như khô kiệt. Hắn phải dùng biện pháp cuối cùng.

Biến thân SSJ cấp 3.

Lâm Thiên mái tóc hóa vàng dài tới lưng. Chân mày biến mất đôi mắt cứng hóa thành màu lam. Lúc này, một luồng khí thể nghiền ép tận hư không khiến tam giới các đại cự đầu đều phải giật mình mở mắt. “Rốt cuộc là ai mạnh đến như vậy.”

Lâm Thiên biến thành SSJ 3 nguyên nhân là chỉ cần hắn ở trạng thái này, năng lượng vừa tiêu hao sẽ tự động hồi max, trữ lượng cũng cao hơn gấp mấy trăm lần, hơn nữa từ khi qua hệ thống cải tạo nó có thể hòa cùng thiên địa thấp thu tinh hoa. Năng lượng gần như không bị cạn kiệt.

Gần 10 phút đằng sau, năng lượng trong cơ thể hắn tiêu hao hết một nửa. Ngay cả tốc độ hấp thu của hắn cũng không nhanh bằng Aphrodite hấp thu.

Trên người nàng ánh sáng bão hòa, không còn hấp thu năng lượng của hắn nữa. Ngay khi hắn vừa lui về trạng thái bình thường. Từ Aphrodite lại xuất hiện một luồng áp lực mạnh mẽ vô cùng.

“A...Lâm Thiên ta đã là Thần Vương rồi, không thể nào, làm sau có thể.”

Aphrodite cảm nhận năng lượng trong cơ thể dồi dào đến mức nàng tự tin có thể hủy diệt hết toàn bộ trái đất. Khả năng này, dù là Thiên Thần đỉnh cao nàng cũng không thể làm được.

Lâm Thiên cười gật đầu. “Ừm, mạnh lắm sau này chắc cần muối giúp đỡ nhiều lắm đây.”

Nàng làm sau không biết, nàng đạt được tất cả hiện giờ đều là hắn ban cho ngượng ngùng nói. “Thiên ca, sau này có gì cứ kêu muối, muối sẽ làm hết không chối từ.”

Lâm Thiên thầm căn nhắc, nếu có thể, hắn sẽ dựa vào Tiến Hóa kỹ năng này tăng cao thực lực cho đội nữ của hắn. Trong Thiên Giới năng lượng dồi dào hơn ở đây vài chục lần, đến đó hắn dễ làm nhiều việc hơn.

“Này, muối cùng ta đi về thành thôi, chắc ở đó đủ rắc rối rồi.” “Ừm” Hai người thông thả bay về thành nội.

Lúc này từ dưới lòng đất, một thiếu phụ xinh đẹp, thân hình nóng bỏng, hai quả cầu rung rinh, cặp mông nảy nở, trên tay cầm một cây liềm vô cùng lớn.

“Hừm, một nam nhân mạnh mẽ lại rất có nị lực đây, phải về báo cáo lại cho Hades đại nhân đây.” Nàng liếm môi, thân hình nóng bỏng uốn éo khom xuống, từ trong đất, nàng cầm lấy một viên cầu, trong đó là một cái linh hồn.

“Ừm Titan Hộ Pháp á, ta cần người về thông báo cùng Hades đại nhân thôi...hi hi.” Hình bóng của nàng lại chìm xuống đất. Lâm Thiên vẫn không thể biết rằng từ lúc đầu, hắn đã được người phụ nữ này âm thầm bảo hộ, có điều hắn quá mạnh không có cơ hội cho nàng trợ giúp thôi.

.....

Trong thành lúc này rất lộn xộn, vô số sinh mệnh bị Titan Hộ Pháp tấn công bất ngờ mà thiệt mạng, một số khác đang bị Titan thường đi vào thành cắn chết.

Lúc này, Eren cũng đã bị ăn mất. Armin đang ngồi khóc giữa mái nhà, trên cánh tay còn cầm cái chân bị cắn đứt của Eren. Lúc này, một con Titan khác tiến lại, bắt lấy Armin sau đó bỏ hắn vào miệng.

“Ngao”

Một con Titan có tóc, hình thể 15 mét, chạy lại kéo Armin ra khỏi miệng con Titan kia. Ném armin xuống đất, nó thù thế. Cái tư thế của nó làm vô số binh lính khác phát hiện kỳ lạ.

À...Lâm Thiên á, hắn lúc này không có ở đây.

“Ô hô, ở đây có một em xinh tươi nữa. Đã hơn 100 tiểu mỹ nữ nữa rồi.”

Lâm Thiên dâm tà, vừa đánh nát một đầu Titan loại nhỏ, thu một tiểu cô nương 12,13 tuổi vào Thiên Giới.

Hắn từ này giờ cùng Aphrodite tranh thủ, thu hết mấy mỹ nhân, tránh bọn bị tổn thương, sẵn bỏ sung nhân số hậu cung luôn. Đối với điều không trình tiết này, Lâm Thiên nhún vai không sau cả.

Aphrodite lại phát hiện thêm mấy cô gái nữa, nàng dùng thần lực bao bọc họ lại. Thả vào Thiên Giới.

Mấy cô gái này nói chung điều là mỹ nữ hơn nữa điều phải là xử nữ, Lâm Thiên hẳn mới chịu thu. Nếu không cho dù người đẹp mà đã bị mấy tên khác cười qua, không hơn không kém một con điểm thì hẳn cần loại phụ nữ này làm gì.

(Cầu comments anh em ơi, góp ý một tý đi, ta viết tẹt chỗ nào anh em cứ nói mạnh vào để ta còn sửa...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chiến đấu bắt đầu .

Một buổi tối trong quân doanh, Lâm Thiên đáng khó tin trước mắt mình. Ba người Annie, Shrista, Sasha đang cởi hết quần áo quỳ gối trước người hắn, nghe theo Mikasa phục vụ hắn từng chi tiết. Cảm thấy cây thương được các nàng hầu hạ vô cùng chuẩn mực. Hắn phải đưa ngón tay cái lên cho Mikasa.

Cả một đêm hắn hành hạ 3...à không rất nhiều người, mấy cô gái trong quân doanh nghe thấy từng tiếng hét cùng rên rỉ trong phòng hắn. Các nàng hiểu kỳ thâm nhập, cuối cùng thì...a ha ha. Phía ngoài được Mikasa canh giữ nên không sợ mấy tên đàn ông xuất hiện.

Lâm Thiên mặt áo, đánh răng và chải chuốt đầu nhỏ trên đầu, hắn vẫn làm như thế từ khi thảm họa xảy ra. Quang Minh Giáo Hội hiện tại đã phủ khắp 85% các tòa thành. Đây cũng là nguyên nhân hắn không trợ giúp giết Titan, đến lúc yếu đuối con người cần trong mộng vào một thứ cao hơn có phải không.

Aphrodite lúc này cũng mở cửa

“Lâm Thiên, người có chắc là sẽ đối địch cùng Zeus không.”

Lâm Thiên nghe nói cũng gật đầu. “Ừ, ta đã hứa cùng Luna là sẽ tham gia, hơn nữa phần thưởng của ta cũng rất lớn.”

Nàng lắc đầu, vẻ mặt lo lắng. “Lâm Thiên, nếu không chắc thì đừng tham gia nè, muội ở trên đó rất lâu rồi. Theo biểu hiện của Zeus thì trên đó còn có người mạnh hơn cả hắn, huynh đi như vậy rất là nguy hiểm.”

Hắn lắc đầu. “Ta không đi không được, lần này nó liên quan đến rất nhiều thứ.”

“Được, vậy muội sẽ đi cùng huynh, dù sao thực lực của muội cũng đã là Thần Vương rồi, muốn ngăn chặn mấy tên thần khác thì vẫn không sau.” Hắn yêu thương hôn lấy trán nàng, an ủi một tý rồi bắt đầu khởi thành.

.....

“Luna, rốt cuộc người có đi ra không.”

“Ừm, ngài tại sau lại nóng giận đến thế, ta chỉ mới đến thôi mà.” Luna từ trong Hư Không Vết Nứt hiện lên.

Lâm Thiên lấy ra một bức thư đưa cho nàng. “Này không phải người đưa ta à.”

Nàng nghi ngờ nhìn bức thư trong tay. Khẽ nhún mày, nàng không hề biết đã gửi thư cho hắn lúc nào.

“Người có thể hiểu nhầm rồi đây không phải bọn ta gửi cho người.” Nàng nói. Lâm Thiên nét mày thư giãn. Trên bức thư ấy giọng điệu vô cùng hống hách, nếu thật sự là các nàng thì có thể hai bên hợp tác đã không còn nữa.

Hắn nhìn nàng. “Vậy thì chắc ta biết người đó là ai rồi. Tại kia cũng giới lắm, lại có thể phát hiện quan hệ của hai chúng ta nhanh đến vậy. Người mau về thông báo cùng Gaia đi, ta nghĩ bọn người kia cũng sắp thành động rồi.”

Luna nghĩ một chút, cũng biết bọn người hắn nói là ai, vội gật đầu. Trước khi đi nàng còn quay lại nhắc nhở hắn một cái. “Lâm Thiên, hai cây Cổ Thụ Sinh Mệnh đã sắp xuất hiện. Hai cây này là một đôi chúng khai sinh từ thời đất trời chưa hình thành, nghe nói chỉ cần nắm giữ được một trong hai thì người cũng có thể bá chủ cả Tam Giới. Ta nghĩ lần này Zeus muốn đối phó người là muốn người không gây phiền phức hắn chiếm lấy hai thứ đó...nhớ phải còn sống.”

Ngay khi nàng biến mất, từ bốn hướng thần lực sôi trào. Khắp nơi xuất hiện vô số người, bọn chúng mặt áo giáp khác nhau. Chỉ làm 5 nhánh, canh giữ bốn phía cùng phía trên.

“Lâm Thiên ngươi xúc phạm Thần Giới làm Thần Vương thịnh nộ, bắt cóc Aphrodite thần. Hôm nay ngũ đại quân đoàn mạnh nhất nhất Thần Giới sẽ bắt ngươi chịu tội.”

Lâm Thiên cảm thấy quả thật bọn chúng có thể tạo cho hắn một ít khó khăn nhưng mà chỉ là một chút thôi không phải cái gì khó giải quyết lắm.

“Tốt, muốn bắt ta thì cũng phải cho ta biết các ngươi là a.”

“Ta là Ares.” “Ta là Ra” “Ta là Helios” “Ta là Hyperion.” “Ta là Thần Astraeus”

“Bọn ta điều là Thiên Thần đỉnh cao của thần giới, ngươi nên thấy vinh hạnh khi được bọn ta vây bắt.”

Lâm Thiên nghe bọn hắn nói, trong lòng không cho là đúng theo hắn biết trên Thần Giới phải còn rất nhiều Thần mạnh hơn nữa. Nhưng mà cũng không sao, nếu Zeus đã muốn hi sinh thì hắn cũng tội nguyện cho Zeus.

Lâm Thiên mở ra Thiên Giới. Aphrodite đi ra. “Thiên ngươi muốn ta giúp gì.”

Hắn lắc đầu. “Không có gì khó lắm, chỉ cần lập một kết giới đừng cho mấy tên này trốn là được.”

“Vâng”. Aphrodite lập một kết giới khổng lồ bao phủ trải chục ngàn Km vuông, cả bầu trời đều bị màn sương khói này bao trùm lại thành hình quả trứng.

Ngũ đại Thiên Thần không thể tin là Aphrodite lại phản bội Thần Giới, bọn hắn càng thêm kinh ngạc là thực lực của nàng. Bọn hắn nhớ rằng trước khi xuống trần gian, thực lực của nàng chỉ là Thiên Thần bình thường mà thôi nhưng mà lúc này uy thế nàng làm ra đã mạnh mẽ không kém một vị Thần Vương. Lúc này mồ hôi của bọn hắn nhỏ giọt xuống.

Một tên Thần Vương dù cho Ngũ Đại Thiên Thần bọn hắn hợp lực lại cũng chẳng khác gì một con kiến.

Ares trong lòng hiểu chiến lúc này bị phá nát, chỉ còn cầu mong thoát khỏi được đây.

“Aphrodite ngươi là người của Thần Giới, tại sao lại nghe lời hắn. Dựa vào thực lực của ngươi nếu quay về Thần Giới sẽ được Zeus miễn tội, hơn nữa không trùng chức vị còn cao hơn bọn ta.”

Lâm Thiên bất ngờ, không ngờ trong truyền thuyết Thần Chiến Tranh Ares lại có chút trí khôn. Trong lịch sử tên này thực lực không mạnh, không có trí não nhưng lúc nào cũng háo chiến, tàn bạo suốt đời chết vì điều đó.

Aphrodite nghe hắn nói không những vui vẻ mà vẻ mặt càng thêm đen. “Ta khinh, tên khốn nạn đó. Ý mình mạnh mẽ, cai trị Thần Giới không coi ai ra gì. Hao sắc vô độ, ngay cả những người cô, mẹ ruột thịt hắn cũng muốn ngủ. Nếu không phải vậy mấy Nữ Thần khác đã không chống lại hắn trốn đi lập Nữ Thần Hào rồi. Gaia a Mẫu Thần cũng bị hắn chiếm đoạt không thành mà bị trục xuất vào Hư Không Giới. Ngay cả Hades cùng Poseidon cũng bị hắn phong ấn. Trên đời này hắn làm gì không được. Nếu không phải nhận đe dọa từ Athena thì không chừng lúc trước hắn đã bắt ta lên giường của hắn...”

Nàng nói một cái lộ tẩy hết bộ mặt cầm F4ZZUr1u thú súc sinh của Zeus, làm Lâm Thiên cũng biết được thêm nhiều thứ. Có điều trong lòng hắn thì vui lên rất nhiều. Nghe nàng nói như thế thì rất nhiều Thần nữ trên Thần Giới đều chưa bị Zeus trả đũa. Mà hắn thắc mắc, nếu Zeus không chiếm được Gaia thì Luna sinh ra làm sao được.

Ares bị nàng nói mặt cũng đỏ chết, quả thật Zeus không dám tà đến thế thì Thần Giới thực lực còn mạnh hơn bây giờ rất rất nhiều lần.

“Thôi, mọi người không cần quan tâm mấy tên này làm gì, bọn hắn chỉ là mấy con chó thôi.”

“Ừm, mọi người nghe huynh.” Aphrodite ngọt ngào nghe lời hắn.

Ares cảm thấy lần này không thể dụ dỗ nàng, trên mặt nổi lên một vẻ điên cuồng. Hắn quay lại đối mặt với bốn vị Thiên Thần khác. “Lần này khó sống, các ngươi muốn có cơ hội tuyệt đối phải liều mạng. Chỉ cần bắt được Lâm Thiên chúng ta có thể uy hiếp nàng thả ra chúng ta.” Trong lòng hắn chỉ xem là Aphrodite bị mị lực của Lâm Thiên thu hút chứ không phải do thực lực.

“A...toàn quân tiến công.”

Một đàn Ngụy Thần, Chân Thần như châu chấu phủ khắp bầu trời. Ước tính lên tận 5 vạn người.

Lâm Thiên nhìn 5 vạn Thần Linh trên trời lao xuống, mở miệng khẽ cười. “Hôm nay ta sẽ cho ngày này thành một cái tên khác, đó là “Chư Thần Hoàng Hôn”

(Cầu CMN comment nào anh em, ta cầu Comment a, có gì cho nãy aaaaa....chán quá comment)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Nữ quân lần đầu tiên thể hiện .

(Sau này đồ sẽ phân làm E,F,D,C,B,A,S,SS,SSS dễ hiểu)

Thiên Giới như một tiểu viên cầu bảy màu, Siêu Thần Khí SS đặt hữu hiệu ứng. Lâm Thiên mở ra một cánh cổng kết nối không gian với hai thế giới.

“Rầm” “Rầm”

Nữ Thần Quân mặt theo áo giáp vàng kim, đi ra. Trên người của các nàng đều tràn ngập thần lực, tất cả đều đạt tới Thần Cảnh. Yếu nhất trong bọn họ cũng là Chân Thần, một số mạnh mẽ thì đã đạt tới Thiên Thần. Nổi bật nhất là Mikasa, Asiko bọn họ đều Thần Lực kết tinh bước tới Thiên Thần đỉnh cao.

“Các muội hãy cho ta xem ta đầu tư có đúng không nào.” Lâm Thiên giọng nói hùng hồn vang lên. Hắn đã dùng rất nhiều thời gian song tu cùng huấn luyện không kém phần tàn khốc. Đã đến lúc hắn xem các nàng thu hoạch ra sao.

Nữ Thần Quân bay lên trời cao. Bọn họ đều sắp xếp theo trận hình được Mikasa điều khiển.

“Không thể nào, làm sao hắn có thể nhiều người Thần Cảnh như thế...không...không thể nào.” Ares nhìn hơn 10 vạn Nữ Thần Quân lăng không đứng trên bầu trời, Thần lực tinh khiết tỏa ra. Quân đội phía sau hắn từng người phải lui về sau vài bước mới chịu nổi. Trong lòng hắn đáng chất.

“Thần Vương, rốt cuộc người đã chọc giận một thứ còn khủng bố hơn Kẻ Hủy Diệt rồi.”

“Tiến lên, dù còn một tia hy vọng chúng ta cũng phải làm cho bằng được. Các ngươi nên nhớ vợ con các ngươi còn trên Thần Giới, nếu hôm nay bỏ chạy gia đình các ngươi cũng sẽ bị chết.”

Ares dùng lời nói tàn bạo uy hiếp, kéo lại lòng huyết chiến của đám Thần Quân.

“Giết.”

Hắn móc ra lưỡi búa, điều khiển bọn hắn chiến đấu. Tứ đại Thiên Thần khác cũng tham gia vào.

“Keng keng.” Trên bầu trời, hai quân đụng độ. Binh kiếm va chạm, trên bầu trời Thần lực bay tán loạn. Binh Thần Giới đã quyết tâm muốn chết nên liều mạng tấn công làm Nữ Thần Quân cũng phải khó khăn chiến đấu.

Lúc này, Ngũ Đại Thiên Thần vây công hai người mẹ con Mikasa cùng Asiko. Lâm Thiên hí mắt, mắt tên này lại dám ức hiếp nữ nhân của hắn.

“Thiên Long, Cứu Vĩ Hồ đâu...ra nào.”

Cánh cửa Thiên Giới xuất hiện hai bóng đen một lớn một nhỏ. Một đầu Thiên Long khổng lồ bay ra từ cánh cổng, Cứu Vĩ Hồ thu nhỏ đứng trên đầu nó đi theo. Một hình thể dài vài nghìn mét to lớn không thấy cuối. Thần Lực bàng bạc đè ép xuống Ngũ Đại Thiên Thần.

Ares kinh hãi.”Làm sau có thể, lại hai Thần Thú có Thiên Thần Đỉnh Cao thực lực”

Thế là tình hình tạm ổn định lại. Ngũ Đại Thiên Thần phải tranh đấu cùng bốn người lại hơi yếu thế hơn vì Thiên Long cùng Cứu Vĩ Hồ là Thần Thú mạnh hơn Thần Linh cùng giai một đoạn.

Ares một riu đánh xuống, chỉ làm lớp vảy của Thiên Long bị trầy xước một tý, ngay lúc hắn còn đang ngỡ. Một thần lực cầu đã bắn lên đầu hắn.

Chiến Thần Ares bị thương lùi về sau. Trên đầu của hắn bị Asiko bắn cháy khét không còn một ngọn tóc. Tứ Thiên Thần khác đều phải khổ chiến không ai có thời rảnh rỗi nào quan tâm đến hắn.

“Chết đi con tiện tỳ.”

Khí công đạn.

Một quả cầu từ Lâm Thiên bắn trúng Ares làm hắn phải lùi lại, trong lòng Ares bắt đầu để ý người thiếu niên có vẻ ngoài yếu ớt này.

Thiên Long một đuôi đánh tới, Ares chật vật đưa lên chiến phủ chấn lại.

Từ dưới đất, Lâm Thiên hơi tò mò về trận đấu của Asiko hắn cũng không bắt ngờ về việc nàng thua Ares một ít, dù sau Ares cũng thần thần không biết bao nhiêu năm rồi, kinh nghiệm thực chiến vô cùng nhiều, Asiko muốn thắng cũng rất khó.

Còn lại thì hẳn không mấy để ý. Mikasa với khả năng đặc biệt sở hữu của tổ tiên nên cũng không khó khăn khi chống lại một vị Thiên Thần.

“Thiên à...ngươi không lo lắng cho Nữ Thần Quân sau, dù sau tất cả bọn họ đều là nữ nhân của ngươi.”

“A ha ha, Aphrodite à nàng quá lo rồi, nàng thấy trên người các nàng trang bị vũ khí không...tất cả đều là ta chế tạo ra từ Uranium phẩm chất điều ở B+ cấp, đây là hợp chất cực kỳ cứng rắn trong Marvel đấy.”

“Marvel...?” Nàng thắc mắc từ nay là sau.

Lâm Thiên mới phát hiện nàng không biết Marvel là gì nên cũng gấp rút giải thích. “À đại khái là một thế giới khác cách chế tạo kim loại thôi.”

“Ừ.” Aphrodite cũng gật đầu.

.....

1 ngày sau.

Trận chiến đã kết thúc. Aprodite thu hồi thần lực. xdMlMYM Ánh nắng chiếu xuống đại địa, trên mặt đất khắp nơi là lỗ hổng to lớn, trong đó chưa vô số xác người, máu chảy như suối xuống hóa thành một con sông màu máu.

Ngũ Đại Thiên Thần chết hết bốn. Thần Giới Quân toàn bộ hi sinh.

Lâm Thiên ngồi phía dưới, phân phó một top Nữ Thần Quân hậu cần đi trợ giúp người bị thương.

Chiến tranh chênh lệch quá lớn, không chỉ thực lực, số lượng mà ngay cả trang bị đều hơn một số lớn. Nữ Thần Quân không mất một người nào, có thì cũng chỉ bị thương nặng một vài người, còn lại đa số đều bị một ít vết thương nhẹ.

Lâm Thiên thỏa mãn với kết quả này. Không uổng công hắn bỏ ra quá nhiều công sức huấn luyện các nàng.

“A...ngươi...các ngươi...Thần Vương sẽ không bỏ qua cho các ngươi.” Ares ôm cánh tay bị Thiên Long cắn đứt, khắp khảnh bị Mikasa cùng Asiko áp giải đến đây. Còn có bốn cái xác của những tên Thiên Thần khác.

“Ares à, ngươi sẽ làm người dẫn đường cho ta nhỉ.”

Ares hung tợn. “Cút...đồ phản thần.”

“Bụp”

Mikasa một đá vào ngực hắn làm hắn gãy vài cây xương sườn.

Lâm Thiên cười tà ác. “Ầy da, thật ra ta cũng đâu tính ngươi sẽ đi...thế nên.”

Sáng Thế Tổ Quyết "Hấp Thụ" khởi động.

“A...ngươi làm gì ta... AAAA “

Tinh nguyên, thần cách, thần lực...mọi thứ tài nguyên trong cơ thể hắn đều bị Lâm Thiên hút ra tựa như Táp Á, có điều lần này hắn ngay cả trí nhớ cũng hút ra.

“Bùm”

Ares thân thể héo úa, sinh cơ đoạn tuyệt sau đó hóa thành tro bụi.

Lúc này, Thần Lực trong cơ thể Lâm Thiên đạt tới giới hạn, ùn ùn sôi trào. Hấp Thụ bị hắn thúc đẩy hấp thụ phạm vi bao trùm hết cả chiến trường. Các xác chết đều bị hắn thu ra tinh hoa hóa thành tro bụi mà biến mất.

“Ầm”

Thần lực tràn đến cột mốc, Thần Cách của Lâm Thiên đã hóa thành một tiểu không gian nhỏ nhỏ tràn ngập thần lực. Sấm chớp của hắn cũng biến hóa thành màu đen tương tự hủy diệt hơn là giống Zeus.

“Chúc mừng huynh đã tấn chức Thần Vương.”Aphrodite cúi đầu chúc mừng hắn. Mikasa cùng mấy người khác cũng biết tình nên trong lòng cũng vui mừng.

Lâm Thiên sáng khoái. “Oke hôm nay điều là chuyện vui, ta sẽ giúp các muội tăng cao thực lực một lần nữa.

Hắn quyết định sử dụng "Tiến Hóa" cho các nàng, lúc đầu hắn cũng tính chồng cho Aphrodite thêm một lần "Tiến Hóa" nữa nhưng mà lần tiến hóa đầu hắn chỉ miễn cưỡng chống nổi, hẳn chắc phải đợi thực lực cao hơn nữa mới làm được "Tiến Hóa" lần hai.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cưỡng Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Vua Địa Ngục Hades ...Là Loli .

Luna chạy về Hư Không Giới.

Gaia nhìn nàng vội vàng hấp tấp cũng hỏi. “Luna, con có chuyện gì mà gấp gấp đến như thế.”

Luna thở một hơi bình tĩnh lại trong lòng. “Mẫu Thần, các tỷ tỷ...Zeus có vẻ đã hành động, hấn cho quân quay quét Lâm Thiên, tựa hồ muốn chiếm hữu hai thứ đó.”

Gaia chậm ngâm một chút, hai quả cầu phía trước trực lung linh run lên. “Luna thế Lâm Thiên có nói gì không?”

“Vâng, hấn chỉ bảo chúng ta mau hành động thôi, hấn sẽ trợ giúp.”

Eos Nữ Thần Bình Minh lúc này cũng hỏi. “Muội làm sao biết hấn sẽ hợp tác, hơn nữa đến bây giờ chúng ta vẫn chưa biết thực lực của hấn thế nào.”

Gaia nghe Eos nói cũng gật đầu tán thành nàng. “Eos nói đúng, Luna con có gì nói không?”

“Con...con...” Luna bị hai người hỏi sắp khóc. Lúc này, Themis Nữ Thần Thiên Nhiên cũng đứng ra nói.

“Mẫu Thần cùng tỷ đừng chọc nàng ấy nữa.”

Luna bất ngờ nhìn nàng, Themis mới vỗ vai nàng nói. “Mẫu Thần làm sao không biết ngươi thích hấn chứ, dù hấn không có đủ thực lực nhưng chỉ là người ngươi thích thì nhiều đó cũng đủ rồi.”

Gaia cùng Eos bật cười, hai quả cầu trước ngực hai nàng điều lên xuống vô cùng bất mắt.

Luna đỏ mặt, biết mình bị lừa nhưng trong lòng lại vô cùng gấp gấp nên cũng không kéo dài.

Gaia như nhìn ra con gái mình tâm sự, nàng truyền tin cho những người còn lại trong Titan giới xuất chiến.

Titan tộc nhân số thật ra rất ít nhưng điều là tinh binh mạnh mẽ điều ở Thiên Thần đỉnh cao hơn nữa số lượng không dưới 100 người. Có điều, tất cả bọn họ điều là Nữ, mà Thần thì đa số điều rất đẹp, chất lượng tuyệt đối điều là mỹ nữ trong mỹ nữ.

“Tiểu Luna à, lần này coi như ta kéo hết Titan nhân mạch rồi, chỉ còn trông cậy vào người kia thôi.”

Luna vui vẻ gật đầu, nàng cũng rất mong chờ Lâm Thiên gây bất ngờ cho hai tỷ cùng mẹ mình.

.....

Tại nơi Thần Giới Quân hóa thành tro bụi.

Persephone Nữ Hoàng Từ Vong đang quỳ gối trước Lâm Thiên.

“Cầu xin ngài hãy giúp Địa Ngục, cứu đại nhân Hades ra.” Nàng cầu xin hấn vô cùng chân thành.

Lâm Thiên nhìn khuôn mặt quyến rũ, bộ ngực hé lộ ra một nửa vô cùng câu hồn mà hấn nuốt nước miếng.

“Hades à, nhưng tại sao ta phải cứu hấn.” Lâm Thiên cười vô cùng vô sỉ.

Per trên mặt đỏ hồng, nàng làm sao mà không biết hấn nghĩ gì. “Nếu ngài đồng ý, Hades đại nhân sẽ cho ta làm người hầu của người.”

Lâm Thiên tron lòng thì đang vui vẻ, dù sao nhiệm vụ cũng bắt hấn phải giải cứu Địa Ngục. Nếu tiện tay được một mỹ nhân thì hấn cũng không ngại. Dù nàng đã là vợ của Hades.

“Được rồi, ta sẽ giúp nhưng còn yêu cầu thì sau này ta sẽ nói...”

“Vâng thưa ngài. Mời đi theo ta.”

Nàng lấy ra viên cầu tràn ngập linh hồn lực nàng đưa nó lên cao, bao phủ cả cái chiến trường. Những linh hồn Thần Quân mất thường có thể thấy đang

bị ánh sáng từ quả cầu kéo vào nó. Thế là 5 vạn linh hồn trọn vẹn nằm trong đó.

Lâm Thiên hiểu kỳ nhìn trên tay của nàng quả cầu. “Này, người thu thập này có tác dụng gì vậy.”

Per thấy hắn hiểu kỳ vô cùng dễ thương, trên mặt nổi lên đám mây màu hồng. “Ta trên đường sẽ nói cho người.”

.....

Đến một cánh cửa đen không lồ giấu trong một vách núi. Per phát tay, cánh cửa mở ra.

Nàng nhẹ nhàng nói. “Zeus lúc trước thực ra yêu hơn Hades đại nhân rất nhiều, hơn nữa khi Hades ngai xuống làm người cai quản thì ngài luôn được linh hồn tinh khiết gia trì thực lực cũng hơn xa hơn. Zeus hẳn ghen ghét với Hades đại nhân thiên phú, với lại sự thiện lương của Hades làm hắn vô cùng chán ghét. Cuối cùng hắn nhờ một vị Thần Vương khác ra tay ám toán Hades đại nhân, cuối cùng đại nhân cùng đại quân của người điều bị thương, bị rất nhiều thần hợp tác phong ấn. Bọn hắn lập một kết giới linh hồn, phải cần vô số linh hồn để trung hòa mới khiến đại nhân thoát khỏi đó. Lúc đó, ta may mắn ra ngoài vui chơi nên không bị phong cấm trong kết giới, vẫn có thể ra vào thường xuyên...”

Lâm Thiên thắc mắc. “Tại sao, Hades không dùng linh hồn để trung hòa đi kết giới.”

Per lắc đầu. “Zeus rất thông minh, hắn biết đại nhân thiện lương nên đã cài thứ này. Muốn tìm nhiều như vậy linh hồn cần ra tay tàn sát vô số người rồi trong thời gian ngắn thu vào Linh Hồn Cầu còn không thì phải là Linh hồn thoát khỏi Luân Hồi như thần linh, nếu không tất cả sẽ trôi vào dòng sông đầu thai, trừ phi phá hủy nó làm vô số người tiêu tan không thì không thể nào lấy được.”

“Đại nhân quá thiện lương đi, không thể nào làm như thế...Ài”

Nàng thì thở dài, Lâm Thiên thì loạn tung phèo “Hades thiện lương, mở trò đùa quốc tế à...đệch.”

Hai người đi tới một cái mành trắng, trên đó tràn ngập các loại thần lực tạp nham vô cùng ô uế. Per lúc này đưa Linh Hồn Cầu cho hắn. “Công đoạn cuối cùng thì đối với ngày hơi khó khăn.”

“Làm sao.” Lâm Thiên bình thản hỏi.

Per nhìn kết giới. “Chỉ cần ngài điều khiển những linh hồn trong viên cầu tịnh hóa hết kết giới thì đã thành công.”

“Đơn giản thế sao.” Hắn hỏi lại. Per lắc đầu “Thật ra KNHXZ18 cũng không phải dễ, muốn điều khiển cả mấy vạn linh hồn mạnh mẽ thế này thì trừ Thần Vương ra thì không thể nào làm được...”

“Làm thế này à...” Lâm Thiên điều khiển mấy vạn con linh hồn tịnh hóa kết giới đã gần một nửa rồi hắn mới hỏi lại nàng.

Per ”...”

Nàng có cảm giác mình nói tựa hồ rất nhiều.

“Àm” Kết giới run rẩy phá hủy.

“Chào á...chàng trai. Ta là Hades”

Hai người được một cái truyền tống trận thẳng đến một pháo đài quy nga. Trên đài là một con Loli mặc áo thờ than, cặp đùi nhỏ tinh lộ ra không khí, trước ngực một cặp cam hơi to so với một con Loli có thể sở hữu.

“AAAAAAAAAAAAA....Hades là LoliĐm..Trời dụ.” Lâm Thiên gào hét, trong tâm linh tựa hồ cái gì đó răng rắc một tiếng phá nát.

(cầu comment anh em ơi, cái gì cũng được...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Giải quyết perseidon .

“Ừm hừ...”

Hades ho khan một cái. Lâm Thiên từ trong hoàn sợ tỉnh lại. Thuộc tính thanh niên nghiêm túc cũng hồi phục.

“Hades ta bây giờ đã giải cứu người không biết người có tính báo thù không...” Hắn dò xét nhìn nàng. Hắn cảm thấy đúng như lời Persephone, Hades

qua nhiên rất mạnh hấn hiện đã là một Thần Vương nhưng lại không cảm nhận được gì từ nàng. Chứng tỏ thực lực của nàng hơn xa hấn, lần này chiến đấu co nàng già nhập không khác gì phần thắng thêm một nữa.

Hades loli trầm ngâm một chút. “Ừm, ta cũng không phải muốn đi lắm nhưng mà thôi, thù không báo ta khó chịu lắm...oa.” Nàng nói xong ngáp một cái, trên mặt còn hơi buồn ngủ. Nàng lúc này mà để mấy tên quái thú nhìn thấy bảo đảm bọn hấn nước miếng chảy đầy đất.

Lâm Thiên nhìn Hades loli biểu hiện trong lòng tuyệt đối đánh giá 100% moe loli.

Hấn nói.” Vậy ta sẽ đi Thiên Giới ngươi có đi không.”

“Ừm.ta đi.” Hades ngồi dậy, Per đi theo nàng.

“Hades, ngươi không dẫn binh theo à.” Lâm Thiên thấy chỉ có hai người đi trong lòng khó hiểu.

“Hừm, thế ngươi thấy cấp bậc bọn ta đánh nhau cần nhiều người như thế à.” Hades loli mặt nhỏ dễ thương hỏi lại.

“Rồi...rồi ngươi giỏi.” Lâm Thiên cũng hết cách đúng như nàng nói, tới cấp bậc như bọn hấn thì số lượng đã không còn là quan trọng nữa. Có điều trong tiềm thức hấn vẫn cho là những người như Hades loli thích dẫn quân trang bức thôi. Lâm Thiên lúng túng đặt tay lên vuốt ve đầu Hades loli.

Per nhìn động tác của hấn sợ hãi đến đổ mồ hôi lạnh. “Lâm Thiên...ngài...”

“Ừm” Trái với dự đoán của nàng. Hades tỏ ra vô cùng dễ chịu, khuôn mặt moe vô cùng.

“Hades, nói miêu cái nào.” Hấn làm một động tác của mèo, yêu cầu Hades làm theo.

“Mèo.” Hades còn đang trong mơ màng, cũng bắt trước theo hấn.

“Dễ thương quá y.”

Cả hai người Per cùng Lâm Thiên điều bật hốt lên. Sau đó hấn chạy lại ôm chặt nàng, xoa mặt dễ thương. Lúc này Hades tỉnh lại.

“AAAAAAAAAAAAAAAAA”

..... nRkeUll

Lâm Thiên bụng kín bụng. Nỗi đau thốn tận tim gan dày xéo bộ não hấn.

Hades cùng Per đi phía trước. con loli 10 phần tức giận, Per thì khúm núm theo sao.

“Persephone lần này ta cảnh báo đó, một lần nữa thì ngươi sẽ biết hậu quả...” Hades đưa lên quả đấm nhỏ thị uy. Per lùi lại sao, nhớ tới Lâm Thiên bị nàng một quả đấm nhỏ đau thấu tim gan, mồ hôi nàng cũng rơi xuống. “Vâng, Hades ta không bao giờ tái phạm nữa.”

“Hừ đầu là bài học cho cái tội mạo phạm ta.” Nàng phồng má, tiếp đó là la hét cảnh báo Lâm Thiên không được mạo phạm nàng.

“Rồi ta biết rồi...”Lâm Thiên tuy đau đớn nhưng mà không có gì là khó chịu cả, trong lòng hấn càng cảm giác Hades đáng tin hơn rất nhiều hơn nữa nàng còn rất là dễ thương và đơn thuần.

“Này ngươi có tính đi cứu Poseidon không, ta nghe nói hấn cũng bị giam giống ngươi mà...”

Hades suy nghĩ một chút nói.”Ày ta cũng không nhớ rõ nhưng hình như tỷ ấy vì không muốn chiến tranh nên tự mình phong bế thôi. Thực lực của nàng còn hơn của ta, làm thế nào Zeus có thể phong ấn nàng”

“Poseidon còn mạnh hơn ngươi, vậy rốt cuộc trong ba anh em ngươi, ai mới là yếu nhất.”

“Hấn yếu nhất.” Hades chỉ tay lên trời.

Lâm Thiên im lặng, tựa hồ kịch bản đã quá xa thần hệ mà hấn biết. Mà hấn luôn cảm thấy Thần hệ này là do một thứ gì đó tạo ra chứ không là hoàn toàn thần hệ của hấn đã biết. Bởi lịch sử thần hệ ở thế giới Attack op Titan này vô cùng thiếu thốn, không hoàn chỉnh.

.....

Đáy Biển Thế Giới.

“Các ngươi chờ ở đây, ta vào xem coi báo cho nàng được không.” Hades phát tay ngăn bọn hấn lại rồi đi vào đó.

Sau một giờ.

Hades đi ra nhưng phía sau lưng của nàng không có thêm một ai khác.

“Đi thôi Lâm Thiên...Peseidon sẽ không tham gia đâu, tỷ ấy vẫn không muốn tham gia chiến tranh ...nhưng nàng ấy bảo, chỉ cần người khác lên làm Vua Của Các Vị Thần nàng sẽ tự thân cống hiến mà mở phong ấn.”

Lâm Thiên hơi tiếc nuối, lần này vô tình vụt mất một trợ lực kinh khủng khác.

.....

Thần Giới.

Apollo Thiên Thần Thái Dương. Lúc này hắn đang cùng vô số các vị Thần mạnh mẽ khác quỳ gối xuống trước mặt Zeus.

“Thưa Thần Vương bọn người kia đã bắt đầu phản kháng, con có nên chặn bọn hắn trước khi bọn hắn phá hoại việc người hấp thụ hai Cổ Thụ Sinh Mệnh.”

“Không cần đâu, cứ để bọn chúng tới đây, ta muốn bọn chúng chiêm ngưỡng cung điện của ta trước khi bọn chúng chết.”

“Apollo con là một trong những vị thần đầu tiên đột phá đến Thần Vương, thực lực tại đây chỉ trừ ta ra con đã là đệ nhất. Bây giờ ta cho con trọng trách là canh giữ trong đây, và không làm gì cả, hãy đề cập mắt của con nhìn lấy sự mạnh mẽ của ta...ha ha.” Con hàng Zeus trang bức không sợ đứt dây. Hắn trong trận chiến trước đã mất vị Thần Quan Sát duy nhất, nếu hắn mà biết Lâm Thiên đã mời được một tồn tại còn mạnh hơn hắn rất nhiều lần thì chắc hắn không còn hống hách như bây giờ nữa rồi.

(Câu comments đi anh em ơi)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cuộc chiến cuối cùng (hết attack op titan) (1)

Hedes mang theo Lâm Thiên cùng Per đi lên Thần Giới.

Vừa tới cổng Thần Cung. Không như trong tưởng tượng Thần Bình chặn cửa, chỉ có một số tiên nữ yếu qua lại sợ hãi trốn một góc.

Lâm Thiên suy nghĩ Zeus có thể đã biết lần này Hades xuất hiện nên trốn đi.

“Hừm, Hades nguoi có cảm giác Zeus chạy quá nhanh không.”

Hades cũng gật đầu. “Ta cũng nghĩ thế, chúng ta đi bên cạnh nhau cũng chỉ 3 người làm sau bọn hắn biết nhanh như thế.”

Ba người đồng hành đến đại điện. Lúc này hai đám bóng đen cũng xuất hiện.

“Lâm Thiên coi chừng trong đó có tận 3 người mạnh không kém ta.”

Hắn rất bất ngờ khó thể tin là trên đây lại xuất hiện nhiều người mạnh mẽ như vậy. Nếu là người quen thì không sao, còn là địch nhân thì chắc lại một phen khổ chiến.

“Người đến là ai.”Hades Loli dùng thần lực truyền âm vạn dặm đến tai hai đám người.

“Hi hi, Hades nhóc con lâu rồi không gặp, đã bước tới Thần Tổ rồi quả thật rất có tiềm lực a.” Đáp lại nàng là một âm thanh trong trẻo, hiền lành khó nói lên cảm giác hoà hòa cùng thiên nhiên.

“A...là nàng.” Hades hốt hoảng la lên.

“À?” Lâm Thiên hỏi.

“Gaia Mẫu Thần” Hades nói tóm gọn nhưng hàm xúc, trong giọng nói tràn đầy tôn kính.

“Nàng là người mạnh mẽ nhất Thần Hệ từ lúc Zeus lên nắm quyền thương hại sinh mệnh vô số, nàng đã hi sinh một lượng lớn Thần Lực tái tạo lại sinh mệnh sao đó trả một cái giá vô cùng to lớn để lập ra Tam Giới tránh các Thần đồ hại sinh linh cấp thấp.”

Lâm Thiên cũng nổi lên lòng kính nể. Thần linh xưa này rất ít có ai hiện tâm làm được như nàng cả.

“Ồ nguoi là Lâm Thiên.” Gaia đáp xuống bậc thềm. Nàng nhìn Lâm Thiên tràn ngập tia tình cảm kì lạ.

Gaia vô cùng đẹp đẽ, nàng là người Lâm Thiên thấy tới nay đẹp nhất. Quần áo trắng tinh biểu hiện một sự thoát trần. Hắn nhìn hai quả cầu to lớn khủng bố trước ngực nàng, hẳn nuốt nước miếng.

“A”

Luna từ phía sau lưng Gaia, nhìn thấy hắn đang nhìn chăm chú vào hai quả cầu vĩ đại của mẹ mình, trong lòng vô cùng đắng chát. Nàng chạy lại kéo tay Lâm Thiên xuống.

“Con mắt ngươi nhìn đi đâu đấy hả.” Luna hung dữ nói.

Lâm Thiên xoa cái tai bị nàng kéo sắp đứt, con mắt vẫn còn mị mị nhìn về nơi vĩ đại của ai kia. “Tất nhiên là nhìn thứ nên nhìn rồi.”

Luna nghe hắn nói trong lòng lại càng thêm khó chịu, nàng cũng không ghét Lâm Thiên háo sắc nàng chỉ hận là tại sau mình lại không bằng Gaia. Nàng đặt tay lên ngực mình, hơi ảm ức. Nói thật thì ngực của nàng cũng xem là khủng trong giới ngực rồi, mà có điều ai bảo nàng lại có người mẹ vĩ đại thế kia.

Lâm Thiên bỏ qua Luna, hắn cảm giác phía sau lưng bốc lên một luồng sát khí kinh thiên. Hắn phát hiện Hades đang nhìn cái quả cầu nhô ra tròn trịa nhỏ xinh của mình đang dần bước tới trạng thái hắc hóa. Hắn sợ tới mồ hôi chảy ra.

Gaia vội khoác tay giải hòa, nàng còn liếc Lâm Thiên một cái. Tất cả điều tại người này, ai bảo hắn mị lực quá lớn đây.

Gaia trên mặt mang theo nét cười. “Athena ngươi cũng tới à, lâu rồi không gặp nhỉ.”

Một đám người khác cũng đi tới. Một cô gái trẻ trung cao ráo, xinh đẹp không thua kém Gaia bước tới. Trên người của nàng mang một bộ áo giáp màu vàng bó sát người hiện lên những đường cong hút hồn người.

“Ừ, không ngờ ngươi cũng tham gia vào trận chiến này.”

Gaia con mắt mị mị. “Không phải ngươi cũng đem Nữ Thần Hào đến sau, ta có gì không làm. Mà không biết lâu rồi thực lực của ngươi thế nào.”

Athena đàm bạc nhìn qua Lâm Thiên, con mắt cũng hiện lên một tia kỳ dị. “Ngươi là Lâm Thiên...”

Lâm Thiên thấy nàng hỏi cũng gật đầu. Trong lòng đánh giá nàng, cũng không tệ lắm tuyệt đối là mỹ nữ đứng đầu cả thế giới này. Bộ ngực tuy không bằng Gaia nhưng mà thân thể tuyệt đối uyển chuyển câu hồn a. Thực lực tựa hồ cũng là Thần Tổ như Hades.

Artemis Nữ Thần Săn Bắn bước ra hùng hồn thần lực tỏa ra. “Lâm Thiênngươi đi theo bọn ta.”

Gaia cùng Hades nhíu mày, từ lúc nào Athena Nữ Thần Hào lại xuất hiện thêm một người Thần Tổ. Mà lần này lại quá bất nhã, nhất là trước hai người địa vị còn cao hơn Athena một chút.

“Àm” Từ trung tâm hai người Gaia cùng Hades bộc phát một nguồn thần lực kinh khủng cả Thần Giới đều run rẩy. Chính Zeus đánh bết quan tạn sâu bên trong cũng cảm nhận được một chút gì đó.

“Artemis dừng lại...hiện chưa phải lúc.” Athena cũng chống lại áp lực hai người kia, ra lệnh nàng dừng lại.

Aetemis nhìn qua Lâm Thiên có vẻ lo lắng, có một loại tình cảm gì đó mà Lâm Thiên cảm giác rất là quen thuộc.

Gaia không tỏ thái độ còn tiểu loli Hades thì lại tức giận. “Này Athena ngươi lần này ta xem là gây hấn nhé...có lần sau thì ta sống mái cùng ngươi đấy.”

Athena bình thân trả lời FfPZ2cd4. “Ngươi tốt hơn ta sao, nàng ấy tức giận là vì các ngươi che giấu đi sự thật mà thôi...nếu không thì để ta nói...”

“Được rồi.” Lâm Thiên từ bên ngoài bước vào, trong lòng khá là khó chịu. Hắn từ lúc nào đã thành người ngoài cuộc rồi.

Hades loli tựa hồ con chưa hết giận, la hét. “Này người là cái gì mà nói như thế, có tin là ta...”

“Hừ”

Một luồng khí không lồ bộc phát, thiên không mây đen kéo đến. Từng tia thô to sấm chớp rầm vang trên bầu trời. Áp lực khủng bố bộc phát ra chấn tất cả mọi người về sau hàng chục mét. Lâm Thiên con mắt phát ra màu trắng tinh, cả người cao bập bao quanh một đám sấm chớp màu đen. Mái tóc cũng hóa thành màu vàng, dài tới tận eo.

Hắn bình thân nhìn xuống mọi người. “Thế này đủ chưa.”

Mỗi thanh âm của hắn như sấm chớp kinh lôi cuộn cuộn trong đầu mỗi người, ai nấy đều phải dùng thần lực che lại tai.

Gaia khuôn mặt không biết nghĩ gì. Hades cực độ khó chịu nhưng cũng không nói gì thêm. Artemis thì tràn ngập ôn nhu nhìn hắn.

Athena nhẹ nhàng cảm thán. “Giống...rất giống, có vẻ chúng ta không tìm sai người rồi.”

Lâm Thiên không biết các nàng nghĩ gì nhưng cũng thu lại biến thân, lần đầu tiên kết hợp giữa SJJ cấp 3 cùng thần lực quả nhiên mạnh vượt qua suy đoán của hắn.

Hắn quay lưng đi vào sảnh, hắn biết lần này hắn phải tiêu diệt Zeus. Bốn người cũng dắt theo quân lính đi theo bóng lưng hùng vĩ đó. Mỗi người tràn đầy trong đầu những ý nghĩ kỳ lạ.

(Cầu comment gì đó đó anh em ơi)

(Ta nói trước này Chính Ly em gái thật ra ta không có ý định đưa vào truyện đâu, chỉ là lúc đầu thấy đặt tên cho bựa bựa thôi, mà nếu có thì cũng chả biết tới lúc nào...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cuộc chiến cuối cùng (hết attack op titan) (2)

Lâm Thiên cùng đám nữ nhân Titan, Nữ Thần Hào, Địa Ngục đi vào trong Thần Điện, cuối cùng bọn họ phát hiện tất cả Thần Linh nhóm điều tụ tập ở đây.

“Giới nghiêm”

Gaia cùng Athena điều ra lệnh cho quân sĩ của mình. Chỉ có Hades là đơn thân độc mã tiến đến à còn có Per.

“Zeus ra đây nhận cái chết đi.” Lâm Thiên dùng sóng âm chấn động đại điện, Thần Vương thực lực chấn hết đám thần linh yếu ớt trên Thần Điện phải hổ huyệt.

“Ha ha ngươi cuối cùng đã tới, ta chờ ngươi lâu lắm rồi... ta chờ giết ngươi lâu lắm rồi. Ta muốn lấy đầu ngươi làm ghế cho ta...ha ha hhhha.”

Con hàng vẫn còn thích trang bức, vừa đi ra một lần sóng băng điện lan tỏa khắp Thần Điện. Hắn cười ha ha, ngược mặt lên trời như một ông hoàng.

Gaia cùng Hades lắc đầu. Hai người vẫn thấy tên này thô khí như xưa. Trong đây 4 vị Thần Tổ tùy tiện một tên cũng đánh chết hắn thể mà lại dám ngang nhiên không nhìn bọn họ.

“Zeus ngươi có gì muốn trần trời không.”

Athena tràn đầy sát khí nhìn hắn. Nếu không phải do hắn "Người kia" đã không đi rồi. Nàng hận Zeus hận tận xương tủy, hận muốn róc gan xé ruột hắn. Có điều nàng đã phát hiện người đó đã xuất hiện, nàng bây giờ chỉ muốn bắt Zeus xuống cho hắn giải quyết.

“Gaia ta thấy thực lực của Zeus không mạnh như các ngươi, làm sao hắn lại có thể làm nhiều việc đối với các ngươi như vậy.”

Gaia nhìn hắn, cười mỉm mỉn. “Đây không phải là người đã gây chuyện cùng ta cùng Athena chỉ có Hades mới bị thôi.”

“Thế ai làm các ngươi ra thế.”

Gaia thờ dãi. “Lúc đó chúng ta không ai có đột phá Thần Tổ. "Người kia" lại mất tích, bọn ta một thời gian đau khổ rất nhiều. Sau này chúng ta bị một vị Thần tên là Uranus đã đạt đến Thần Tổ trước bọn ta đuổi đi, Zeus thật ra chỉ là con của kẻ địch lớn nhất thôi.”

Lâm Thiên ngộ ra, hắn quả thật quên Zeus còn người cha tên Uranus là vị thần mạnh mẽ không kém Gaia bởi hắn là Thần Bầu Trời còn cao cấp hơn Zeus rất nhiều. Nếu hắn đoán không sai thì Gaia ngăn cách tam giới hao cái gia lớn, thực lực một thời gian không tu luyện thua kém Uranus, sao đó bị tên Zeus háo sắc này để ý thế là có mọi truyện sau này.

“Zeus ta không nói nhiều hôm nay ngươi sẽ chết ngươi biết thế là được rồi.” Lâm Thiên la lớn.

Tên Zeus này hiện đang chết đứng khi phát hiện Athena vào trong đây nhưng mà hắn cũng không quá lo lắng, trước khi rời khỏi đây nàng cũng chỉ là Thần Vương thôi. Hắn lúc này mới lại phát hiện Hades cũng có, mở hời hắn nhiều giọt.

“Không...không...sao, Apollo cũng là Thần Vương có thể cầm chân nàng một thời gian.” Hắn điên quá cũng không để ý Hades sao bao năm tu luyện thực lực đã ở bao nhiêu vẫn xếp nàng vào cùng Athena là Thần Vương.

Tới khi hắn nhìn thấy Gaia ...

“Bích”

Zeus té ngã ngã ra sau, hắn không tin vào mắt mình Gaia xúng xuất hiện. Lúc này hắn mới biết mình này giờ ngu ngốc cỡ nào.

“Gaia, ta và người nước sông không phạm nước giếng tại sao lại tham gia vũng nước đục này.”

Gaia cười hi hi. Nàng liếc mắt nhìn Lâm Thiên một cái sau đó nói. “A, thật đáng tiếc...ta không thể lui về được, ta cũng không muốn "người kia" chán ghét ta.”

Lâm Thiên không nói nhiều. “Thương Chi Sét” sấm chớp đen tuyền tụ hợp thành. Hắn giờ lên thương bắn ngay đầu Zeus.

“Àm”

“Khục khục.” Zeus nhìn áo giáp của mình nứt ra bị phá hủy hoàn toàn, trên người bị cháy khét không ít chỗ, hắn mới nhận ra thực lực Lâm Thiên không thua mình.

“Lâm Thiên hôm nay ta có chết cũng kéo theo người.”

Zeus biết lần này không sống nổi liều mạng đâm vào hắn. Trong tay hắn cũng xuất hiện một cây thương sét màu trắng rất giống của Lâm Thiên nhưng tràn đầy ánh sáng.

Hai người đánh nhau khắp không trung Thần Giới. Gaia, Athena, Hades cùng Artemis bốn vị Thần Tổ không có ý gia nhập vào trận đấu này. Các nàng tựa hồ chờ đợi ai đó xuất hiện.

“Bùm” Một cây thương sét chặt đứt hàm râu dê của Zeus. “Không ngờ Thần Vương, vua của các vị thần lại yếu đến thế.”

Lâm Thiên tựa hồ cười nhạo hắn, làm hắn nổi khùng.

“A...ta muốn người chết.”

Thần Vương thực lực tỏa ra. Những tia sét xung quanh người hắn tụ thành một cây giáo to lớn. Hắn phóng vào Lâm Thiên, sau đó lại tiếp tụ phóng ra tương tự. Một chuỗi liên tiếp mũi thương bay tới. Lâm Thiên mỉm cười.

“Thương Chi Sét.”

Trên bầu trời sấm sét tụ thành một cây thương khổng lồ màu đen, phóng hắn xuống Zeus. Trên đường nó nuốt chửng các mũi sét của Lâm Thiên làm tăng thêm độ mạnh mẽ trong nó.

“A”

“Lôi Thần Ngục”

Zeus sợ hãi Thương Chi Sét, dùng Lôi Thần Ngục biến hóa những tia sét một cái lồng to lớn ngăn chặn nó.

“Ồ...còn chống lại được à.”

Zeus cực lực chống đỡ không chớ Thương Chi Sét phá tan phòng hộ. "Bùm" Thương Chi Sét hao mòn năng lượng mất cân bằng mà phá hủy.

“Khục khục..”

Zeus nằm trên đất ôm cánh tay nát bét của mình tràn đầy hoảng sợ nhìn hắn. “Không thể nào, ta là Vua của các vị thần làm sao lại thua cả một người phạm tục như người.”

Lâm Thiên hạ xuống đất, khinh bỉ. “Đến bây giờ người vẫn cho rằng chủng tộc cao hơn hết thấy à...thế thì tên nào tàn như người chết cũng đáng.”

Lại một lần Thương Chi Sét hiện lên. Zeus sợ hãi lùi về sau rấp rút nói. “Người...người dám giết ta...cha ta sẽ không bỏ qua cho người.”

“Lôi Hóa.”

Ngay trong lúc nói chuyện, Zeus khôn nạn hóa thân thành lôi điện dùng tốc độ khủng khiếp phá tan không gian chạy trốn.

“Hừ, ta lường trước rồi.”

Lâm Thiên phóng Thương Chi Sét vào lỗ hổng Zeus tạo ra, cây thương tiến thẳng theo chiều không gian đâm xuyên não Zeus.

“Bích”

Từ trong không gian, một cái xác không đầu rơi ra rớt xuống đại điện.

“AAAAAA.....ai giết con ta.”

Uranus từ trong bể quan tỉnh lại.

(Cầu comments anh em ơi, cái gì cũng được ô hô hô...)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Trận chiến cuối cùng (hết attack op titan) (3)

Uranus cảm nhận người con trai duy nhất của hắn bị người khác giết chết, cuộn bạo thần lực trong người hắn sôi trào. Bao năm thần lực tình giấc giờ đây không khác gì một đầu hồng hoang mãnh thú.

Hắn nhấc tay xé ra dYiHuOxB không gian vết nứt, đi tới đại Thần Điện. Nhìn trên đất xác chết của Zeus nước mắt hắn rơi ra. “Zeus con chết thật thảm, cha sẽ báo thù cho con.”

“Aaaaa”

Thần tổ thực lực tuôn trào. Có điều lúc này mọi thần ở đây cũng không mấy khó chịu vì áp lực đã bị bốn người Thần Tổ Gaia dẫn đi.

“Uranus lâu rồi không gặp.” Gaia cười vũ mị nhìn hắn.

“Là người Gaia thì ra người cũng tham gia, hèn gì con trai chết mà không kịp báo cho ta.”

“Hừ, nói nhiều làm gì, trước kia không phải người cung tống con trai làm vậy thì cũng đâu ra kết cuộc này đâu, bây giờ biết hối hận à.”

Uranus bật cười ha hả. “Đúng ta hối hận...hối hận lúc trước không giết người đi. Mà trước đó để ta giết tên hung thủ hại con ta không toàn thay này.”

Hắn cầm một cây kiếm trong suốt chém về phía Lâm Thiên. Kiếm khí chặt đứt không gian uy lực vô cùng khủng bố.

Lâm Thiên không thể nào chờ chết, Tay đánh ra một mạng nhện vết nứt không gian trả lại cho Uranus

“Hư Không Vết Nứt.”

“Bùm”

“khục khục.” Thực lực Thần Tổ cùng Thần Vương trên lệch quá lớn, Lâm Thiên tuy thành công ngăn lại kiếm khí nhưng bản thân cũng bị thương nhẹ.

“Lâm Thiên.” Gaia, Athene, Artemis cùng Hades hét lớn. Bốn người cùng phóng lên bầu trời bao quanh Uranus lại. Thần lực mỗi người tỏa ra không kém hắn.

“Không có khả năng, không thể...tại sao...lại...lại có 4 tên Thần Tổ thế này.” Hắn không thể tin được từ lúc nào Thần Tổ không khác rau cải trắng như thế này.

“Lũ ngu ngốc còn không bắt tên Lâm Thiên kia.”

Hắn biết tình hình không ổn rồi. Nhưng mà không sao, hắn phát hiện bốn người này khá là dễ tâm Lâm Thiên thế thì sẽ bắt đầu từ tên Lâm Thiên kia vậy.

Một đám Thần Quân trốn trong Thần Điện còn đang chết khiếp dưới việc Zeus bị Lâm Thiên vài chiêu dễ dàng giết chết. Nghe âm thanh của Uranus làm thức tỉnh bọn hắn, dẫn đầu là Apollo người con trai yêu quý của Zeus lao ra chiến đấu.

Lâm Thiên vệt khoe miệng. “Hừ, coi ta là mèo bệnh à...muốn giết phải không, ta cho các người giết.”

“Thiên Giới mở ra đi. Ra đây đi Nữ Thần Quân cho bọn chúng xem các nàng mạnh như thế nào.”

Từ trong cánh cửa Thiên Giới khổng lồ từng top Nữ Thần Quân chinh tề đi ra. Trên người bọn hắn Thần Lực tinh khiết khủng bố. Thần Giới lũ tạp binh con mắt muốn lọt trong. Nữ Thần Quân từ sao khi được hắn Tiến Hóa thực lực tất cả đều là Thiên Thần. Riêng Mikasa cùng Asiko điều là Thần Vương.

“Giết.”

Mikasa mặt bạch kim chiến bào, cười trên đầu rồng cầm một thanh đại kiếm to lớn. Nàng bá khí như một nữ chiến thần ra lệnh toàn quân chiến đấu.

Asiko bên cạnh cũng mặt một bộ giáp viền nâu, trên mặt lúc nào cũng cười vô cùng hiền lành nhưng một khi đã chiến đấu nàng cũng điên cuồng không kém Mikasa, dù sao dòng máu tổ tiên của các nàng vẫn còn đó (sau này ta sẽ nói thêm về một ít tổ tiên của hai em này)

Trong lần này, Sasha, Shrista, Annie cũng gia nhập chiến tranh. Lâm Thiên cảm thấy các nàng thực lực cũng không kém nếu cứ để các nàng trong Thiên Giới thì sẽ hóa thành bình hoa mất.

Một trận chiến giữa Nữ Thần Quân cùng Thần Giới Quân diễn ra như một cuộc tàn sát đúng hơn. Bên Lâm Thiên chỉ tùy tiện một người cũng đủ giết vài trăm người bênh đây.

Gaia cười khê. “Quả nhiên, biết thế ta đã không dắt theo Titan nhân mạch làm chi.”

Athena cũng đồng cảm nghĩ.” Người nói đúng...nhưng mà không sao nếu đã tới thì để Titan quân cùng Nữ Thần Hào fía nhập biên chế của hấn đi dù sao hai quân này điều chỉ là nữ nhân, rất hợp tính háo sắc của hấn.”

Uranus bị các nàng không để ý, khuôn mặt phát hồng. Cả người bạo nổ rộp rộp. “Các người phải chết.”

Một kiếm hấn chém xuống, không gian rạn nứt khủng bố kéo dài đến bốn người.

Gaia nhìn qua Athena. “Người không phải cừu hận hấn lắm sau giải quyết hấn đi.”

Athena gật đầu.

“Vô Địch Thuần “

Hoàng kim tám chấn giờ lên. Kiếm khí chặt vào một tiếng vang thật mạnh. Athena dễ dàng đỡ được kiếm khí của Uranus.

“Quyền Trường Thần Minh “

Nàng giờ lên cây quyền trường hoàn kim của mình. Một quả cầu hiện lên phóng tới Uranus.

Uranus thấy quả cầu dùng mọi thứ phá tan nó nhưng điều vô vọng. Mọi thứ chạm vào nó điều đi xuyên qua nó như thứ này không thể tồn tại.

“A”

Đến khi chạm vào Uranus, cơ thể hấn bị quả cầu nhập vào. Thần thể dần hóa đá từ chân dần lên tới đầu.

“Aaaaa cứu ta”

Hấn gào hét trong vô vọng. Thực lực của hai người ngang nhau nhưng Athena quá mạnh mẽ miểu sát hấn trong một chiêu.

Lâm Thiên nhìn Uranus bị Athena dễ dàng chiến thắng nở một nụ cười. Hấn bỗng nghĩ đến một thứ.

“Athena đại nhân có thể giao hấn cho ta giải quyết không.”

Athena cười tùy tiện. “Tùy người.”

Hấp Thu khởi động. Thân xác Uranus hóa thành tinh thuần năng lượng tràn vào Lâm Thiên. Cướp đoạt năng lượng lẫn ký ức của hấn Lâm Thiên cũng biết hai cây Cô Thụ Sinh Mệnh nằm đâu.

Mở ra kết giới trong đây nồng đậm sinh mệnh lực đến khó tin. Ngay lúc hấn định chạm vào hai cây cỏ thụ, trên đầu đưa con gái hấn thức tỉnh. Một miệng hút cả hai cây vào bụng.

Gaia:...

Athena:...

Artemis:...

Hades:....

Lâm Thiên: What The Fuck

(cầu commet anh em ơi)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Trận chiến cuối cùng (hết attack op titan) (4)

Tên nhóc này nuốt xong hai cây cỏ thụ sinh mệnh, lại đánh ngáp một cái...ngủ tiếp.

Hades loli tròn mắt. “Lâm Thiên trên đầu người là con quái vật gì vậy.”

Lâm Thiên nhìn nàng liếc qua liếc lại làm cả người nàng xương cốt lúm tùm ghê rợn. “Con gái ta đấy.”

Hades từ chối cho ý kiến.”...”

“khục khục “

“Không ngờ các người còn đánh nhau được Kê Hủy Diệt đã sắp thức tỉnh rồi. Một ngày chúng ta ngăn chặn nó thất bại cả thế giới này sẽ bị nó nuốt sạch.”

Trên bầu trời, một người phụ nữ thành thực tuyệt mỹ mặc áo mào vàng kim, lắc đầu đánh giá tình hình Thần Giới. Trên khoe môi của nàng còn treo một vết máu, có vẻ nàng đang bị thương không nhẹ.

Gaia, Hades, Artemis cùng Athena bốn người vừa thấy người này xuất hiện lập tức khom người cung kính.

“Sáng Thế Thần Chaos tại sao ngài lại xuất hiện nơi đây.”

Chaos lắc đầu. “Từ khi "người kia" đi, Kê Hủy Diệt không ai có đủ thực lực phong ấn. Ta không có cách nào khác là tự mình phong ấn nó. Không biết vì sao, gần một năm nay nó luôn tăng trưởng thực lực. Ngay cả ta cũng dần chống hết nổi. Ta xuống đây là tìm vài tên Thần Tổ trợ giúp một ít nếu không...à không ngờ vừa quay về lại gặp cảnh này.”

Gaia địa vị cao nhất cũng lên tiếng nói. “Chuyện phiền phức này quả thật xin lỗi Chaos đại nhân. Hiện tại bốn vị FO8QNVFZ Thần Tổ ta sẽ giúp người hết sức.”

Chaos khẽ ồ một tiếng kinh ngạc rồi bình thường lại. Dù gì nàng đã từng là một trong hai người mạnh nhất vũ trụ này, nhiều đó cũng không gây nàng bất ngờ bao nhiêu.

.....

Sau khi trừng trị hết đám Quân Thần trong Thần Điện. Lâm Thiên yên tâm chạy theo 5 người kia.

Khi hần tới đây mấy người đang vô cùng cực lực truyền thần lực phong ấn Kê Hủy Diệt.

Hần đi tới gần, lúc này hần mới phát hiện Kê Hủy Diệt to lớn quá mức tưởng tượng.

Chỉ nội cái đầu của nó đã to bằng cả một hành tinh. Thân thể của nó to không kém một dãy mặt trời.

“Quá khủng bố đi.” Lâm Thiên sợ hãi trong lòng.

Chaos mờ hồi chảy ra. Thấm ước hết quần áo, bên trong trắng tinh hai đầu vú hồng hồng cũng bật dậy. Lâm Thiên máu mũi cũng chảy ra, vội quẹt đi che dấu.

“Có cần ta giúp không.”

Chaos không thèm để ý thân thể của mình lộ ra gần như toàn bộ trước Lâm Thiên. Nàng vẫn bình thản nói. “Người có cách gì thì cứ thử, dù gì bọn ta cũng không nắm chắc hoàn toàn phong ấn nó.”

Hần hào sảng gật đầu. “Tốt “

Hần cũng không vội mà liều. Bộc phát toàn bộ thực lực ra, tuy hơi kém Thần Tổ một ít nhưng cũng không phải yếu. Khi hần biến thân SJJ cấp 3 Chaos con mắt cũng hiểu kỳ sao đó là vô cùng vui mừng híp mắt.

“Thương Chi Sét.”

“Râm”

Thương Chi Sét của hần ngay cả da lông của nó cũng không phá được, trên mặt hần hơi xấu hổ. Bỗng nảy ra một ý tưởng điên cuồng.

“Các người đại khái có thể giữ được nó bao lâu.”

Chaos nói. “Trên dưới 30~40 phút.”

Lâm Thiên gật đầu.

“Hấp Thụ”

Bất chấp làn da của Kẻ Hủy Diệt bốc lên một nguồn lửa màu đen thiêu đốt vạn vật. Lâm Thiên cắn răng để tay lên.

“Ngao”

Kẻ Hủy Diệt tựa hồ cảm nhận được nguy hiểm trên người nó hắc hỏa đại thịnh thiêu đốt Lâm Thiên cháy hết quần áo. Nó càng đẩy dựa 5 người kia càng thêm tổn sức.

“Nhanh lên đi.” Chaos cũng khó tin chưa tới Thần Tổ mà hắn đã có thể khiến Kẻ Hủy Diệt sợ hãi. Không hổ là người kia.

“A...”

Hắn toàn lực hấp thu tất cả tinh hoa năng lượng trong người Kẻ Hủy Diệt. Hắn thực lực đột phá nhanh chóng.

Kẻ Hủy Diệt sao hai mươi phút bị Lâm Thiên điên cuồng hấp thu. Thân thể đã teo lại không còn kích cỡ một nửa hành tinh.

Lúc này, Lâm Thiên nhắm mắt, Kẻ Hủy Diệt không thể chết đó là điều hắn biết từ lúc Hấp Thụ nó. Nó là thứ cân bằng Sáng Tạo cùng Hủy Diệt. Nếu nó chết, thời giới này cũng sẽ bị phá hoại. Thế giới cũng sẽ tận thế.

Huyết Mạch Sayya trong người hắn cũng hấp thu đủ năng lượng để mở ra đệ tứ biến thân.

“SJJ cấp 4.”

Trên người hắn, cơ bắp thu nhỏ một chút. Mái tóc cũng ngắn lại biến thành màu đen. Lớp da cũng khoác lên một cái áo màu đỏ, tựa như áo giáp nhưng khá là mỏng. Phía sau hắn cũng mọc ra một cái đuôi màu đỏ, tương tự SJJ cấp 4 Goku nhưng hắn lại có thể biến nó thành một lưỡi kiếm sắc bén vô cùng khắc phụ điểm yếu của SJJ trước đây.

“Bái kiến. Thần Vương.”

“Hả các ngươi kiêu...”

5 người Chaos nhìn nhau. Bọn hắn đều đã biết thân phận của Lâm Thiên cũng không giấu gì.

Chuyện này nói ra rất dài dòng. Chương này ta đau bụng quá cũng hết sức để ta rồi, chắc lại đợi qua chương sau thì ta mới nói, mà phần kết attack này tới 6 tập lận anh em đừng gấp.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Bí mật (hết attack op titan) (5)

Tất cả mọi truyện thì ra điều bắt đầu từ hàng chục triệu năm trước.

Khi đó loài người vẫn là loài người không hề có bất cứ hiện tượng siêu nhiên nào.

Lúc đấy, trên bầu trời dọi quang chiếu sáng một người đàn ông trẻ tuổi khắp nơi xu tầm những đứa trẻ mang trong người Thần Lực tụ hợp OQ9TOiO lại. Hắn chân chính là một vị thần trong mắt bọn trẻ lúc bấy giờ.

Hắn đứng trên bầu trời trao từng Thần Vị cho từng người. Những cái Thần Vị này chỉ cần người nào xác nhập sẽ trở thành một vị thần chân chính không còn liên quan đến quá khứ của mình.

Thần Vị đệ nhất không ai khác đó là Chaos được hắn ban cho Thần Vị Của Sự Hỗn Mang là Thần Vị mạnh mẽ nhất trong số chúng.

Đệ Nhị Thần Vị lần lượt là Gaia và Uranus. Hai người này lúc đầu được sinh ra sẽ quyết định là vợ chồng của nhau. Đánh tiếc Gaia lại yêu chính người đàn ông thần bí đó. Làm Uranus ghen tuông ngu cùng một người phụ nữ xa lạ rồi sinh ra Zeus. Từ đó Thần Vị bố cục dần thay đổi Gaia vô cùng mất

thiết cùng "người kia" cùng Uranus thì mang theo mối thù từ trong xương tủy.

Đệ Tam Thần Vị đến Đệ Tứ Thần Vị sau này. Bối cảnh Thần Giới càng ngày càng hỗn loạn. Cầm đầu là Gaia đại đa số các mỹ nữ Thần và Uranus cầm đầu đại đa số nam Thần. Hai bên luôn khó chịu nhau, Uranus bên đây vô số nam thần không ưa thích "người kia" vì tất cả thần nữ xinh đẹp trên Thần giới thuận theo lý trong Thần Vị là vợ của họ nhưng lại toàn tâm toàn ý yêu thích "người kia". Gaia thì điều hành tất cả những người nữ nhân yêu thích "người kia" chống lại Nam thần tràn đầy tham lam cùng dục vọng.

"Người kia" có thể đã biết hết nhưng điều kỳ lạ là hắn không nhúng tay can thiệp.

Đến cuối cùng, hắn biến mất sau khi đã ban cho một vị phạm tục huyết mạch Titan Khổng Lồ tộc. Thần Giới gần như đại loạn, Chaos lại phải đi phong ấn Kẻ Hủy Diệt nên không tham dự vào trận chiến này.

.....

Lâm Thiên cảm thấy lạ. "Các ngươi nói với ta thì có tác dụng gì...không lẽ..."

Chaos ngược đầu lên nhìn hắn trong mắt không dấu đi vẻ chiều chuộng. "Đúng thế ngươi là hắn "

Lâm Thiên lắc đầu. "Không thể nào, ta chỉ mới xuất hiện gần đây làm sao lại có mặt vài chục ngàn năm trước."

Chaos lắc đầu. "Nói thật ta cũng không biết khi ngươi tới đây...nhưng mà khi ngươi biến thân thì trên người ngươi khí tức phát ra cực kỳ giống Hắc. Cái cảm giác này, ta đã cùng hắn sinh hoạt chung nhau trong một thời gian không ngắn không thể nào sai lầm được."

Lâm Thiên phát ngốc truyện này là sao.

"Keng

Chung Cực Nhiệm Vụ: Nguồn gốc Titan hoàn thành. Thưởng: Pháp Tắc Hệ Thống mở ra.

Chung Cực Nhiệm Vụ 2: Thành lập một thế lực bao phủ hết Attack Op Titan hoàn thành. Thưởng: Thời Gian Xuyên Toa Thẻ x1 ; 100.000 điểm. Thần Hệ Kết Tinh.

Ấn Tàng Nhiệm Vụ: Đại Chiến Tam Tộc. hoàn thành 5/10."

Hệ thống nương nương lâu rồi im lặng lúc này lại xuất hiện. Hai đại chugn cực nhiệm vụ cũng hoàn thành. Hắn lúc này mới chợt nhớ tới hệ thống toàn năng này có gì mà không biết.

"Keng, chúc mừng ký chủ hoàn thành hai đại chung cực nhiệm vụ. Hệ Thống có thể nói chó ký chủ một ít gợi ý về việc lần này."

Lâm Thiên đại hỷ. "Hệ Thống có thể giải thích giúp ta "người kia" là ai "

"Keng, là ký chủ."

"Cái gì" Lâm Thiên không tin vào lỗ tai mình nữa.

Hệ Thống từ tốn trả lời. "Ký chủ là người kia, người kia chính là ký chủ. Hơn 20.000.000 năm trước ký chủ xuất hiện ở đó. Dùng hệ thống giải thưởng các Thần Hệ kết tinh. Chỉ cần nuốt vào loại Thần Hệ kết tinh này, người đó sẽ giống người trong Thần Hệ tựa như Gaia cùng Athena, hai nàng là thần nhưng thật chất chỉ là người thường ở 20.000.000."

Lâm Thiên hoảng hốt, lấy ra không gian chứa vật. Nhìn tám thẻ Thời Gian Xuyên Toa trôi nổi hắn cuối cùng cũng hiểu. Nhưng mà làm thế có tác dụng gì với hắn."

"Keng, ký chủ không hiểu rồi, Hệ Thống Pháp Tắc ký chủ vừa nhận được là có thể luyện hóa đi tất cả Pháp Tắc trong thế giới này. Nếu muốn làm điều này điều cần rất lâu. Ký chủ phải quay ngược thời gian sáng tạo ra Thần Hệ vốn không nên tồn tại ở đây. Điều này làm người chủ Thần Hệ như người hấp thụ Pháp Tắc càng thêm gắng kết."

"Cái gì, luyện hóa hết pháp tắc trên thời giới này." Lâm Thiên kinh hãi, hiệu quả này có quá khủng bố không.

"Đúng, nhưng ký chủ đừng tưởng YY. Những pháp tắc này ở thế giới khác vô cùng bị hạn chế thậm chí không thể sử dụng còn bị phản thế nữa."

"Con bà mẹ, thế luyện làm con mẹ giề." Lâm Thiên bạo tẩu a. Làm một đồng thứ rồi chẳng có lợi ích gì.

Hệ Thống tu dưỡng tốt không trừng phạt hắn. "Đơn giản...Nắm Giữ Thế Giới."

Lâm Thiên nghe hệ thống nói, trong lúc này con mắt bạo nổ. Nắm giữ thế giới, đây là bước đầu chứa tể a.

"Đm ta phải làm gì nhanh."Hắn gấp rút nói. Dù sao căn cơ hắn vẫn còn ở đây, nếu đi tay không về chẳng lẽ bực tức chết à.

Nghe theo hệ thống hướng dẫn. Lâm Thiên bỏ rơi 5 cô em gái ngồi ngón chờ hấn ...

Hai tiếng sau.

“A xin lỗi...ah ha ha...ta đi một chút rồi về.”

Các nàng chưa kịp nói gì, hấn đã biến mất. Chính là Chaos cũng không thể tìm ra hấn đi đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Khởi nguồn tất cả (hết attack op titan) (6) .

Tất cả theo như hệ thống nói. Có điều Lâm Thiên tên mặt dày vẫn như cũ lựa chọn những nữ nhân xinh đẹp nhất để ưu tiên làm Thần. Con hàng này vẫn luôn tính toán hốt hết nữ thần về làm vợ ây mà.

.....

Cánh cổng Thời Không lại mở ra.

“Lâm Thiên mặc một bộ chiến bào uy vũ bước ra.”

Hấn đã ở qua khứ làm hết những thứ theo hệ thống nói. Kịch tình cũng trở nên hoàn mỹ.

Mikasa nhìn thấy hấn chạy lại ôm chặt hấn nép vào lòng.

“Thiên ngươi đi đâu thếhu huhơn một tháng nay không hề có tin tức của ngươi, ta cứ tưởng...cứ tưởng ngươi bỏ ta rồi.”

Không chỉ nàng, một đám nữ nhân khóc òa lên khi thấy hấn. Lâm Thiên nhìn các nàng lo lắng đến vậy trong lòng cũng hơi hồ thẹn.

Hấn ôn nhu nói với các nàng “Không có gì...ta chỉ đi lần này thôi lần sau có đi sẽ nói cho các ngươi biết.”

“Này Mikasa nhìn này.”

Hấn kéo nàng ra, chỉ vào vào đứa nhóc mới 2-3 tuổi đứng bên cạnh.

Mikasa nhìn đứa nhóc tủm tỉm cười. Chưa tới một phút sau hai mẹ con ôm nhau khóc nức nở.

Thật ra thì ở quá khứ thời gian hấn ở lại đã gần mấy năm rồi. Đứa nhóc này nuốt xong hai cái Cổ Thụ Sinh Mệnh tiêu hóa thì 1 năm sau cũng tỉnh.

“Tên của đứa nhóc.”

Gaia lúc này cũng đi tới, nhìn tiểu bao bảo cũng vui vẻ chơi cùng nàng.

Lâm Thiên mỉm cười. “Tình...Lâm Tình”

“Ôi hô, ba ba...ôm Tình Tình nào, các adi quá thô bạo a...”

Đứa nhỏ quyết miệng, chối bỏ vòng tay của mấy cô gái chạy lại nắm quần hấn rồi leo lên đầu hấn ngồi.

“ha ha”

Hành động của tiểu Tình làm mọi người vui vẻ cười. Gaia nhìn lại, phát hiện Lâm Thiên khí chất bỗng nhiên thay đổi cực giống với lần cuối nàng nhìn thấy "người kia"

“Lâm Thiên có phải ngươi thật là...”

Lâm Thiên ôn nhu nhìn nàng. “Ừ...”

Gaia vui mừng chảy nước mắt. Sau đó, không như hấn tưởng tượng ôm hay là hôn mà là.

“Đệt, tên khốn đưa trả cho ta mấy chục triệu năm trình tiết đấy a.”

Gaia điên cuồng xe quần áo hần. Trong miệng gào hét đòi hần trả lại thời gian chờ đợi, Lâm Thiên hồ thẹn lại không phản kháng.

Gaia nắm ngay cự đại Tiểu QQ nhắm ngay tiểu mật huyết đè xuống.

Lâm Thiên nhìn thấy vội hỏi. “Gaia ngươi có chắc không.”

Tính thêm thời gian hần về quá khứ hết 3 năm. Cơ thể hần phát triển đã không khác một thanh niên 18 tuổi. Đặc biệt có thêm Dâm Tà thiên phú. Tiểu QQ của hần đã vượt quá 40cm độ rộng tuyệt đối gấp hai lần cánh tay người. (quá khủng nhưng đeo bất ngờ người dương vật dài nhất thế giới đã 34 cm rồi, to bằng cả cánh tay thì phim xxx châu mỹ phi lúc nào chả thấy)

Gaia thuộc tính người Châu Á quả thật dù cố gắng đè xuống vẫn không đưa vào được. Lúc này, Athena cũng trần truồng đứng phía sau nàng.

“A Lâm Thiên à...ngươi vẫn hiền lành như ngày nào. Gaia cũng là lần đầu tại sao cho nàng đau dài không bằng đau ngắn.”

Nói xong nàng dùng toàn lực nhấn Gaia xuống.

“Aaaaa...” Một tiếng hét vang dội.

Gaia dù đau đớn vô cùng xoa cái bụng hơi to lên của mình mỉm cười ngọt ngào. “Thiên...cuối cùng ta cũng thành nữ nhân của ngươi.”

Lâm Thiên cố gắng đưa hết Tiểu QQ vào nhưng quá hẹp khó thể thực hiện, nhìn cái bụng nhỏ nhắn của nàng đã căng lên hần đành ngừng lại ...

.....(đeo dâm tả nữa, loc acc chứ chả chơi)

Sau đó hần thu hết mấy nữ nhân trên thần giới vào Thiên Giới của hần. Một cuộc phá trình quy mô lớn mở ra, cả thần giới không ai thoát khỏi từ Chaos đến Athenathậm chí vài con loli chưa phát triển như con nhóc 10 tuổi giống Hades, Lâm Thiên cũng không tha.

Dựa vào hai dị năng Sinh Mệnh Tinh Hoa cùng Truyền Thừa hần khiến vô số Thần Nữ trên bầu trời mang thai của hần, dù đứa con này không thể có một tia máu nữ cùng hần nhưng nhận được truyền thừa cũng không ít, trên danh nghĩa vẫn là cha nuôi.

.....

Thế Giới Phàm Trần.

Nhiều năm trước. Hần nhớ đã trao cho một người bình thường có khả năng biến Titan sao này hình như hần được người gọi là Titan Thủy Tổ. Sau khi Titan Thủy Tổ qua đời lại chia sức mạnh của mình qua chín con Titan khác được gọi là Titan Shifter thì phải. Các Titan này tựa hồ chiến tranh liên tiếp. Một trong số đó là khá nhiều người thường bị một vị Hoàng Tộc dẫn đi đến một tiểu đảo sinh sống. Hần dùng vô số xác chết của những Titan cao hơn 50 met xây tạo bức tường thành. Sau đó lại tẩy não hết các dân chúng làm tường bọn họ bị Titan săn lùng nhưng thật chất bọn họ cũng chính là Titan. Chuyện này được bịt kín chỉ có Hoàng Tộc cùng hai đại gia tộc công thần là Ackerman cùng Người Phương Đông là biết. Sau thời gian dài chỉ còn một ít người nhớ chuyện gì lúc đấy. Cũng không biết nguyên nhân tại sao các Titan Shifter từ các nơi khác tiếng công nơi này. Chỉ biết Cha của Eren là âm mưu của gần như tất cả các lộn xộn này. Ta cũng tìm hiểu không được bởi vì thằng tác Attack Op Titan chưa viết hết, bà mẹ nó.

“Lâm Thiên ngươi định kết thúc mọi chuyện à.” Mikasa đi theo sao hỏi hần.

“Ừ” Lâm Thiên gật đầu. Mọi chuyện phải kết thúc hần mới có thể rời khỏi đây.

Eren đang lúc này cùng chiến đấu cùng Armin chống lại Titan. Nhiệm vụ là chặn lại cái lỗ hồng từ Titan Hộ Pháp làm ra.

Lâm Thiên không có ý định tham gia. Hần chạy về Giáo Đình, điều khiển hết các nam khôi lỗi quân trong giáo đường ra. Tổng binh lực là khoảng 200 vạn người, giai đoạn này. enEg9EO Phòng thí nghiệm mà hần mất vô số công sức tạo ra từ vài năm trước thu lại kết quả vô cùng đáng tự hào. Titan thuốc cũng chế tạo thành công. Mỗi người trong quân của điều có thể biến thành những Titan Thiết Giáp, Titan Thú khá nhiều loại khác.

“Levi ngươi xem lần này có được không.”

Armin lo lắng hỏi Levi.

“Ta không biết.” Levi thẳng thừng trả lời.

“Ngao”

Eren vẫn chưa quen việc biến thành Titan. Hần rống lớn một tiếng điên cuồng tấn công các quân trinh sát bên cạnh.

“Eren dừng lại, thức tỉnh lại đichúng ta cần cậu.”

Armin đứng trước mặt hần đưa hai tay lên. Nước mắt hần tuông rơi, ôn nhu nhìn về Titan mà Eren biến thành.

“Armin cảm ơn cậu, chỉ cậu mới thật sự là người tớ cần.” Eren trong lòng niềm khao khát tự do cùng bảo vệ nổi dậy, kiểm soát lại lý trí. Bây giờ hần biết trong lòng mình, Armin đã là một người duy nhất đi vào tim hầnhần hần...thích Armin.

“Cứ” Levi nhìn không nổi đá Armin văng đi. Lúc này hắn liếc qua Eren. “Khục...khụcngươi lại quên tới hôm đó ngươi làm gì với ta à...”

Eren nhớ lại tới hôm ấy bị chuốc xây, đi vào nhầm phòng Levi cứ tưởng đó là Armin nên ...

.....”Đệt, bắn con mắt”

Lâm Thiên im lặng nhìn ba tên này. Mấy tên này tuyệt đối là “GAY”

“Ngao” “Ngao” “Ngao”

Lúc này điều bất ngờ cũng tới. Titan bỗng lui ra, bọn chúng kính sợ nhìn về Titan mình đầy lông lá.

“Ồ Hề”

“Đây là Titan Tiến Công à.” Titan Thú trong miệng nói ra tiếng người đầy nhân tính.

Nó chậm chạp làm một hành động mà tất cả người trong thành đều kinh hãi. Nó có thể leo lên bức tường thành.

“Ừm, bắn trúng không nhì.” Titan Thú cầm một khẩu đại bác ném về Eren.

“Râm”

Cách nhau gần vài km mà vẫn có thể tính chuẩn bắn trúng Eren. Titan Thú không bắt ngờ lại tiếp tục bắn ra một cục đá to về Eren.

Armin kinh hãi. “Eren cẩn thận, mấy thứ này không ngừng có người ném tới ngươi.”

Eren gào hét dùng đầu đâm nát. Nó ngược nhìn phía ném lại, tức hồ điều là những Titan Shifter hai tụi nó dễ dàng nhận ra sự hiện diện của nhau.

“Ồ nhìn thấy rồi à, à để ta thử xem Titan Tấn Công có mạnh mẽ như lời đồn không nhì.” Titan Thú leo xuống thành, mọi con titan hoang dã khác không dám tấn công nó cứ như đang cung kính một vị vương giả vậy.

(nhầm rồi anh em ơi, cứ tưởng nó gần vài chương là xong, cái này chắc tới 1-2 chương nữa mới hết...ô hô hô...anh em thông cảm y...tính toán sai rồi)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đệt mọe viết dài như chó .

“Eren ngươi ngươinó là thứ gì thế.” Armin kinh hãi nhìn thấy Titan Thú. Lần đầu tiên hắn thấy một Titan có kỳ lạ đến thế. Cánh tay dài, mình đầy lông lá cực giống con tinh tinh không lồ hơn nữa còn cao tận 17 m với khả năng điều khiển các Titan hoan dã.

Levi bên cạnh cũng kinh ngạc không kém. Các trinh sát quân khác thì không nói nên lời lùi lại, bọn hắn lúc này cũng nhìn thấy con Titan này khủng bố ra sao. Hiện tại bọn họ vẫn chưa thích ứng dưới việc phải bảo vệ một con Titan như Eren giờ đây còn phải đối mặt với loại Titan Thú khủng bố này nữa.

Levi nhướng mày. “Các ngươi quả thật là nổi sĩ nhục.”

“Eren đã không kìm chế được. Lao đầu đánh vào Titan Thú.”

“Ồ hô, hung hăng dữ ta.” Titan Thú hơi hốt bắt lại tay nó. Đứng dậy ném thật mạnh ra.

“Bầm..Bầm”

Phá nát hết mấy căn nhà Eren lại tiếp tục đứng lên. Nó lượn một vòng theo kiểu quân đội rồi bay lên một quyền đập trúng mặt Titan Thú.

“Đau đấy.” Titan Thú xoa mắt. Đám trả một quyền, lực lượng vượt xa Eren tuy chậm hơn.

Armin. “Eren không đánh lại rồi. Đội trưởng Levi chúng ta nên làm sao.”

Levi lắc đầu. “Lúc này trinh sát quân chưa tập hợp lại, ta cũng không có cách nào...”

“Bầm” Lại một quyền, Eren ngã xuống đất. Titan Thú đập lên đầu nó, ngồi xuống. “Ngươi chỉ có thể này thôi à.”

“Ngao Ngao” Eren khí lực hao hết, cổ vùng vẫy.

“Thôi được rồi, chết đi.” Titan Thú đậm chân thật mạnh.

“Bụp”

Kỳ tích xuất hiện. Titan Thú bị một Titan khác đánh bay ra.

“Là Titan Thiết Giáp.” Armin la lớn.

“Ô Hôquả thật không muốn sống.” Titan Thú một quyền tức giận đánh bay Titan Thiết Giáp.

Từ dưới chân, Eren phối hợp đập mạnh vào bụng nó. Titan Thú lùi về sau, lúc này Titan Thiết Giáp cũng chạy thật nhanh tông mạnh vào nó.

“Rầm”

Titan Thú đậm mạnh vào bức tường, hơ ra một lỗ lớn.

“Rùm”

Titan Thú dN9TPJSm bị thương nặng nhưng nghe được âm thanh này liền cười. “Người cũng đến rồi, hèn là đến kịp không thì ta toi rồi.”

Trên bức tường đứng một con Titan hình thù kỳ lạ. Đầu hơi nhọn, đi bằng bốn chi, phóng lên cao vô cùng.

Titan Bốn Chân cũng là 1 trong 9 Titan Shifter. Nó phóng nhảy cực cao, tuy không có sức tấn công mạnh mẽ nhưng lại có thể biến thân Titan liên tục 2 tháng.

Titan Thú lại kinh hồ. “Ồ Titan Hàm Sắt cũng xuất hiện á, quả thật là chuyện hiếm có bộ bên kia muốn chính diện thu hoạch sau.”

Titan Hàm Sắt 1 trong 9 Shifter. Với thân thể to lớn, cái hàm chắc khỏe có thể dễ dàng cắn nát cả sắt thép.

.....

Tính thế bên Eren vô tận khó khăn. Dù Titan Thiết Giáp có giúp đỡ hắn thì Eren cũng không thể nào 2v3 được hơn là trong kia điều mạnh hơn bên đây.

Titan Thú phụ trách tầm xa. Titan Hàm Sắt cùng Titan Bốn Chi phụ trợ tấn công.

“Ngao”

Đến nước này, không còn lựa chọn khác Eren cùng Reiner phải bỏ qua hiểm khích hợp tác cùng nhau.

Titan Bốn Chi phóng thật mạnh đập xuống ngay bên cạnh Eren. Eren kinh hãi một quyền đâm vào Titan Bốn Chi ra.

“Hừ, Titan Tiến Công là có sức mạnh rất kinh hồn, không nên trực diện đối chiến hắn.” Titan Thú trong miệng thốt ra lời.

Titan Hàm Sắt tiến lại cắn vào cổ Reiner. Reiner đưa lên cánh tay chắn phía sau lưng. "rập rập" cả cánh tay của Titan Thiết Giáp cũng bị nó cắn nát. Eren chạy lại một quyền đâm vào mặt nó. Titan Hàm Sắt thân thể không phải là rất tốt bị một quyền nát một phần mặt trên. Có điều phần hàm của nó cứng rắn làm cả cánh tay Eren cũng bị nát bấy.

“Vù vù”

Từ trên tường thành, Titan Thú ném từng khối đá to lớn tinh chuẩn vào hai người. Eren vừa mới tiến công thân thể không thu hồi kịp bị bắn trúng bay thật xa. Tệ hơn là Titan Thiết Giáp dù bề ngoài cứng cáp nhưng tốc độ lại khá là chậm là mục tiêu dễ dàng cho Titan Thú công phá.

Titan Bốn Chi cũng thay thế tiến công, dùng tứ chi khóa chặt Eren. Titan Hàm Sắt cắn nát phần phòng hộ phía sau cổ Titan Thiết Giáp.

Mất thấy tất cả đã kết thúc. Titan Thú cũng chỉ cần tiêu diệt những Titan Shifter trong thành thì sơ bộ hoàn thành nhiệm vụ. Titan Thủy Tổ sẽ chẳng mấy chốc sẽ là của bọn họ. Tòa thành này sẽ không còn là nơi khiến thế giới sợ hãi nữa.

“Rầm rầm”

“Ngao ngao”

Từ phương xa chạy tới một đám Titan khổng lồ cao 50 m đang đi theo một đường chính tề tiến về đây.

Lâm Thiên đứng trên đầu một con Titan, mắt hắn quét qua bãi chiến trường của mấy con Titan này.

“Nào Titan quân bắt đầu thời kỳ của các người nào.”

Hơn 20 triệu Titan khổng lồ từ khắp nơi điên cuồng nhào tới 5 Titan Shifter bắt lại. Thế là người kết thúc cuộc chiến này lại là Lâm Thiên.

20 triệu con Titan khổng lồ này là 20 triệu quân đội bấy lâu được hấn chiêu mộ và tắm qua Chuyển Sinh Trì trở thành những khối lồ tắm qua tín ngưỡng mạnh mẽ vô cùng.

.....

(oke còn 1 chương nữa, hôm nay kết mọe bộ Attack này thôi...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Kết thúc anime này .

Lâm Thiên không dừng lại. Nơi này bị che mắt bấy lâu nay, vốn bọn họ chỉ là một đám người mang dòng máu Titan trốn tránh bị một vị vua không thích chiến tranh dẫn dắt tới đây. Thế giới bên ngoài không như họ tưởng tượng, nó vẫn phát triển như bình thường và đang tiến vào ngành khoa học kỹ thuật đột phá. Nếu không phải vì trên nơi họ sống có vô số tài nguyên thô thì cũng không cần thế giới bên ngoài lợi dụng các Titan Shifter để giành lại Titan Thủy Tổ nắm quyền điều khiển Titan.

Lâm Thiên bắt đầu cử hành các đại bộ đội Titan xâm nhập thế giới bên ngoài. Bọn họ chỉ cần đưa những người bị bắt và trong Chuyển Sinh Trì là có thể tiếp nối không ngừng sinh ra Titan, may là Chuyển Sinh Trì có thể phân thành nhiều bộ phận mới làm được như thế.

Thế Giới:

2 Tháng sau.

15% Dân số thế giới biến thành Titan.

4 Tháng sau.

Một Thần Giáo tên là Quang Minh Giáo Đình buôn xuống từ trời cao họ nắm giữ các thần linh có thể bảo vệ nhân loại.

6 Tháng sau.

20% Dân số thế giới biến thành Titan.

Con số này đang không ngừng giảm. Mọi người phát hiện chỉ những nơi nào chấp nhận thành kính Quang Minh Giáo Đình mới có thể được Giáo Đình đào tạo các chống lại Titan.

Người dân hiểu biết lập tức tôn sùng Quang Minh Giáo Đình lên cao nhất.

Quan Viên các nước không nhắm mắt làm ngơ. Luôn tìm cách điều tra hư thực Quang Minh Giáo Hội...không sai biệt lắm, hôm sau đầu người đó sẽ nằm trên cửa nhà.

8 Tháng sau.

Giáo đình phủ khắp 90% tín ngưỡng trên toàn thế giới. Titan cũng dần được chống lại tuy không tiêu diệt hết nhưng đã có thể kiềm chế lại.

1 Năm sau.

Quang Minh Giáo Đình thống trị toàn bộ thế giới thiết lập chế độ của mình.

Theo đó: Các nơi mỗi năm phải cống phẩm hàng nghìn hàng vạn thiếu nữ xinh đẹp, trẻ tuổi còn là xử nữ, tùy theo nơi. Bù lại nơi đó sẽ được Thần Linh phù hộ mưa thuận gió hòa. Sao đó là vô số các loại cống phẩm khác.

Những điều trên độc tài vô cùng nhưng mà trên thế giới Giáo Đình đã là thế lực mạnh nhất nơi đâu cũng có tín đồ trung thành kính ngưỡng. Nhiều người chưa kịp phản kháng đã bị vô số tín đồ đập chết.

Có điều qua một thời gian chế độ độc tài của Lâm Thiên lại được vô số người ủng hộ. Vì đơn giản, Giáo Đình trả lại thù lao tương đương việc họ bỏ ra. Thế là một vòng tuần hoàn giữa Thần Linh và người phạm được thiết lập.

.....

Thần Giới.

Mikasa đang ngồi bên cạnh Lâm Thiên.

“Lâm Thiên bên kia Châu Ý lại tiếng đến hơn 10000 mỹ nữ, trong đó lại có 20 người cực phẩm mỹ nhân. Bên Hàn Muốc cũng phụ thuộc vài nghìn phụ nữ, bên trong cũng có vài người cực phẩm mỹ nữ.”

Lâm Thiên đang phá trình một cô gái Ả Rập, Tiểu QQ to lớn còn trong bụng của nàng làm bụng nàng hơi nhô lên tròn tròn, máu vẫn còn chưa lành.

“Mikasa người có bảo Athena làm chưa.”

Mikasa nhìn hấn lao động mệt mỏi. Trong lòng tuy tham muốn nhưng xoa cái bụng căng tròn, chứa đầy tinh nguyên của hấn thì đành thôi.

“Ừ Athena đã lập ra một lĩnh vực. Nàng là vị Thần Trí Tuệ nên muốn trị triệu tiến bộ của nhân loại cũng không khó. Nhưng Lâm Thiên tại sao ta phải làm như thế.”

Mikasa thắc mắc.

Lâm Thiên rút ra cái Tiểu QQ to lớn cho cô gái dưới kia làm sạch. Hấn xoa mặt Mikasa nhẹ nhàng. “Đơn giản là ta muốn một đám ngu ngốc dễ cai trị hơn là một đám thông minh tràn ngập dục vọng.”

Mikasa nhìn hấn có chút không bỏ, “Nhưng nếu khoa học không phát triển, người dân dưới kia lại không có đủ thú bảo vệ thì sớm muộn cũng bị các loại bệnh dịch tàn phá.”

Lâm Thiên mỉm cười. Mikasa vẫn hiền lành như vậy. “Người quên ta còn Gaia à, nàng mang trong người sức mạnh của sinh mệnh. Chỉ cần có nàng tùy tiện phù phép vào một sông thế là Quan Minh Giáo Đình lại có một thứ để bảo vệ sinh mệnh bọn tín đồ rồi.”

“Hay” Mikasa không nhìn được nói.

.....

Chơi bởi tới đâu cũng có giới hạn Lâm Thiên biết điều đó. Sau khi gần 10 năm trên Thần Giới hấn lợi dụng Thiên Giới chứa tế thời gian lực tăng cao. Hấn đã làm tình và phá trình không biết bao nhiêu thiếu nữ. May là đám một dGHc45pS đám nữ nhân vào Thiên Giới giải quyết rồi đem ra chỉ mất vài giây. Cho nên hấn dù có nhiều mỹ nữ đến đâu cũng chơi hết không thì số lượng mấy năm qua cũng đủ làm hấn chết lên chết xuống.

Hấn từ bỏ nơi ôn nhu ngọc đi ra.

“Keng, ký chủ muốn trở về thế giới Chủ.”

Lâm Thiên hơi lưu luyến nhìn xuống thế giới mình gây dựng. Lại nhìn Thần Giới ỏ xa hoa của mình, tiếc nuốt chọn đồng ý. Hấn biết mình không phải cực hạn ở đây, còn rất nhiều thứ hấn chưa làm lắm.

“Keng, Thế giới này pháp tắc 100% hoàn chỉnh thấp thụ. Ký chủ có thể bỏ lại toàn bộ thực lực để khiến thế giới tạm thời ngừng hoạt động.

Lâm Thiên bất ngờ.

“Làm thế giới tạm ngừng à...cũng tạm đi. Sau không cần lo ai không có chuyện gì làm lại đi phá phách thế giới của ta.”

“Oke, làm đi “

Đối với hấn mà nói, thực lực không phải nhất định phải có. Dù sao Thiên Giới bao năm nay tích trữ Nữ Nhân của hấn tùy tiện một cái cũng đủ hủy diệt tiểu thế giới rồi cần gì phải ngại.

“Keng, ký chủ chờ đợi...”

“9”

“8”

“7”

“6”

...

“2”

“1”

Đại não hần trống không..ngất xỉu.

Thế là một hành trình ở Attack Op Titan đã kết thúc. Lâm Thiên lại quay về Thiên Vũ Đại Lục tiếp tục chuẩn bị đại nghiệp chích gái của mình.

.....

@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.@.

Một chút cảm nghĩ:

Cuối cùng cũng hết Attack Op Titan. Đệt mọe chán vãi, vì cái truyện này ta mất hết thời gian chơi với mấy thằng bạn LOL. Lại vào cái thế giới mà ta chả biết bao nhiêu này cả. Ta mới coi hết SS1 thôi Ơm. Cái truyện này ta viết cảm thấytệ như cứt ấy...bổ cục tùm lum mạch truyện chính không biết chạy đi đâu bay qua lại loạn xạ hết, viết thì oke mà nghĩ thôi tốn hết 40% thời gian làm chương, đệt mọe...

Về phần Eren hay kết quả của mấy lão Hoàng Triều thì đừng hỏi...ta không muốn hao chữ đi viết (đùa)...quả thật có lỗi với anh em nhưng ta không thích Anime này lắm, âm u làm sao ấy coi truyện tranh hay chứ viết ra khó nhai vãi.

Kế tiếp phải đi thế giới nào nhĩ....hay là tạm định cư thế giới Chủ cái.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Trờ về Từ Thiên đại lục

“Keng, ký chủ đã trở về Từ Thiên Đại Lục”

“Đây là đâu.”

Lâm Thiên mơ màng tỉnh lại. Một luồng quen thuộc linh khí chảy qua.

“Keng ký chủ đã trở về nơi ký chủ đã đến.”

Lâm Thiên thanh tỉnh đi lại gần, đi lại gần con suối nhỏ bên cạnh lấy tay gạt nước vào mặt. Hần đứng lên nhìn cảnh vật xung quanh lại phát hiện nơi đây là nơi hắn đã từng tới...hình như là Vô Tận Sâm Lâm.

“Hệ thống, bật bản tin của ta lên.”

Tên: Lâm Thiên

Tuổi: 14

Tu vi: 7 giai kiếm sĩ.

Tư chất: 9 Tinh.

Huyết Mạch: Cẩm Kỵ SSJ (Cấp 1,2,3,4)

Thân Thể: Chưa

Sủng Thú: Thiên Long, Cửu Vĩ Hồ.

Công Pháp: Sáng Thế Tổ Quyết 2 tầng (Hấp Thu, Tiến Hóa), Âm Dương Song Tu 7 tầng (tăng tốc gấp 70 lần tu luyện khi song tu).

Vật Phẩm: Máy cảm biến hảo cảm (tỷ nữa là quên) (A cấp), Thiên Giới (SS cấp).

Điểm: 591.000

Thiên Phú:

Vô Thượng Mị Lực: Mị lực không có bất cứ người phụ nữ nào có thể kháng cự.

Dâm Tà: Khiến cho cơ thể có vô tận tinh nguyên. Dâm tính vô độ, song tu vài triệu năm không biết chán. Tiểu QQ phát triển vượt xa người thường.

Vô Tận Bền Bỉ: Không bao giờ hết thể lực, tinh lực, thân thể tựa như một cỗ máy không biết mệt mỏi.

Hắn thấy rất may vì hệ thống không lấy đi hết thực lực của hắn. Hơn nữa thời gian hắn đi thì lúc đó hắn mới 7 tuổi bây giờ thì đã 14 tuổi, tức là hắn đi mới 7 năm. Trong khi hắn bên thế giới kia đã gần 70 năm. Có nghĩa là hai thế giới chênh lệch là 1 so với 10.

“Ài không biết cha với mẹ mấy năm nay như thế nào.” Hắn nhớ đến người cha tiểu bạch kiêu hung hăng lại nhớ đến người mẹ chịu chuẩn hắn, Lâm Thiên lần đầu tiên mới có cảm giác nhớ nhà.

Một hồi lặn lội. Hắn không mở ra SSJ vì hắn không muốn kinh động quá nhiều người. Lâm Thiên phát hiện một con cạp màu trắng không một chút tạp mao đang ngồi tranh giành lãnh địa với một con Thuần Luân Bát Giác Lâu. Loài Thuần Luân Bát Giác này rất là mạnh mẽ cái đầu hình bát giác là đặc điểm dễ nhận ra nhất của loài này.

“Ngao”

Thuần Luân như cảm nhận ra Bạch Hổ đang xâm phạm lãnh địa của nó. Là một con ma thú đã 9 giai chỉ còn một chút nữa là đạt đến Thánh Thú nó đã là một vương trong khu vực bia rừng này. Bạch Hổ hành vi đang vô cùng khiêu khích quyền uy của nó.

Bạch Hổ nó cũng không phải dạng vừa, dù chỉ là 8 giai yếu thú nhưng mà lại không lùi bước. Cao ngạo ngược đầu nhìn Thuồng Luồng Bát Giác Lâu, trong con mắt lại nhìn chằm chằm cái bụng của Thuồng Luồng.

Lâm Thiên nhìn Bạch Hổ cao ngạo rất hợp tính hắn lúc này nhìn Thuần Luân hắn có một ý tưởng quái lạ. Mối ra Thiên Giới lấy ra Thiên Long. Lúc này nó đã tự thu nhỏ không khác một con lươn quấn quanh cổ hắn.

“Đây Thiên Long con Thuồng Luồng kia cũng là dòng họ của ngươi, ta thấy ngươi ở một mình khá cô đơn hay là thu nó về làm hậu cung đi.” Lâm Thiên cười hì hì.

Thiên Long liếc mắt (nếu có) trong miệng giọng nói non nớt nhưng trong trẻo “Ta là nữ.”

Lâm Thiên:...

“Ngao”

Bạch Hổ một đòn phóng tới Thuồng Luồng Bát Giác Lâu một trào cào lấy cổ nó.

"keng"

Âm thanh đinh thiết chói tay vang lên, phòng ngự của Thuồng Luồng quá cứng Bạch Hổ muốn phá cũng không dễ dàng.

Thuồng Luồng lè cái lưỡi dài ra liến lấy nơi cổ. Nó khinh thường nhìn Bạch Hổ. Cái đầu khổng lồ hình bát giác mở ra cái miệng đỏ lừ vô cùng kinh người. Dưới cái miệng to như thế Bạch Hổ chỉ cần một cái sẽ bị nó nuốt chửng.

Bạch Hổ tốc độ lại cực nhanh né đi cái miệng to lớn của Thuồng Luồng còn quay lại tác một cái vài cái lưỡi dài của nó. Một trào trúng ngay nơi yếu nhất của nó. Thuồng Luồng tốc độ không kịp vừa tấn công thất bại cái lưỡi còn bị cắt đứt. Nó bị cừu hận che mất lý trí, chạy theo, mở miệng phóng ra một Hủ Thực Độc Chướng.

Khói mù có chứa kịch độc lan tỏa Bạch Hổ bị sương mù che mắt, lun tun chạy loạn.

“Ngao”

Bắt ngờ dưới chân, Thuần Luân Bát Giác Lâu không bị sương mù ảnh hưởng núp phía dưới cuộn chặt lấy Bạch Hổ.

Bạch Hổ lúc này cũng biết không thoát được nhưng cũng không tuyệt vọng. Quang Minh Thủ Hộ được nó triển khai, trên người giáp dày thêm một tấm Giáp cứng rắn từ Ma lực tạo thành.

“Rừ” “Ngao”

Hai con thú cuộn lấy nhau Lâm Thiên từ xa tiến tới. Hắn qua trận chiến lúc nãy phát hiện con Bạch Hổ này là Quang Minh thuộc tính rất quý hiếm có thể nó cũng là một con Bạch Hổ biến dị. Mà đã là biến dị tức là không yếu, hắn phải thu phục nó.

Hai con thú đang đánh nhau kịch liệt lại không phát hiện sự hiện diện của Lâm Thiên. Chính hắn cũng thấy khó, dù sao quá ý lại vào SSJ cũng không tốt nhưng không thể làm gì với 7 giai kiếm sĩ hiện tại. Lúc này hắn phát hiện phía gần đuôi của Thuồng Luồng có một cái lỗ to to đỏ hồng.

“Ha ha, để ta thử xem sao.”

(đoạn này hơi bản bựa, khuyên anh em không nên đọc, ta vừa bị chửi rất là bực tức lấy mấy đoạn này phát tiết trong lòng ta đi nhể.)

Lâm Thiên đi ra nơi ẩn núp. Từ bước đi về hai con thú đang quật lộn. Lúc này Bạch Hổ cùng Thường Luồng cắn nhau loạn xạ chỉ một chút lơ là là lập tức toi mạng. Lâm Thiên nhân cơ hội đi tới phía sau Thường Luồng.

Lấy cánh tay nhắm tinh chuẩn vào cái lỗ đỏ hồng đó, đâm mạnh vào.

Thường Luồng xiêu bọt. Cơ thể run rẩy lắc lư, cánh tay của Lâm Thiên cũng bị co rút thỏa mái vô cùng. Lâm Thiên biết nhiều đây vẫn chưa kết thúc, lấy thêm một cánh tay nữa nhét vào. Cuối cùng, Thường Luồng không nhịn được hắt Nq17WFY5 quấy đảo bên trong, thành huyết co rút sao đó chảy ra một lượng lớn nhầy nhụa.

“Hử”

Lâm Thiên phát hiện trong thành trứng của nó có một viên tròn tựa nhãn nhụy. Lấy ngón tay mở ra cổ bồn trứng moi ra một viên trứng hồng quang tỏa sáng.

Thường Luồng cảm thấy cơ thể không còn khí lực, đứa con sắp sinh của mình bị hắt lấy ra trong lòng nó đau như cắt nhưng bây giờ thực lực của nó đã bị Lâm Thiên bĩ ô tiêu hao không còn làm gì còn sức chống lại nữa. Nó chỉ ngước nhìn Lâm Thiên một cách đầy đáng thương.

Lâm Thiên thờ dài. “Thôi được rồi, ta cũng không phải người tệ đến thế...để ta thử xem có nhét vào được không”

Cấp cao ma thú điều nghe hiểu tiếng người Thường Luồng nghe hắt nói chết tâm điều có, hắt một lần nhét cả hai tay vào ngay cả QQ của Thường Luồng đực cũng không bằng 1/10 của nó. Nó làm sau chịu nổi lần hai.

Lâm Thiên bất chấp thọt một tay vào. Thường Luồng hai mắt trắng dã, tinh thần gần như bị hủy diệt. Lúc này ngay cả Bạch Hổ kẻ thù của nó cũng không nhịn được quay mặt qua chỗ khác, năng chưa bao giờ lại thấy một tên nhân loại nào bản bựa như hắt.

“A ha ha...” Lâm Thiên cười khỏ. Hắt thật ra chỉ đùa thôi, hắt đã thử qua cảm giác Thường Luồng có thể chịu được thể tích rất lớn, đoán chừng phải đưa cả QQ của hắt vào mới cắn hết cỡ a. Hắt lau hai cánh tay hết chất khó chịu, trong tay phải cầm lấy một quả trứng hắt trực tiếp lấy từ trong bụng của Thường Luồng. Hắt thử xem xét thuộc tính của nó. Quả thật không làm hắt thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nhị công chúa

Tên: Phệ Nguyên Lan Xà

Tư Chất: 10 tinh (tối cao 12 tinh).

Thực Lực (vừa nở): 5 giai.

Thiên Phú: Thôn Phệ Tinh Hoa: Cho phép hấp thu các loại năng lượng tự nhiên tiến thành bồi bổ thân thể. Hấp thu càng nhiều, thực lực càng mạnh. Một trong những loại biến dị Xà mạnh nhất, nhì Từ Thiên Đại Lục.

.....

Lâm Thiên kinh hãi. Không ngờ con rắn còn trong trứng này mạnh vượt trội đến như thế, lần này kiếm bọn rồi

“Ngao”

Bạch Hổ chịu hết nổi rồi.

Một cú đốn cắn vào tay của Lâm Thiên.

Hắt bất ngờ không kịp phản ứng, Bạch Hổ đã đập tới cánh tay của hắt. May thay Thiên Long trên cổ của hắt cảm nhận được chủ nhân gặp nguy hiểm liền lập tức phóng xuất một nguồn uy áp khủng bố đè áp Bạch Hổ.

Lâm Thiên giật tái cả mặt, đã cứu nó thế mà còn muốn cắn mình.

“Bạch Hổ con cờ hó này, ta cho ngươi một cơ hội. Một là làm sủng thú của ta...”

Bạch Hổ nghe hắt nói con mắt khinh thường liếc nhìn. Nàng là dị biến ma thú triệu con chưa chắc có một tương lai một phương vương giả không nói

chơi. Nhân loại này thực lực đã không cao hành vi lại bần thiêu như thế này còn muốn làm chủ nhân của nàng nằm mơ đi.

Lâm Thiên cũng biết không thể nào dễ dàng thu phục được nó. Lúc này hắn mới cỡi xuống cái quần của mình cái QQ hơn 45 cm bắn ra to lớn kinh khủng. Bạch Hồ tròn tròn mắt.

“Thứ hai thì...he he ta từ lâu đã muốn thử chịch thú rồi, hôm nay con Thuồng Luồng kia đã không còn trong trắng nữa. Mà ngươi lại khác, he he ta không biết ngươi chọn mạnh bạo hay là nhẹ nhàng nữa à.”

Hắn dùng lực, đè ép ngay cái bụng Bạch Hồ làm nó run cầm cập. Thuồng Luồng kia trở thành như thế nào dưới tay hắn nàng cũng quang sát vô cùng chi tiết. Cái QQ to lớn trước mặt này ít nhất còn muốn to lớn hơn hai tay của hắn hợp lại, nếu tiếng vào người nó không biết có tan xác hay không. Bạch Hồ dù sao cũng không có khả năng co dãn tốt như con người, con người có thể co dãn để sinh con nên có thể miễn cưỡng tiếp nhận Lâm Thiên, Bạch Hồ lại là động vật khác không thể nào cũng co dãn tốt như thế.

“Ngao” Nó nhìn QQ của hắn cao ngạo ngẩn đầu trước mặt nó, nó sợ hãi cúi đầu. Trên mi xuất ra một giọt máu hòa vào trán của hắn.

Lâm Thiên cũng cảm nhận được mối liên hệ của hắn cùng Bạch Hồ trong lòng cũng vui vẻ. Cuối cùng hắn đã có đệ tam sủng vật rồi, hơn nữa lại có thêm dự bị đệ tứ.

“Đi thôi, xuất phát về Lâm Gia.”

Hắn cười lên lưng Bạch Hồ, Lâm Thiên một mạch chạy về nhà.

Thuồng Luồng xiù bọt, cái đầu bát giác nhìn về hướng Lâm Thiên đi có chút luyến tiếc nhưng cũng không có bao nhiêu. Có thể đây là thiên tính lạnh lùng vô cảm của loài máu lạnh chăng.

.....

“Nhị Công Chúa chúng ta đã đến Vô Tận Sâm Lâm vòng ngoài nơi đây khá nhiều 3,4 giai ma thú có thể làm bìa luyện cho người rất tốt.”

Nói chuyện là một lão giả, trên người mặt áo bào đen thực lực khá mạnh cũng đã đến 8 giai cường giả. Nhị Công Chúa này xem địa vị cũng không thấp.

“Tạ ơn, Dừng lão. Phụ Hoàng ta dạo này ăn ngủ không ngon lại lo lắng về Lâm Gia khá nhiều ta phải nhanh đột phá 4 giai lên 5 giai ma pháp sư mới được. Chỉ có như thế mới nắm chắc 100% tham gia thành công vào Vô Cực Học Viện.”

Dừng lão lắc đầu, thở dài. “Công chúa cần gì phải cực khổ như thế chứ dựa vào thực lực bây giờ của người muốn tiến vào học viện cũng không phải khó lắm”

Nhị Công Chúa Long Tuyết con mắt quật cường. “Không, ta không muốn là ti lệ dù lớn hay nhỏ, ta muốn là hoàn toàn.”

Dừng lão không khuyên can nữa, tính cách nha đầu đôi khi hiện thực đôi lúc lạ bướng bỉnh quá mức làm người khác khó nói.

Những người này là người của hoàng triều Thần Long Đế Quốc. Người Nhị Công Chúa kia là con thứ hai của Long Mặc trên người nàng có nét nào đó quật cường khá giống Long Mặc.

“Xào”

Một con Bắc Cực Gấu xấu hiện, cõ về nó đi vào nơi của đám người này mà không biết.

Dừng lão đứng lên. “Công chúa đây là Bắc Cực Gấu con non là loài khá quý hiếm chỉ xuất hiện phía trong Vô Tận Sâm Lâm, có vẻ nó đi lạc vào vòng ngoài này. Thực lực của nó cũng chỉ là 5 giai.”

Long Tuyết nắm lấy pháp trượng niệm ra ma pháp.

“Hỏa Diễm Cầu”

Một kỹ năng khá phổ biến của Pháp sư hệ hỏa. Long Tuyết thử xem thực lực của Bắc Cực Gấu như thế nào để có thể tùy chọn cách chiến đấu.

“Bùm”

Bắc Cực Gấu cảm thấy nguy hiểm lùi về sau. Phía nó vừa đứng một quả cầu hỏa diễm rơi xuống thiêu đốt khu vực vài mét.

“Ngao”

Phát hiện mình bị tập kích, Bắc Cực Gấu cảnh giác nhìn về phía Long Tuyết.

Nàng lại không có thời gian chờ đợi. Liên tục thuận phát bốn quả Hỏa Diễm Cầu làm ma lực tiêu hao gần một phần ba.

Bắc Cực Gấu liên tục bị bắn trúng cái, cả bộ lông trắng như tuyết cũng bị thiêu cháy một mảnh.

Nó nén đau đớn mở miệng một quả Băng Cầu phóng ra. Long Tuyết không phải là một chiến sĩ không thể cường hoành tiếp đón, Ma Pháp Thuần mở ra, tiếp nhận FzOhWcLn toàn bộ hỏa lực của Bắc Cực Gấu.

“Đại Liêu Hòa Thương.”

Vung vẩy trên tay khối pháp trượng tăng phúc ma pháp. Đại Liêu Hòa Thương tức như hỏa diễm thương rực cháy thiêu đốt ghim thẳng vào người Bắc Cực Gấu. Bắc Cực Gấu một kích chí mạng chết ngay tức khắc

Không hổ là Công Chúa của Thần Long Đế Quốc. Ma thú thực lực vượt qua nhân loại đồng cảnh giới thể mà nàng lại có thể chiến thắng Bắc Cực Gấu cao hơn nào một bậc, nàng có thể cũng là một thiên tài hiếm có.

“Công chúa lại tiến bộ thêm một tia nữa rồi.” Dững lão khen.

“Chia sẽ nó cho quân sĩ đi.” Long Tuyết phân phó.

“Vâng, công chúa”

Một đám quân sĩ bắt đầu chia sẽ từng món quý giá của Bắc Cực Thú. Ma thú thể xác rất nhiều thứ đáng tiền, nếu bán đi cái con ma thú này ít nhất cũng vài vạn Kim Tệ.

Long Tuyết ngồi xuống từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một bình nước uống.

“Cẩn thận có tập kích”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Dã lang bày

“Ngao”

Long Tuyết nhú mày.

“Có chuyện gì ”

“Là một đàn Dã Lang Sói thừa công chúa.”

Một chiến sĩ cấp báo, mồ hôi hắt rơi ra. Trong Vô Tận Sâm Lâm này thứ đáng sợ có thể không phải là cao giai ma thú mà là một đám Dã Lang Sói, bọn chúng mỗi khi xuất hiện một con tức là bầy đàn của chúng cũng xuất hiện ở đó mà loài này chuyên gia đi thành bầy ít nhất vài ngàn con đại đa số đều là 2,3 giai ma thú. Có điều, kiến nhiều cần chết voi cho dù một 9 cấp chiến sĩ nếu gặp phải một bầy lớn thì cũng chỉ có nước chạy dù sao thì một bầy lớn có Sói Hoàng điều hơn vạn chỉ Dã Lang.

Long Tuyết ra lệnh. “Lập vành đai bảo vệ. Chiến sĩ ra đầu bảo vệ Pháp Sư cùng Mục Sư “

Gần hai trăm tên linh thức lực đều ở 3,4 giai lập thành một trận tuyến. Bất cứ Dã Lang Sói nào xâm nhập đều bị giết chết. Chỉ cần không phải đại hình Dã Lang Bầy thì coi như các nàng bình an ra khỏi đây.

“Ngao ô”

Một tiếng sói vang trời. Long Tuyết đang phát ra một quả Hỏa Diễm Cầu tiêu diệt một con sói thì nghe thấy. Long Tuyết hoảng hồn. “Là Sói Hoàng, không được đây là đại hình Dã Lang Bầy.”

Lúc nàng phát hiện thì đã trễ. Trên núi đồi bao quanh các nàng dần xuất hiện vô số cái bóng nhỏ. Dã Lang Sói đang tập chung nhìn đám người các nàng giết đi một đám Dã Lang Sói yếu ớt nhất trong bầy.

Dững Lão một quyền đánh chết 3 con Dã Lang. Lúc này hắn cũng phát hiện, trong lòng cũng không nhận được sợ hãi. Là một cao cấp Kiếm sĩ 8 giai hắn biết Sói Hoàng này tàn ra ma lực tuyệt đối không dưới 9 giai ma thú thậm chí có thể là Thánh Thú.

“Aaaaa”

Số lượng Dã Lang Sói bị quân sĩ giết càng ngày càng nhiều nhưng số lượng lại không giảm mà còn thêm nhiều còn mạnh hơn nữa.

Long Tuyết hốt hoảng. “Dũng Lão còn cách nào thoát khỏi đây không.”

Dũng Lão vừa ra tay giết sói hoang vừa trầm mặc.

Gần hai giờ sau.

Bên cạnh Long Tuyết lúc này chỉ còn có vài tên chiến sĩ thực lực khá cao đang liều mạng chống lại mấy con sói điên cuồng tiến công. Dũng Lão thực lực mạnh nhất cũng bị thương tới tởm.

Dũng Lão thương tiếc. “Nhị Công Chúa có thể chúng ta không thoát được đây rồi. Nô tài xin nguyện ý liều mạng để bảo vệ người thoát khỏi.”

Long Tuyết nhìn từng chiến sĩ trung thành hi sinh cứu nàng, con mắt nhanh đỏ. “Dũng lão không cần phải nói thế, ta nghĩ dù ngày hôm nay ta có trốn đi cũng không thể nào không cần rút nhiều người vậy hi sinh vì ta. Ta nghĩ có thể hi sinh cùng các người cũng có thể là một thứ vinh dự.”

Dũng Lão nghe nàng nói không những cảm động mà khuôn mặt lại tái xanh.

“Công chúa biết người vừa nói gì không, chúng ta liều mạng vì không hận với hoàng quốc mà người lại muốn công sức chúng ta đổ sông đổ biển sao.”

Long tuyết không biết nói cũng nhận ra mình sai.

“A”

Lúc này, một âm thanh tuyệt vọng cùng một làn máu bắn vào áo nàng. Long Tuyết thanh tỉnh phát hiện trước mắt là một mảng không thể tin.

“Ngao”

Một con sói lớn hơn những con khác gấp 3 lần, trên người long mao vàng hờn chói sáng cả mấy mét xung quanh. Mấy người chiến sĩ trên cỏ đều có một trảo rách đứt cổ họng ngã bên cạnh nó. Trong miệng nó còn gặm một cái đầu vô cùng quen thuộc với nàng.

“Không thể nào.”

Nàng lui về sau trên vẻ mặt hoảng sợ nhìn cái xác không đầu. Chỉ mới vài giây trước Dũng lão vẫn còn sống mà mấy giây sau đã thành như thế này. Cho dù thân kinh cứng nhắc như nàng cũng không chịu nổi sắp hóa điên.

.....

“”

Bạch Hồ thân thể tung bay ra ngoài rìa Vô Tận Sâm Lâm, trên đường để lại một làn mị ảnh như có như không. Lúc này nó dừng lại ngửi ngửi trên không khó có một FutXItS luôn nồng nặc máu huyết.

Lâm Thiên cũng cảm giác được cái mùi này dù sao nó quá đậm đặc tựa như một đồng người chết hợp lại nhau.

Bạch Hồ cùng hân phóng thật nhanh về phương hướng bốc lên huyết khí.

“Ngao” Vừa tới không xa, một đầu Dã Lang phát hiện hân. Lâm Thiên hạ thủ nhanh chóng, một tay bẻ gãy xương cổ nó.

Từ phía xa hân nhìn thấy một đám Dã Lang đang bu lại. Trung tâm khu vực chỉ có một đám xác chết người cùng sói, có vẻ ở đây đã xảy ra một trận chiến thảm thiết.

“Ồ, còn có người sống.”

Hân dựa vào thân pháp linh hoạt lách vào bụi cây to nhỏ gần đó. Phát hiện có một đầu Lang Hoàng đang lấp ló một cô gái. Cô gái này vô cùng xinh đẹp, thân thể tuy chưa thành thực nhưng cũng có dáng vẻ lồi lõm. Mông này, ngực căn là một mỹ nữ không kém Mikasa.

“Mỹ nữ này tựa hồ gặp nguy hiểm thì phải. Hừm, để xem”

Hân mở ra hệ thống cửa hàng, mới phát hiện thì ra mình đã hoàn thành một đồng thưởng cho.

“Keng

Nhiệm Vụ: Chịch 300 mỹ nữ cực phẩm trở lên ; hoàn thành: thu được 3 lần rút thưởng.

Nhiệm Vụ: Xuyên Toa Thế Giới ; Hoàn Thành: Cửa Hàng vĩnh cửu mở ra.

Nhiệm Vụ: Hoàn thành thế giới phó bản chính tuyến ; Hoàn thành: Do vượt qua tiến độ lập trình phân thưởng đổi thành: 500.000 điểm thưởng ; Xuyên Toa Thế x1 ; thực lực đề cao 1 giai.

Xin hỏi ký chủ có nhận không.”

“Nhận, đương nhiên nhận “

Lâm Thiên mở ra hệ thống rút thưởng.

“Keng ký chủ rút trúng Không Tước Linh, Ân Thân Thuật, Reven.”

Tên: Không Tước Linh

Đánh Giá: A+ cấp (A+ Tiên khí trung cấp ; A++ là Tiên khí Cao Cấp ; -S là cực hạn Tiên khí hay Bán Thần Khí ; S mới là Thần Khí)

Loại: Âm khí

Đặc tính: phóng ra tương tự phi tiêu 250% sức tấn công. Tự động xuất hiện trong túi. Có tỉ lệ xuất hiện tam liên kích.

Kỹ Năng bổ trợ: Liên Hoa Tán: Tương tự phát ra Âm khí hóa thành cơn mưa trong phạm vi 200 mét, sức tấn công bằng lúc bình thường 200%.

Nhất Kích Trí Mạng: Mỗi hai ngày dùng một lần, có thể tích trữ 3 lần. Tuyệt đối giết chết địch nhân không cao hơn mình 30 cấp

Giá: 250.000

.....

Tên: Ân Thân Thuật:

Loại: Kỹ năng

Đặc tính: Dùng năng lượng bao lại cơ thể khiến mọi ánh sáng bề cong đường đi tiến vào trạng thái ẩn thân. Tiến hàng liên tục 1 phút, tấn công mất hiệu quả. Thời gian làm lạnh 5 phút.

Giá: 100.000

...

Tên: Raven

Loại: Kiếm

Đánh Giá: A cấp (Tiên khí)

Đặc Tính: Tăng 200% sức tấn công. Có tỉ lệ xuyên mọi loại giáp.

Kỹ Năng Phụ Trợ: Luyện Ngục Trảm: Tạo thành một đường kiếm tinh mỹ hình lưỡi liềm bằng 1000% sức tấn công với một cá thể.

Bách Biến: Cả thể huyền hóa thành ba cái phân thân sau đó tách ra biên khỏi khu vực đó 20 mét. Mỗi phân thân có 50% sức tấn công.

.....

(đó hôm nay bù đó, vết kiêu này anh em không bảo thiếu chương e)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hốt du một em gái .

Lâm Thiên nhìn lấy cô gái, hần quyết định xem có cứu nàng không. Hần lại phát hiện trên vai nàng có một tấm hoàng kim bông hoa. Đây chính là biểu tượng của Hoàng Tộc đây mà.

“Không chừng sao này nàng có ích cho ta.”

Nắm lấy Reven hần dùng Ân Thân Thuật biến mất. Dưới thực lực của hần vài trăm mét chỉ cần vài chục giây là tới.

“Ngao”

Lang Hoàng thính giác cực tốt. Lâm Thiên vỡ lẽ vô tình giẫm nát một phiến lá làm nó nghe được.

“Chết”

Hắn liều vậy. Còn tận 60 mét mới chạm được nó, hắn dùng Không Tước Linh phi ra bắn vào mình nó.

“Ngao” Lang Hoàng hét lên, một đám sói phát hiện hoàng đế của mình bị tấn công. Bọn chúng con mắt sung huyết nhào đến cắn xé Lâm Thiên.

“Chết tiệt”

Bị phát hiện, Lâm Thiên dùng hết tốc lực chạy lại Long Tuyết.

50 mét

....

40 mét

...

30 mét...

“Keng”

Hắn đưa kiếm chặn lấy miệng một con sói. Tay kia phóng ra Không Tước Linh xuyên thủng đầu nó. Có Reven kiếm cùng Không Tước Linh tăng phúc, bây giờ thực lực hắn khiêu chiến với một tên 9 giai không khó, cộng thêm phần thưởng tăng lên một giai của hệ thống khiến bây giờ chỉ có Thánh Giai mới kiếm chế được hắn.

“Ngao”

Tựa như không dừng không dứt, đàn sói không biết bao nhiêu con đã chết dưới tay Lâm Thiên. Cả một vùng sát chết chồng chất lên thành núi. Lúc này, Lâm Thiên mới phát hiện mình bị chúng nó không thể nào triệt tiêu hết, chỉ có giết chết Lang Hoàng mới giải quyết vấn đề.

Hắn hầu như thu hút hết sự chú ý từ Lang Bầy, Long Tuyết cũng bị bọn sói bỏ qua, nàng đang ngồi trốn bên một tảng đá không xa. Trong tay là Bạo Đạo Thạch, một loại thạch cực quý do Hoàng Triều khai thác ra. Chỉ cần một khối nhỏ đã đủ hủy diệt một gốc tòa thành lớn. Mà trong tay nàng Bạo Đạo Thạch ít nhất một kg.

Nàng nhìn Lâm Thiên đang điên cuồng chiến đấu không biết mệt mỏi, trên tay nắm Bạo Đạo Thạch tùy thời ném ra. Nàng cảm thấy cơ hội sống của hắn không lớn, còn nàng thì đã quyết hi sinh bảo thù cho những binh lính đã chết. Đến khúc cuối nàng sẽ kích hoạt Bạo Đạo Thạch cho Lang Hoàng chôn cùng nàng.

“Ngao”

“Hừ, mấy cuối cùng cũng ra.”

Lâm Thiên cười tà. Bọn ngu ngốc này không biết hắn có thiên phú Vô Tận Bền Bỉ. Chỉ cần có nó hắn liên tục chém giết vài ngày đêm cũng không lo tiêu hao thể lực, còn đầu khí hã, hắn chém tay thôi có dùng tới đầu mà lo.

Lang Hoàng coi như cũng không ngốc, nó cũng phát hiện từ nãy đến giờ Lâm Thiên đang đùa cợt nó. Rống một tiếng ra hiệu cho đám Lang lùi ra, đối với hắn mài mòn không khác gì hi sinh vô ít. Hôm nay Lang Bầy đã chết không ít đã gần một nửa rồi, nếu lại chết thêm nữa chẳng khác nào để các Ma Thú khác tiện nghi.

Thiên Tường Quyết của Lâm Gia hắn lâu rồi không sử dụng cũng nhanh chóng quên sạch. Lâm Thiên dùng trận đấu này rèn lại một ít kinh nghiệm của bộ công pháp gia tộc này. Dù sao, đi một thời gian mà bỏ bê công pháp Lâm Ngụy Lam cha hắn không chừng nằng hấn chết.

“Thiên Tường Huyền Bộ.”

Thân pháp cao cấp chưa trong đó hắn thi triển ra. Mỗi bước phiêu linh như du hồn, luôn FzTuNvOS vài bước đã đi đến phía sau Lang Hoàng. Một kiếm không lưu tình chém xuống lớp da hoàng kim của nó.

“Keng”

“Cứng vậy ờ”

Quá ra ngoài dự tính của hắn, Reven chỉ chém đứt một đồng lông của nó mà không thể xuyên vào da thịt.

“Vù” Lang Hoàng đón trả bằng một trào mạnh mẽ.

“Đệt mẹ”

Lâm Thiên đưa kiếm lên đỡ, không ngờ bị chấn lùi mấy bước.

“Môe, không ngờ là Thánh Thú, dạo này Thánh thú là rau cải trắng à “

“Bách Biến”

Hắn hóa ra 3 cái phân thân sau đó xuất hiện bên cạnh 20 mét.

“Cho mày nè con chó.”

“Luyện Ngục Trảm.”

Một lưỡi kiếm hình lưỡi liềm mạnh gấp mười lần sức tấn công của Lâm Thiên được hắn sử dụng chém vào Lang Hoàng.

“Ngao”

Lang Hoàng biết mình nguy hiểm. Một cái lồng trảo bật lên.

“keng””keng”

Hai âm thanh vang lên. Hai ảnh phân thân mang theo một nửa sức tấn công của hắn thể mà không phá hủy được phòng trảo của Lang Hoàng. Ảnh Phân Thân chỉ tấn công được một lần rồi biến mất. Lúc này chân thân của Lâm Thiên mới chính thức tung ra đòn quyết định.

“Xoẹt”

“Ngao”

Một nhát kiếm chặt đứt một đuôi của nó, đau đớn làm nó gào hét đau khổ.

“Mọc.”

Lúc này, Lâm Thiên cũng phát hiện năng lượng của mình ra mấy chiêu đã tiêu hao đại bộ phận.

“Xem xét”

Tên: Lang Hoàng

Thực Lực: Thánh Thú: 103 cấp

.....

“Hên”

Lâm Thiên thở phào may mắn. Hắn được 8 giai=80 cấp mà Lang Hoàng cũng chỉ 103 cấp vẫn còn nằm trong phạm vi Nhất Kích Tắt Sát.

“Keng”

Một kiếm chặn lại miệng rộng của nó. Tay kia hiện lên một tiểu phi tiêu hòa hồng đẹp mắt.

“Nhất Kích Tắt Sát”

“Ọt”

Không Tước Linh xuyên thủng phòng ngự của Lang Hoàng ghim thẳng vào tim nó. Nó ngất ngửa vài cái rồi trào máu miệng..chết.

“Phù phù”

Lâm Thiên lao mồ hôi thở dài. Lang Hoàng vừa chết đám sói thường cũng không có người lãnh đạo chạy mất tâm mất tích. Hắn đã không còn nguy hiểm nữa rồi.

Lúc này hắn mới nhớ tới Long Tuyết vẫn còn ở đây. Hắn tin nàng không biết hắn là ai, dù sau 7 năm rồi không gặp lúc trước lại không quá thân quen a.

Hắn lách lại, biến thành SSJ cấp 1. Cả thân thể biến thành khác ngay. Hắn giả bộ ngã xuống đất.

“A”

Long Tuyết vẫn còn không tin Thánh Thú bị hấn tiêu diệt, nhìn thấy hấn bị thương, lập tức chạy ra đỡ hấn.

“Này người có sao không “

Lâm Thiên uể ải. “Người nhìn ta hiện giờ có gì ổn không.”

Long Tuyết lúc này không để ý lắm bây giờ lại gần mới phát hiện hấn soái ca đến kinh khủng, mị lực của hấn làm tim nàng đập thình thịch khó thể kiềm chế nổi.

“A...ta ta ta”

Thấy nàng còn lắp bắp, Hấn ôm ngực gào hét.

“Người bị thương sau rồi, nói đi ta sẵn lòng giúp người hết mình.”

Lâm Thiên đau đớn nói. “Ta...lúc này cường ép thôi động bí pháp để giết Lang Hoàng. Bây giờ hậu ứng đã xuất hiện rồi, sư phụ ta nói cần một người phụ nữ trắng trẻo hi sinh xử nữ nếu không ta sẽ chết.”

“A”

Long Tuyết đỏ mặt, định từ chối nhưng nhìn hấn đau khổ hi sinh vì mình nàng không thể nào bỏ mặt hấn được, hơn nữa nàng trong tim luôn có một cảm giác vi diệu với hấn. Khẽ cắn môi.

“Được...”

Sau đóanh em đợi chương kế đi.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Không có tên .

Long Tuyết nhẹ nhàng cởi hết quần áo của mình ra. Lâm Thiên bí mật theo dõi nàng, nhìn nàng cởi xuống từng miếng trang phục, trong cơ thể của hấn đang rạo rực vô cùng.

“Coi như là báo đáp người đi.”

Long Tuyết đứng đưa thân thể trắng tinh không một chút tỳ vết nào trang trọng phục thị hấn. Lâm Thiên con mắt có thể nhìn thấy hai quả cầu tuyết đang nhún nhảy theo từng hoạt động của mình.

“Cái...cái, tại sao lại to đến thế.”

Ngay khi lột hết đồ của hấn, nàng mới phát hiện trước mặt là một căn đại thụ to lớn kinh người.

Hai mặt nàng đỏ hồng, lần đầu tiên nàng nhìn thấy thứ đó của một nam nhân.

“Thứ này có vào được bên trong không.”

Long Tuyết suy nghĩ cũng khá đơn thuần, trong hoàng cung nàng cũng được dạy qua một ít truyện nam nữ. Đối với một người phụ nữ, chuyện mà nàng đang làm quá bình thường. Chỉ có điều nàng không biết nam nhân bình thường ngay cả một phần ba của Lâm Thiên cũng không bằng.

“A”

Lâm Thiên vờ đau đớn. Long Tuyết nhận ra sự chậm trễ của mình làm đúng theo những lời đã từng học. Để hấn nằm ngửa lên sau đó nắm lấy cây đại thụ để vào đào hoa mật.

“A đau quá, tại sao không vào được...” Long Tuyết đau đớn khó hiểu, nàng không biết tại sao không thể dễ dàng như nàng đã từng nghe.

Lâm Thiên nằm dưới đất cảm nhận mình bị nàng đùa cợt, mức chịu đựng có giới hạn. Hấn bật dậy đè nàng lại. Nhắm thẳng dương căn đưa vào.

“Aaaaaa”

.....

Đại khái 20 phút sau.

Lâm Thiên lặng lẽ mặt áo lại. Gọn gàng thu dọn lại đồ của mình. Sau đó hắt lại từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái khăn lông. Hắt tiến tới lau người của nàng.

“Ài, không biết cô em này tỉnh lại có đòi sống đòi chết không đây, ca sợ nhất là con gái khóc á “

Lâm Thiên tẩy đi dơ bẩn trên cơ thể nàng. Lúc mặt lại áo lại phát hiện không vừa, hắt cười khò. Lúc này cái của hắt quá lớn hơn nữa ra rất nhiều khiến bây giờ cái bụng của nàng vẫn còn to tròn như mang thai 6 tháng không khác mấy.

“A...hu hu”

Cảm nhận cơ thể của mình bị động chạm, Long Tuyết giật mình tỉnh lại. Giây khắc Lâm Thiên khuôn mặt vào mắt nàng, nàng oa oa khóc lớn. Nàng vẫn còn mơ màng một cơn ác mộng. Nàng mơ mình nhìn hắt liều mạng chết dưới móng vuốt của Lang Hoàng, nàng mơ đến phút bỏ mạng hắt yêu thương nhìn mình, trái tim nàng như bị nện chảy. Còn may, tất cả chỉ là giấc mơ. Nàng ôm chặt lấy cổ hắt, khóc ước cả quai áo.

“Đừng bỏ ta, xin đừng bỏ ta.”

Nhìn nàng đau khổ khóc nhoe. Hắt lại có cảm giác quen thuộc, không phải đây rất giống người kia sau. Tất cả, rất giống. Chính Lỵ ngay khi biết hắt lừa gạt cũng khóc như này. Một giọt nước mắt từ hắt rơi xuống, những ý nghĩ lừa gạt lợi dụng nàng ngay chốc lát tan biến.

“Không đâu, bây giờ ngươi an toàn rồi. Ta cứu ngươi, ngươi cũng cứu ta. Hai ta coi như không ai nợ nhau, sau này ngươi muốn làm gì thì làm.”

Hắt đứng dậy bước đi. Một bàn tay nắm lại chân hắt.

“Ngươi muốn bỏ ta lại ư.”

Long Tuyết con mắt long lanh muốn khóc nhìn hắt.

“Ta...”

Lâm Thiên rất muốn nói ừ nhưng mà nhìn nàng tùy thời rơi lệ biểu tình liền đẹp ngay. Hắt xoa chán khổ não.

“Đệch mẹ, lần này đã làm thì làm tới cùng miễn là không có nàng đau khổ là được...Long Mặc, Long Chim gì đó cùng 100 hảo cảm thì điều là phù vân.”

Lâm Thiên miết mài xoắn tóc cuối cùng cũng có quyết định.

“Rồi rồi...đi theo ta, có điều ta nói trước muốn danh phận gì đó thì đi chỗ khác chơi, ca còn có rất nhiều nữ nhân yêu mến không thể vì ngươi mà bỏ hết bọn họ...”

Nàng nghe hắt nói ngay lập tức gạt đầu. Nàng cứ nghĩ hắt không muốn dắt theo nàng, chết tâm điều có, bây giờ hắt đã đồng ý thì nàng nào dám đòi thêm cái gì nữa.

Lâm Thiên muốn cho cái chắc chắn dò thử hảo cảm của nàng.

Tên: Long Tuyết

Thực Lực: Tứ giai cao cấp.

Tư Chất: 6 tinh

Hào Cảm: 95

.....

Hào cảm 95, cũng coi như là nhiều rồi. Hắt chỉ cần một ít thời gian chung đụng là có thể đưa nó lên max 100 điểm. Đến lúc đó, hắt muốn bắt lợi cho Long Mặc cũng không cần lo nàng đau khổ. Dù sao tới lúc đó trái tim nàng cũng đã toàn bộ thuộc về hắt.

.....

Lâm Thiên cùng Long Tuyết thu thập trên mặt đất vô số Ma Thạch cùng da thú. Lúc đầu Long Tuyết cũng không để ý một ít tiền này, có điều suy nghĩ sau này không còn ở hoàng cung nữa, toàn tâm toàn lực làm một người phụ nữ của hắt thì phải biết chia sẻ tiêu xài cùng hắt.

“Keng”

Dùng Reven róc lấy da Lang Hoàng sau đó lại moi ra cái loại bộ phận quý giá khác, cuối cùng mới là thứ đáng tiền nhất của ma thú...ma thạch.

“Đại khái bán cũng được vài trăm vạn kim tệ, dù gì cũng là Thánh Thú.”

“Lâm Thiên, tổng cộng có 3 vạn tấm da sói còn nguyên vẹn cùng 5 vạn ma thạch cấp 3 trong đó có vài trăm viên cấp 4.”

Long Tuyết đưa cho hắn chiếc nhẫn. Nàng mỉm cười ngọt ngào như mật ngọt tựa như chờ hắn khen thưởng.

Lâm Thiên cũng không muốn làm tiểu cô nương buồn lòng, lấy tay xoa đầu nàng nhẹ nhàng cười. “Giỏi lắm a, muội rất có tiềm chất làm bà chủ đấy.”

.....

Lại qua một đoạn thời gian. Vì để tăng thêm hảo cảm giữa hai người, Bạch Hồ bị hắn điều khiển giảm tốc không còn một phần mười. Thế là cả tháng trời hai người song tu không biết bao nhiêu lần, cái bụng Long Tuyết không lúc này không chứa các tiểu sinh linh tinh hoa của Lâm Thiên. Đáng mừng hơn là dịp song tu này cũng khiến Long Tuyết đột phá đến Lục Giai ma pháp sư.

“Thiên ca đó có phải là trạm tiếp tế không.”

Từ phía trong rừng chạy ra, Long Tuyết phát hiện khá nhiều người mạo hiểm giả đang ra vào rừng làm nhiệm vụ.

“Ừ cũng có thể.” Long Thiên không biết chắc.

“Để ta đến xem thử.”

Lâm Thiên điều khiển Bạch Hồ đi về phía tiểu làng kia.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Không tìm đường chết sẽ không phải chết .

“Ồ...”

Trời nắng chang chang dưới ánh mặt trời.

Hạo Thiên đang ngồi ăn cơm cùng các huynh đệ trong căn nhà tranh, bọn chúng hình thể thô kệch không có một tia nhân từ trên người khắp nơi là các vết thương chằng chịt. Có thể biết những người này là những dong binh lão thành có dày dặn kinh nghiệm sẵn tiền thưởng. Trên vai áo của họ đều có xăm một hình con hổ, nếu người tinh mắt liền phát hiện đây là người của Hùng Sư Dong Binh đoàn, một trong những binh đoàn cấp A mạnh nhất khu vực ngoài bia phía bắc Vô Tận Sâm Lâm này, thực lực rất là mạnh mẽ. (Dong binh chia làm F,E,D,C,B,A,S,SA)

Lúc Hạo Thiên đang chán nản tán phét một người Thiếu niên tuấn mỹ kinh người cười một con bạch hổ chạy ra từ rừng rậm, phía sau hắn chở theo một thiếu nữ xinh đẹp như tiên, hắn lần đầu tiên trên đời gặp được người phụ nữ xinh đẹp như thế.

“Này A Bu, lại xem em kia kìa.”

Hắn vỗ vai một tráng hán nước da ngâm đen bên cạnh chỉ tay vào người phụ nữ đó.

“Ồ, đẹp quá, hôm nay không biết có số hưởng gì mà lại gặp một mỹ nhân đẹp như tiên thế này. Hạo Thiên thiếu gia, con nhỏ này lúc nữa ta bắt lại ngài hấp nó trước ta sẽ làm sau.”

A Bu cũng kinh ngạc không kém. Hắn tham lam nhìn thân thể thủy mỵ của người nữ nhân đó, nước miếng điều chảy ra bàn.

“Tốt, đi.” Hạo Thiên trong lòng tuy khó chịu nhưng mà thực lực và địa vị của A Bu cũng rất cao, không thể vì một người phụ nữ mà đắc tội hắn.

.....

“Ồ Thiên ca, có người lại kia...” Long Tuyết nhìn đám người Hạo Thiên tiến dần lại, nàng là một vị công chúa thiên thuần thiện lương vẫn chưa hiểu sự đời tàn ác như thế nào, vẫn còn tưởng người ta muốn tới trợ giúp mình.

Lâm Thiên làm sau mà không nhận ra mấy ánh mắt tham lam từ trên người bọn chúng. Trong tâm trầm xuống, mấy tên này có ý định xúc phạm nữ nhân của hắn thì hắn đã đưa mấy tên này vào danh sách tử.

“Long Tuyết ở phía sau.”

Lâm Thiên bước xuống Bạch Hồ vỗ người của nó, Bạch Hồ hiểu ý lùi về sau.

Hạo Thiên càng tiến lại gần càng phát hiện Long Tuyết càng xinh đẹp, trong lòng lại ghen tức với Lâm Thiên được một người phụ nữ như thế ưu ái, hấn tràn ngập hưng hăng nói.

“Tên kia, ta đây là em trai của Đoàn Trường Hùng Sư Đoàn nếu không muốn chết thì đưa người phụ nữ sau lưng của ngươi cho anh em bọn ta hưởng dụng nếu khônghừ, ta bảo đảm ngươi chết không toàn thây.” Hạo Thiên tựa hồ làm mấy việc này không phải ít, lời thoại đọc một cách trôi chảy như nước.

Lâm Thiên con mắt trầm xuống, sát khí ẩn hiện thoát ra một tia.

A Bu thực lực đã đến lục giai cũng coi là một tiểu cao thủ nhưng mà hấn chỉ mới tới gần Lâm Thiên, chỉ chịu một ít Sát khí từ hấn nhập vào người. A Bu cả người da gà nổi lên, trong lòng trầm xuống, lần này có vẻ hấn trâu nhầm người rồi.

Hạo Thiên thấy hấn vẫn không chịu giao ra Long Tuyết trong lòng tức tối. “Anh em, qua bắt cô em kia lại một lát nữa ta sẽ chia sẽ cho mấy anh em một chút...”

Mấy tên dong binh khác cũng cười bi ối đi đến Long Tuyết. Trong mắt bọn hấn Lâm Thiên chỉ là một tên tiểu bạch kiểm Bạch Hồ cũng chỉ là một con thú cười khá đẹp mà thôi. Bọn hấn vẫn chưa hề nhìn thấy Bạch Hồ biến dị nên khó nhận ra cũng phải.

“Thiên Trường Huyền Bộ.”

“Xoạt xoạt.”

Lâm Thiên nhắc chân hóa thành các huyền ảnh du động khắp nơi. Hai ba tên dong binh tứ giai tiểu tốt chưa kịp nhận ra gì, trên cổ đã có một vết máu nhỏ tỵ.

“Bịch...Bịch”

Âm thanh ngã xuống đất vang lên, làm mặt cười của Hạo Thiên cứng lại. Những người này điều là cốt cán của Hùng Sư Đoàn làm sao có thể dễ dàng chết đến thế, ngay cả một tiếng động cũng không kịp phát ra.

“Không thể nàongươi ngươi..là ai.” Hấn lùi lại sợ hãi nhìn Lâm Thiên lấp ba, lấp bắp hỏi.

“Hừ, các ngươi cần biết sau...chỉ cần như mấy tên lúc nãy là có thể im lặng mà không cần biết rồi.” Lâm Thiên khinh thường.

A Bu che chắn trước mặt Hạo Thiên nói. “Chúng ta thật có lỗi, xin ngài lượng thứ cho hành động của chúng ta, ngài phải biết thiếu gia Hạo Thiên đây là em trai của Hạo Hiên là Hùng Sư Đoàn Đoàn Trường, nếu ngài làm hấn tổn thương chắn chắn anh hấn sẽ không bỏ qua cho ngài.”

Lâm Thiên làm sau không nghe được uy hiếp từ tên này, hấn mỉm cười đáp trả. “Ah ha ha...Quân Đoàn Trường là cái mẹ gì, ta không biết”

Con mắt hấn híp lại. “Ta chỉ biết, bất cứ thằng nào con nào dám đề ý đến nữ nhân của ta điều phải...chết.”

“Không ổn thiếu gia lùi về sau.” A Bu che chắn Hạo Thiên lùi về sau, sau đó nắm một chiến phủ to lớn từ sau lưng một búa bổ xuống Lâm Thiên.

"Lôi Đình Phủ"

Một lưỡi búa sắc bén có chứa một ít lôi điện bổ xuống. Lâm Thiên khinh thường lấy Reven hời thợt chém phản đòn.

“Keng”

Lưỡi kiếm hời thợt của Lâm Thiên lạ kì diệu chặn lại thế công của chiến phủ A Bu.

Lâm Thiên cười tà. “Chỉ có nhiều đây thực 8DhGióc lực lại dám làm chuyện thương thiên hại lý à “

Không Tước Linh hiện ra lòng bàn tay. Chỉ cần đặt đến A cấp (Tiên Khí) thì có thể tùy thân sát nhập vào và mang theo bên trong cơ thể. Không Tước Linh đã là A + thì càng dễ hơn.

Ám khi phóng ra "Tam Liên Kích" may mắn phát động. Liên tục hư ảnh ba lần thực chất xuyên thủng cổ họng A Bu.

Hạo Thiên nhìn thấy A Bu khí tuyệt. Trong lòng hoảng hốt bốp lấy đưa tin phủ của anh hấn đưa, một bên chạy trốn lấy mạng.

Lâm Thiên nào để hấn trốn một tay Không Tước Linh xuyên thủng chân hấn. Từ từ bước lại, không cho hấn nói câu nào đặt tay lên đầu hấn "Hấp Thụ" khỏi động.

Toàn bộ tinh hoa cùng trí nhớ của hấn truyền vào Lâm Thiên.

“Bịch” hân hóa thành cái xác tro bụi bay theo gió tàn đi.

.....

(đại khái ta cảm thấy rất là không ổn, ta có vài việc trong vài ngày tới có thể cả tuần không có chương, sáu đó ta mới viết lại anh em coi thông cảm giùm...)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Niềm hy vọng .

“Hừ, đúng là tên đáng chết.”

Lục xoát một hồi trí nhớ của của Hạo Thiên, hân mới biết thì ra mấy tên này khôn nạn như thế nào.

“Đi thôi.”

Hân không muốn dây dưa, leo lên lưng Bạch Hổ một mạch chạy tiếp. Hân sau khi hấp thụ trí nhớ của Hạo Thiên cũng biết nơi đây khá gần ngoại ô Vô Tận Sâm Lâm. Theo tuyệt đường phía Bắc hân có thể dễ dàng tìm thấy tòa thành đầu tiên.

.....

Bạch Sâm La Thành. Một trong những thành thị cấp cao gần đây nhất. Muốn đến ít nhất còn phải hơn vài ngày đường nữa. Lâm Thiên và Long Tuyết lại không sợ nhất là tốn thời gian. Hai người tình tứ suốt chặn đường, Long Tuyết hảo cảm cũng vừa chạm mức 100 làm hân mừng hết biết.

“Tới rồi.”

Lâm Thiên cùng Long Tuyết dừng lại trước một tòa thành rộng lớn cao ít nhất 30 hoi kém mấy tòa thành ở Attack Op Titan một chút.

Vừa đi vào cửa, hai người lại bị chặn lại.

Một tên lính canh cửa phách lối mở miệng. “Vào thành 50 kim không thì rút.”

Tên lính này có thể nhìn thấy hai người mặc không phải là quý tộc trong miệng cũng vô cùng phách lối đòi lấy 50 kim, một con số mà những thường dân phải làm lụng vất vả vài năm mới kiếm được.

“Ngươi...”Long Tuyết vừa định nói, Lâm Thiên chặn nằng lại. Hân không thiếu tiền, vì vài đồng mà tốn thời gian thì không phải cách hân muốn.

“Đây ngươi lấy đi...” Long Tuyết móc ra từ áo ném cho hân. Nàng cũng biết tiền tài không lộ ngoài thân nên những thứ trân quý như trữu vật giới chỉ nàng sẽ không tùy tiện lộ ra.

“Ồ...” Tên lính vừa nhận được 50 kim tệ nàng ném đến, ngay lúc hân muốn bỏ qua lại phát hiện Long Tuyết đẹp quá mức, con mắt tròn trĩnh dâm dục nhìn nàng.

Long Tuyết chán ghét nhìn hân. Lúc này chính là Lâm Thiên cũng không nhận được ra tay. Từ trong cửa hàng mua lấy một loại trị mảy tên vô lại này.

Tên: Từ Vong Đánh Dấu

Loại: Kỹ Năng.

Hiệu ứng đặc biệt: Tiêu diệt một mục tiêu đánh dấu trong vòng 7 ngày cũng có thể trong phạm vi ngắn kích phát trước.

Hạn chế: Bằng hoặc thấp hơn người dùng cấp bậc.

Điểm: 50.000

....

Lâm Thiên lại phát hiện một loại kỹ khá là tốt dù có chút gâg gà. Hân tùy thời vượt cấp khiêu chiến đồng cấp cơ hồ là miêu sát cần gì phức tạp đi thi triển Từ Vong Đánh Dấu làm chi.

Mà cũng có thể nó rất hứa dụng lúc cần lên lúc như thế này nên hắn cũng quyết định hỏi đối.

“Này...” Lâm Thiên tập chung đầu khí vào mắt đánh dấu vào linh hồn của tên lính kia.

Từ Vong Đánh Dấu thành công kích hoạt. Lâm Thiên ôm Long Tuyết, thu hồi Bạch Hổ dùng Thiên Tường Huyền Bộ du tẩu biến mất. Tên lính vừa định la hét, bỗng trong linh hồn có một trái bom kích nổ. Chỉ nghe ong một tiếng, hắn hai mắt trắng dã, chết.

Từ xa một đám binh sĩ đi tuần phát hiện chạy lại cứu hắn nhưng Từ Vong Đánh Dấu mười phần đáng sợ đầu phải đám binh sĩ quên này chữa trị được. Lâm Thiên thỏa mãn, ôm Long Tuyết chạy một mạch đến một căn phòng trọ, dùng 10 kim để thuê mượn một gian phòng đôi tốt vài ngày.

“Lâm Thiên kể tiếp chúng ta làm gì đây.”

Lâm Thiên đang thay một bộ đồ mới. Không thể không đổi vì bộ áo cũ của hắn đã bị rách nát trong mấy ngày lặn lội rừng rậm rồi còn đồ trong Thiên Giới làm ra thì quá là hiện đại hắn không muốn gây chú ý thêm nữa.

Hắn trả lời. “Ta cũng không biết lúc đầu ta tính thẳng một mạch về gia tộc ta nhưng bây giờ quá nhiều thứ lung tung ta không biết có về kịp không hay là ở ngoài giao du thêm một ít, dù gì ta mới 14 tuổi vẫn còn rất nhiều thời gian lịch lãm.”

“A... Thiên ca, người mới 14 tuổi à.” Long Tuyết tưởng mình nghe nhầm.

Hắn chân thật gạt đầu. “Có gì lạ sau.”

Long Tuyết đỏ mặt. Làm sao 14 tuổi mà lại có dương căn to lớn thế kia, nàng dù chưa thấy qua cái khác nhưng tưởng tượng lại mấy cung nữ kể thì nàng đoán cái của Lâm Thiên tuyệt đối vượt quá gấp 3 lần người trưởng thành rồi.

Nàng nào dám nói ý nghĩ chân thật, híp mắt nói láo. “Không, ta nghĩ chàng mới 14 tuổi đã là bát giai cao cấp chiến sĩ mà ta dù có chàng trợ giúp thì cũng chỉ là lục giai sơ cấp mà ta đã 20 rồi...”

Nói đến đây nàng mới để ý một vấn đề, nàng tuổi lớn hơn hắn tận 6 tuổi. Trong lòng nàng bất an, ở thời đại này người con gái lớn hơn chồng thường bị ghét bỏ. Long Tuyết sợ hãi run rẩy, cả người hơi co lại, trong lòng nàng hận địa vị còn hơn cả sinh mạng nàng nếu mất hắn không biết nàng có còn sống được không.

Lâm Thiên tựa như cũng cảm giác nàng đang khó xử, vuốt ve lấy vai nàng. “Đừng nghĩ bừa gì nữa, chúng ta hiện là của nhau không phải sau.”

.....

Lâm Thiên không biết lúc hắn vào thành còn có một vị chiến sĩ của một gia tộc lớn vô tình nhìn thấy hết. Tên binh sĩ kia cũng lập tức biến mất quay về thông báo cho chủ nhân.

“Hừ, có một vị trẻ tuổi thiếu niên thực lực không dưới Thất Giai à.”

Một cô thiếu QMEup8 nữ uống một thộp trà, đánh giá tên lính mặt báo.

“Vâng, thưa Thượng Quan Tiểu Thư lúc ấy chỉ có hai người này, ngay khi xảy ra xung đột người đàn ông ôm lấy người phụ nữ dùng tốc độ thuộc hạ không thể nhìn thấy cả tàn ảnh, sau khi hắn đi thì người binh sĩ kia lập tức đứt thở. Thuộc hạ đoán chỉ ít phải là Thất Giai mới có thể làm như thế.”

Thượng Quan Nhi trong lòng gấp rút mở ra tờ giấy phát họa chân dung của người đó. Vừa mở ra là một người nam nhi trẻ tuổi tuấn mỹ vô cùng, ngay cả nàng trong tim chỉ trong chốc lát đã khắc ghi hắn vào một góc rất nhỏ trong tim, phải biết nàng nổi tiếng lạnh lẽo không tình cảm nhất Bạch Sâm La Thành này, nếu ai đó mà biết nàng cảm giác bây giờ chắc rớt cả trái tim.

Thượng Quan Nhi đè lại sáo động trong tim dùng ngữ khí nghiêm túc nói với tên lính. “Truyện hôm nay không được nói cùng ai nếu không người cùng người nhà tốt nhất nên cắt ra khỏi thành.”

Tên lính quên sợ hãi gạt đầu.

Nàng phát tay. “Đi về tổng quản thu lấy 1000 kim tệ làm phần thưởng rồi rút đi.”

Thượng Quan Nhi nhìn trong tay bức vẽ được khắc họa từ Đầu khí vô cùng rõ nét, trong lòng có một cảm giác Thượng Quan gia tộc sắp có cứu tinh.

(Đại khái ta đi từ Rạch Giá ra tận Đà Nẵng làm việc, hiện tại công việc chưa ổn định nên không ra sức viết được, bây giờ thời gian viết ta sẽ giảm xuống anh em thứ lỗi, sau này ổn định lại thì ta sẽ định kỳ báo chương cho anh em vì ở đây công việc lương cao nhưng không mất sức lắm...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Thượng Quan Nhi

“Aaaaa”

Một buổi tối tiêu hồn, những âm thanh kì lạ mà ai cũng biết vang lên khắp nhà trọ. Vô số người phải thức trắng đêm nguyên rủa, còn mấy cặp tình nhân khác lại vô cùng hâm mộ sức bền bỉ của cặp đôi này.

Lâm Thiên cùng Long Tuyết vừa vào nhà trọ, hai người trong lòng vô cùng vui vẻ, dù bên đã ngoại cũng rất thích thú nhưng rồi có ngày cũng chán, hai người cũng cảm thấy rất không thú vị. Ngay lúc vừa vào phòng củi khô lại tiếp tục bắt lửa, hai người không màng trời đất song tu gần một tiếng đồng hồ. Đến khi Long Tuyết mệt mỏi bần rần tay chân hần mới kéo cái dương căn to khủng khiếp từ người của nàng ra. Sau đó hần lại tiếp tục chạy vào Thiên Giới bắt đầu một cuộc đại quy mô chinh chiến của mình.

Bởi vì thực lực của hần tuy giảm nhưng lúc trước có một đoạn thời gian thực lực cùng pháp tắc linh ngộ gần như khủng bố nên khả năng chường không đối với Thiên Giới lại gia tăng một bậc. Bây giờ hần có thể hóa chênh lệch thời gian hai bên thế giới Trong và Ngoài Thiên Giới gấp 1000 lần. Cũng thế, khả năng chinh chiến của Lâm Thiên cũng tăng từ vài trăm ngàn nữ nhân trong vài ngày lên làm vài triệutạch tạch...mà trong Thiên Giới của hần mấy nữ không dưới vài triệu cũng chỉ đủ hần chịch trong một ngày...(ăn tạp quá mức thì phải...mà thôi cại...đã làm thì làm cho tới cùng, sau này chỉ chăm chú cho mấy em nhân vật chính là đượcđùng hời vì sao ta thích ăn tạp, anh em Otaku ngày xưa cũng hiểu, mỗi lần nhìn nhân vật chính úp úp mở mở hay gái đẹp lại NTR main là cảm giác sôi máu, ta cũng thế và ta cũng quyết tâm, tài nguyên ta thả lấy hết cũng không muốn thừa một đơn vị nào...anh em hiểu cho lòng Otaku vĩnh hằng bất diệt của ta.”

.....

“Cạch Cạch”

Long Tuyết sau một đêm dày vò lại không nhắc chân nổi xuống giường, Lâm i9g5uc4 Thiên thờ dài một mình buồn chán đi xuống lầu.

Hần bước xuống lầu đi dạo mặc kệ ánh mắt như quái vật nhìn mình, trong lòng chỉ thầm khinh bỉ lũ yếu sinh lý.

“Bán Áo Giáp 100 kim tệ.”

“Bán Phàm Giai tuyệt phẩm thần binh 15000 kim tệ.”

Bán sủng thú Văn Lang 3 giai ma thú 20000 kim tệ đây.”

.....

Vô số âm thanh rao hàng, mỗi thứ đều là khó kiếm trong mắt thường dân nhưng đem vào mắt mấy tên Quý tộc hay Tướng Lĩnh thì không khác là rác rưởi là bao nhiêu.

“Ồ...”

Trên đoạn đường Lâm Thiên cũng thử một ít may mắn, hần luôn mở ra Giám Định Thuật coi qua một lượt. Lúc bất ngờ, hần phát hiện trong góc lại xuất hiện một cái vòng tay vô cùng tinh xảo.

Tên: Trác Bội Trạc.

Loại: Ngọc Bội.

Thuộc tính:

+ Tăng 20% trữ lượng ma thuật.

+ Tăng 20% tốc độ hồi phục ma pháp.

+Tăng 20% tốc độ niệm chú.

Đánh Giá: C+ (Địa Khí trung phẩm)

...

Lâm Thiên cũng hơi bất ngờ khi phát hiện một miếng ngọc bội Địa Giai cấp bậc, phải biết một Địa Giai Kiếm Thánh như cha hần cùng Long Mặc hoàng đế cũng chỉ có vào món thì Địa Giai cấp là đủ khoe khoang rồi. Còn có một cái nữa là trong cửa hàng chỉ bán mấy thứ linh tinh vô vũ khí kỹ năng lại không hề có áo giáp hay ngọc bội, nếu không hần cũng không cần tạo mấy năng Khoa Học Bộ trong Attack Op Titan để trang bị cho nhóm nữ nhân của hần cấp B+ (Thiên Khí trung phẩm) áo giáp của Mavel do Tony chế tạo từ Uranium. Lâm Thiên chớp ngay miếng ngọc bội, lập tức hỏi giá.

“Vàng thừa thiếu gia, đây là miếng ngọc bội tổ truyền của gia tộc ta, ta có nghe ông cụ nói là của một vị Thiên Giai Ma Đạo Sư tổ tiên để lại. Hiện tại ta muốn bán giá 200.000 Kim Tệ.”

Người bán là một trung niên lôi thôi lếch thếch không giống một tý người của gia tộc từng xuất hiện Thiên Giai Ma Đạo Sư. Hèn gì không ai mua, theo lời của hắn cùng nhìn lại hắn chẳng có tý nào liên quan, mà thôi kệ chẳng biết tên này xảy ra cái vớ gì chỉ cần mua lại cái này về tặng mẹ hắn là được, nàng cũng là Thánh Giai Ma Đạo Sư thì phải, không biết bao năm rồi nàng đã tiến bộ bao nhiêu.

Ngay lúc hắn lấy ra 20 vạn lại phát hiện, mình quên đã hết Kim Tệ.

Hắn quay đầu lên nói cùng trung niên. “Lão thúc ta hiện tại quên mang theo tiền, lão có thể...”

“Này mảnh ngọc bội này ta mua, không có tiền thì rút ra tiền mặt trắng kia”

Thất Tôn Minh con trai của Thất Gia gia chủ, khá thân cận với Tịch Gia. Hôm nay phát hiện Thượng Quan Nhi đang đi dạo, tặc xấu lại nổi lên, hắn đã đưa bàn tay dơ bẩn của mình đáng chú ý lên nàng, đáng tiếc gia thế nàng cũng không kém hắn bao nhiêu, cũng biết những thành động vô lại của hắn với những nữ nhân của hắn, Thượng Quan Nhi làm sao chấp nhận một người như hắn. Thế là Thất Tôn Minh lẻo đẻo, mặt dầy bám theo nàng. Ngay lúc phát hiện Thượng Quan Nhi nhìn Lâm Thiên chăm chú hắn còn tưởng là nàng để ý mảnh Trắc Bội Trạc. Thế là ...

Lâm Thiên neho mắt lại.

Thất Tôn Minh phách lối, từ trong tay một chồng 10.000 kim tệ thấy lên bàn. “Này lão già nhiều đây đủ chưa.”

Lão trung niên điểm sơ qua, lắc đầu.

Hắn lại móc ra một bọc 10.000 kim tệ. “Khỏi trả tiền lễ, cho người về mua quan tài đó.”

Lão trung niên có vẻ như từ phương xa tới, không biết địa vị của tên công tử này, thật thà nói tiếp. “Mảnh ngọc bội này 200.000 Kim thừa thiếu gia. Với lại vị thiếu gia kia tới trước, dù ngài đây có đưa ra bằng hay hơn thì tôi cũng không thể bán cho ngài”

Một câu nói làm về mặt Thất Tôn Ninh nháy mắt đen lại, 200 000 là một con số rất lớn dù đối với hắn. Mọi người xung quanh cũng bội phục vị trung niên này, nhưng mà đại đa số đều thấy tiếc cho lão.

Lâm Thiên ngay lúc này, lại nhớ đến đến Dã Lang Bầy ma thạch, lật ra đưa cho lão trung niên.

“Đây là 200 ma thạch cấp 3, lão cảm thấy có đủ không?”

Câu nói vừa thốt ra, Lâm Thiên đã lấy một cái bọc to tướng đưa cho lão già. Lão ấy vừa mở lấy cái bao tay chân run run lập tức ném cho hắn Trắc Bội Trạc.

Thất Tôn Ninh con mắt tham lam nhìn Lâm Thiên, nhưng lúc này lại phát hiện Thượng Quan Nhi đi ra nàng nhìn Lâm Thiên nói.

“Vị công tử đây, ta có một chút chuyện muốn hợp tác cùng ngài có được không?”

Lâm Thiên nhìn thấy một thiếu nữ, dáng người cao ráo, đôi chân thon dài, mái tóc hồng hồng thỏa xuống tận eo. Khuôn mặt tuyệt mỹ, ngực lớn muốn bắn ra khỏi áo, miệng công này nở. Ừm, tuyệt đối là mỹ nữ cấp bậc tuyệt hảo ... Lâm Thiên đánh giá.

“Được.”

Lâm Thiên không chú ý đến Thất Tôn Ninh gần đó khuôn mặt đã đen không thể đen hơn. Đường đường một thiếu gia của gia chủ một đại gia tộc lại bị bỏ mặt, Thương Quang Nhi thì không nói Lâm Thiên thì hắn chưa hề biết người này có mặt trong Tam Đại Gia Tộc ở Bạch Sâm La Thành này.

Nhìn bóng lưng hai người dần về đến Thượng Quan Phủ. Thất Tôn Ninh con mắt âm trầm. “Thượng Quan Nhi xú kỷ nữ, mầy giỏi lắm, đến khi hai đại gia tộc Thất cùng Tịch liên hợp, Thương Quan gia tộc chờ chết đi, lúc đó ta sẽ luân phiên hấp mầy ngày đêmhừ. Còn tên mặt trắng kia, tốt nhất đừng ra khỏi nhà Thượng Quan không thì...”

(a lo, chương này bù hôm qua vậy, ngày mai có chương không ta cũng không biết, để ta xấp xếp lại thời gian làm coi sẽ tiếp tục 1,2 chương hay là giảm à há)

(ta nghĩ cho vào Đầu Phá nhĩ, ta khá quen với truyện này hơn nữa khá là dễ viết{ Thật Lòng: Đm thằng Tiêu Viêm gái một đồng hắn dám bắt mấy em đợi nó tới già, con huân nhi cùng thái lân giúp nó biết bao nhiêu từ đầu đến cuối để ý lại chả thấy nó giúp mấy con này cái lỏz gì cả, thậm chí còn lấy Đế viêm rồi bắt Thái Lân chiến đấu giùm nữa Đm..Đm..Đm }

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Chiến đấu

Thượng Quan Nhi dắt theo Lâm Thiên đi vào Thượng Quan Phủ.

“Mời người ngồi xuống.”

Lâm Thiên cũng không khách khí, dù sao hắn cũng phát hiện cô gái này rất thông minh. Trước khi ra điều kiện lại gây xích mích giữa hắn cùng tên thiếu gia gì đó lúc này. Nếu không phải nàng cố tình chú ý đến hắn tên kia cũng không kiếm chuyện mình làm gì.

Thượng Quan Nhi khẽ cắn môi nhìn qua khuôn mặt lãnh tĩnh của Lâm Thiên không biết tại sao trong lòng thấy hơi khó thở.

“Thiếu gia ngài đây ta biết người không muốn tiết lộ phong thanh nhưng mà gia tộc Thượng Quan đang đứng trước dầu sôi lửa bỏng. Theo ta biết, ngài không là một thành viên nào trong hai đại gia tộc còn lại. Ta cả gan xin mời người làm khách khanh trưởng lão.”

Lâm Thiên hơi bất ngờ, không chừng cô nàng này đã phát hiện hắn giết tên lính đề tiện kia. Nếu không cũng không mở lời thế này, dù sao khách khanh trưởng lão là cái ghế ngồi hấp dẫn những cường giả đến bảo vệ gia tộc, họ chỉ cần lúc nguy hiểm đến gia tộc tồn vong mới chịu xuất tay mà lúc bình thường không cần làm gì cũng có thể hưởng lợi tài nguyên.

Lâm Thiên hơi nhìn qua nàng. Con mắt lộ vẻ khinh thường.

“Gia tộc này có thể cung cấp cho ta bao nhiêu thứ.”

Thượng Quan Nhi trong nháy mắt lòng khó chịu vô cùng nhưng mà không thể thừa nhận trừ các siêu cấp gia tộc khủng bố trong Kinh Đô mới đủ thỏa mãn những nhân vật có tiềm lực vô cùng lớn như Lâm Thiên.

Có điều, Lâm Thiên quét qua cơ thể mỏng căn ngực nở của nàng trong lòng lại có ý khác.

“Ta có thể giúp nhưng không cần tài nguyên mà là...(hơi bí ời)”

.....

Hai đại gia chủ là Thất Tiểu Thu cùng Tinh Tinh Vân cầm đầu hai đoàn nhân sĩ mờ ám đến gần Thượng Quan Phủ.

“Tinh Tinh Vân huynh chỉ cần chúng ta thành công tiêu diệt Thượng Quan Gia thì coi như Bạch Sâm La Thành sẽ là của riêng hai gia tộc ta.”

Tinh Tinh Vân cũng không dấu nổi vẻ tươi cười.

“Đúng, hôm nay cả hai Kiếm Sư cao cấp tộc nhân của hai đại gia tộc hợp tác với nhau, ta không tin Thượng Quan tiểu nha đầu có thể chống lại.”

.....

Tin tức hai đại gia tộc cũng lộ ra, mà thực tế bọn chúng cũng không muốn đấu dù sao thì trong mắt bọn chúng Thượng Quan gia tộc cũng không thể nào tồn tại qua đêm nay.

Trời tối, Thượng Quan Nhi sốt ruột triệu tập các lộ cao thủ trong gia tộc, nàng quả thật là một người phụ nữ tài ba, có thể khiến nhiều người mạnh mẽ như thế nghe theo dù thực lực cũng không phải tốt lắm.

“Bốp” “Ừm”

Một âm thanh kiều mị vang lên. Lâm Thiên tát nhẹ vào cái miệng căn tròn trắng tinh của Long Tuyết, nàng lò dò tỉnh dậy lại chồm lấy đầu vừa tỉnh ngủ tiếp. Lâm Thiên nào để nàng làm thế, nhẹ nhàng lại tai nàng nói.

“Muốn một lần nữa sao.”

“A mọii thức ngay.”

Long Tuyết sợ bị dày dò, bật dậy thay đồ, bỏ lại Lâm Thiên có chút không biết nói gì nhìn nàng.

.....

Vừa tiến tới đại sảnh. Thượng Quan Nhi đã tập hợp đầy đủ các cao thủ trong gia tộc, bọn họ ở giữa là một lão giả Thất Giai kiếm sư tuổi đã ngoài 70. Vừa thấy Lâm Thiên cùng Long Tuyết xuất hiện liền hừ lạnh.

“Chỉ là một đám nhóc con lại bắt ta phải đợi chờ, thật là phí phạm thời gian.”

Lão già lời nói làm Lâm Thiên nhũn mày, nhưng cũng không phát tác, có điều đứng ra lời chào hỏi với Thượng Quan Nhi cũng bị hắt không thèm rút lại.

Thượng Quan Nhi lúc này cảm thấy hơi khó chịu, trong lòng nàng lão già tuy là lâu năm bảo hộ gia tộc nhưng lúc này lại không biết tốt xấu đi đắc tội Lâm Thiên, một người có tiềm lực vượt qua lão rất nhiều, chỉ cần cho hắt thời gian, với đội tuổi của hắt có thể dễ dàng bước tới Bát Giai thậm chí Cửu Giai trong truyền thuyết. Thượng Quan Nhi không biết, trong lòng của nàng cũng không phải toàn bộ vì tiềm lực của Lâm Thiên mà thiên vị hắt, có thể trong đó ẩn một chút nào đó tình cảm mà nàng không biết.

“A...Lâm Thiên, đây là bọn người đó ư.” Long Tuyết cũng không có hảo cảm cho lắm.

Lúc này Thượng Quan Nhi mới phát hiện bên người Lâm Thiên còn có một cô gái vô cùng xinh đẹp cùng mị hoặc ngay cả nàng cũng tự nhận mình không hơn được cô gái đó bao nhiêu. Có điều, không hiểu tại sao trong lòng Nàng lại phát hiện có chút cảm giác không dễ chịu, tiến tới gần Lâm Thiên từ tốn hỏi.

“Ồ, cô gái xinh đẹp này là nữ nhân của người à.”

Lâm Thiên khẽ gật đầu.

Long Tuyết nhìn qua nhìn lại hai người. Nàng cũng là con gái, cũng khá là nhạy cảm trong chuyện tình cảm nàng dễ dàng cảm nhận một tia nho nhỏ oán khí từ trong lời của Thượng Quan Nhi. Về mặt mỉm cười.

“Ồ, cô gái xinh đẹp như hoa này có phải là Thượng Quan Nhi không.”

Thượng Quan Nhi hơi chịu khó gật đầu. “Vâng”

Long Tuyết lại nói. “Hèn gì...tôi ngày tên tướng công háo sắc này của ta tối ngày cứ khen Thượng Quan Nhi nào là mông cong, nào là ngực to...”

Lâm Thiên tròn tròn mắt, hắt lúc nào nói những thứ như thế. Có điều, hắt có cảm giác con mắt của Thượng Quan Nhi càng ngày càng sáng hoắc nhìn hắt.

Hai nữ nhân này quả nhiên hợp nhau vô vùng, Long Tuyết uyển chuyển thông minh, Thượng Quan Nhi giỏi lãnh đạo tài tình. Hai người nhanh chóng tân bốc nhau lên tận trời, gần như muốn thân còn hơn chị em ruột. Thượng Quan Nhi dù sao cũng không giỏi trong tình cảm như Long Tuyết rất nhanh bị nàng dẫn đạo Thượng Quan Nhi bộc lộ ra tình cảm trong lòng của mình, Dần dần hai người chủ đề dần quay quanh Lâm Thiên.

Lâm Thiên lúc này cảm giác đã không thể gần hai con hủ nữ này nhanh chóng lùi ra xa.

.....

“Phụt”

Từng mũi tên lửa bắn vào trong đại sảnh, Thượng Quan Nhi hơi bất ngờ nhưng cũng chuẩn bị sẵn. Một loại cao giai chiến sĩ cảm khiên che chắn, giảm thiểu thương tổn. Có điều nàng không tính là số lượng cung tên thật quá dày đặc. Ngay cả kình như khinh của những tám khiên cũng bị công phá những nơi kẻ thờ. Từng người ngã xuống. Thượng Quan Nhi lòng như lửa đốt, ngay lúc này Lâm Thiên đặt tay lên vai nàng trấn an.

Thượng Quan Nhi bình tĩnh lại, gật đầu cảm ơn Lâm Thiên.

Lúc này, Long Tuyết đã bí mật niệm chú xong.

“Bức tường hòa diễm”

Một bức tường lửa từ Ma thuật của nàng tạo nên, bao quanh cả đại sảnh khổng lồ. Mọi thứ đi qua đều bị thiêu thành tro bụi.

Thượng Quan Nhi nhìn bức tường lại thốt lên. “Cao giai Pháp Sư, không ngờ Tuyết tỷ lại là Cao Giai Pháp Sư vô cùng hiếm có.”

Long Tuyết không dừng lại ở đó, sau một thời gian song tu cùng Lâm Thiên, tốt hôm qua nàng cũng vừa đột phá đến Thất Giai Pháp Sư, dựa vào các loại bảo bối cùng Âm Dương Song Tu thần kỳ hiệu quả cải tạo tứ chất, nàng bây giờ có thể chống lại ba tên Thất Giai Kiếm Sư cũng không nói đùa.

“Đại Hòa Cầu.”

Một chiêu đơn giản nhưng lại thực dụng được nàng thi triển ra. Một quả cầu to vài mét phóng về nơi nàng cảm nhận sóng chấn động nhiều nhất.

“Ầm...Ầm”

Chương 53: Tiếp tục vào thế giới mới

“Àm” “Àm”

Hỏa diễm bùng cháy khắp nơi, vô số tiếng hét kêu gào thảm thiết.

Long Tuyết một mảnh Đại Hỏa Cầu đã tiêu diệt gần một nửa tinh nhuệ của Thái gia cùng Tinh gia, làm hai gia chủ nhìn tộc nhân trụ cột của mình tiêu tán dưới làn lửa đỏ, con mắt điều xung huyết.

Thất Tiểu Phu cùng Tinh Tinh Vân trong lòng hận thấu xương Thượng Quan Nhi và càng thêm sợ hãi là nàng lại có sự trợ giúp từ một vị cao giai Pháp Sư. Phải biết, trong một trận chiến chỉ cần vài tên cao giai Ma Pháp Sư liền đã đủ cải biến một thế cục tất bại. Có điều, pháp sư cũng không phải vô địch, họ vẫn cần thời gian cùng kiếm sĩ bảo vệ để phát huy toàn bộ thực lực.

Hai đại gia chủ nhìn nhau điều có thể thấy rõ trong mắt nhau sự điên cuồng. “Họ điều đồng thời gạt đầu, Tinh Tinh Vân bắn lên trời một thanh pháo sáng

Thượng Quan Nhi đang bên kia liền phát hiện pháo sáng ấy, cả mấy người khác cũng thấy được. Trong lòng nàng liền có dự cảm không tốt. Ngay lúc này, nàng mới phát hiện phía sau lưng Long Tuyết là một bóng đen rất là quen thuộc, trên tay cầm một thanh đao nhọn, có lẽ không cần nói thì ai cũng biết thứ mà hắn kế tiếp định làm.

“Tuyết tỷ, cẩn thận.”

Ngay lúc nàng thốt ra lời, Long Tuyết đã quay lại. Có điều là một Pháp Sư, người ám sát nàng lại là người ngang Thất Giai giống nàng, nên điều dễ hiểu là nàng không kịp phản ứng.

Nháy mắt thanh đao đã kề sát cổ của nàng. Tên sát thủ cười nhe răng.

Lâm Thiên con mắt lạnh lẽo. Trong tay vô hình Không Tước Linh hiện ra. Dừng tốc độ sét đánh phóng về phía tên sát thủ.

“Keng”

Tên sát thủ cảm nhận được ám khí liền đưa kiếm lên chặn lại. Một âm thanh đinh thiết vang tay. Không Tước Linh đường đường là A+ cấp ám khí làm sao có thể để một thanh kiếm ngay cả B cấp cũng chưa tới chặn lại. Không Tước Linh dễ dàng xuyên thủng thân kiếm ra một lỗ nhỏ. Không một chút giảm tốc xuyên thủng đầu tên sát nhân.

“Bịch”

Xác chết ngã xuống đất, mọi người bàng hoàng khi phát hiện người ám sát lại là Lão Già của Thượng Quan gia tộc. Mọi người gần như chết đứng, riêng chỉ có ba người là Lâm Thiên, Long Tuyết và Thượng Quan Nhi vẫn tỏ vẻ không sao. Long Tuyết cùng Lâm Thiên thì không cần phải nói, Thượng Quan Nhi thì do nàng thông minh hơn dễ dàng phát hiện sự tồn tại của Lâm Thiên vượt qua Lão già này rất nhiều, hơn nữa lần này cung làm nàng biết được một quả boom hẹn giờ khác.

Lâm Thiên nhìn qua xác của lão già, hắn không hề có tí ý nghĩ kỳ hoặc nào. Vì từ đầu hắn cũng cảm thấy tên này khá là kỳ lạ hơn nữa rất có thành kiến với hai người bọn hắn, cứ như thể hai người đang làm rối loạn kế hoạch của hắn vậy.

Thượng Quan Nhi nhìn qua xác chết, lại quay qua hỏi hắn. “Vậy kế tiếp chúng ta làm gì. “

Lâm Thiên trong nháy mắt cầm lên Reven. “Giết.”

.....

Hai đại gia chủ hồi hợp chờ đợi kết quả từ lão già, bọn hắn từ rất lâu rồi đã liên hệ cũng lão ấy, lão đó cũng rất thông minh nhận ra Thượng Quan gia tộc sắp lui tàn liền lập tức làm tay trong cho hai người, không may đó cũng quyết định ngu ngốc nhất của hắn.

“Các người chờ có lâu không.”

Lâm Thiên đi từ phía sau, thần không biết quỷ không hay đến bên đội nhân mã hai gia tộc.

“Người...người là...”

Thất gia chủ lời vừa mới dứt, một mảnh phi tiêu xuyên thủng đầu. Tinh gia chủ đại náo nhất thời trì độn, nhưng liền phóng người chạy thoát. Lâm Thiên trong tay lại xuất hiện Không Tước Linh hắn ném nó lên trời, Không Tước Linh liền hóa thành các tiểu ám khí rải xuống khắp đại địa 200 mét.

“Liên Hoa Tán “

Đại quy mộ chiêu thức, chỉ một chiêu vô số cao thủ không chạy nổi ra đây trời ám khí. Ngay cả Tĩnh gia chủ cũng bị loạn xạ ám khí giết chết. Gần một nửa cao thủ còn lại của hai gia tộc bị Lâm Thiên một chiêu giết chết. Bọn họ mang theo uất ức xuống hoàng tuyền để lại vô số của cải cho người khác.

Lâm Thiên quét sơ qua hiện trường, cuối cùng xác định không ai còn sống mới buồn tha quay về

Thượng Quan Nhi đang ngồi sốt ruột, chờ đợi Lâm Thiên tỉnh tốt, nàng cũng không quá lo lắng cho hắn, một người có chiến lực dễ dàng giết chết một Thất Giai cao thủ như hắn thực lực tuyệt đối vượt qua nàng suy đoán. Và quả thật không sai, giết một tên Thất Giai kiểm soát với Lâm Thiên quá dễ dàng không khác gì giết một con kiến. Chỉ vài phút sau khi hắn đi khỏi, liền quay về.

“Thế nào...” Thượng Quan Nhi vẻ mặt mong đợi nhìn hắn

Lâm Thiên gật đầu. “Có vẻ ta đã tiêu diệt toàn bộ đám người kia.”

“Ngươigiết hết...” Nàng có chút khó tin hỏi lại.

Lâm Thiên hơi nhún mày, những tiếp gật đầu.

“Vâng, cảm ơn ngươi nhiều lắm.”

Lâm Thiên kết thúc công việc liền về khách sạn của mình. Thượng Quan Nhi lại rất bận thu hoạch chiến lợi phẩm từ hai gia tộc đó. Hắn thì cũng không có gì để làm, nghĩ đi nghĩ lại có thể hắn sẽ tiếp tục du lịch thế giới mới vẫn hơn.

“Keng, ký chủ vẫn còn một Xuyên Toa Thẻ. Đồng ý sử dụng chẳng, lưu ý: lần này thẻ giới là Ngẫu nhiên.”

Lâm Thiên lấy ra tấm thẻ xuyên toa nhận được từ lúa hoàn thành nhiệm vụ chịch 300 mỹ nữ đưa tặng. Lần này hơi khác một tý là hắn lại không biết được là cao cấp hay cấp thấp, tất cả tùy vào khí vận.

“Được sử dụng đi.”

(oke thế giới mới ta đã quyết định...là...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Thẻ giới thứ hai ...

“Ký chủ đã sử dụng tám thẻ Xuyên Toa Thẻ Giới bắt đầu trong ...

...5...

...4...

...3...

...2...

...1...”

.....

“Ừm, đau đầu quá.” Lâm Thiên thức tỉnh lại tri thức thứ đầu tiên hắn cảm nhận được là vô cùng đau đầu.”

Một luồng kỳ lạ hình ảnh xuất hiện trong đầu hắn.

Đơn giản chỉ là một thanh niên tuấn mỹ cực kỳ đang ngồi tu luyện sau đó là bất ngờ bị một viên văn thạch đập chúng vào đầu.

“Keng, Chúc mừng ký chủ đã trọng sinh vào thẻ giới mới tên là Đấu Phá Thương Khung.”

“Hả, là thẻ này à.”

Lâm Thiên kích động nhảy dựng lên, đây là một trong những bộ truyện thuyết của truyện tiêu thuyết huyền ảo nổi bật nhất từ ngay lúc ra đời. Đây cũng là một trong những nguyên nhân đưa tên tác phẩm đặt cùng tên nhân vật chính đậm đặc đến đây.

(Ai chưa coi thì cứ từ từ, ta sẽ dành nhiều thời gian để tập chung giới thiệu sơ qua.)

Lâm Thiên từ rất lâu rồi khi xem bộ tiểu thuyết này, hẳn hẳn là một fan cuồng Đẩu Phá hầu như đọc đi đọc lại truyện này đến gần cả ngàn lần. Không hề bỏ sót một tý chi tiết nào trong đầu (trừ con Tác).

Thế giới này cũng không khó hiểu. Nơi đây không có Tu Tiên hay là Ma Pháp chỉ có Đẩu Khí tràn ngập khắp thế giới. Mỗi người từ thường dân đến vua chúa đều phải tu luyện, nơi đây là nơi cường giả nói chuyện, chỉ cần người có đủ thực lực, muốn gian sơn mỹ nhân chỉ là điều như trở bàn tay. Thế giới này đẳng cấp tu luyện gồm: Đẩu Giả, Đẩu Sư, Đại Đẩu Sư, Đẩu Linh, Đẩu Vương, Đẩu Hoàng, Đẩu Tông, Đẩu Tôn, Đẩu Thánh và cuối cùng Chí Cao Vô Thượng Đẩu Đế, có điều từ rất lâu rồi, không biết nguyên nhân gì mà Đẩu Đế đã không còn tồn tại trên Đẩu Khí Đại Lục nữa. Mỗi cấp bậc gồm Cửu Tinh duy có Đẩu Tôn và Đẩu Thánh có thêm các tiểu cảnh giới nữa. Thế giới này cũng không có gì nổi tiếng bằng Luyện Dược Sư, chỉ cần Luyện Dược Sư lên tiếng thì mọi đẩu giả đều hưởng ứng, cũng được xem là chức nghiệp độc tôn của Đẩu Khí Đại Lục. Còn lại là các đặc hữu siêu tồn tại ở Đẩu Khí Đại Lục tựa như Dịch Hòa. Dịch Hòa có tổng cộng 23 loại, mỗi loại đều khiến người khác trông mong và thêm khác đặc biệt là Luyện Dược Sư. Truyện quay quanh một nhân vật chính tên là Tiêu Viêm (ta ghét tên này cực, nên sẽ không giải thích nhiều.)

Đó là đại khái những gì mà Lâm Thiên nhớ được.

Hắn bắt đầu dò lại một số ký ức trong đầu, hẳn cũng muốn biết hoàn cảnh hiện tại của hắn là như thế nào.

Và vài phút sau khi tổng hợp lại các mảnh vỡ ký ức hắn mới giật mình rằng bản thân lại đầu thai quá cho lực. Nói thẳng ra là rất ngu bực hậu trường.

Thân phận thế xác mới của hắn cũng tên là Lâm Thiên là con một trong một trong những Viễn Cổ tộc tên là Sát La tộc hơn nữa là đứng hàng cực cao trong đó, có điều rất là ảm đạm nên sự hiện diện của nó đến khi Tiêu Viêm bước lên Đẩu Đế mới bị phát hiện (làm sao ta biết, logic phi thường thôi). Bộ tộc này so ra thực lực cũng không kém Viễn Cổ Bát Tộc đỉnh phong là Cổ tộc cùng Hồn Tộc. Có điều hơi chết bầm là vì cái tính không thích tranh giành với đời khiến cho gia tộc những người thực quyền cao nhất đều là những phụ nữ vì khi xưa vị Đẩu Đế Viễn Cổ của Sát La tộc cũng là nữ. Lâm Thiên là con của một vị trưởng lão đã chết trong một nhiệm vụ cống hiến cho gia tộc, nên cũng được cao tăng tộc nhân chiếu cố. Nhưng đại khái thực lực hoặc nói là tư chất của hắn quá cận kề. Ngay cả 16 tuổi mà Đẩu Sư cũng chưa tới, trong khi ở Viễn Cổ Bát Tộc thấp nhất đều là Đẩu Vương thậm chí là Đẩu Hoàng. Có thể hắn là nổi sĩ nhục được các cao tăng vì người mẹ đã mất của hắn, cố gắng chăm nom.

Thế là đó, trong tộc cũng không thiếu các bé trai khác, bọn họ không có hậu trường và đãi ngộ cao cấp như Lâm Thiên nên cực kỳ chán ghét hắn. Hậu quả là con hàng này tới ngày bị người khác kiếm chuyện đánh đòn, con hàng này cũng không dám đánh trả, cao tăng thì cũng không thể vì một ít chuyện trẻ con gây hỗn loạn trong gia tộc được.

Mà còn may, tên này có bề ngoài cực kỳ giống hắn. Phải biết Lâm Thiên qua nhiều lần đột phá Âm Dương Song Tu, mà mỗi lần đột phá, công pháp này điều tra lại cho hắn một số lượng lớn phần thưởng như dương căn càng thêm to lớn, mị lực càng thêm khuyết đại hay là khuôn mặt càng đẹp trai tận chân trời, mỹ nan thời bấy giờ nhảy cả gốc áo cũng không bằng. Và thế, nhờ cái khuôn mặt này, tên Lâm Thiên cũ vô tình thu hút vô số bông hoa hồng quay quanh, nhờ có các tiểu thư này hắn mới còn sống được tới giờ.

Lâm Thiên khổ não lắc đầu. Tên này quả thật là cận kề trong cận kề. Mọi nó, nếu tên này mà có khí chất bằng một phần trăm thôi thì cũng đủ chinh phục một đám cao tăng mỹ nhân làm việc cho rồi, đánh tiếc, tên này chỉ được về bề ngoài muốn chinh phục bọn nữ nhân kia chỉ có Mị lực của Lâm Thiên mới, mới bách phát bách trúng a.

“Thôi vậy con ma xui xẻo, ta lấy thân xác của ngươi thì tất nhiên sẽ giúp ngươi hoàn thành nguyện vọng...mà trước hết phải xóa bỏ xử nam mới được, thật bực...”

Lâm Thiên lải nhải lẹp nhẹp theo tâm tình, lúc này một linh hồn mảnh vỡ nhỏ nhỏ trong thân xác hắn cũng hóa thành hư vô. Lâm Thiên không biết nếu không phải lúc này hắn hoàn toàn khiến cho chủ nhân cũ rồi bỏ thân xác thì nhanh chóng khiến cho linh hồn mới của hắn sẽ tách ra khỏi thân xác một cách bất ngờ. Mà như thế Lâm Thiên cũng sẽ bị phán là đã chết và nhiệm vụ xuyên toa này cũng coi như kết thúc.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Đẩu Phá Thương Khung ... Mở đầu

“Thằng chó Lâm Thiên ra đây ta bảo coi.”

Lục Tiểu Bình hôm nay rất bức tức, hôm qua vị cao thủ cạnh tranh với hắn lại may mắn đột phá Đẩu Hoàng, đã vượt qua hắn mang theo danh hiệu thiếu niên ưu tú nhất tộc. Lục Tiểu Bình cực kỳ bức bối, lại không phát hiện ai để phát tiết đành mò đến con ma xui xẻo Lâm Thiên thôi.

“Hừ, cái giọng này là tên Lục Tiểu Bình à.”

Lâm Thiên nằm trong nhà nghe giọng nói cũng không xa lạ gì, vì khá nhiều lần người này ý vào mẹ hắn có một ít địa vị trong gia tộc cùng thực lực bản thân cũng không kém trong đám nam nhi của tộc. Hắn luôn là kẻ phách lối và cũng cực độ kỵ vận đào hoa của Lâm Thiên, thế là mỗi lần có chuyện không vui điều kiện có bắt Lâm Thiên lao động như chó, Lâm Thiên chỉ cần cãi lại là tên này liền lấy có đánh đập hắn ngay.

Lâm Thiên trí nhớ đảo quanh một lần, liền liệt Lục Tiểu Bình cùng mẹ hắn vào danh sách những nhân vật cần tiêu diệt. Mọc kiếp, dù ngày xưa người không ăn hiếp ca nhưng bây giờ ca làm chủ thân thể này thì cũng phải đòi lại công đạo.

“Phạch”

Lâm Thiên phóng ra cửa đá thật mạnh làm cánh cửa bay ra ngoài. Ngược mặt lên trời nói. “Chó nhà ai lại đây sủa thế.”

“Mọc” Lục Tiểu Bình đại não một hồi chấn động, tên mặt trắng này hôm nay lại dám bảo hắn là chó. Hùng hồn Đẩu Vương Cửu Tinh chấn động. Đất đá dưới chân từng mảnh nứt ra. Phái sau lưng hắn cũng xuất hiện hai cái cánh.

“Giỏi cho một con súc sinh, mẹ mày chết rồi còn để mày trên đời thật là chật đất, hay để ta mau mau kết thúc giùm cái sinh mạng như shit của mày đi...”

Lục Tiểu Bình, Đẩu Vương thực lực toàn bộ áp lực đè ép lên người Lâm Thiên. Trong nháy mắt, Lâm Thiên cứ cảm giác như một ngọn núi đè lấy mình. Quả nhiên đầu gối càng cao cấp, trên lịch càng ngày càng cao, hắn ngay cả cơ hội cũng không phản kháng được.

Lục Tiểu Bình nhìn Lâm Thiên mới từ lúc này trâu bức hò hét, bây giờ lại cực lực không muốn quỳ xuống, trong lòng vui vẻ hơn rất nhiều. Hắn nhất quyết không để ý mặt mũi, hôm nay cũng phải dạy cho tên súc sinh này dám mắng hắn. Lục Tiểu Bình đi lại gần Lâm Thiên một cước dẫm lên mặt hắn.

“A”

Lâm Thiên làm sao chịu mặc cho người hành hạ, Huyết Mạch Cẩm Kỳ SSJ bộc phát, nháy mắt từ bình thường tăng lên SJJ cấp 4. Cả người không khác bình thường lắm, chỉ là mái tóc hơi đen hơn, phía vách tai phần tóc dài hơn rất nhiều. Bên ngoài, cơ thể cũng phủ lên một cái áo choàng hỏa hồng sắc lung linh tựa như không có. Phía dưới mông dài ra một cái đuôi sắc bén có thể co giãn thành một thanh lợi khí vô cùng sắc bén.

“Bốp”

Một tay Lâm Thiên bắt lại cái chân thú của Lục Tiểu Bình, một quyền đáng nát mấy ngón chân của tên khốn nạn này.

“Aaaaa”

Lục Tiểu Bình ôm bàn chân chảy ra đầy máu lẫn lóc dưới đất kêu gào như sắp chết, hắn nhìn bàn chân đã bị đánh không còn hình dạng máu me chảy như nước. Trong lòng cực kỳ khốn khổ cùng một tia sợ hãi. Từ lúc nào Lâm Thiên lại có thể phá Đẩu Vương đầu khí tráo bảo vệ dễ dàng như thế.

“Hừ, đạp con mẹ mày.”

Lâm Thiên khom người đứng dậy, con mắt trong xanh nhưng không thể nào che giấu bạo ngược. Đi lại Lục Tiểu Bình mỉm cười như ác ma.

“Người...Người muốn làm gì.”

Lục Tiểu Bình sợ hãi.

Lâm Thiên cười trả lời. “Không có gì, chỉ tiện thể cho người một món quà thôi.”

Hắn giơ chân đạp ngay đũng quần của Lục Tiểu Bình. Lục Tiểu Bình trong tai nghe được một tiếng trướng vỡ nát, trong lòng như tro nguội, đau đớn trong nháy mắt làm hắn bất tỉnh.

“Địu mẹ mi.”

Lâm Thiên dùng áo của hắn chùi chân, sau đó nghênh ngang đi.

...

Trên một quảng trường rộng lớn, vô số nam thanh niên nữ thiếu nữ đi qua lại luyện tập một số công pháp cao cấp của gia tộc. Điều mắt thường có thể nhận thấy là đa số người ở đây đều là nữ, mà những mạnh nhất người cũng là nữ. Điều này cũng không khó hiểu vì xưa nay Sát La Tộc luôn là Âm Thịnh Dương Suy mà tình trạng ngày càng nặng hơn. Ngày nay cơ hồ tỷ lệ nam nữ là 2/8. 8 là cho nữ còn 2 là cho nam. Đến ngày Tiêu Viêm dù không thành Đẩu Đế, Lâm Thiên đoán rằng Sát La Tộc cũng phải lộ diện chiều rẻ mà thôi. Dù sao theo hắn hỏi từ hệ thống thì bây giờ đến ngày Trâu Viêm ra đời cũng còn tận 16 năm...Một thời gian dài lắm...

Lâm Thiên ngồi trên một tảng đá to lớn bên trong quảng trường đó. Hắn đang tính toán rốt cuộc thì thực lực của mình là bao nhiêu.

“Ừm, ta hiện tại cũng là Đấu Giả 8 Tinh thôi cộng thêm SSJ cấp bốn tăng phúc 4000 lần. Thực lực là ở khoảng Đấu Hoàng 9 Tinh. Vãi cả loz, tăng phúc 4000 lần mà chỉ lên được Đấu Hoàng 9 Tinh...Móe, Lâm Thiên Tầm Thổ Độn buff cho Đấu Phá sức mạnh khủng thế.”

“Keng, hệ thống có thể giải thích. Đơn giản là vì mỗi thể giới thì có chút khác nhau. SSJ tăng phúc 4000 thì tính theo con số cũng được xem là khủng bố, nhưng mà ở Đấu Phá thì mỗi lần biến thân thì đều bị hạn chế ở mỗi giai đoạn đại cấp, hơn nữa ở đây là tính cấp bậc chứ không thể dùng chỉ số sức mạnh để tính toán được. Nên không thể đạt được giống Anime.”

Lâm Thiên trầm ngâm, thế là đại khái hán sao này muốn biến thân một lần lên ba, bốn đại cấp bậc thì là chuyện không thể nào. Hán nghĩ lại cũng khá đúng, nếu tùy tiện biến thân liên Đấu Đế thì còn chơi con mọt gì nữa.

Không thể nói rằng, ở đâu đó trong người Lâm Thiên vẫn còn một tí trẻ trâu.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Hậu quả .

Lâm Thiên đang ngồi trên tảng đá. Một cô thiếu nữ xinh đẹp chạy lại, trên mặt không dấu nổi vẻ hốt hoảng.

“Lâm Thiên...”

Hán bật dậy, cái âm thanh này hình như của Lam Tú thì phải.

“Có gì sao Tú muội.”

Lam Tú thở hổn hển. Chồng một tay lên tảng đá, đưa ra bộ ngực ngạo nghễ một phần lộ trước mắt Lâm Thiên, làm con mắt hán hơi nhộn nhộn.

Lam Tú nói. “Ngươi có biết ngươi đã làm cái quái gì không.”

Lâm Thiên hơi bối ngỡ nhưng nhớ lúc này bạo trướng của Lục Tiểu Bình liền biết chuyện gì.

Lam Tú nhìn hán thần sắc tỏa ra đã biết, trên mặt không dấu nổi vẻ sợ hãi.

“Ngươi lúc này dẫm nát trướng của Lục Tiểu Bình, mẹ của hán bảo rằng ngươi cố ý tổn thương ngươi trong gia tộc với cầu kết cùng ngoại nhân mới dùng thực lực Đấu Giả tổn thương nặng Đấu Vương như con của bà ấy. Hiện tại bà ấy đang tìm kiếm ngươi, ngươi tốt nhất trốn đi. Mẹ Lục Tiểu La này vô cùng ác độc, có thể bắt được ngươi sẽ không tha ngươi đi đâu.”

Lâm Thiên cũng lưỡng lự đến việc này nhưng không ngờ nó tới nhanh đến vậy, biết thế hán giết mọt tên kia cho rồi.

“Đi thôi Lam Tú ta biết ngươi lo cho ta nhưng mà ta cũng không phải ai cũng tùy tiện bức hiếp, mối thù hôm nay ta sẽ báo lại.”

Lam Tú có một linh cảm không tốt. “Ngươi muốn làm gì.”

Hán nhìn lên trời hào hùng nói. “Trên thế giới không có gì cản được bước chân của ta, Sát La Tộc rất là tốt nhưng không phải tốt nhất. Muốn làm một cường giả thì không thể nào chỉ ở dưới sự bảo vệ của người khác.”

Lam Tú. “Thiên ca...chẳng lẽ ngươi muốn...”

“Đúng...”

“Nhưng mà...” “Không có gì hết ta tự lo được.”

Lâm Thiên vuốt nhẹ mái tóc của nàng. Sau đó làm một hành động nàng không thể tính.

Hán hôn nàng.

Trước khi đi, Lâm Thiên nói nhỏ vào tay nàng. “Chờ ta, ta sẽ khiến cả thế giới này đều phải cúi đầu trước ta...”

.....

Lam Tú nhìn Lâm Thiên bóng lưng, con tim nàng chưa bao giờ có rung động như thế. Có thể lúc trước chỉ là một ít cảm giác yêu nhưng bây giờ nàng đã xác định con tim này mãi mãi là của hắn. Hắn đã để lại cho nàng một cảm giác không thể xoa nhòa.

...(Èo, Fa mà nói ba cái này, tởm nổi da gà...)...

Lâm Thiên đến khi không còn cảm nhận Lam Tú nữa mới thở ra, tỏa ra hào hùng thật là một éo hiểu vì sao mấy tên nvc khác tối ngày hào với chả hùng bộ không biết mệt á.

“Lâm Thiên bên kia...”

Một tốp nhỏ binh sĩ phát hiện hắn. Lâm Thiên liền chạy vào bụi cỏ bên cạnh, vì dù là một đám tạp binh thì yếu nhất cũng là Đẩu Tông hơn hắn không biết bao nhiêu cấp bậc. Cái cấp bậc này là có thể phá tóa hư không, xuyên qua không gian trong một thời gian ngắn, thậm chí áp dụng một ít không gian năng lực vào tấn công người khác. Lâm Thiên dù có chạy nhanh cũng không bằng người ta Thuần Di. May là ở đó có xuất hiện một căn nhà trang hoàng. Hắn không do dự tiến vào.

“Xào xào.”

“Đạch”

Nghe âm thanh này Lâm Thiên liền biết nơi này ở đâu. Nơi này là một trong những nơi cấm kỵ của nam nhân trong tộc ... “Nhà tắm nữ.”

Trong đây là nơi các thiếu nữ trong tộc mỗi khi tu luyện cực nhọc vào giả tóa, nơi đây được xây trên một ngọn linh mạch khá là dồi dào đấu khí, có thể làm dịu đi những nguồn năng lượng cuộn bạo trong kinh mạch các nàng.

“Qua bên kia tìm ngay.”

Một âm thanh nữ vang lên, Lâm Thiên biết ngay đây chính là con mụ Lục Tiểu La đã tới, may là trong tộc kết giới rất nhiều, không thì nàng chỉ cần dùng linh hồn lực quét qua hay xuyên qua không gian là hắn có trốn đằng trời cũng không thoát. Hắn nhớ trong nhà tắm nữ cũng có một kết giới vô cùng mạnh mẽ để ngăn chặn một số người không có ý tốt. Liều mạng Lâm Thiên liền chạy một mạch vào trong nhà tắm nữ.

....

Quả không hổ là đỉnh cấp Viễn Cổ tộc, chỉ là một cái phòng tắm đã to lớn không thấy cuối, vào đây vài trăm ngàn người cũng không lo chật nít. Đáng tiếc rộng thì có rộng nhưng chỉ cần thực lực hơn đấu tông thì xa vài trăm dặm cũng có thể cảm nhận được người khác. Lâm Thiên vừa mới bước vào cửa. Gắn một trăm đạo trên Đẩu Tôn khóa lại hắn.

Hắn không dám động đậy, hắn mơ hồ cảm nhận được chỉ cần mình manh động thì lập tức chết ngay dù SSSJ cấp bốn cũng vậy.

Một cô gái trẻ tuổi từ trong phòng tắm tràn ngập linh khí cùng hơi được thảo đi ra.

“Linh Huyền.”

Lâm Thiên bật hốt.

Linh Huyền khuôn mặt cười như không cười nhìn hắn. “Ồ,ngươi cũng nhớ ta à Lâm Thiên.”

Lâm Thiên gật đầu. Linh Huyền cái tên này không ai không biết, nàng có vô số cái nhất, đẹp nhất thế hệ trẻ tuổi, mạnh nhất thiên tài, hậu trường mạnh mẽ nhất...Nàng cơ hồ là một nhân vật phong vân một phần là chính nàng mà phần còn lại là cô cô của nàng là gia chủ của Sát La Tộc thực lực đã Đẩu Thánh 9 Tinh. Nàng bây giờ đã là Đẩu Tôn 9 Tinh đỉnh phong rồi tùy thời đột phá Thánh. Nàng được cho rằng người chưa đến 30 sẽ thành Thánh trẻ nhất cả tộc trong vòng 1000 năm qua. (Đùng cho là nhanh, Lâm Thiên đoạn cuối chưa tới 35 đã là Đẩu Đế rồi)

Linh Huyền nhìn bộ dáng chật vật của Lâm Thiên liền bật cười.

“Ngươi cũng rất có chí khí á, không như xưa luôn cúi đầu trước người khác.”

Lâm Thiên cũng gãi đầu. Linh Huyền cũng là một trong những người đã giúp hắn bấy lâu, không phải vì yêu thích hắn mà bởi vì hồi xưa mẹ của hắn hi sinh là vì lấy giúp nàng một báu vật có thể khiến huyết mạch tinh khiết hơn. Nàng lại xem như là lỗi của mình nên thường xuyên giúp đỡ hắn rất nhiều lần.

Linh Huyền dù phát hiện hắn hơi khác xa so với trước nhưng cũng không để ý mà nhẹ nhàng hỏi. “Ngươi lại bị ai ức hiếp à, vào đây làm chi, nếu không phải ta mà là người khác thì ngươi chết chắc rồi.”

Lâm Thiên khá quen với nàng cũng biết nàng đang đùa, gãi đầu nói.

“A ha ha...chỉ là một chút chuyện nhỏ thôi.”

Linh Huyền nhìn chằm chằm.

“À đại khái là đá nát trứng của Lục Tiểu Bình thôi.”

Nàng giật mình. “Ngươi đá nát trứng của Lục Tiểu Bình, hử là Đấu Vương 9 Tinh mà ngươi làm sao có thể...” Nàng mới phát hiện mình nói một thứ khá là ngượng ngùng, nhưng mà lại nhớ tới mẹ của Lục Tiểu Bình liền hết hoảng.

“Có phải mẹ của hử đi tìm ngươi không?”

Lâm Thiên gật đầu. “Nàng bên ngoài.”

Linh Huyền nhìn hử mặt vẫn bình tĩnh không biết tại sao muốn đâm một cái. Nắm tay của hử kéo xuống bồn nước to tướng. Nàng kéo hử vào sâu bên trong.

“A”

Có vài thiếu nữ xinh đẹp hơi kém Linh Huyền một chút đang tắm cho nhau, phát hiện có đàn ông đi vào liền theo quán tính la hét, liền bị Linh Huyền chặn lại miệng.

“Các tỷ muội nghe đây, đây là Lâm Thiên hử đang bị con mụ Lục Tiểu La truy tung, ta muốn dấu hử một chút các tỷ muội không có ý kiến chứ.”

Các thiếu nữ khác biết ngờ đó là Lâm Thiên cũng không hoảng loạn nữa, khuôn mặt hơi hồng hồng vì trên người hiện chỉ có mảnh vải che thân ngay cả Linh Huyền cũng thế, nhưng các nàng cũng gật đầu đồng ý. Có thể biết Linh Huyền có uy vọng rất cao cùng với con hàng Lâm Thiên số đào hoa cũng không kém a.

“Lâm Thiên vào đây, các ngươi đi theo ta...”

(ồ, mới buổi sáng hai chương rồi ráng tới chiều hai chương nữa là hôm nay 4 chương, bù lần buff luôn...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Thoát khỏi sát la tộc , trở về gia mã ...

Lục Tiểu La trong lòng hận không giết cả nhà Lâm Thiên. Nàng cùng trượng phu đã chết chỉ có một đứa con này thôi, dù là có thể trị lại của quý bằng được liệu, nhưng mà con của nàng thân kinh tâm thời cứ như kẻ mất hồn vậy. Nàng không biết nói làm sao khi xuống cùng trượng phu mình.

Càng suy nghĩ khuôn mặt thanh tú của Lục Tiểu La càng thêm nhăn nhó. Sự ác độc có thể nhìn rõ ràng trên mặt bà ta.

“Lục Trường Lão, Lâm Thiên chạy về hướng bên kia a.”

Một tên Đấu Tông vừa truy sát Lâm Thiên tới lúc này về báo. Hử chỉ ra đúng hướng mà Lâm Thiên đã đi, chính là phòng tắm nữ.

.....

“Lâm Thiên cắt ra đây.”

Lục Tiểu La dù là trưởng lão cũng không dám làm trái với quy tắc, nàng một mình tiến vào không dẫn theo nam binh sĩ khác.

Nàng đi vào trong phòng tắm hùng vĩ tràn ngập linh khí. Con mắt quét qua một hồi, lại chẳng thấy Lâm Thiên đâu mà chỉ có mấy cô gái khá quen thuộc.

“Ồ, Linh Huyền thiên tài của tộc...a”

Lục Tiểu La miệng thì chào hỏi nàng, nhưng con mắt thì cứ lén lút nhìn xung quanh.

Linh Huyền cọ lưng cho một tỷ muội trong nhóm, hé miệng cười.

“Vâng, khó lắm mới thấy Lục Trường Lão đến đây, ngài muốn đến đây tắm ư.”

Lục Tiểu La không khỏi đỏ mặt, nàng cũng biết Lâm Thiên có giao tình không kém dưới Linh Huyền. Có thể con a này đang giấu hử đi đâu. Nàng nghĩ thế cũng nhanh suy tư một lát.

Linh Huyền cứ tưởng nàng sẽ từ chối, không ngờ Lục Tiểu La lại gật đầu. Nhìn nàng cúi xuống từng cái áo trong lòng Linh Huyền càng thêm trầm trọng. Phía dưới nước Lâm Thiên cũng bị nàng đè đầu không cho ngoi lên.

Lục Tiểu La tuy nói tuổi đã xinh con nhưng mà thân hình cũng còn rất hot. Máy thiếu nữ ở đây phát triển vẫn chưa hoàn toàn thì còn hơi kém nàng một ít. Nàng từng bước đi xuống hồ nước, khối nước bốc lên ẩm áp tỏa vào da thịt trắng tinh của nàng, Lâm Thiên từ phía dưới hưởng lợi nhiều nhất. Hắn có thể nhìn rõ ràng chốn đào nguyên mật huyết của nàng. Tiêu QQ mau chóng dựng đứng, xóa toạt cả quần dựng thẳng lên. Cũng là lúc này hắn trợn mắt một chút tý nữa thôi là nhăm ngáy vào cái ấy của Linh Huyền rồi, may là nàng ngồi tránh ra một chút nên chỉ mới cạ vào tiêu QQ khùng bố của hắn.

“Ồ, Linh Huyền làm sao mặt ngươi đỏ thế.”

Lúc Tiểu Bình nghỉ ngơi, dưới làn nước khá đục, sâu tuy chỉ gần 1m5, nhưng nhờ các cô gái che lại Lâm Thiên không thể bị nàng phát giác. Ngay cả một chút sự cô độc chỉ có Linh Huyền mới biết.

“À ta a...chắc nóng quá ấy mà.”

Con mắt nàng loạn chuyển. Lục Tiểu La vừa ngồi xuống nước chăm chú tìm lấy tung tích của Lâm Thiên nhưng lại không hề biết hắn ở cách nàng không quá 50m. Tất cả điều nhờ công của kết giới nhà tắm hạn chế linh hồn lực đến mức thấp nhất.

Linh Huyền phát giác một điều bất ổn là Lâm Thiên vẫn chưa thể nhịn thở lâu được vì chỉ là Đấu Giả. Mà nàng chỉ cần lặn xuống hoặc cho hắn ngoi lên điều khiến hắn bị phát hiện. Cuối cùng nàng nghĩ ra một cách khá là bí ối nhưng rất tốt cho Lâm Thiên giải quyết việc lần này.

“Chỉ cầu mong sức bền của hắn thật tốt.”

Lâm Thiên không biết nàng nói thầm cái gì nhưng có cảm giác rất là vui vẻ.

Linh Huyền mặt mày hơn thờ hỏi Lục Tiểu La.

“Lục trưởng lão, chúng ta có một trò chơi không biết người có muốn thử không.”

Lục Tiểu La trả lời. “Có gì thì nói đi.”

“Ừm, chỉ cần một lát người đừng cử động là được nếu người thua thì phải rời khỏi đây mà nếu người thắng ta sẽ trả lời người một câu hỏi.”

Lục Tiểu La nháy mắt con mắt chớp liên hồi. Suy nghĩ một hồi liền nhận ra sự mờ ám trong câu nói, rất có khả năng Linh Huyền đang cố đuổi nàng đi. Nàng gật đầu, cũng muốn xem các cô nhóc này làm thế nào khiến được nàng từ bỏ.

“Các chị em lấy ra món đồ đi.”

Linh Huyền bảo một cái nữ nhân khá khá ái trong nhóm lấy ra một cái thanh dài chừng 20 cm đầu khá tròn, tron.

Lục Tiểu La thấy có cảm giác không ổn.

“Các chị em, làm theo cái câu truyện hôm trước tiểu Mị nói đi.”

Mấy người đỏ hết mặt, trừ Linh Huyền, lắc cái thân hình nóng bỏng của đi đến bên người Lục Tiểu La. Hai người lấy ra một cái ghế chừng 1m cho Lục Tiểu La ngồi lên. Hai người còn lại kéo chân của nàng làm lộ ra chốn đào nguyên hồng hào dưới nước. Sau đó, Linh Huyền cầm lấy khúc côn to lại kề sát lấy mật huyết của Lý Tiểu La.

Linh Huyền nhắc nhở. “Lục Trưởng Lão thua là phải rời khỏi đây nghe chưa. Hi hi.”

Lục Tiểu Bình bị nàng nhắc nhở không còn cựa quậy nữa, trong lòng thầm thuyết phục mình bình tĩnh lại.

“Hừ, có gì đáng sợ, chồng ta cũng thường hay thế đó thôi...”

Sau 10 phút, Lục Tiểu Bình tuy rất mệt mỏi nhưng vẫn chưa có dấu hiệu thua. Linh Huyền cũng biết một Đấu Thánh 3 Tinh như nàng không thể thua nhanh như vậy được, nhưng đây là điều nàng muốn.

Linh Huyền nhìn khuôn mặt đỏ hồng thờ hồn thên của Lục Tiểu La nổi lên vẻ đắc ý, nói. “Nếu không còn cách nào, ta chỉ còn sử dụng vũ khí bí mật kia.”

“Vũ khí bí mật.” Lục Tiểu La.

Linh Huyền cảm thấy Lâm Thiên nhanh hết thở nổi rồi, liền lấy cơ khom người xuống truyền khí từ miệng của nàng cho hắn.

Lâm Thiên được nàng truyền cho dưỡng khí không kiềm được hỏa tính, hôn thật là tình tứ cùng nàng.

Linh Huyền bị tập kích nhưng cũng không phản kháng. Chỉ là lúc này lại nổ đến Lục Tiểu La vẫn còn ở đây nên đẩy hắn ra.

“Trưởng lão đợi lâu đây là thứ vũ khí bí mật đây.”

Lục Tiểu La liền cảm thấy một vật khá giống dương vật nóng hổi to khủng bố, bị Linh Huyền nắm mạnh vào mặt huyết của nàng. Nó to lớn quá, Lục Tiểu La dù đã trải qua sinh nở nhưng cũng không chịu được cái thanh to lớn này. Cái bụng của nàng nhô lên như một khúc cây to. Trên miệng cũng không nhận được một mồi rên rỉ

Gần 5 phút sau, Lục Tiểu La chịu không nổi ngất xỉu. Một dòng tinh nguyên số lượng kinh người truyền vào tử cung của nàng. Lâm Thiên trong lúc này sung sướng qua mức quên tự sử dụng Sinh Mệnh Tinh Nguyên cùng Truyền Thừa hai dị năng như một quán tính.

“Thật đáng sợ, này người hưởng thụ đã chưa, Lục Tiểu La ngất rồi.”

Lâm Thiên từ trong nước đứng lên, kéo ra một tiểu QQ khổng lồ trước mặt các nàng. Linh Huyền đỏ mặt lấy khăn ném che lại hân. Mấy nữ nhân khác thì nhìn Lục Tiểu La bị hân hành hạ lại có cảm giác muốn thử một lần, bọn họ điều dùng một ánh mắt bí mật nhìn Lâm Thiên.

“Cám ơn nhiều, ta đi đây, sao này có cơ hội sẽ quay về báo đáp người...”

Hân mặt lại bộ đồ mới, chạy ra khỏi nhà tắm. Để lại Linh Huyền có một chút mất mát. Nàng nhỏ giọng thì thầm. “Ta không cần người báo đáp...ta chỉ cần người ở bên ta là được rồi...”

Lâm Thiên hân không biết mình đã lưu lại một tiểu sinh mệnh trong bụng của Lục Tiểu La không biết ngày sao gặp lại hai người sẽ như thế nào.

.....

Một đường theo trí nhớ đi qua các đám lính canh gác hân đi về một nơi xác kết giới của Sát La Tộc.

“Cuối cùng cũng thoát, mợ nó “

Lâm Thiên trong lòng gào hét. Bật lên Hệ Thống, bởi vì thời gian quá gấp nên hân quên cả nhận nhiệm vụ.

“Keng...”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Già nam học viện .

“Keng.”

Nhiệm Vụ Chính Tuyển 1: Tạo lập thế lực mạnh nhất Đầu Khí Đại Lục. Thưởng: Tiên Thiên Huyền Công (cấp SS, chỉ dành cho nữ).

Nhiệm Vụ Chính Tuyển 2: Thu thập 23 loại dị hỏa trên dị hỏa bảng cùng Đỉnh Lô trên Đỉnh Lô bảng *. Thưởng???

Nhiệm Vụ Chung Cực: Chống lại Ác Ma Vị Diện xâm lấn. Thưởng: Đế Chi Bồn Nguyên tuần hoàn công, mở ra Đầu Thần Đại Thiên Thế Giới.

Nhiệm Vụ Phụ: Thu thập hết các mỹ nữ có tên trong truyện. Thưởng: Pháp Tắc Chi Nguyên.”

“Môe”

Lâm Thiên không nhận được chửi tục. Hân vừa trọng sinh đến đây, hệ thống không cho hân sử dụng ngoại vật, ngay cả công pháp chỉ có m Dương Song Tu là sai được.

Nhìn một dãy nhiệm vụ, trong lòng Lâm Thiên đắng chát.

“Lân này phê lò rồi.”

“Keng, nhiệm vụ nhiều thưởng càng nhiều.”

Rất không may, bà chị hệ thống chỉ mồm không đúng lúc.

“Thưởng chết con mịa mầy đi, thực lực mới Đầu Già làm được cái éo gì...”

Hệ Thống khinh bỉ. “Ký chủ đúng như đọc giả nói, quá là não tàn. Bị hạn chế nhưng Cửa Hàng ký chủ vẫn còn sử dụng được.

Lâm Thiên mới giật mình, hấn quả thật quên xem Cửa Hàng Hệ Thống a.

“Ngươi là...Lâm Thiên.”

Một tên lính vô tình đi ngang qua, lại phát hiện có người đứng gần kết giới. Đầu Tôn như hấn dễ dàng nhìn ra đây là Lâm Thiên.

“Hừ, đứng lại đó.”

Lâm Thiên bị một nguồn áp bách khủng bố từ một tên Đầu Tôn. Cả người dù biến thành SSJ cấp bốn vẫn không thể chống lại.

Hấn cần rằng kéo ra danh sách cửa hàng chọn vào ô vật phẩm

Tên: Truyền Tống Thạch.

Loại: Vật phẩm tiêu hao

Đánh Giá: S

Giới Thiệu: Có thể khiến người sử dụng biến đến nơi chỉ định trong một vị diện.

Hạn Chế:

-Chỉ một lần mua ở mỗi vị diện.

-Chỉ sử dụng được 3 lần.

Giá: 500.000 điểm

.....

Lâm Thiên trong nháy mắt lựa được một vật phẩm cực kỳ tốt, dù cho tốn một nửa gia tài Lâm Thiên cũng phải mua cho bằng được.

“Keng, ký chủ đã mua Truyền Tống Thạch. Số điểm còn lại là 540.000.”

“Hệ Thống định vị Già Nam Học Viện biên giới.”

“Keng. Ký chủ lựa chọn thành công.”

Một luồng sáng từ trên đầu Lâm Thiên xuất hiện. Tên lính hoảng hốt, hấn phóng trường thương vào Lâm Thiên.

“Bùm”

Ngay lúc, trường thương chỉ còn 0,1 giây là xuyên thủng người Lâm Thiên thì hấn cũng được Truyền Tống Thạch kéo đi.

.....

“Địa Ma Lão Quỷ ngươi đã giết vợ ta, bây giờ ngươi còn muốn bắt ta làm việc cho ngươi à, nằm mơ đi.”

Địa Ma Lão Quỷ cười ha hả. “Một tên Đầu Vương mà thôi, nếu không phải ngươi có chút bản lĩnh thì ta cũng không thèm tốn sức đến đây đâu.”

Nhược Lao Minh che trước người một cô bé chừng 3,4 tuổi. “Ngươi đừng làm càn, nơi đây là địa phận biên giới của Già Nam Học Viện, ngươi không sợ Mang Thiên Xích viện trưởng sao.”

Địa Ma né qua một vệt kiềng ky. “Hừ, nơi đây là biên giới nhưng không phải địa phận của Già Nam. Ta không tin lão già kia lại để ý đến một tên Đầu Vương như ngươi.”

Nhược Lao Minh biết mình khó thoát. Trong lòng như tro nguội. Quay đầu lại nói với cô bé. “Con gái, cha không giữ lời hứa với mẹ của con được, thứ lỗi cho ta.”

Địa Tâm Lão Ma nói. “Ngươi cần gì ngoan cố, chỉ cần đưa đứa nhóc đó cho ta và ngươi thực tốt làm nhiệm vụ của ta phân phó thì không cần lo gì tài nguyên tu luyện nữa, con gái ngươi cũng được thơm lây.”

“Ta phi.”

Nhược Lao Minh nhỏ nước bọt. “Đưa con gái cho ngươi...ta thà chết còn hơn.”

“Ngươi...” Địa Tâm Lão Ma khuôn mặt vặn vẹo.

Nhược Lao Minh không để ý đến lão, đưa tay lên trán của đứa nhóc.

“Phụ thân, đừng bỏ con.”

Hắn đau khổ cười. “Ta có việc a, ngủ một giấc đi. Sau đó con sẽ quên hết thấy.”

Hắn dùng linh hồn lực của mình tẩy đi trí nhớ của nàng. Cô bé bị hắn đưa vào giấc ngủ.

Lão Ma nói. “Hai cha con ngơoi tình tứ đủ chưa.”

Nhược Lao Minh đứng dậy, vũ dục triển khai, bay lên trời. Ở Đại Lục chỉ cần là Đấu Vương là có thể đấu khí hóa cánh mà bay. Lên Đấu Hoàng còn có thể tận dụng cánh để đánh nhau. Còn cấp bậc Đấu Tông thì không cần đấu khí hóa cánh nữa mà có thể lẳng không bước đi.

Địa Ma Lão Quỷ hết sức chịu đựng hừ lạnh. “Tốt, nếu đã không muốn thì ngơoi chết đi.”

“Thiên Huyền Huyền Băng Thứ”

Lão Ma nhắc lên cái tay đen sì. Vô số băng chùy bắn ra, mỗi cái nhìn như không một chút nguy hiểm, nhưng thực tế, mỗi cái băng chùy đều chứa một lượng lớn băng hàn khí. Địa Tâm Lão Ma vốn đã là Đấu Hoàng Đỉnh Phong, thực lực gần như đỉnh điểm ở Hắc Giác Vực. Một chiêu này của hắn đủ Đấu Hoàng Thất Tinh, Bát Tinh đều phải trọng thương nếu trúng phải.

Nhược Lao Minh mới là Đấu Vương làm sao dám dùng thể xác đi chống lại. Hắn dùng Đấu Khí toàn lực hóa thành một phòng hộ tráo chặn lại công kích.

Địa Tâm Lão Ma hừ lạnh. Một tên Đấu Vương lại muốn chặn lại chiêu này của hắn, quả thật là tự tìm đường chết.

Quả nhiên.

“A”

Nhược Lâm Minh bị vô số băng chùy liên tiếp đập phá, đấu khí phòng ngự chỉ được một chút rồi bị phá vỡ. Vô số băng chùy mang theo băng hàn độc khí đập vào người hắn.

Hắn kinh mạch đứt đoạn. Địa Tâm Lão Ma không buồn tha. Cánh tay đấu khí hóa thành một cái trảo to lớn bóp hắn.

Lúc này, tưởng như sắp chết Nhược Lâm Thiên bất ngờ nở một nụ cười thê lương.

“Lão Ma, có chết thì cùng chết chung...”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Lừa gạt Mang Thiên Xích

Cả người Nhược Lao Minh bỗng chốc hóa lớn. Linh khí xung quanh bao phủ, điên cuồng chảy vào cơ thể hắn.

Địa Tâm Lão Ma nhận ra hắn muốn tự bạo thì mọi việc đã trễ.

“Àm”

Một vị Đấu Vương tự bạo không phải đùa. Một quả cầu khổng lồ bao phủ khắp quanh chục dặm trên bầu trời. Từ xa có thể dễ dàng phát hiện nó.

Vài chục giây sau.

“Khục Khục”

Đấu Vương tự bạo làm một tên Đấu Hoàng Đỉnh Phong như Địa Tâm Lão Quỷ trọng thương, quần áo hắn te tua, máu me chảy ra mặt đất. Khuôn mặt hắn giãn dãn mà không có chỗ phát tiết.

Hắn búi người quay đầu chạy đi. Ở đây là gần biên giới Già Nam Học Viện, Địa Tâm Lão Quỷ vẫn chưa dám độc bó, trừ khi tên viện trưởng Thất Tinh

Đấu Tông, Mang Thiên Xích kia đi khỏi.

.....

“Àm”

Một cái cổng không gian xuất hiện. Lâm Thiên bị truyền tống rơi xuống đất. Rất là xui xẻo hắn rơi ngay một một đá nhọn.

“A”

Lâm Thiên đau đớn bụm cánh tay chảy máu. “Mẹ kiếp, lần sau phải mua giấy bảo hiểm từ hệ thống mới được.”

Hắn lấy từ trong hệ thống ra một viên Nhị Giai Đan Dược. Ăn vào thì hiệu quả không sai biệt 10 phút, vết thương khá sâu đã lành lại như thường.

Lâm Thiên khá bất ngờ về hiệu quả của Đan Dược. Trong lòng đang suy tính có học Luyện Dược Sư luôn không, hắn thấy Luyện Dược Sư cũng rất có lực hiệu triệu a.

“..”

Lâm Thiên nghe tiến hít thở, hắn nghi hoặc chậm chậm tiến tới.

“Ồ, là một đứa bé.”

Hắn bắt gặp phía dưới tán đá bụi là một đứa bé đang ngất xỉu ở đó, phía xung quanh hoan tăn như bị bom quanh tạc. Hắn bế nó lên, kéo quần của nó ra. Bên trong cái quần lộ ra tiểu bím bím của con gái hồng nhuận.

“Ồ, đây là con gái.”

Lâm Thiên suy nghĩ một lát. “Hình như mình chưa thử dưỡng loli kế hoạch bao giờ.”

Thế là một cô bé đã rơi vào tay một tên ác ma mà không biết.

.....

Từ trên không trung. Một vết nứt không gian hiện lên. Một lão giả mặc áo bào, đầu tóc bù xù phát phơ đi ra.

Hắn từ lúa nảy liền cảm nhận được một nguồn năng lượng tự bạo mà thành, lại nhớ đến vài ngày trước có một người muốn gia nhập Già Nam Học Viện. Hắn thấy cũng là Đấu Vương cao thủ liền đồng ý, hôm nay việc xảy ra đúng ngày người đó sắp đến Già Nam. Trong lòng hắn bồn chồn đi ra.

“Ài...Nhược Lao Minh không biết có bị gì không, ta quên mất ngày hôm nay hắn đến nơi nguy hiểm nhất Hắc Giác Vực này. Ài...ồ vẫn còn có người.”

Lão Giả bước vào vết nứt tiến về phía Lâm Thiên.

Lâm Thiên cảm quang giật mình. Một nguồn hùng hậu Đấu Tông khí tức đang tiến đến đây. Hắn toàn lực biến thành SSJ cấp bốn, thực lực cố định ở Đấu Hoàng Đinh Phong. Hắn trong lòng không có bao nhiêu vui vẻ, nguyên do đa số thực lực, công pháp đều bị hắn chế, hắn cũng không thể sai những chiêu thô sơ trong dragon ball trong đây được. Hiện dù hắn là một thiên tài nhưng không có Đấu Kỹ hay Vũ Khí thì chống lại Đấu Tông Tử, Ngũ Tinh là hết đáp. Nếu như lên nữa thì hắn cũng bó tay.

Vết nứt hư không hiện lên. Lão giả từ đó bước ra. Lâm Thiên dùng ngay Giám Định Thuật.

Tên: Mang Thiên Xích.

Thực Lực: Thất Tinh Đấu Tông.

Giới Thiệu: Là viện trưởng Già Nam Học Viện

Tộc: Viễn Cổ Bát Tộc, Thạch Tộc.

.....

Lâm Thiên thở phào nhẹ nhõm. Học Viện Già Nam nổi tiếng hiền hòa. Hắn không động thủ đâu, đặc biệt là người có tiếng tăm như Mang Thiên Xích đây.

“Ồ ... Nhược Lao Minh đệ ngươi đã là Đấu Hoàng Đinh Phong rồi ư, thế là lúc này ngươi tự bạo chắc là kẻ thù nhi.”

Lâm Thiên bất ngờ, không ngờ hắn lại nhậm nhậm mình thành Nhược Lao gì đó. Hắn suy nghĩ một lát, thuận thế đẩy thuyền, giả bộ đau khổ lắc đầu.

“Có thể ngài đây là Mang Thiên Xích viện trưởng Học Viện Già Nam chứ.”

Mang Thiên Xích không hiểu gật đầu.

“Ài, ta không phải là Nhược thúc, ta có ý định gia nhập Già Nam lại tiện đường đi nên kết bạn cùng nhau. Không biết mấy ngày hôm trước, Nhược thúc nghe đâu có cường giả truy sát. Ta đến thì phát hiện chỉ còn đứa bé này ở đây, liền đánh đổi bí thuật gia tộc mà mỗi người suốt đời chỉ sử dụng được 10 lần, tiêu hai 1 lần để báo thù cho Thúc ấy, nhưng đáng tiếc, trễ rồi...”

Lâm Thiên đóng cho thật một chút, rút lại SSJ trạng thái, mất đi Đấu Hoàng thực lực trèo chống. Hắn từ trên cao rơi xuống. Mang Thiên Xích thờ dài, hẳn tin tưởng Lâm Thiên không lừa gạt (0,000001% ta tin). Hóa thân kéo Lâm Thiên lại con mắt tràn đầy hối lỗi.

“Ài nếu không phải vì ta quá khinh xuất cũng không đến nỗi này, ài...còn cậu trai trẻ...cậu có muốn tham gia Già Nam không, bí thuật gia tộc của cậu ta thấy cũng không kém các...à cũng có thể nói là thêm 10 cái mệnh a.”

Mang Thiên Xích giọng nói chập chững.

Trong lòng Lâm Thiên không cho là đúng. Nếu không phải Già Nam để tụ tập thế lực, ca cũng không rảnh đến nơi khi họ cò gậy này.

Lâm Thiên gật đầu. Mang Thiên Xích coi như cũng có an ủi. Dù mất đi một tên Đấu Vương nhưng lại tìm được một tên không tiềm lực không kém.

Mang Thiên Xích mở ra vết nứt không gian kéo Lâm Thiên cùng.

.....

Một toàn không lồ Học Viện xuất hiện ra trước mắt Lâm Thiên. Vô số các học viên Ngoại Viện đi ra vào cổng đông nghịt. Các cửa hàng giao dịch đầy ắp người. Diện tích của cả học viện này theo Lâm Thiên đoán ít nhất là một thành phố lớn ở Việt Nam.

Mang Thiên Xích đắc ý cười ha hả. “Thế nào, thấy học viện của ta tốt chứ.”

Lâm Thiên gật đầu.

Hắn cười xua. “Ồ nơi đây đừng quá phách lối, Đấu Giả ở đây là đi đầy đất, Đấu Sư thì bắt đại cũng có một nắm, chỉ có Đấu Linh mới được xem là tiêu cao thủ thôi. ...Ta phải đi làm thủ tục nhập học cho ngươi, ngươi cứ đi vào học viện dành cho tân sinh đi.”

“Ồ mà còn đứa nhỏ.”

Lâm Thiên xua tay. “Không cần Mang Viện Trưởng lo lắng ta sẽ cố chăm sóc nàng.”

“Vậy thôi.”

Mang Thiên Xích biến đi mất. Lâm Thiên nhìn bóng lưng của hắn...giờ ngón giữ.

“Fuck You, kế hoạch dưỡng loli của ta ngươi lại muốn phá đám à.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Âm dương song tu diệu dụng .

Lâm Thiên vô sự đi vào căn phòng riêng của hắn. Mang Thiên Xích cũng khá là thông minh, đổi một căn phòng khá là tốt cho hắn, Lâm Thiên không nghĩ đây là lòng tốt, chỉ đơn thuần là bí thuật của hắn quá mạnh mẽ, học viện cần lôi kéo hắn thôi. Hắn hiểu trên trời không có bánh ngọt tự rơi xuống.

Hắn đi vào phòng đặt cô bé lên giường. Trong đầu lục lọi ra m Dương Song Tu.

Vốn m Dương Song Tu cũng có tu luyện tâm pháp của mình, nhưng hắn xưa nay điều khá là lười, chưa bao giờ để ý. Đến lúc này hắn mới nhận thấy sự cấp bách tu luyện ở đây.

Không biết thì thôi, vừa biết Lâm Thiên liền gật mình. m Dương Song Tu không hổ là Song Tu công pháp đỉnh cấp (SS++). Có vô số chức năng mà hắn không để ý. Nó cũng khá giống Ngự Nữ Tâm Kinh mà hắn đã từng học.(ta làm cái này cho một ít anh em chưa biết)

Theo đây m Dương Song Tu tác dụng chính gồm:

-Có tất cả 10 tầng. Mỗi tầng lên một tầng, song tu tăng gấp 10 lần.

-Có khả gấp vài nghìn lần tốc độ tu luyện nếu người nữ Song Tu còn là xử nữ

-Chỉ cần tu luyện đến một cảnh giới nhất định thì chỉ cần một cái nhìn, đủ để khiến một người phụ nữ điên cuồng không tiết mạng sống truy cầu hân.

-Tăng phúc độ bền, thể chất, bề ngoài, đặc biệt là mị lực. Mỗi tầng tăng phúc càng thêm rõ rệt.

-Có các loại pháp môn ngự nữ cực khủng, khiến một phụ nữ lên đỉnh nhanh chóng (nhanh cỡ nào ta éo biết, mà ta nhớ trong Ngự Nữ Tâm Kinh nhân vật chính thục chưa tới một phút con nhỏ kia sùi bọt mép, hai mắt trắng dã, thân thể điên cuồng giật...èo nó ghi thể chứ không phải ta. Còn cái này hơn cái đó không biết bao nhiêu cấp bậc thì)

-Có một ít pháp môn dùng để song tu cùng một số thiếu nữ thân thể chưa trưởng thành hay vẫn còn là bé gái. Giúp tránh đau đớn hay các loại bệnh sức khỏe, nhằm tăng cường cho những đứa bé gái phát triển tốt hơn, vui vẻ hơn khi song tu. (ta lolicon ...)

-Tâm pháp tu luyện chỉ có 5 tầng. Mà hiệu quả là không có giới hạn. Tức là ký chủ càng mạnh thì nó càng mạnh và không có giới hạn tăng theo.

.....

Lâm Thiên cảm thán. “Quả thật rất ngu bực, không kém Sáng Thế Tổ Quyết của hân bao nhiêu.”

Hân lấy ra tâm pháp tu luyện, trong đấy chỉ có 5 tầng cũng không khó khăn đến tu luyện nhiều lắm. Lâm Thiên chỉ cần nhập định thôi thúc Đấu Khí trong cơ thể vận hành theo tương tự bản vẽ.

Về cơ bản Đấu Khí, Linh Khí, Đế Nguyên khí...Thực chất đều là Khí từ thiên địa tạo ra. Bọn chúng chẳng có bao nhiêu xung đột, chỉ khác nhau về chất lượng thôi.

Lâm Thiên vừa vận chuyển đấu khí theo kinh mạch. Mỗi một vòng chảy qua kinh mạch, đấu khí vừa cải tạo vừa tẩy tủy. Kết thúc mỗi vòng chu thiên, đấu khí của hân càng ngày có mang theo một tia phần hồng phát triển.

“Bùm”

Trong đầu ông một tiếng. Lâm Thiên đột phá tầng thứ nhất, kinh mạch cùng đấu khí đều qua một lần cải biến càng thêm mạnh mẽ so với bình thường. Lâm Thiên đoán chừng 3 canh giờ tu luyện của hân đã được thực chất hóa bằng việc đột phá Đấu Giả bước lên Đấu Sư Ngũ Tinh. Lâm Thiên đã rất thỏa mãn rồi, trong nguyên tác Trâu Viêm tu luyện cả tháng mới lên một, hai tinh thôi. Hân cũng dự đoán thì tâm pháp m Dương Song Tu cũng ít nhất là Thiên Giai Cực Hạng của thế giới này, nếu tính luôn khả năng tiến hóa vô hạn thì có là Đế Giai cũng là hít khói với nó. Đấu Khí Đại Lục công pháp phân chia Hoàng, Huyền, Địa, Thiên Giai, mỗi giai lại chia làm 3 tiểu cảnh giới. Ngoài ra khi Trâu Viêm đạt đến Đấu Đế cũng xuất hiện hai môn công pháp Đế Giai đó là Phần Quyết sau khi tiến hóa nhờ nuốt Đế Viêm cùng Viêm Đế Quyền do chính Trâu Viêm sáng tác.

“Ca ca là ai.”

Đúng lúc này, cô nhóc trên giường cũng tỉnh lại.

Nàng vừa tỉnh lại, bịt lại cái mũi nhỏ nhắn của mình. “Ồ, ca ca thú vị quá.”

Lâm Thiên mới giật mình phát hiện, cả thân thể được tẩy tủy khiến các loại tạp chất bao phủ cơ thể hân. Mùi thú nồng nặc khiến hân cũng khó chịu nổi. Hân chạy một mạch vào phòng tắm.

Gần 2 phút sau. Hân đi ra cửa quần áo chỉnh tề như mới, khuôn mặt đẹp trai đến cực hạn dù cho tiểu cô nương chưa biết yêu là gì cũng không kiềm lòng được say đắm nhìn hân.

Lâm Thiên nhìn bộ dáng moe loli của cô nhóc cười ha hả. Quả không hổ là nhân tuyển dưỡng loli của hân, rất là dễ thương a.

“Này em gái, em có nhớ gì không.”

Cô bé lắc đầu.

“Kỳ lạ.”

Lâm Thiên tra xét thử một phát, quả nhiên trí nhớ của cô bé đã bị ai xóa bỏ. Lâm Thiên cũng không truy cứu nữa, dù sao hân đã quyết định cô bé này là của hân.

“Thế muội còn nhớ tên mình không.”

Cô bé gật đầu.

“Muội tên Nhược Lâm.”

“A...Nhược Lâm.”

Hắn giật mình.

Nhược Lâm ngheo đầu dễ thương hỏi. “Có gì sao ca ca.”

Lâm Thiên lắc đầu. “Không a, ca tên là Lâm Thiên a...sau này muội sẽ sống cùng ta chứ.”

Nhược Lâm vui vẻ. “Vâng, Lâm Thiên ca ca.”

Ờo, Lâm Thiên may mắn lắm thật. Lần này Nữ Thần May Mắn phù hộ ta rồi, đi đại đường cũng nhặt được nhân vật có trong truyện. Nhược Lâm này là Nhược Lâm Đạo Sư đã từng góp mặt trong Đấu Phá đây...à mà phan, May Mắn Nữ Thần hình như là nữ nhân của hắn thì phải...khắc khặc.

.....

Một tháng sau.

Lâm Thiên từ khi tu luyện tâm pháp m Dương Song Tu, hắn không kể công sức tu luyện. Đến gần vài ngày trước, đấu khí của hắn đã hoàn toàn hóa thành hồng thuần. Hắn cũng đột phá Đệ Nhị Tầng, Thực lực cũng đột phá Thất Tinh Đấu Sư.

Có lần Lâm Thiên không biết tác dụng của đấu khí màu hồng của mình có tác dụng gì, đến khi hắn trong một lần ra khỏi nhà đạo chơi thì mới phát hiện xung quanh mình đấu khí màu hồng bám quanh thân thể hắn, chỉ có hắn mới phát hiện trong khu vực gần hai mươi mét bên trong, điều có đấu khí màu hồng của hắn. Chỉ cần những nữ nhân đi vào khu vực này, hảo cảm sẽ nhanh chóng tấn thăng, dù chưa hề gặp hắn bao giờ. Thế là khi chưa xảy ra náo loạn, Lâm Thiên lại chạy trốn, tiếp tục chui vào căn phòng của mình. Không phải hắn ngại, nhưng mà giờ chưa phải lúc để chịch.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Xếp hạng ngoại môn

Lại tiếp 10 ngày sau.

“A...a...a...a”

Trong một căn nhà nhỏ, tiếng của một cô bé vang lên, rên rỉ thấm động lòng người.

“Từ từ, ca.”

“Có gắng lên sắp hoàn thành rồi.”

“Vâng”

Trong căn phòng của Lâm Thiên tiểu Nhược Lâm trần truồng như nhộng, nằm ngửa xuống mặt giường.

Lâm Thiên ở phía trên ra sức lên xuống chính xác. Mồ hôi hắn nhiều giọt, trong lòng thầm bảo không sao cả, vì nàng sau này phát triển hắn phải hy sinh một ít thôi. Mỗi lần hắn đè mạnh, tiểu Nhược Lâm rên rỉ càng lớn.

“A...sắp ra chưa ca.”

Lâm Thiên trả lời. “Rồi”

.....

“Vừ”

Một đám khói đen xuất hiện trên đầu Nhược Lâm, nàng cơ thể nhỏ nhắn cũng bị tạp chất bao phủ.

Lâm Thiên thấy cơ thể nàng rất bẩn, liền đánh vào cái mông nhỏ xinh.

“Đi tắm ề...xong rồi.”

Nhược Lâm vui vẻ cười hi hi.

“Mệt quá ...”

Lâm Thiên lao mồ hôi, hần từ trong mười ngày nay, lúc nào cũng như thế. Từ khi vô tình hần phát hiện, đấu khí của mình có thể tẩy tủy cho người khác, liền liên tục thử nghiệm. Đến mấy ngày nay, hần đã tẩy tủy kinh mạch cho Nhược Lâm vài lần rồi, hiệu quả rất là không kém. Ờ, hần quả thật rất muốn nàng không như trong nguyên tác hơn hai mươi rồi vẫn còn là Đại Đấu Sư, căn bản không kém hần.

“Ca ca lấy giùm muội cái bộ áo y.”

Nhược Lâm trần truồng chạy ra lấy lại bộ quần áo. Từ khi cô nhóc này phát hiện Lâm Thiên tẩy tủy rất thỏa mái, thì mỗi lần đều rất vui vẻ chấp nhận hần làm. Có điều mỗi lần tẩy tủy ra rất nhiều bùn làm bẩn hết quần áo, thế là cô nhóc ngay thơ không muốn mặc gì cả để Lâm Thiên massage cho.

.....(ai nhìn thấy dòng này trong mấy dấu chấm thì tức là người đó vừa nghĩ bậy).....

“Ca ca à, muội lại đột phá Nhị Tinh Đấu Giả rồi.”

Nhược Lâm tung tăng vui vẻ nói. Trong tay một quả cầu màu xanh dương hiện lên, từ trong đó có thể cảm nhận Thủy Đấu Khí khá là tinh khiết. Nếu để người ngoài biết chắc họ thắc cở tự tử mất, thiên phú của cô nhóc sau khi được Lâm Thiên tắm bộ mạnh hơn cả Tiêu Viêm. Đoán chừng Tiêu Viêm trở thành

Lâm Thiên cười gật đầu. “Đúng a, tiểu Lâm rất là giỏi.”

Nhược Lâm mạnh mạnh nói. “Thật không, thế thì Tiểu Lâm muốn Thiên ca ca hôn nè ...”

Lâm Thiên cười cười, nhìn cô nhóc này hần lại nhớ đến tiểu bảo bảo của hần cùng Mikasa sinh ra... Ừ, dù nàng không có huyết thống của hần (vì sao thì coi lại đoạn hai cái dị năng mới mua giới thiệu nhé).

“À...ca ca...phải ra ngoài một thời gian, đây tiền này, chừng nào đói thì mua nhe.”

Hần đưa cho nàng một cái trữ vật giới chỉ chứa vài chục vạn kim tệ. Hần cũng không lo nàng bị lừa, nhìn nàng nhỏ nhắn nhưng thực tế cực kỳ thông minh, hơn nữa ở đây là Gia Nam Học Viện cũng không ai dám làm gì nó.

“Ca ca đi vui vẻ.”

Nhược Lâm chớp lấy trữ vật sau đó tiễn hần đi.

...

Một giờ sau hần đã đến đấu trường. Hôm nay nguyên nhân hần muốn đi ra vì hôm này là ngày tuyển chọn ngoại môn đệ tử xếp hạng. Hần cũng muốn tham gia luôn, dù sao có danh tiếng vẫn làm việc dễ hơn.

“Tên”

“Lâm Thiên.”

“Tu vi”

“Bát Tinh Đấu Sư.”

“Tốt qua bên kia chờ đợi.”

Lâm Thiên trả lời câu hỏi của giám đạo sư. Hần đi về phía quảng trường, nơi đây có vài cái võ đài. Quy tắc khá là dễ hiểu. Trong mười phút hạ một đối thủ lấy một điểm, hết thời gian mười phút cả hai bên chưa thắng bại phân thì tính là hòa và không có điểm. Điểm là thứ sẽ xem cấp bậc của hần trên bảng.

Lâm Thiên nhìn trên đài hai tên Đấu Giả đang đánh nhau trong lòng khinh thường. Chừng một lát có một tên Đấu Giả bị hạ gục, đối phương liền đạt được một điểm.

Hần nhanh chóng đi lên.

“Người tới là ai nói tên.”

Giám khảo hỏi.

“Lâm Thiên.”

“Trận đấu bắt đầu.”

Tên Đấu Giả vừa chiến thắng vui mừng hết sức, phát hiện đối thủ kế tiếp lại là một tiểu bạch kiếm trong lòng vui ra.

Lâm Thiên không nói nhiều với hắn.

Một quyền đánh ra.

“Bụp”

Tên đối thủ bay ra khỏi đài.

“Lâm Thiên thắng 1 điểm.”

Mọi người bắt đầu chú ý đến Lâm Thiên, đặc biệt là các cô gái. Từ khi Lâm Thiên bước vào Bát Tinh Đấu Sư bán kính tỏa ra của Mị Hoặc Chi Khí (tên hắc đặt) lên đến 50 mét. Chỉ cần những người phụ nữ nào ở trong phạm vi này điều hảo cảm vô điều kiện như tên lửa tăng cao. Các nữ nhân ở khán đài dần bị Mị Hoặc Chi Khí của Lâm Thiên thu hút. Các nam sinh cũng phát hiện điều này, khá nhiều cô gái ở đây cũng có những nữ thần trong lòng họ. Thế là có liên tiếp các đối thủ thách đấu, đại đa số điều là các thiếu nam.

“Lâm Thiên thắng 1 điểm.”

“Lâm Thiên thắng 1 điểm.”

“Lâm Thiên ...”

...

Liên tiếp những âm thanh truyền tới, mọi kẻ địch Lâm Thiên chỉ giải quyết bằng một quyền hoặc một cước. Nói tới một hồi hắn gần như từ không có hạng leo lên top 10 người đầu học viện, có định ở vị trí thứ 9. Có vẻ thực lực của hắn không cao, nhưng mà cái tốc độ này cũng đủ làm mấy giám khảo khác con mắt muốn rớt xuống.

“Còn có ai ...”

Lâm Thiên hét lớn.

“Láo xược.”

Một thanh niên mái tóc quăn đi lên đài.

“Ồ, đó không phải là Bá Ngạo hạng thứ năm ngoại môn sau.”

“Đúng vậy, ta thấy tên Lâm Thiên đó chọc giận Bá Ngạo rồi. Chết nó đi, phách lối như thế.”

...

Mấy cô gái dưới đài ánh mắt lo lắng nhìn hắn, các nàng bây giờ cảm giác Lâm Thiên tựa như nam nhân của mình, Trong lòng lo sợ hắn bị tổn thương. Mị Hoặc Chi Khí quả thật khủng bố, chỉ vài tiếng đã khiến tất cả mỹ nữ ngoại viện có mặt ở đây điều chân thành yêu hắn thiết tha.

Lâm Thiên nhìn Bá Ngạo đi lên đài, trong con mắt đánh giá hắn.

“Ồ, Thất Tinh Đại Đấu Sư.”

Bá Ngạo thực lực cao hơn Lâm Thiên tận một đại cấp cùng thất tinh. Lần này, mọi người xung quanh không còn cho là hắn có thể chiến thắng liên tiếp như cũ nữa, bọn họ đa số điều nghĩ Lâm Thiên phải dừng lại bất bại chiến tích trước Bá Ngạo.

“Ngươi rất phách lối dù chỉ là nho nhỏ Đấu Sư Bát Tinh.” Bá Ngạo cao ngạo nhìn hắn.

Lâm Thiên cười tà. “Ta là thế, nhưng ngươi có tính không, ta trong vòng 10 chiêu hạ sát ngươi.”

Bá Ngạo nghe hắn phách lối, cười như điên. “A ha ha, một tên Đấu Sư muốn mười chiêu hạ sát ta. Ha ha, trong đời ta nghe chuyện buồn cười đến như thế.”

Bỗng con mắt hắn lảng lệ. Trong tay xuất hiện một thanh kiếm xanh lục, một kiếm chém vào tay Lâm Thiên.

Lâm Thiên con mắt co lại, thật độc ác. Trên đây chỉ cần không giết người thì sẽ không mất tư cách. Nhưng là thế, bình thường thì đến một mức độ nào đó các học viên sẽ ngừng tay lại, không đến mức trọng thương, nhưng nhìn một kiếm của Bá Ngạo, đây vốn là muốn hắn mất một cánh tay.

“Keng”

Lâm Thiên neho mắt, trong tay xuất hiện một sắt, tinh chuẩn chặn lại mũi kiếm của Bá Ngao. Hấn thuận thế lùi ra sau vài bước.

Bá Ngao cũng khá kinh dị. Không ngờ một tên Đầu Sư lại có phản ứng nhanh đến thế. Lại tiếp một kiếm chém ra.

....hết tiền...trưa nay không biết lên chương nữa không....đừng có chờ nhé....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đệ nhất ngoại môn .

Lâm Thiên bình tĩnh, một quyền bao bọc đầu khí tấn mãnh đánh về phía Bá Ngao. Một tay một kiếm đối nhau.

Cứ tưởng máu sẽ chảy nhưng lại kỳ diệu là chỉ có một âm thanh đinh thiết vang lên.

Lâm Thiên nào ngu ngốc đến thế, đi mà lấy tay chặn kiếm. Hấn mang theo một cái vô cái vô cùng mỏng bao tay mà thôi. Lấy cái này Lâm Thiên có thể dùng có chặn lại kiếm của Bá Ngao.

Bá Ngao một kích không thành lui về, trong lòng trầm trọng. Qua đã ba chiêu nhưng mà thế cục không ngã về hấn. Hấn trong lòng tràn ngập xấu hổ cùng mất mặt. Một Đại Đầu Sư Thất Tinh lại không thể chiến thắng Đầu Sư Bát Tinh, chuyện này chuyện đi như là một nỗi sỉ nhục khó tẩy của hấn.

“Vạn Mộc Độc Kiếm”

Bá Ngao một đầu khí tuôn trào. Phía sau lưng hiện lên một cây cổ thụ gì nua, đen sì, mang theo độc tố kinh khủng. Đầu kỹ Bá Ngao xuất ra là Huyền Giai Trung Cấp đầu kỹ. Một thanh kiếm xanh lè tràn ngập Mộc đầu khí rơi vào Lâm Thiên.

Hấn không dùng tay đỡ mà nhanh chóng né đi. Một kiếm này, Lâm Thiên cảm thấy yếu điểm của Bá Ngao hiện ra.

“Chết cho ta.”

Lâm Thiên uống người, dùng tốc độ Bá Ngao không thể tin, thân thể xoay tròn, một quyền đâm nát xương sống của hấn.

“Rầm”

Bá Ngao bị hấn đánh một quyền lún tận đất thêm, xương sống gãy nát, ngã ngay tại chỗ.

“Lâm Thiên...thắng 1 điểm”

Các giám khảo ở đây hơi giật mình, hai tên ngoại sinh này ra tay quả thật tàn bạo đến cực điểm.

Cá khán đài thì chia ra hai phe. Đám nam nhân thì mặt mày ủ rũ vì thực lực của Lâm Thiên quá mạnh, còn Nữ nhân đám thì vui mừng hò hét. Học viên ở đây tựa hồ vì Lâm Thiên mà chia ra hai phe tách biệt.

.....

Liên tiếp vài trận nữa. Lâm Thiên điều toàn thắng, xếp hạng vọt lên 3 thứ hạng đầu.

“Ta là Yến Vũ, rất mong người chỉ dạy.”

Cuối cùng, cũng có một cô gái lên khiếu chiến. Mọi người nghi hoặc nhưng đến khi nhìn ra người này điều thốt lên kinh ngạc.

“Yến Vũ là đệ nhất bảng xếp hạng ngoại môn đây. Lâm Thiên lần này khó làm rồi.”

“Ừ, nhưng cũng chưa chắc, từ nãy đến giờ tên Lâm Thiên đó chưa có một vết thương, lại sử lý Bá Ngao trong ngay 10 chiêu. Thực lực cũng rất mạnh a ...”

“Đội xem rồi sẽ biết ...”

.....

Lâm Thiên nhìn cô gái mặc áo đỏ mướt phàn ngự tỷ bay lên, trong con mắt không thể dấu nổi vẻ tán thưởng. Người phụ nữ này đầy đặn không kém các thực phục, hơn nữa hẳn thấy nàng vẫn còn là xử nữ. Yến Vũ này rất có tư chất ngự tỷ a.

Hắn con mắt soi mói nàng không kiêng dè. Yến Vũ vừa có chút hảo cảm cùng hắn lúc đầu bây giờ đã tục xuống con số không.

“Lâm Thiên, Bá Ngạo là con của đại bá ta, ta không thể thấy nó bị người khác ức hiếp mà không ra mặt được...thứ lỗi.”

Lâm Thiên nói: “Người không có gì có lỗi cả, thắng thua chỉ là chuyện bình thường, điều kiện là người thắng được ta.”

Lâm Thiên vừa nói xong, một quyền đánh ra. Yến Vũ đưa kiếm lên để擋 chặn lại.

“Keng”

Lân này Lâm Thiên thua thiệt quá nhiều, người ta chưa đánh hắn đã cảm nhận được Đấu Linh khí tức.

Tên: Yến Vũ.

Tuổi: 18

Thực Lực: Đấu Linh Nhất Tinh.

.....

Quả thật rất mạnh, Lâm Thiên cũng biết Đấu Linh khá là mạnh nơi Ngoại Viện này, chỉ có Nội Viện mới xuất hiện.

Yến Vũ phản công. Một kiếm mang theo băng sương tuyết lệ, hình thành.

Một dãy kiếm tựa như băng liên kéo dài đến hắn. Một luồng bạch sắc màu kiếm hiện lên, mang theo băng hàn cùng sát khí tụ tập. Lâm Thiên không để nàng tung chiêu. Một quyền toàn lực phóng xuất.

“Băng Liên Trảm”

Đáng tiếc, Lâm Thiên vẫn chậm.

“Ầm” Một dãy băng liên kết đông. Hoa trên trời rơi xuống, nhìn kỹ thì mới phát hiện đây là những bông hoa tuyết. Lâm Thiên bị từng đóa hoa rơi trúng người, tưởng chừng như xoẹt qua, lại để trên da thịt hắn từng vết kiếm nhỏ tí. Một cái không sao, nhưng trên trời có hàng trăm hàng ngàn cái, có thể dễ dàng róc từng miếng thịt hắn cho đến chết.

“A”

Ngay lúc hắn bị các tiểu hoa băng kiếm ngay căn tâm mắt. Xung quanh toàn trường cũng không thể thấy gì trong đó. Một thanh kiếm cắt đôi từng cánh hoa tuyết, xuyên thủng vai áo hắn.

Lâm Thiên ôm cánh tay bị kiếm Yến Vũ đâm thủng. Trên mắt mang theo tia khác lạ.

Đến cùng là bao lâu rồi mới có một người phụ nữ tổn thương hắn. Các cảm giác này làm hắn có chút yêu thích Yến Vũ rồi (Sm chẳng ta viết cái quái gì thể này)

Yến Vũ đứng ra phải một chương đánh hắn gục ngã báo thù cho Bá Ngạo, nhưng không hiểu vì sao nhìn vào con mắt hắn nàng lại không thể ra tay. Cứ mãi phân vân rốt cuộc là chuyện gì. Lâm Thiên giờ tay ra ôm chặt lấy nàng. Hắn kè ngay môi thơm, hôn một cái

Yến Vũ không thể tin, trong nháy mắt con tim nàng đập liên hồi. Xấu hổ không chịu được, nhưng ma xui quỷ khiến làm nàng cũng đáp lại nụ hôn nồng cháy đó.

“Cái ...”

Quảng trường tán đi hết băng vũ, trên khán đài cũng có thể nhìn. Có điều thứ đầu tiên họ thấy không phải là đánh nhau sống chết, mà là một cặp tình nhân hôn nhau đắm thiết trên khán đài.

Cô số con tim tan nát. Yến Vũ là nữ thần của học viện, hôm nay lại trong lòng một người đàn ông khác. Cú sốc này khiến vô số thần tượng thần kinh điều đứt đoạn. Một đồng nam nhi vô lực chống tường khóc than.

“A”

Yến Vũ cũng phát hiện tình trạng xấu hổ này, đẩy mạnh hắn ra, chạy khỏi khán đài.

Giám khảo tuyên bố Lâm Thiên thắng trận. Hắn cũng chỉ có thể cười khổ. Nhưng không thể nào từ chối được, hắn cần vào Nội Viện tụ tập thế lực sơ

bộ.

.....

Từ đó, Lâm Thiên giữ vững cái ghế Đệ Nhất Ngoại Môn xếp sau là Yến Vũ hạng hai cùng một tên hạng ba hắn không biết. Cả ba nhận được phần thưởng là trực tiếp tiến vào Nội Viện một tháng sau. Đây cũng là điều Lâm Thiên muốn tham gia.

Con mắt nhìn qua nơi Yến Vũ đứng. Hắn trong lòng đã quyết định khi vào Nội Môn tuyệt đối khiến nàng chân chính thành nữ nhân của hắn ... (đoạn này tình yêu hơi ảo...ta thừa nhận.)

(ai muốn xem chịch thì đợi nhé, chưa vào sâu cốt chuyện được, để ta cố đẩy nhanh tiến độ chịch gái đâye he he ...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Nội viện ...

Lâm Thiên mang theo tâm trạng thành công trở về nhà. Phát hiện Tiểu Lâm đã ngủ, hắn đắp chăn cho nàng rồi cũng ngủ theo.

Sáng hôm sau.

Tất cả ba thứ hạng đầu gồm Lâm Thiên, Yến Vũ cùng Tạ Tam cùng nhau rời khỏi Ngoại Viện tiến vào khu vực hạch tâm của Già Nam Học Viện...Nội Viện.

Lâm Thiên từ sáng sớm đã đến, hắn tuy thấy Yến Vũ nhưng không bắt chuyện cùng nàng mà dẫn theo Tiểu Nhược Lâm đi về nơi cổng.

“Vù vù.”

Trên bầu trời, một con Sư Thửa là Tam Giai Ma Thú đáp xuống, từ trên lưng nó một vị trung niên nhảy xuống.

“Ha ha, chào ba tên tiểu tử. Ta là Tô Thiên phó viện trưởng của Già Nam, ta đến đây để đón các ngươi vào Nội Viện.”

Yến Vũ kinh ngạc nói. “Vậy là sao, ta nhớ những sư huynh sư tỷ khác cũng không có tư cách gặp Tô Thiên chứ đừng nói đến việc Phó Viện Trưởng đến đây đón cả ...”

Tô Thiên mỉm cười không nói, con mắt hắn nhìn qua Lâm Thiên dễ dàng bộc lộ tất cả. Hắn là đến vì Lâm Thiên.

Yến Vũ xứng sót một tí, nhưng lại nghĩ đến một quái thai Lâm Thiên, Đấu Sư lại có thể dễ dàng đánh bại Đại Đấu Sư Thất Tinh như Bá Ngạo quả thật là tiềm lực đã đủ khiến cả Viện Trưởng coi trọng.

Yến Vũ không biết, Mang Thiên Xích không phải coi trọng thiên phú của hắn mà là Bí Thuật của gia tộc hắn. Mang Thiên Xích vẫn muốn thừa lời kéo Lâm Thiên làm một thành viên trụ cột trong Già Nam nên mới làm ra nhiều đãi ngộ như thế, nếu không thì dù có tiềm lực nhưng hắn vẫn không thể đã động tới hai người Tô Thiên cùng Mang Thiên Xích.

.....

Lâm Thiên trong lòng đánh giá vị Viện Trưởng tương lai này, hắn cũng là người đã giúp rất nhiều cho Tiêu Viêm khi hắn ở đây. Có thể nói, ngoài Dược Lão thì Tô Thiên cũng có một phần nào vào việc trở thành Đấu Đế của hắn.

Hắn mỉm cười với Tô Thiên kéo ra Nhược Lâm từ phía sau.

“Không biết Phó Viện Trưởng có thể cho ta đem nó vào cùng không.”

Tô Thiên hơi lưỡng lự. “Cái này ...”

Lâm Thiên đành tăng thêm một đòn giáng mạnh.

“Ngài không cần lo về tư chất của nó, nó đã là Đấu Giả Tứ Tinh rồi. Ta nghĩ, nó cũng được xem là một đại thiên tài nhĩ.”

“Cái gì ...” Cả ba người ngoài Lâm Thiên ra điều giật mình hết.

“Hừ, lại không tin ca ca nói...”

Tiểu Nhược Lâm nhìn bọn hắn không tin, trong lòng nghĩ rằng bọn hắn không có thiện ý cùng ca ca nàng, nàng liền tức giận bộc lộ ra Đấu Giả Tứ Tinh khí tức khiến bọn họ tin lời ca ca nàng.

“Cái này...” Tô Thiên lúc đầu không có để ý, bây giờ nàng cố tình tỏ ra thực lực, dù chỉ là một tia nhỏ nhoi khí tức nhưng cũng đủ chứng minh lời Lâm Thiên nói là thật.

“Cái này không còn là Đại Thiên Tài nữa, mà chân chính là Yêu Nghiệt a.” Trong lòng Tô Thiên thâm kinh hãi, dù hắn biết Trung Châu có một số Viễn Cổ gia tộc, nhưng vẫn chưa nghe có người nào mới 3,4 tuổi đã là Đấu Giả Tứ Tinh, thậm chí Đấu Giả Nhất Tinh cũng chưa từng có. (ềo, Huân Nhi là thấp phẩm huyết mạch, gần đầu đề nhất mà tới 14 tuổi vẫn là Bát Đoạn, Một phần nguyên nhân là do linh khí ở gia mã rất thấp, còn một phần nguyên nhân là mới đầu tu luyện rất khó, mà chỉ cần lên Đấu Giả sẽ tu luyện nhanh hơn rất nhiều, lúc này Huyết Mạch mới có tác dụng, hơn nữa theo tiêu chuẩn Đấu Khí Đại Lục thì 6 tuổi mới có thể tu luyện...ta chỉ tham khảo thôi, còn chính xác thì chưa chắc chắn.)

“Thiên tài này, Già Nam nhất định phải có.” Đây là trong lòng Tô Thiên suy nghĩ. Hắn không biết tư chất của Nhược Lâm cũng không cao lắm, thậm chí là bình thường. Muốn nói thứ gì khiến nàng tư chất khủng bố đến thế thì phải nói đến m Dương Song Tu của Lâm Thiên.

Lâm Thiên trong lòng cũng buồn lắm. Thật ra từ lâu hắn đã nhận ra m Dương Song Tu nói là Song Tu nhưng thật chất 80% người có lời vẫn là nữ nhân. Hắn không biết nói sau, nhưng đây là kinh nghiệm hắn phát hiện qua rất nhiều năm tổng kết. Có thể, hắn không phải lấy các nàng làm đỉnh lô, mà chính xác là tự biến mình thành đỉnh lô...Có điều, ngại...ngại cái con ***, được xxx gái đã là hạnh phúc rồi. Hắn ước mơ rất đơn giản...Chịch là chính...Tình cảm là phụ...Đánh nhau là đầu phụ...nói chung là thế.

“Được, ta chấp nhận.”

Tô Thiên vẻ mặt hồng hào, trong lòng kiềm chế hạnh phúc đến phát khóc, lần đại phát rồi.

.....

Nội Viện.

Nơi này cần đi qua một cánh cửa có hai vị Hắc Bạch canh giữ. Mỗi người đều là Ngũ Tinh Đấu Tông, địa vị vẫn cao hơn Tô Thiên một chút, có điều do tham tu luyện nên không mấy tham gia vào Học Viện. Hiện tại Mang Thiên Xích vẫn chưa bước vào Đấu Tôn trong nguyên tác. Hắn vẫn chưa thể tạo ra một kết giới không gian riêng cho Nội Viện nên khá là cần hai vị này canh gác ở đây.

.....

Lâm Thiên ba người, được Tô Thiên dẫn vào. Hắc Bạch nhị lão cũng nhận ra và không ngăn cản, Tô Thiên Đấu Hoàng Thất Tinh có thể dễ dàng bay trên không, hắn một bước chạm xuống cổng.

“Ba người các ngươi nhớ không nên gây chuyện thị phi, nơi đây không phải như ngoại viện, tùy tiện vài người cũng là Đại Đấu Sư, hơn nữa nơi đây cũng có bằng cao thủ, chỉ cần lên được bảng điều là Đấu Linh tiểu cường giả, các ngu7oi không nên phách lối.”

Hắn nói rồi liền bay đi, con mắt còn thâm ý liếc qua Lâm Thiên một cái.

Lâm Thiên cười cười. Có vẻ những cao tăng trong học viện cũng phát hiện hắn có lực hút cực đại với nữ nhân nên bắt đầu chú ý hắn kỹ hơn rồi, dù sao một đám nữ nhân có thể tập hợp lại thích một người thì cũng là đại họa của Học Viện a, đám con trai mà không liều mạng cùng hắn là không thể nào.

.....

“Yến Vũ cô nương, không biết ngươi ở đâu.”

Nàng đang ngồi trên ghế gỗ nhìn bảng đồ chỉ dẫn, một tên trong ba người đến hỏi nàng.

Tạ Tam mang theo danh tiếng Đệ Tam Ngoại Viện trong lòng cũng có một chút cao ngạo. Hắn dù biết Lâm Thiên cùng Yến Vũ có một chút quan hệ mờ ám nhưng vẫn không kèm lòng được với vị mỹ nhân đẹp nhất Ngoại Viện này, hắn tỏ ra lịch sự hỏi làm quen.

Yến Vũ chỉ ngược hắn một cái rồi cũng lười để ý, tiếp tục nhìn bảng chỉ dẫn.

Lâm Thiên bên ngoài nhìn xem trò vui.

Tạ Tam không bị để ý, trong lòng giận dữ, cố tỏ ra bình tĩnh.

“Vũ Nhi, ta nghĩ muốn có một cuộc giao lưu cùng ngươi, không biết...” Hắn nói.

Yến Vũ lần này ngay cả ngược đầu lên cũng không, chăm chú nhìn bảng chỉ dẫn.

“Xú nữ nhân, có khuôn mặt đẹp thì giỏi sau, Ca ta là Tạ Vũ là Bang Chủ của Vũ Hà Bang đứng thứ nhất Nội Viện này, thực lực đã là Đấu Linh Lục Tinh, ngươi chỉ cần làm nữ nhân của ta, ta đảm bảo tài nguyên tu luyện của ngươi không ngừng có không cần làm những nhiệm vụ kiếm một tý tích phân.”

Tạ Tam giận dữ hét.

Lâm Thiên cùng Yến Vũ con mắt lạnh lẽo. Lâm Thiên một cước giẫm nát bàn chân của hắn.

“A”

Tạ Tam ôm chân bị giẫm nát, máu me chảy khắp đất.

“Ngươi...ngươi...”

Lâm Thiên một tát đi qua. “Ngươi...ngươi... con mẹ mày.”

Tạ Tam bị một tát của hắn đánh ngất xỉu. Yến Vũ nhìn qua bình thần nói. “Anh của hắn là Bang Chủ của đệ nhất bang trong Nội Viện này, ngươi không sợ sao ...”

“Hừ, tới bao nhiêu ta giết bấy nhiêu ...” Lâm Thiên trả lời.

Hai người lại bắt đầu im lặng đến đáng sợ. Lâm Thiên thì không sao, Yến Vũ thì dù đang đọc hướng dẫn vẫn thường xuyên đỏ mặt nhìn lên qua hắn.

“Lâm Thiên...ta nghĩ ...”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Thành lập thế lực (1)

Lâm Thiên hiếu kỳ, Yến Vũ cần gì ở hắn.

Nàng hé môi, vừa tính nói nhưng lại nghĩ lại, cảm thấy khó mở lời.

“Lâm Thiên ta nghĩ ngươi phải có cách tăng lên tư chất của một người chứ hả.”

Hắn nheo mắt lại, chuyện này rất là bí mật, chỉ có Lâm Thiên cùng Nhược Lâm là biết, làm sao nàng cũng phát hiện rồi. Lúc này, hắn phát hiện Tiểu Nhược Lâm đang ngồi mức kệo, mà cái kệo hắn chưa thấy trong Già Nam bán bao giờ.

Lâm Thiên lấy tay bịt mắt, tại sao mấy thứ khác con nhóc này thông minh vô cùng, tại sao lại chỉ vì cây kệo mà báng đung hắn. Không lẽ, giá trị của hắn cũng không bằng cây kệo trong tay Yến Vũ sao.

“Ồ ca ca đang khóc à ...”

Nhược Lâm ngay thơ hỏi.

Hắn cố gượng ngược mặt lên, mặt như khổ qua nói. “Làm gì có, ca ca chỉ là sợ Nhược Lâm sao này bán tàn ca ngươi thôi.”

“Ồ, Tiểu Lâm không phát hiện ca có gì giá trị để bán cả...à ngoài cái trư vật ...”

Lâm Thiên: “....”

Yến Vũ không nhịn được cười. Lúc này, Tiểu Nhược Lâm nói tiếp, làm nàng hết cười được.

“Và còn nữa, Tiểu Lâm phát hiện Yến tỷ tỷ rất thích ca ca, nên mới nói bí mật cho nàng biết, vì Tiểu Lâm biết chỉ có nữ nhân của ca mới biết được bí mật này a (vãi, ta thấy cái gì đó không ổn...)” “Nhược Lâm híp mắt trả lời, khó dò ra ý trong câu nàng vừa nói.

Lâm Thiên cùng Yến Vũ lúc này mới phát hiện cả hai điều bị cô nhóc này lừa gạt. Yến Vũ bị nàng nói, khuôn mặt phát hồng như quả táo. Lâm Thiên ngoài mặt thì ra vẻ giận giữ, trong lòng không nhịn được đưa ngón tay cái cho Nhược Lâm, này chính là ‘Thần Phụ Trợ’ trong truyền thuyết.

Lâm Thiên nghiêm túc nhìn Yến Vũ.

“Ngươi muốn biết chuyện này là vì sao.”

Yến Vũ nhắc đến chuyện xưa thì thờ dài.

“Ngày xưa ...”

Thì ra, nàng cũng giống các nữ chính trong chuyện, bị gia tộc của mình bán cho các đại gia tộc lớn hơn làm duy trì trong tộc tiếp tục phồn thịnh. Nàng trăm phương nghìn kế trốn khỏi Yến Gia nhưng cuối cùng điều thất bại, đến khi tận hết cách, nàng quyết đem sinh mệnh của mình đánh đổi một ít thời gian. Gia tộc của nàng lại không nghĩ một thân nữ nhi như nàng lại có thể làm gì, đành cho nàng vào Già Nam học tập 2 năm rồi mới tiến tục cưới gả.

“Ồ”

Lâm Thiên không phải giết mình gia thế của nàng, mà là người nàng sắp lấy. Hắn tên là Tiểu Chiến WTF.

Cái tên quen thuộc, này không phải là cha của Trâu Viêm sao (chắc ai cũng biết Tiêu Viêm nhi khỏi cần ta nói.)

Có điều suy tính một chút, phát hiện điều này cũng không lạ. Theo hắn biết Yến Gia của nàng cũng chỉ là Nhị Lưu thế lực thua xa các Nhất Điện, Nhất Tháp, Nhị Tông, Tam Cốc, Tứ Phương Các chứ đừng nói đến là Bát Đại Cổ Tộc bá chủ của Đấu Khí Đại Lục này. Bọn hắn chỉ cần biết có thể thông gia cùng Cổ Tộc là được cũng không cần biết là ai. Mà bọn Cổ Tộc rất là bảo thủ không muốn cho Cổ Đế Huyết Mạch tràn lan ra bên ngoài, nên chắc họ gả Yến Vũ cho Tiêu Chiến để giám sát Đà Xá Cổ Ngọc thôi mà.

Lâm Thiên suy tính một lượt. Đến giai đoạn Tiêu Viêm ra đời còn 15 năm nữa, hiện Yến Vũ là 14 tuổi, thế tính là nàng năm 29 tuổi sinh ra Tiêu Viêm.

“Hừ, thế thì thời gian Yến Vũ bị bắt gả, còn rất dài. Cổ Tộc cũng chưa chắc biết sự xuất hiện của ta, lần này coi như khỏe.”

Hiện tại thực lực của hắn không cao, lại không có thế lực, muốn chống lại Cổ Tộc là điều không thể nào, may thay thời gian còn rất dài, dù không biết còn bao lâu Cổ Tộc phát hiện sự hiện diện của hắn. Nhưng Lâm Thiên tin rằng, chỉ cần Âm Dương Song Tu kỳ diệu hiệu quả, rất nhanh hắn có thể chống lại Bát Đại Cổ Tộc, thậm chí thống nhất Đấu Khí Đại Lục...vâng, câu kết cuối cùng, ý chí của hắn vẫn không phải vì bá chủ đứng trên đầu người khác, mà đơn giản là muốn chịch mà không bị tên nào cản thôi (sinh vật sống nữa người dưới).

“Lâm Thiên...ngươi có thể giúp ta chăng”

Yến Vũ cầu xin nhìn hắn, trong lúc này nàng cũng không biết nhờ vả ai, dù sao Cổ Tộc quá mức khủng bố không phải ai cũng có thể chống lại. Trong lòng nàng chỉ là cầu mong hắn có thể giúp nàng nâng cao tư chất để gia tộc không lấy nàng làm món đồ giao dịch.

“Được, có điều ta cần ngươi hiến dân tất cả tất cả cho ta, ta không muốn lộ ra bất cứ thứ gì gây tổn hại đến bọn ta.” Lâm Thiên nghĩ chánh ngôn từ nói. Trong lòng thì éo để ý, cũng lắm thì ca dùng Dịch Chuyển Thạch chuyển đến Gia Mã hay Trung Châu âm thầm phát triển, thậm chí trốn vào Hồn Điện cũng được, hắn quả thật không có lo gì mấy. Chủ yếu làhì hì.

Yến Vũ cắn môi hồng. Trong lòng phân vân, nhưng nghĩ đến khả năng mình bị gả cho một người không yêu thương, cuộc sống như đã chết, thì không bằng cùng hắn liều một phen. Cha mẹ của nàng cũng chết rồi, trong gia tộc cũng không còn ai thân thiết nữa, nàng cũng không phải lưu luyến trốn đau thương đó nữa.

“Được.”

Nàng vừa đồng ý, bí mật phía sau lưng hai người Tiểu Nhược Lâm ngậm kẹo đáng yêu nói. “Một con cừu đã dính bẫy.”

.....

Lâm Thiên cùng Yến Vũ đi đến khu nhà của Nữ Sinh. Vì sao, ừ thì Lâm Thiên muốn tùy tư chất cho nàng chứ sao. Lần này, hắn vừa mới vào nội viện. do khá nhiều nữ nhân không quen biết hắn nên muốn đứng ra hỏi, lúc này, Mị Hoặc Chi Khí tác dụng cực nhanh, nháy mắt các cô gái trong lòng điều mọc lên từng tia hảo cảm với hắn, không trách được, ngoài cái mị lực thì Lâm Thiên có thể nói độ soái ca tuyệt đối đột phá chân trời, trong học viện này không có bất cứ tên nam nhân nào soái hơn hắn...(ồ, ta ghét vì sao éo phải là ta... ;)

Yến Vũ bước vào phòng, nàng có vẻ cũng cảm nhận được ngoài cửa từng tia dòm ngó vào đây.

“Lâm Thiên, ngươi có muốn dùng kết giới đóng lại không.”

Lâm Thiên ti bi cười. “Không a, thử ta muốn là thế mà.”

Trong lòng Yến Vũ thắc mắc cũng không hỏi nhiều, trong lòng nàng vẫn không hiểu. Hắn không phải, không muốn thông tin tiết lộ cho người ngoài biết mà, tại sao lại.

Lâm Thiên lúc này nghiêm mặt. “Cởi hết quần áo ra.”

Yến Vũ sững sốt, nhưng nhìn hắn nghiêm túc, biết mình đang cầu người giúp liền cởi từng món đồ trên người mình. Có thể, nàng không quá đề phòng hắn ...

(Móc, chương tiếp không có xxx đâu nhé, đừng có đợicười tà ác.)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 65: Tạo lập thế lực (2)

Lâm Thiên một tay, đề lên lưng của nàng. Yến Vũ liền cảm thấy nhộn nhạo, com tìm nhin không được nhảy lung tung.

Hắn dồn lại Mị Hoặc Chi Khí từ trong đang điên, truyền vào lòng bàn tay, hắn du động khắp các kinh mạch to nhỏ của nàng, đã thông từng cái một. Yến Vũ cũng có thể nhận ra đầu khí trong cơ thể đang dần trào và càng ngày càng thêm tinh khiết, nàng biết đây là Lâm Thiên dùng bí thuật làm ra.

“Ừm...”

Yến Vũ càng lâu càng cảm thấy thỏa mái đến rên rĩ. Lâm nàng vô ý thức phát ra âm thanh mỹ diệu.

“Bọn họ làm cái gì trong đó thế...”

Các sư tỷ muội bên ngoài, mỗi người đều ép khuôn mặt mỹ lệ của mình vào cửa để có thể nghe rõ ràng hơn. Học Viện Già Nam cũng có một cái quy tắc làm Lâm Thiên cũng thấy hài lòng, đó là phải là mỹ nhân mới được tham gia vào nội môn, nếu không dù người có thực lực thì cũng chỉ có thể ở Ngoại Viện suốt đời.

Nhược Lâm tiểu cô nương lúc này từ bên trong mở cửa ra.

“Ồ, mấy tỷ tỷ ở đây làm gì thế.” Nàng ngay thơ hỏi (ngay thơ vô số tội)

Các nữ sinh nháy mắt hoảng hốt, trong đó có một cô gái niên kỷ trường 20 đi ra bạo gan hỏi.

“Tiểu muội muội, bên trong đó, hai người kia làm gì thế.”

Người hỏi là Hồ Ngọc Lam, một trong những mỹ nhân trên Tứ Mỹ bảng, còn là biểu muội Hồ Kinh, một vị cường giả Đấu Linh Lục Tinh đứng thứ hai trên Thiên bảng Nội Viện.

Nhược Lâm trong nháy mắt, nhẹ miệng nói. “Ca ca không cho muội tiết lộ.”

Hồ Ngọc Lam nhanh trí, nàng lấy ra một thanh kẹo que mỹ vị cho Nhược Lâm. Cô bé chớp lấy vào tay. Hồ Ngọc Lam miễn cười, một cô nhóc thôi, kẹo vẫn có mị lực a.

“Thế nào, giờ cho tỷ biết được chưa.” Nàng hỏi.

“Vâng, ca ca đang tẩy tủy, tăng cao tư chất cùng thực lực ấy mà.”

“Làm sao có thể”

Gần vài chục nữ nhân đứng trước cửa, trong nháy mắt thất thanh la lên. Tẩy tủy tăng tư chất cùng thực lực, các nàng chưa nghe bao giờ, dù có cũng là đan dược phẩm cấp cửu giai mới đạt đến hiệu quả này, các nàng vẫn chưa thể tin có người có thể làm được điều này.

Nhược Lâm tỏ vẻ. “Hừ, các tỷ tỷ lại giống lão gia gia kia, nhìn xem này...”

Nàng lật lên bàn tay, trên tay là một tiểu thủy cầu. Tuy chỉ là Đấu Giả Tứ Tinh thực lực nhưng mà cũng đủ làm đám người giật mình, 3,4 tuổi Đấu Giả đây là khái niệm gì. quá là Yêu Nghiệt Thiên Phú.

“Hừ đây là ca ca tẩy tủy cho muội đây...” Lời nói của nàng làm cho mọi người nháy mắt hốt hoảng hồi tỉnh. Đúng thế, chỉ có thế mới có thể tạo ra một tiểu Yêu Nghiệt như cô gái nhỏ này.

Hồ Ngọc Lam dựa vào uy tính của mình, quay lại bàn bạc kế hoạch với các tỷ muội. Chuyện này quá mức tưởng tượng của các nàng, náy có thể khiến rất nhiều cường giả ra đời đây, các nàng nhận cơ hội kéo Lâm Thiên về phía các nàng. Thật ra từ xưa tỉ lệ nam nữ thực lực luôn rất chênh lệch, mười vị cường giả chưa chắc có 1 là nữ. Các nàng phải tìm cách cho Lâm Thiên giúp đỡ các nàng, giờ đây chỉ có hắn mới có thể trợ giúp các nàng thoát khỏi thân phận bình hoa tồn tại từ xa xưa của Đầu Khí Đại Lục.

Nhược Lâm đang ngậm kẹo mút, cười híp mắt. “Lại thêm rất nhiều cừu non.”

.....

Gần hai mươi phút sau.

Lâm Thiên thở phào.

Yến Vũ lúc này cơ thể đã bật kín một tầng bùn. Nàng không kịp để ý, thực lực tăng lên Đẩu Linh Tứ Tinh làm cho nàng vui vẻ quên hết mọi thứ, ngay cả thân thể không mặt quần áo nhảy loạn trước mặt hân. Lâm Thiên một bên lao mồ hôi, một bên nhìn ba vòng của nàng mà máu mũi chảy ra.

Nàng lác hai quả cầu đũa đưa nói. “Quả thật thần kỳ, thực lực ta không những tăng, mà ngay cả tư chất cũng có đề thăng nhất định. Quá là khủng bố, thể không phải chỉ cần ngươi muốn làm thành một đại quân cường giả cũng không phải không thể.”

Yến Vũ vui vẻ càng yêu thương nhìn Lâm Thiên, tim nàng tràn ngập cảm giác khác lạ, tựa hồ nàng bây giờ không muốn rời xa hân một tí nào, trong lòng lúc nào cũng đề ý đến hân. Đây là một phần nào đó ảnh hưởng khi để Lâm Thiên dùng Mị Hoặc Chi Khí tẩy tủy. Bất quá đề thăng hảo cảm nhanh hơn rất nhiều bị động. Lâm Thiên vẫn chưa đo thử hảo cảm của các nàng nên cũng không phát hiện, mà có phát hiện thì chắc hân cười cả ngày đêm không chừng.

“Ta...”

Lâm Thiên vừa tính bảo nàng mặt lại quần áo, từ bên ngoài một đám mỹ nhân đã phá cửa đi vào. Lâm Thiên nào chậm phát triển, hân chỉ là đoán các nàng hiếu kỳ thôi, không đến mức chủ động như thế chứ.

“Hi hi”

Một tiếng cười vang lên, Lâm Thiên lại nhìn qua Nhược Lâm, phát hiện nàng đang cười nha tiểu ác ma, nhìn đám tỷ muội nữ sinh đi trước như đã lừa gạt một đám cừu con.

“Lâm Thiên, ta nghĩ ngươi, cũng không muốn dấu nữa chứ...”

Đại khái, qua gần 1 canh giờ (cứ coi như một giờ đi, chứ bên trung nó viết thế là bằng 2 giờ bên mình). Tra hỏi, Lâm Thiên ‘bắt đắc đi’ công khai bí mật cho các nàng biết.

Hồ Ngọc Lam đưa ra một đề nghị. “Lâm Thiên, ta nghĩ ngươi có thể cũng tẩy tủy cho bọn ta nếu bọn ta trả đủ thù lao cho ngươi chứ.”

Lâm Thiên trong lòng thật ra muốn nhờ các nàng phô trương giùm hân, mau chóng rút ra nhiều nhân tài hơn cho hân. Hân hiện tại cần rất nhiều nhân lực.

“Được, nếu các ngươi đồng ý chấp nhận ta 1 điều kiện.”

Hồ Ngọc Lam có chút cảnh giác nhìn hân, dù nàng với hân có một chút cảm giác, nhưng nếu dùng thân thể đi đánh đổi thì nàng không làm được.

Lâm Thiên cũng nhìn ra nàng suy nghĩ. Trong lòng không quá lo lắng, hân tin dưới mị lực của mình không có người nào thoát được. “Ta chỉ cần các ngươi tham gia bang của ta là được, tốt nhất tuyên truyền ra cho các tỷ muội của các ngươi biết.”

Hồ Ngọc Lam suy nghĩ, lần này nàng cảm thấy yêu cầu của hân vô cùng có lợi, chỉ cần gia nhập bang phái là có thể được hân tẩy tủy, việc này không khó, hơn nữa lại có thể khiến các tỷ muội trong Già Nam hợp tác, không còn bị đám nam nhân khác ức hiếp, triều ghẹo, không còn gì tốt hơn.

Lúc này, ‘Thần Trợ’ trong truyền thuyết lại lên tiếng. “Ca ca, thế là muội cùng các tỷ tỷ phải cùng bọn nam nhân mạn rợ ngoài kia ở chung à, muội không muốn đâu...muội ghét bọn hân...a hu hu.”

Lời nàng vừa nói làm thức tỉnh Hồ Ngọc Lam. Rung rinh bầu ngực sữa to lớn, nàng cười vũ mị.

“Ta đồng ý, có điều ngươi cũng phải đồng ý là chỉ có thể tiếp thu nữ sinh trong Già Nam.”

Lâm Thiên trong lòng vui vẻ. Thần Trợ hôm nay quá là xuất sắc, hân tuyệt đối phải thưởng cho nàng.

Hân gật đầu, ra vẻ khó lòng. “Thôi được vậy, ta cũng không còn cách nào.”

.....

Thế là một bang phái chỉ toàn là nữ nhân xuất hiện trong Già Nam....mà nói sau, ta mệt rồi tạm nghỉ thôi....cái gì, muốn chịch á, chờ chừng 5, 10 chap đi, ta chịch một lần cho hết, chịch từng em lâu lắm, còn phải đi chịch mấy em gái khác ở mấy khu vực khác nữa. Theo một ít tin tức: Medusa có thể đã đã lớn vì trước khi gặp Tiêu Viêm đã gặp Vân Sơn lão già 6,70 tuổi lúc còn trẻ, cộng thêm em nào đó ở Đan Tháp là người yêu của Dược Lão thì phải... Anh em cứ chờ nhé, ta sẽ cố gắng tóm gọn lại, à mà Hồ Kinh là cha của Hồ Gia nhé, Hồ Ngọc Lam không chừng là mẹ nàng đó, anh mẹ khỏi nghĩ đau đầu.

Chương 66: Nửa năm sau

“Một vị thuốc nữa.”

Lâm Thiên bắt một nhánh hoa bỏ vào đỉnh lò. Trong tay bốc lên hỏa diễm hùng lực, những vị thuốc hòa tan ra từng tia chất lỏng, mỗi loại đều chứa một nguồn năng lượng khác nhau.

Hắn dùng hỏa diễm bao bọc lại các tinh túy, nhanh chóng áp súc thành một viên đan tròn.

“Bùm”

Nắp nồi, bung lên. Một hương thơm ngào ngạt bốc lên làm đầu khí trong người hắn có một tia sáo động.

“Hoàng thành rồi.”

Hắn lấy từ trong đỉnh lò ra gần mười viên thuốc tam giai Tùy Dịch Lộ. Một loại đan dược có thể thúc đẩy xương cốt đầu giả phát triển rất tốt, là một loại luyện thể đan dược khó kiếm.

Lâm Thiên cười khẩy. “Cuối cùng cũng ổn định Tam Giai Luyện Đan Sư.”

Hắn đã bé quang gần năm tháng sau khi thành lập ra bang chúng, hắn chuyên tu Luyện Đan Sư một cách cựa khổ, không tiếc công sức đánh đổi tài nguyên trong La Sát Tộc để trao đổi một lượng lớn dược liệu thuốc. Rất may, quá trình này rất khó ở giai đoạn đầu, còn về sau, hắn chỉ cần thu mua sau đó luyện đan để bán lại, là có thể tuần hoàn thu nhập.

Tốt độ nửa năm tăng lên Tam Giai Luyện Đan Sư của hắn thì chắc cả đại lục này chỉ có mình hắn. Hơn nữa theo hắn thấy, một Luyện Đan Sư trung bình tỉ lệ một lò đan là một phần mười, còn hắn thì tỉ lệ điều gần như 100%. Đây không trách hắn, thực lực hắn vốn không cao nhưng bù lại lại có m Dương Song Tu bao hàm một số luyện hồn bí pháp, chỉ cần song tu là Linh Hồn Lực liền tăng theo, dù mỗi lần chỉ có một chút, nhưng ở một nơi mà bí pháp luyện hồn gần như tuyệt tích như ở Đầu Khí Đại Lục này thì khỏi phải nói. Linh hồn lực của hắn đã Phàm Cảnh Đỉnh Cao, muốn luyện đan cấp thấp tỉ lệ thành công đương nhiên cực cao.

Hồ Ngọc Lam cùng Yến Vũ bước vào, người thấy mùi đan hương, liền biết ngay hắn thành công.

“Lâm Thiên, chúc mừng ngươi đã đột phá Tam Giai Luyện Đan Sư a.”

Hai nàng mỉm cười ngọt ngào nhìn hắn, qua gần nửa năm ở chung, đừng nói các nàng vốn là địa vị rất cao thường được tiếp xúc cùng hắn, hiện tại dù cho một số bang chúng mỹ nhân không có quá nhiều tiếp xúc, nhưng dưới thời gian dài cũng không thể nào kìm lòng được yêu hắn. Giờ thì Lâm Thiên chỉ cần cầm mấy đo Hảo Cẩm thì bảo đảm cả bang phái mỹ nữ không một người Hảo Cẩm dưới 90 cả. Nói chung, Mị Hoặc Chi Khí quá khủng bố.

Lâm Thiên hắn nhẹ gật đầu. “Đúng vậy. tuy có hơi khó như cũng không ngăn được ta.”

Hắn đứng lên bỗng phát hiện đầu khí lại có một tia tăng trưởng, cái này cũng không lạ gì. Thời gian lâu dài điều khiển đầu khí luyện đan thì tất nhiên là sẽ thành thạo điều khiển đầu khí, tăng trưởng là điều tất nhiên. Ở Đại Lục này, có một định lý bất biến, đó là ‘ Không phải luyện đan sư không nhất thiết là thực lực cao cường, mà đã là luyện đan sư thì tuyệt đối cao thủ’.

“Yến Vũ, dạo gần đây bang của ta có xảy ra chuyện gì không?”

Yến Vũ khuôn mặt trầm trọng. “Có”

“Hiện tại ngươi phải biết, bang của chúng ta thành lập không lâu, căn cơ không quá vững chắc, mà các đại bang phái khác bắt đầu nhắm đến chúng ta. Bây giờ thì ngay cấp nhất là phải tăng lên thực lực của các nội viên trong bang, nếu không chúng ta khó cầm cự được ...”

Hồ Ngọc Lam cũng nói. “Đúng thế, dù có ngươi một thời gian sẽ ra tẩy tủy giúp các tỷ muội, nhưng bọn họ cũng cần có thời gian bọc phát tiềm lực. Hơn nữa, hiện tại chỉ có một phần nhỏ nữ sinh không đồng ý tham gia bang, bọn họ vẫn còn lo lắng chịu áp bức bởi chúng ta chưa đủ uy tính. Chúng ta rất hiểu những cường giả a.”

Lâm Thiên gật đầu bảo đã hiểu. Hắn cảm thấy cũng đã đến lúc đưa ra một kế hoạch hắn chuẩn bị rất lâu rồi.

“Yến Vũ, Hồ Ngọc Lam hai muội nhớ ta đã từng bảo có cách làm cho các ngu7oi2 tu luyện nhanh hơn phải không?”

Hai nàng gật đầu. Trong ngày mặt đỏ hồng hồng.

Lâm Thiên cười tà. “Tình thế bang hội cũng không phải rất ổn, chỉ còn cách này thôi.”

Yến Vũ khuôn mặt như nước sôi táo, nhin không được lên tiếng. “Ngươi đừng nói nữa, tên sắc lang như ngươi mong muốn chết đi được mà, hừ.”

Hồ Ngọc Lam tuy hơi xấu hổ nhưng cũng khuyen. “Yến muội, chuyện này chúng ta đã đón trước a, ngay từ đầu ta cũng không biết mình đi nhâm hang sối a, giờ đây rút lui cũng đã muộn. Hơn nữa, ta vẫn bí mật phát hiện rất nhiều tỷ muội đồng ý tham là vị yêu thích tên khốn nạn háo sắc này thôi.”

Yến Vũ đành gật đầu. “Ta cũng biết, nhưng không ngờ hầu như tất cả các tỷ muội đều đem lòng yêu thương hấn tận xương tủy, ta cũng muốn thử tình cảm của các nàng và nói xấu hấn nhưng kết quả lại phát hiện các nàng yêu Lâm Thiên sâu nặng vô cùng, nói không chừng chỉ cần hấn muốn, các tỷ muội cũng nguyện ý hi sinh tất cả vì hấn ...”(quá buff quá ảoai bảo.)

Lâm Thiên thấy nàng đáng thương liền xoa đầu nàng. “Được rồi nè, ta cũng biết ngươi yêu thích ta, ta cũng rất muốn biến ngươi thành nữ nhân của ta nhưng mà chưa phải lúc. Giờ thì chắc đến lúc rồi.”

Hấn ôm chầm lấy nàng, xé hết quần áo trên người nàng. Yến Vũ ra vẻ chống trả nhưng sự thật không dùng một tý sức nào phản kháng. Một hồi loạn động, Hồ Ngọc Lam cũng nhin không được che mặt. Lâm Thiên hấn nào để một mỹ nhân chờ đợi cũng kéo nàng gia nhập luôn.

Gần một phút sau. Cả ba người trên cơ thể không còn một tý mảnh vải. Lúc này hùng phong của Hấn to lớn hiện ra trước mắt các nàng.

Cả hai cùng nuốt nước bọt. “Cái này có phải nhầm không.”

Yến Vũ lắc cái mông mắng mai lại kéo tiểu QQ của hấn đặt lên tay đo thử kích cỡ. Cả hai nàng sợ hết hồn, nó ít nhất gấp ba lần cánh tay của các nàng, còn rất dài nữa.

Yến Vũ cùng Hồ Ngọc Lam sợ hãi. “A Lâm Thiên. bọn ta có chuyện, chúng ta đi trước nhé.”

Hai nàng chưa kịp chạy thì Lâm Thiên đã níu lại. Hấn cười ta ác như một lão cáo già. “Hề hề, muốn chạy ư, chậm rồi các muội ơi.”

Sau đó, hai nàng bị hấn ném lên giườngdù hai nàng còn là xử nữ, Lâm Thiên sử dụng m Dương pháp môn khiến các nàng điều không quá đau đớn trong lần đầu. Nên dù hấn cố sức đưa vào người các nàng cũng chỉ khiến các nàng đau đớn một lúc rồi hết, sau đó là cảm giác sáng khoái khó cưỡng lại được...Nhìn cái bụng bị dương căn của hấn chống đến mức to lên một khúc, Yến Vũ cười thê mĩ. “Sau này bảo đảm, ta éo dám cầm ngươi đi lập hậu cung rồi.”....đại khái gần 20 phút sau, sau gần 5 lần lên đỉnh Yến Vũ khóc than. “Lần sau ta tuyệt đối giúp ngươi xây dựng hậu cung a.”

.....Gần một canh giờ sau.....

Hai nàng được hấn phục vụ ‘vui ve’ ôm cái bụng tròn căng đi vào giấc ngủ. Lâm Thiên sáng khoái run vai.

“Giờ chỉ cần thống nhất Già Nam, khiến nơi này làm một nơi Hậu Cung của ta là được.”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Toàn thể song tu .

Nửa năm thời gian trước, hấn đi cùng Yến Vũ cùng Hồ Ngọc Lam thành lập một bang phái. Bang của hấn tên là Mỹ Nhân Bang và cái tên như ý nghĩa. Cả cái bang gần vạn nhân chỉ có một bang chủ là nam, còn lại toàn bộ là nữ. Rất nhiều nam nhân tham gia trà trộn vào, cuối cùng điều bị đá ra. Bọn hấn có hỏi vì sao Lâm Thiên được, còn bọn hấn thì không. Các thiếu nữ trả lời bọn hấn rất gọn, đơn giản là bọn họ thích. Thế là cái tên Lâm Thiên cũng trở thành công địch của toàn bộ Già Nam Nội Viện. Ngay cả Mang Thiên Xích cùng Tô Thiên cũng bất ngờ trước việc này, có điều bọn hấn cũng bất lực, dù sao chính bọn hấn nội quy là không được nhúng tay vào các tranh đấu trong nội viện, việc này vốn là muốn thúc đẩy nội viện tăng trưởng, ai ngờ lại thành ra thế này.

Mang Thiên Xích nhìn thế cuộc Nội Viện đã không thể nào hỗn loạn hơn. Hấn đưa con dấu cho Tô Thiên. “Tô Thiên trưởng lão, ngươi được bổ nhiệm làm Viện Trưởng tiếp theo của Già Nam

Tô Thiên chưa kịp từ chối, Mang Thiên Xích đã lấy lý do bề quang chạy xuyên không gian bỏ lại ấn ký. Hấn nhặt lên con dấu, cười khổ. “Rốt cuộc bọn ta đã làm cái éo gì thế này.”

Thế là Tô Thiên được trước thời hạn lên làm Viện Trưởng. Và trở triều thay hấn chả được vui vẻ như nguyên tác.

.....

“A, đừng có liều mạng nữa, ta đã bảo là không vừa mà.”

Yến Vũ điên cuồng nước mắt chảy ra, không buồn tha nói. “Ta không tin, làm sao có thể không vào được hết chứ.”

Nàng vừa thức dậy điều đầu tiên là cố sức đưa hết tiểu QQ của hấn vào người, đáng tiếc của hấn quá lớn, cái bụng đã hơi căng nhưng nàng không thể nào đưa hết vào được.

Nàng khóc sụt sùi. “Ta từ nhỏ nghe mẹ mụ bảo, nữ nhân có điều có thể làm được mà, tại sao ta lại không được, không phải ta vô dụng quá chứ.”

Lâm Thiên đầu đỏ mồ hôi. Cô gái à, mẹ cô bảo là người thường thì được, chứ của ta thì chính ta còn không biết có cô gái nào đưa hết vào người được không nữa.

Và thế Yến Vũ vận động quá kịch liệt, lại tiếp tục lên đỉnh vài lần và tiếp tục vinh quang ngắt đi.

Hồ Ngọc Lam mặc lại quần áo dở khóc dở cười. “Cô nàng này nhiều khi rất thông minh, nhưng có lúc lại ngốc đến dễ thương.”

Lâm Thiên từ phía sau ôm lấy bầu ngực to lớn của nàng cười. “Một lát nữa dẫn ta đi vào Bang đi, lâu rồi ta chưa gặp các nàng.”

Nàng ỏng ẹo cái eo rắn, cái mông mập mạp được chiếc quần thon che chắn lại.

“Ừm, một tý muối dất ca đi.”

.....

Sau một hồi Song Tu, Lâm Thiên hấp thu hai xử nữ nguyên âm đã đột phá Bát Giai Đại Đấu Sư. Hồ Ngọc Lam thì từ Đấu Linh Nhị Tinh được hấn tẩy tủy đột phá đến Ngũ Tinh, nửa năm tu luyện công thêm hôm nay song tu thực lực đã đột phá Đấu Linh Cửu Tinh Đỉnh Phong. Lâm Thiên chỉ cần có song tu thêm vài lần là nàng có thể đột phá Đấu Vương rồi. Yến Vũ thực lực cũng tiến bộ cũng không kém đã đến Bát Tinh Đấu Linh rồi. Hai người thực lực vượt qua hấn quá nhiều.

Lâm Thiên đoạn không sai, hấn vốn không phải là Ngự Nữ Chi Thần mà chính xác là Đỉnh Lô Chi Thần thì đúng hơn...mà thế thì sau, đối với hấn có chịch là được, thực lực cao chỉ dùng để chịch thôi, không phải sao (ừ, điều đó đúng với chú mày: con tác).

Một đường dạo đến tổng bộ Mỹ Nhân Bang.

“Oa, bang chủ tới.”

Vô số các thiếu nữ đang rành rạn ngồi đùa truyện. Hấn vừa đi vào vô số các thiếu nữ ào đến vây hấn chặt như nê m cối. Hồ Ngọc Lam đã có kinh nghiệm, nên kịp lúc né qua một bên.

“Ái, ai sờ áo ta thế.”

“Đệch, cái quần ta đâu.”

“Đậu xanh, tiểu QQ của ta đừng bóp.”

.....

Gần một tiếng sau. Lâm Thiên tìm lại được cái dây quần trong tay một mỹ thiếu nữ. Hấn trừng mắt nàng, đáng tiếc lại chả có lực uy hiếp chỉ càng chọc cười nàng. Lâm Thiên đi ra giữa đài.

“Ta có tý việc muốn nói.”

Các thiếu nữ, nghiêm túc nghe hấn nói.

“Ta cũng biết các muội từ, tỷ tỷ đây đến đây vì nhiều mục đích, nhưng ta không để ý, hiện tại bang đang có một chút nguy hiểm từ bên ngoài, thực lực của chúng ta không có nhiều cao thủ có thể chống đỡ bang chúng, vì thế ta quyết định, ta ngoài tẩy tủy ra vẫn có thể khiến thực lực của mọi người tăng trưởng một cách nhanh chóng.”

Cả đại sảnh hoan náo, việc này rất trọng đại a, không phải chỉ có hạch tâm mới được biết sao. Chẳng mấy chốc, những cô gái vừa tham gia hay là đã gia nhập lâu điều hảo cảm tăng vọt, bọn họ cảm động khi Lâm Thiên tin tưởng các nàng như thế.

Lâm Thiên biết được suy nghĩ của các nàng chắc cười ra bụng. Hấn đã quét thử một lượt, phát hiện tất cả nữ nhân trong sảnh này hảo cảm điều hơn 90, đến mức độ này trừ khi có mức độ nguy hiểm cực cao, còn không thì có chết các nàng cũng chưa chắc nói. Lâm Thiên đầu phải người ngu mà tùy tiện báo tin tức bí mật cho người xa lạ.

Hấn nói. “Điều này có chút khó tiếp thu, các muội từ tốt nhất nên xem một cái hả quyết định.”

Hấn từ trong trí nhớ dùng linh hồn lực cắt ra một đoạn song tu cùng hai người Yến Vũ cùng Hồ Ngọc Lam lúc này truyền vào trí nhớ từng người. Từ khi lên Phàm Nhân Cảnh Linh Hồn Đỉnh Phong hấn làm việc này cũng không khó. Cứ như một máy chiếu phim, từng hình ảnh xuất hiện trong đầu các nàng.

“Aaaaaaa”

Lúc đầu, có một số nữ nhân hét lớn, may là bang phòng có cách âm nếu không cả Già Nam điều vang vọng. Đến gần một nửa thì đám nữ nhân không còn ai là hét nữa mà điều chú ý tập chung vào trí nhớ Lâm Thiên truyền cho.

Lâm Thiên từ trong không khí có thể ngửi thấy một luồng dị dạng, để ý kỹ thì thấy một ít cô gái dưới quần trong đã có một ít chất lỏng, vẻ mặt yêu thương kiêu tên Lâm Thiên trong giấc mộng, cứ như các nàng chính là Yến Vũ, Hồ Ngọc Lam trong trí nhớ vậy.

.....

“Lâm Thiên nhìn thấy mọi người thức tỉnh, vẻ mặt hốt hoảng nhìn hẩn. Đặt biết mấy cô gái hảo cảm trên 95 nhìn hẩn yêu thương cháy bỏng như muốn thiêu đốt hẩn vậy. Hẩn cảm thấy hơi xấu hổ. “Thế còn ai tham gia cách của ta không.”

“Ta” ...”ta”...”ta”...

Vô số âm thanh vang lên, từ những người hảo cảm 100 điểm đưa lên trước, các cô nàng khác cũng tiếp nối giơ tay theo, có vẻ một đám nữ nhân hợp lại khiến bọn họ còn mạnh dạn hơn đám đàn ông, dù mấy cô gái trẻ tuổi mới 12,13 tuổi thiên tài thiếu nữ, cũng đưa tay chấp nhận.

“Khắc Khắc.”

(Lâm thiên nó cười đó, không phải ta đâuthật màừ, thật”khắc khắc”)

(Hai chương thôi nhé, ta còn muốn nghỉ ngơi.)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Bắt đầu tranh bá

Buổi tối hôm đó, vô số âm thanh kỳ diệu xuất hiện trong tổng bộ Mỹ Nhân Bang. Rất may mỗi bang phải điều được kết giới bao phủ, không lọt ra ngoài một tý ty. Nếu không, có thể cả đêm nay Già Nam không ai có thể ngủ.

.....

“Ừa”

Vô số âm thanh tỉnh dậy từ đại sảnh. Từ dưới niêm, các cô gái dần tỉnh duy chỉ có Lâm Thiên đã tỉnh từ rất lâu rồi, dù sao hẩn có Vô Tận Bền Bỉ, dù có xxx vài năm liên tục cũng không lo hết thể lực. Hẩn đang ngồi tiêu hóa nguyên âm xử nữ khổng lồ hấp thu từ tối qua.

Quả nhiên, gần vài nghìn nữ nhân, mỗi người thực điều thực lực cao hơn hẩn nhờ hẩn nhiều lần tẩy tủy. Đấu Linh Nhất Tinh hầu như không có, trung bình điều là Đấu Linh Tam, Tứ Tinh. Cũng thế, nguyên âm nhận lại cũng chất lượng hơn nhiều. Hẩn cảm thấy dựa vào số lượng khổng lồ này có thể đột phá Đấu Linh dễ dàng.

“Àm”

Đấu khí của hẩn đã đập qua cánh cửa Đại Đấu Sư, dừng bước tại Đấu Linh Tứ Tinh. Ngay lúc hẩn vừa vui mừng thì.

“Àm” “Àm”

Vô số khí lăng bùng nổ, các cô gái cũng vừa tỉnh tu xong. Vô số người đột phá. Đấu Linh Bát, Cửu Tinh đầy rẫy. Thậm chí có ít nhất gần 50 người đột phá Đấu Vương trong đó có Hồ Ngọc Lam.

Lâm Thiên cười khổ. “Vừa tỉnh vui mừng thoát khỏi, “Đỉnh Lô” thân phận, rốt cuộc mới nhận ra mình éo le như thế nào.”

Ngậm giọt lệ cay đắng, hẩn tự an ủi. “Hừ, mạnh thì sao, cũng chỉ là nữ nhân của ta thôi. Buồn cái éo gì (lệ rơi) “

Hồ Ngọc Lam mang theo thân thể bị hẩn dày vò gần như tê liệt đến bên cạnh hẩn, vỗ dành.

“Đừng buồn nào, một ngày nào đó người cũng có thể cũng có thể đuổi theo bọn ta.”

Lâm Thiên cười như khóc nói. “Đúng thế, một ngày nào đó...hoặc là cả đời...éo mọe nó kịp ...”

Lúc này hẳn lại nhìn qua các cô gái đã đột phá Đấu Vương.

“Các ngươi tính sao, Đấu Vương đã có thể vô điều kiện tốt nghiệp Già Nam rồi.”

Lâm Thiên cũng muốn thử các nàng muốn gì.

Các thiếu nữ nháy mắt rơi lệ, các cô gái điều nhẹ giọng trả lời. “Mãi mãi bên ngươi, cho dù chết.”

Quả nhiên, 100 hảo cảm khiến các nàng đã không thể rời bỏ Lâm Thiên được rồi. Lâm Thiên cũng cảm động. Ôm các nàng vào lòng (ôm hết được á).

.....

Trong Già Nam cũng có chia làm nhiều bảng khác nhau như Thiên Bảng chứa 100 tên cao thủ nội viện. Bang Phái Bảng chứa những bang phái xếp hạng Mỹ Nữ Bảng chứa tứ đại mỹ nhân của học viện. Mỹ Nam Bảng thì tương tự Mỹ Nữ Bảng, bốn tên nam nhân mị lực nhất Nội Viện sẽ xuất hiện.

Lâm Thiên đang tính làm sao những bảng này, bọn hắn nhất định sẽ để Mỹ Nhân Bang chiếm nhiều nhất có thể. Ừ Mỹ Nam Bảng hẳn đã chiếm đệ nhất không cần nữa, Mỹ Nữ Bảng thì cũng chiếm hai cái là Yến Vũ cùng Hồ Ngọc Lam nên cũng không cần. Chỉ còn Bang Phái Bảng cùng Thiên Bảng mà thôi.

Theo đề nghị của hắn, nửa năm qua các nhân viên trong bang không tham gia tranh giành Thiên Bảng vì hắn cảm thấy đã làm thì phải làm một lược mới đủ rung động, nếu không lấy thực lực của bang chúng thì Thiên Bảng ít nhất hơn một nửa cái ghế có tên các nàng.

Qua lần này, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng. Bang Chiến Đại Hội cũng sắp diễn ra. Trước đó là Thiên Bảng chiến. Một loạt hành động diễn ra cùng một thời gian.

.....

Đại quảng trường Già Nam, nơi tuyên bố các sự kiện lớn khác nhau. Tò Thiên đang đứng trên khán đài.

Hắn nói. “Mỗi ba năm Nội Viện sẽ có một lần Thiên Bảng chiến. Xếp hạng càng cao thưởng càng phong phú. Đệ Thập danh trở lên có thể nêu ra một điều kiện, phần thưởng có chút trên lệch. Đệ nhất danh có thể đưa ra một tuyệt đối yêu cầu, chỉ cần không phải quá mức không thể làm được Già Nam sẽ chấp nhận.” (ở đây quên nói, muốn tốt nghiệp ở Già Nam yêu cầu là dưới 30 đột phá Đấu Vương, không thì sẽ bị sa thải, Mỗi ba năm sẽ tiếp thu một đột tân sinh, nên Lâm Thiên cùng Yến Vũ vào hơi sớm, bọn hắn gấp chỉ toàn là học cũ nên thực lực là rất cao. Ps; cho mấy bạn chưa biết)

Lâm Thiên cười cười, tay dắt Nhược Lam đi. “Ca ca, ca phải tham gia sao.”

Hắn mỉm cười gật đầu. Nàng lại nói tiếp. “Thế muội tham gia được không.”

“Không được.”

Hắn lắc đầu. “Muội thực lực chỉ là Đấu Sư Thất Tinh thôi, ở đây rất nhiều người trong một chiêu có thể giải quyết được muội, đừng có mà tham thố.”

Hắn gỡ nhẹ đầu nàng. Nhược Lam la đầu, ôm đầu trừng mắt hắn.

.....Sáng sớm hôm sau.....

Hắn nhận lấy sổ phiếu, đi lên khán đài. Không ngờ có một tên đa lên trước hắn. Quy tắc lần này rất đơn giản. Chỉ cần trụ vững trên khán đài 30 phút là có thể ghi danh vào trong. Chỉ tiếp thu 1000 người thành công đầu tiên.

Nghe thì dễ, nhưng thật ra thử nghĩ xem. Cả học viện không dưới 100.000 ngàn học sinh. Mỗi người muốn đứng trên 30 phút mà mỗi trận điều chỉ vài phút, thì phải đánh nhau tận 10 đến 30 trận. Lấy thể này dù có là Đấu Linh cũng không chịu nổi xa luân chiến. Trừ những cao thủ đã đến Đấu Linh Cao Cấp.

Lâm Thiên lựa lấy một trong bốn khán đài bên phía Bắc. Trên đó đang đứng một vị Đấu Linh Tam Tinh hạng Thiên Bảng là 86.

Hắn nhìn một số người do dự không bước lên cười khinh thường. Những người chỉ biết sợ hãi, lo trước lo sau thế này tuyệt không thể thành cường giả.

Hắn nhảy lên đài.

“Ta là Lâm Thiên.”

“Nói nhiều.”

Vị kia cũng là nóng tính, một quyền hùng hậu Đấu Khí đánh vào.

Lâm Thiên cũng một quyền đánh trả.

“Àm”

“Răng Rắc”

“A”

Thanh niên hạng 86 Thiên Bảng bị đánh gãy xương tay bay ra khỏi khán đài.

“Không thể nào”

Mọi người ở dưới khó có thể tin nhìn hắn. Lâm Thiên làm sao có thể đánh bại một vị tu vi Đấu Linh Tứ Tinh thời thọt như đánh một con kiến thế. Mọi người trong lòng nhô ra một định nghĩa “Hắc Mã”

Ba khán đài khác cũng xuất hiện tương tự như thế, điều dùng một chiêu kết thúc đối thủ, có điều bọn họ điều là nữ. Lâm Thiên đã bảo các nàng che dấu danh tính, phù hiệu bang cũng giấu đi, tăng thêm một điệu thần bí.

Lúc này có một người phát hiện Lâm Thiên rất là quen mặt.

“Ồ, đó không phải tiểu bạch kiểm bang chủ Mỹ Nhân Bang sau.”

“Đúng vậy, chính là hắn.”

“Môe, ta hận nhất là tiểu bạch kiểm, chém chết mẹ hắn.”

....

Một đồng nam tính học sinh sốt sắng đòi chém Lâm Thiên. Hắn chỉ có cười khỏ, lúc nào ca thêm một cái tiểu bạch kiểm biệt danh thế. Mà nghĩ lại cũng đúng trong bang hình như thực lực hắn thấp nhất, trừ biến thành SSJ.

“Tiểu Bạch Kiểm, nghe cũng được ấy chứ.” Hắn nói nhảm, nhưng một số người gần đó vẫn còn nghe được.

“Xong, tiết tháo Bang Chủ đã bị rút đầu mất rồi.” Hồ Ngọc Lam, Yên Vũ cùng các tiểu mỹ nhân trong bang che mặt, không nhìn hắn.

(Đại khái, ta cảm thấy là ‘chịch’ đã không còn hứng thú như xưa, thế nên ta sẽ chuyển sang con đường khái quát hơn, khiến thế giới to lớn hơn, nhiều cuộc đấu hơn, chỉ không chỉ là xxx...ta nghĩ có thể tình tiết sẽ kéo dài một ít vì tranh sai sót, nếu anh em nào thấy không ổn có thể IB riêng với tá để ta chỉnh lại.....Thật lòng thấy truyện mình giờ tẻ, nếu không phải vì có nhiều anh em ủng hộ thì ta đã bỏ rồi, rất mệt mỏi, áp lực gia đình cũng rất nhiều...thời thì cố gắng hoàn thành bộ này hơn 300-500 chương vậy, ta cảm thấy kiên trì đến đó là hết lóc rồi, ý tưởng thì cũng không phải thiếu, mà đơn giản là thấy mệt thôi, cũng có thể tận 1000 c không chừng, thôi anh em muốn gì ta chiều.....Nãy giờ hơi dài dòng, xin lỗi một ít anh em mất hứng và thank mấy lão đọc tới đây...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Khó khăn huyết thống .

Đại khái cái tên Lâm Thiên quá vang dội. Có điều không phải danh tiếng thế nào tốt mà là một tên yếu đuối tiểu bạch kiểm. Trong sân vừa phát hiện hắn thân phận, một loạt ánh mắt vừa hâm mộ vừa ghen ghét như trăm ngàn đạo tia sét đánh vào hắn.

Lâm Thiên cười khẩy. “A hô hô, chào mấy anh em, cảm ơn mấy anh em chân chú, nhưng mà loại ánh mắt cuồng nhiệt đó ta chịu không nổi”

“Cuồng nhiệt cái mẹ người.”

Một thanh niên thân hình lực lưỡng đi lên. Hắn vốn là Thiên Bảng danh nhân hàng thứ 74, thực lực Đấu Linh Lục Tinh.

“Ồ, hạng thứ 74 lên rồi, tên Lâm Thiên này chết chắc.”

Vô số ánh mắt dưới đài chăm chú chờ Lâm Thiên bị đánh nát khuôn mặt đẹp trai làm người ghen ghét đó, bọn hắn cầu mong Lâm Thiên bị đánh càng bạo càng tốt, tốt nhất là tàn phế luôn, để xem các mỹ thiếu nữ trong Mỹ Nhân Bang còn để ý một tên tàn phế như thế không.

“Ồ, là Lục Tinh Đấu Linh cơ đấy.”

Hắn không để vào lòng vị 74 Thiên Bảng này, vốn lúc trước chính thể Mỹ Nhân Bang chưa có nhiều người đột phá Đấu Linh Cao Cấp, loại người này mới làm hắn lo lắng một ít. Chứ bây giờ, qua hắn song tu cả bang phái thực lực điều mạnh tốt đỉnh, muốn thống nhất Già Nam là chuyện sớm muộn. Một Đấu Linh Trung Cấp thôi, bang hắn không thiếu gì mạnh hơn.

Vị 74 hạng kia trên mặt đen thui như cha chết nói. “Con mẹ mi ở đây trang bức, vì ngươi...tất cả vì ngươi.”

Hắn dùng toàn bộ Đấu Khí hóa thành một bộ chiến giáp, lại ngưng tụ một quyền toàn lực như muốn lấy mạng Lâm Thiên.

Lâm Thiên nào đứng đó, hắn tuy chưa để ý tu luyện Đấu Kỹ lắm, nhưng cũng có học một ít ở Sát La Tộc, thân pháp của hắn không kém Đại Giai Đấu Kỹ là bao nhiêu.

“Oanh”

Trên nền đá xuất hiện một lỗ hồng to lớn. Mà Lâm Thiên lại chẳng có chuyện gì lùi lại vài bước né tránh dễ dàng.

“Ngươi có giỏi thì đừng né, tiếp chiêu.”

Lâm Thiên nhìn tên này phát điên, không biết nói gì. Ta không chạy để đứng đó ngươi đánh à. Ai mà ngu thế chắc khỏi cần chờ ngươi đánh đã chết không biết bao nhiêu lần rồi.

“Rầm”

Lại một cái lỗ to tương. Lâm Thiên không có việc gì dù nhiễm một hạt bụi, người ngoài đã phát hiện điều bất khả tự nghị này, nhưng mà vị 74 hạng Thiên Bảng kia vẫn điên cuồng nhào tới đánh như kẻ thù giết cha.

Lâm Thiên vừa tránh né vừa hiếu kỳ hỏi. “Này tiểu ca, ta không có giết cha hay mẹ ngươi chứ, làm sao ta có cảm giác ta đã làm gì có lỗi với ngươi nhỉ.”

Vị kia lúc này mới dừng tay lại, trên mặt nước mắt nước mũi chảy ra. “Ngươi trong Bang phải có một người tên Tiểu Lệ sao.”

Lâm Thiên cũng nhớ tựa hồ có cô gái này. Nàng theo hắn bình phẩm cũng là tám trên mười a, đặt biệt là hai bầu sữa a, đó là khoảng 90 ấy, to hết hồn.

“Ừ có, thì làm sao.” Hắn hỏi.

Vị kia nghẹn ngào nói. “Nàng vốn là thanh mai trúc mã của ta, tuy nàng không biết rằng người mà nàng xem là ca ca ta đây đã yêu thầm nhớ thương nàng. Đến khi mà cái ngày mà.. ta muốn tỏ tình cùng nàng.. thì cũng là cái ngày đó... nàng vô ý báo với ta... là đã mang thai của ngươi ...”

“Trời ạ, thù giết cha cũng không gì hơn cái này “

Lời này vừa hốt lên, mọi người liền thấy quái dị. Người nói chính xác là Lâm Thiên a, hắn vốn không ngờ chuyện là thế này, hắn cũng bất ngờ hốt lên, hắn không để ý mọi người càng ngày càng quái dị nhìn hắn.

“Nhìn gì, nhìn gì ...ca không gay.”

“Môe” Vị 74 hạng Thiên Bảng kia nhìn không được nổi khùng. Một quyền mạnh nhất của hắn tung ra.

“Lôi Sơn Quyền.”

Ầm Ầm lôi quang chớp hiển.

“Bụp”

Một người ngay lúc muốn chờ mong một cuộc chiến tình cảm, éo ai ngờ vị 74 hạng...ừ nói quái chán, bị Lâm Thiên một cước hời thọt đá bay.

“Ầm”

Tên kia lúng xuống đất, một ngụm máu phun raNgất rồi.

Lâm Thiên nói. “Thù gì thì cại cha mi chứ, có liên quan gì ca.”

Sau đó ngược lên trời. “Còn ai ...”

“Khục khục.” Một đám nữ nhân bụm miệng cười, lần này quá vui vẻ rồi.

Trời ạ, vô số người có một chút thực lực điều phát hiện Lâm Thiên chỉ là Đấu Linh Tứ Tinh mà hắn lại có thể hạ dễ dàng Đấu Linh Lục Tinh bằng một chân. Cái này cộng thêm số tuổi của hắn trẻ như măng thì người khác chỉ có thể nói “Yêu Nguyệt ”

.....

Gần 30 phút sau.

Đánh nhau lon nhỏ gần 50 trận, mỗi trận Lâm Thiên điều tuyệt đối nốc ao bằng một quyền hoặc một cước. Xui xẻo là có một tên bị hấn ném một cục đá bay xuống đài, khiến hấn mất mặt tận hổ xí.

Có điều qua đây mọi người cũng phát hiện vị Bang Chủ này không phải như đồn đại căn bã như thế. Nếu hấn mà căn bã thì ở đây tất cả 99% điều là căn bã không bằng.

“Lâm Thiên hoàn thành 30 phút không rời sân đấu, đạt được một vé.”

Một vị trưởng lão tuyên bố. Tô Thiên trên phía giám khảo cũng gật đầu thừa nhận thiên phú của Lâm Thiên quả rất mạnh mẽ, có điều hấn lại cười khổ, nếu mà Lâm Thiên không phải tham gây chiến thì có thể càng thêm thiên tài, mà hấn cũng khỏe hơn.

Thế là Lâm Thiên nhào lại đám nữ nhân của mình, mặt kệ đám ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hấn. Lâm Thiên đối với điều này cũng tỏ ra bất lực, bọn chúng muốn ganh tỵ thì cứ đi mà làm. Ca về ôm gái không vui hay sao...à mà hình như tên kia bảo Tiểu Lệ mang thai thì phải, phải về tu Luyện Đan Sư bồi dưỡng thai nhi mới được.

.....

Buổi tối.

Liên tiếp 3 ngày nhận vé tham gia tranh Thiên Bảng. Danh sách 1000 trong đó Mỹ Nhân Bang bí mật chiếm hết 700 phiếu. Nếu không phải Đấu Vương không tham gia được thì chắc còn nhiều hơn nữa.

Trong một một đại sảnh, vô số bông hồng xinh đẹp đang thỏa thân lăn lóc quay quanh một thân thể nam nhân.

“Lâm Thiên, vậy chúng ta kế tiếp làm như thế nào.” Yến Vũ ngồi lên người hấn, nhẹ nhàng massage hỏi.

Hấn chỉ trả lời. “Tốt nhất đầu đi thân phận, chiếm được Thiên Bảng bài danh càng nhiều càng tốt. Nếu có gặp phải tỷ muội thì cứ đánh đấm giả bộ cho có khí thế rồi, hòa nhau hay nhường là được.”

“Vâng”

Các cô gái trả lời, trong mắt các nàng Thiên Bảng gì đó không quang trọng bằng một câu nói của Lâm Thiên. Chỉ cần hấn muốn, dù muốn các nàng hi sinh tính mạng có thể các nàng cũng không biết thôi lui là gì. Hấn cũng biết là thế, nhưng mà ai bảo m Dương Song Tu với vốn có mị lực của hấn quá kinh người đi muốn một cô gái 100% hảo cảm chỉ là chuyện đơn giản.

Hồ Ngọc Lam bắt lấy Tiểu QQ cương cứng to lớn của hấn đưa vào thân thể. Dù bề ngoài vẫn rất to lớn, nhưng đã quen thuộc nên Hồ Ngọc Lam dễ dàng đưa vào người một cách kỳ diệu. Có điều, chỉ đến hơn một nửa thì chính nàng cũng không thể tiếp nữa. Ai bảo hấn quá to lớn chi.

Nàng cười nói, có chút cầu xin. “Lâm Thiên, ta muốn cùng ngươi có một đứa bé có được không.”

Lâm Thiên cười cười. “Tại sao không.”

Hấn để tay lên phần nhô ra từ bụng nàng, này vốn là Tiểu QQ hấn làm nên không phải nghi ngờ.

Dù sao khi hấn hoàn thành Hồ Ngọc Lam vẫn có chút không được vui cho lắm. “Lâm Thiên, tại sao phải thông qua thủ thuật này để mang thai con của ngươi.”

Lâm Thiên cười khổ. “Ta vốn cũng không muốn phúc tạp như thế, nhưng ai bảo ta khó có thể sinh con, với lại ta lại không có gì đảm bảo an toàn...đại khái, ít nhất những đứa trẻ này sinh ra có truyền thừa nhưng không phải máu mủ ruột thịt của ta, mà dòng máu vẫn nguyên mẫu là các nàng, khỏi phải sau này chịu nhiềuàì.”

Hấn cứ úp úp mở mở. Hồ Ngọc Lam cũng khó hiểu, có điều ở đây không thiếu nữ nhân mình bạch điều hấn nói, trong lòng cũng phải thừa nhận là đúng thế.

Yến Vũ cũng hiểu. Hấn vốn sợ mị lực của mình quá mức phóng đại đi, khó phân được đúng sai mà ảnh hưởng. Dù thế nào hấn cũng không muốn bắt cứ đứa con nào mang dòng máu cùng hấn tiến hành một loạt không mình bạch sự tình, hấn thả công khai chứ không muốn các nàng vụng trộm phải là điều đó. Có thể hấn lo xa, nhưng điều này đề phòng cũng không thể không có.

“Hi hi, hôm này không nói nữa, chúng ta cùng song tu nào.”

Lâm Thiên vốn đang khổ não, Yến Vũ may mắn khiến hấn được giải thoát. Hết lớn nhảy vào nơi đám mộng ngực nảy nở xuân tình khắp nơi kia..

(bù hôm qua nhá)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tạ Tam (nhân vật phụ)

Một buổi sáng nữa.

Lâm Thiên đi cùng một tốp nữ nhân đi ra khán đài, lúc này một ít bất ngờ xuất hiện.

Một thanh niên vẻ mặt cao ngạo lại triệu chọc một thiếu nữ xinh đẹp không kém Yến Vũ hay Hồ Ngọc Lam. Vốn hắn đã cho hai nàng gấp hắn đã thấy rất vui rồi, bây giờ lại phát hiện một thiếu nữ xinh đẹp không kém thì sao mà hắn lại bỏ qua cơ hội này được.

“Cô gái, có cần giúp không?”

Vũ Tinh trong nháy mắt bị một thiếu niên trẻ tuổi hơn nàng một chút. Nhìn mấy tóc trắng, ngọc diện như Phan An con tim bấy lâu chỉ chìm đắm trong tu luyện của nàng cũng nháy mắt gia tốc, có thể không phải nàng hoa si mà bởi một loại khí chất của hắn hấp thu lấy hảo cảm của nàng.

“Có thể, nếu người giúp ta, ta không ngại làm quen người.”

“Này không phải qua tào bạo a.” Hắn nhìn không được than, lần đầu tiên hắn trong thế giới này gặp người chủ động như thế, mà thì sao hắn cũng không để tâm.

“Hứa đấy.”

“Khốn nạn, ai dám cản Tạ Tam thiếu gia hành sự.”

Một tên tay sai a phải gọi chó săn thì đúng hơn, hắn nhìn thấy Lâm Thiên phá đám chủ tử thú vui tức nhiên phải cản người làm chủ vui rồi.

Lâm Thiên thì rất đơn giản.

“Bốp”

“Cha mi đây”

Lâm Thiên một tát qua tên nam sinh Đại Đấu Sư kia đụng phải vách tường nát hết hàm răng, máu miệng phun đầy ra đấy.

“NgườiBụp”

Một tên nô bộc khác vừa lên tiếng liền số phận cũng tương tự, một tát văng xuống ao, khá xui là hắn đầu lọt vào cống nước, mũi thối bị kết giới ngăn chặn bị hắn hít một phát ngất tại chỗ.

Lúc này chủ tử của bọn chúng mới giật mình hồi tỉnh. Hắn không cảm thấy nguy hiểm mà cả thêm không có kỳ khinh thường cười. “A, Lâm Thiên à Lâm Thiên, không ngờ lại gặp được kẻ thù ở đây, thế nào, có cảm giác gì không, đừng tưởng chỉ có người đạt đến Đấu Linh, ta đã sớm bề quang đạt đến Đấu Linh hơn nữa là Thất Tinh a.”

Lâm Thiên nào có thèm quan tâm trả lời. “Này vị cô nương, nãy giờ ta nghe có tiếng cho sủa không biết Già Nam lúc nào nuôi chó nhỉ.”

Vũ Tinh hiểu ý miễn cười. “Ồ, ta chưa nghe nơi đây có nuôi chó a, không lẽ người nói là con chó con Tạ Tạm gì đó của Tạ Vũ nuôi á hả.”

Lâm Thiên cùng chúng nữ sau lưng cũng cười ha hả.

Mặt Tạ Tam tái đen. “Các ngườicác người...giỏi, muốn chết.” Hắn có thể để ý danh tiếng không động thủ nữ nhân nhưng Lâm Thiên thì khác, dù đánh hắn tàn phế cũng lắm là ca hắn ra bãi bình. Hắn không tin một đám nữ nhân dám làm gì được.

“Hành Lôi Kiếm” Một kiếm đi, bất kể Lâm Thiên tàn hay thương.

“To gan.”

Một thiếu nữ xinh đẹp, khá trẻ tuổi bước ra. Trong tay nắm lấy trường tiên quất vào người Tạ Tam.

Ngay lúc hắn còn khinh thường một tiểu nữ nhân có thể làm gì hắn ngay cả phòng hộ trảo cũng chưa chắc phá nổi, thì một âm thanh giòn khấu như xương người vỡ nát vang lên.

“A”

Hắn bị trường tiên quát mạnh đụng ngã cả bức tường, trên ngói xương sườn gãy gần như một nửa, tuy chưa đến mức phế nhưng cách đó không xa.

“Làm sao có thể, làm sao một tiểu nữ nhân lại có thể mạnh như thế, cái này đã phải Đấu Linh Bát Tinh hay Cửu Tinh mới làm được...oa.” Hắn phun một ngụm máu rồi ngất xỉu.

Cô gái có chút sợ hãi lui về sau, hỏi hắn, “Thiên ca, ta có phải ra hơi mạnh tay không.”

Lâm Thiên lắc đầu. “Thật ra tại hắn yếu thôi, mọi Đấu Linh Cửu Tinh Đỉnh Phong muốn khống chế như thế là tốt rồi.”

Người khác mà nghe bọn họ nói chắc nhảy sổng tự tử. Đây chỉ là một người nữ nhân thường thường trong Bang mà đã Đấu Linh Đỉnh Phong rồi, thì rốt cuộc Mỹ Nhân Bang trâu bò đến thế nào. Mà chắc cũng ai khó thể biết, có thể đến lúc Lâm Thiên muốn chính thức khởi dậy, đến lúc đó thì chắc bọn họ biết cũng đã chậm...à nói lạc đề rồi.

Một lát sao, có một đám nam sinh rõ ràng cùng phe với Tạ Tam khiên hắn đi trị liệu, Lâm Thiên cũng lười để ý, một con tép thôi, đáng gì quan tâm.

Hắn lúc này đang bận bắt chuyện một cô gái.

“À Vũ Tinh cô nương, thế là ngươi lần này tham gia Thiên Bảng lần cuối ư.”

Lâm Thiên bất ngờ, tuổi tác nàng cũng mới 23 thôi. Chẳng lẽ đã Đấu Vương.

Nàng cười nói. “Không Không, chỉ là Bán Đấu Vương thôi.”

“Ồ”

Hắn cũng biết cái này. Bán Đấu Vương nói chính xác là là nửa bước Đấu Vương cao hơn Đấu Linh Đỉnh Phong một cấp nhưng lại chưa chính thức bức tới Đấu Vương.

Nàng hỏi. “Thế còn ngươi, ngươi muốn làm gì. Ta thấy một ít nữ nhân sau lưng của ngươi thực lực điều là rất mạnh thậm chí hơn cả ta. Ta hiểu kỳ ngươi muốn làm gì.”

Lâm Thiên nhìn thấy sâu trong mắt nàng một tia để ý nhưng không vạch trần nói. “Không có gì, đơn thuần là muốn thống nhất Già Nam, làm một Thánh Địa cho đám nữ nhân tu luyện thôi.”

“Cái gì.” Nàng.

Lâm Thiên nói tiếp. “Ta vốn rất chán ghét nữ nhân bị ức hiếp, với lại tự cảm giác mình có thiên phú có thể tăng lên tư chất của ngươi khác nên...ngươi hiểu.”

“Cái này, ngươi có thật là có thể tăng lên tư chất người khác không.”

Lâm Thiên gật đầu.

“Tốt, ta tin ngươi và thế này ta cũng muốn thử không biết ngươi có đồng ý không, chỉ phí ta trả hết.” Cảm thấy cơ hội dù rất nhỏ Vũ Tinh cũng muốn thử một chút, không ai lại không muốn mình mạnh mẽ hơn.

“Được a, nhưng bây giờ không phải lúc. Kết thúc Thiên Bảng thì ngươi đến Mỹ Nhân Bang gặp ta.”

“Ngươi cũng là nhân vật phong vân đó ư, quả nhiên rất trùng hợp. Thôi vậy, nhớ lấy lời hứa.”

Nàng bỏ lại một câu như thế rồi quay đầu đi.

Lúc này một thiếu nữ khá thành thực, Đấu Vương chỉ dục bay nhẹ lại hắn. “Lâm Thiên xem một chút, Văn Lạc Tâm Viêm quả thật trong Tháp.”

Lâm Thiên gật đầu. “Tốt, cái này cũng không khó nhận ra, dù sao kết giới đó quá lớn, Đấu Vương đã đủ để tìm kiếm.”

“Ô Thiên hắn có biết không.” Lâm Thiên hỏi.

“Có vẻ đã biết, nhưng không có động tĩnh.”

Lâm Thiên cười tà ác. Hắn biết thì sao, kế hoạch vốn đã bắt đầu rồi, chỉ chờ Thiên Bảng cùng Bang Chiến Bảng kết thúc thôi.

.....

Chương 71: Trận đấu khó khăn .

“Thiên Bảng Đại Chiến”

Một miếng dây băng to lớn ghi lên như cổ vũ một dạng.

Chiến đấu không có tính thời gian Lâm Thiên cùng hơn 700 nữ nhân trà trộn khắp nơi quảng trường. Dù sao không cần bước vào 100 hạng Thiên Bảng nhưng vẫn có thể tranh thủ loại đi rất nhiều đấu thủ. Các nàng muốn một lần tận diệt tất cả các ghế ngồi trên Thiên Bảng.

Tô Thiên hùng hồn đấu khí như sấm nói. “Kế tiếp là rút thăm chiến đấu, bắt cặp cùng nhau đến khi chỉ còn 63 người cuối cùng. Tới vòng 125 người sẽ có một người may mắn không phải chiến đấu có thể thẳng vào vòng tiếp.”

“Bắt đầu.”

Lâm Thiên bốc lên từng lá phiếu. Hắn lấy được một tấm phiếu số 900.

Các cô gái của hắn cũng tự mình bước lên lấy. Có điều như dù sao cũng phải chạm mặt. Trong 700 người thì có 600 người chạm mặt nhau bọn họ khí vận hơi kém một tý. Nhưng mà đối với bọn họ chuyện này chỉ là đoán trước nên cũng không qua để ý.

Thế là các trận chiến diễn ra. Các đối thủ đều đánh với nhau toàn lực, lúc này các thiếu nữ Mỹ Nhân Bang cũng không phải đánh nhau làm gì bọn họ chỉ ‘toàn lực’ đánh nhau cho có khí thế rồi bí mật quăng tù tỳ rồi nhận thua về.

Lâm Thiên thì nói làm gì đối thủ chỉ là Đấu Linh Tam Tinh, hắn một quyền đánh bay ra khán đài.

Thế là khá tẻ nhạt, nhưng cung không quá kỳ lạ. Khi mà 500 người vòng kế có gần 400 người là Mỹ Nhân Bang. Kế tiếp cũng không khó nói 200/250 người là Bang, sau đó là 105/125. Lúc vào trận 63 đội, bắt đầu có người tinh ý phát hiện rằng 50 cặp trong đó điều là Nữ. Một tỉ lệ quá là...mất mặt đàn ông, bọn họ lúc trước chỉ xem nữ nhân là bình hoa, còn bọn họ là người sử dụng một cách ví von quá chân thực, có điều lúc này có thể đánh nát bộ mặt kiêu ngạo của bọn hắn.

Lâm Thiên muốn chính là thứ này, hắn muốn đánh nát mặt bọn nam nhân này, để chúng bắt đầu mất đi tự tôn. (hắn là nữ nhi...đại khái)

Kế tiếp, kế hoạch của hắn hoàn thành càng thêm thuận lợi.

.....

“Ca ca, ca nhất định phải báo thù cho ta.”

Tạ Tam bó một đồng vải trắng quanh người, trong miệng ô a khó nghe từ ngữ.

Tạ Vũ yêu thương hắn nói. “Tốt, ca ca chỉ có mình ngươi là em trai, thế mà không nể mặt ta, ta nhất định đánh tàn phế tên Lâm Thiên đó.”

Con mắt hắn cừu hận nhìn về phía khán đài, nơi một thiếu niên tuyệt mỹ dung mạo đang ôm ấp trò truyện cùng các thiếu nữ. Sau đó, lại nhìn một người phụ nữ đang vui vẻ trò chuyện cùng Lâm Thiên thật say đắm.

“Hồ Ngọc Lam, ta cùng biểu ca ngươi Hồ Kinh đã tranh giành ngươi không biết bao nhiêu lần, không ngờ chỉ một phút lơ là ngươi đã bị tên đó lừa gạt đi. Muội yên tâm, ta nhất định sẽ lấy lại trái tim muội từ hắn.”

“Răng rắc” Một thanh sắt trong tay bị Tạ Vũ điên cuồng bóp nát thành tro. Con mắt tràn ngập sát khí nhìn Lâm Thiên.

Kế đó không xa, trong một căn phòng, một thiếu niên khá tuấn tú đang ngồi tu luyện một môn công pháp tà ác. Phía dưới chân của hắn là vô số tiểu nam sinh dương căn điều đứt nằm la liệt dưới chân.

“Ha ha, Hồ Kinh ta đã tu thành Tà Dâm Nam Nhân Công (chế) hôm nay một thân thực lực đột phá Bán Đấu Vương, ta không tin không thể giết được ngươi.”

Sau đó hắn lại nhớ đến một người con gái, trên mặt tràn ngập vẻ yêu thương nhưng nhớ.

“Biểu muội, ca nhất định sẽ khiến muội trở về với ta.”

Hắn ngâm đấng nuốt cay, tiếp tục tu luyện, lấy ra một tiểu dương căn nuốt vào rồi hấp thu dương khí từ nó. (ồ)

Có thể, tình yêu của Hồ Kinh vượt xa Tạ Vũ, ngay cả việc bản thủ này hắn cũng có thể tu luyện được, ôi tình yêu nên trách ai đây...chắc ta nhi (tác).

.....

Ngày cuối cùng của Thiên Bảng, cũng là ngày gay gắt nhất. Mọi thứ hạng 125 vị đã vào vị trí. Đến lúc này, dù một đám ngu ngốc cũng phát hiện điều kỳ lạ, cái này là trong 125 người đó có tận 105 người là nữ.

Vô số nam nhân lấy tự thân thực lực làm ngao nháy mắt xấu hổ không tả được. Bọn họ chưa bao giờ lại có cảm giác xấu hổ như thế này, xưa nay Đấu Khí Đại Lục vốn là nam hơn nữ, còn bây giờ ...

Tô Thiên cũng khó chịu không kém. Lần này Thiên Bảng tương đương đánh nát tự tôn của rất nhiều thế hệ nam sinh, chính hắn cũng rất khó chịu huống chi bọn họ.

“Trận đấu lần này không còn là bất cặp đấu nhau nữa, mà trên đây có 100 cái ghế, mỗi cái tương ứng với một thứ tự xếp hạng trên Thiên Bảng. Đến khi kết thúc thời gian thì người nào ngồi trên ghế nào sẽ được đưa vào danh sách và sẽ không có thay đổi. Cách để dành ghế rất là đơn giản... ‘chiến’”

Lâm Thiên cùng các thiếu nữ bước lên khán đài, trong mắt hắn lập tức tập trung ba người, một người là một thiếu nữ xinh đẹp tuyệt mỹ, thân thể rắn chắc, làn da rám nắng, bộ ngực cùng ngực cực kỳ phát dục có thể nói là một mỹ nữ hiếm có. Kế là một nam nhân trên mặt tà khí có chút làm người khác chán ghét, đề ý sẽ phát hiện hắn vô cùng lạnh lùng nhìn bản thân. Cuối cùng là một thanh niên tuổi đã khá lớn, thực lực là cực mạnh, trên mặt lúc nào cũng có một nụ cười nhưng mà không dấu nổi vẻ tàn độc của hắn.

Ca ba người Lâm Thiên điều quen biết mỹ nữ kia chính là Vũ Tinh, hai nam nhân kia, một người tà khí khá giống Hồ Ngọc Lam chính là Hồ Kinh biểu ca, người sau kia là Tạ Vũ anh của Tạ Tam.

Vũ Tinh cười đi lại bắt chuyện cùng hắn. “Ngươi cũng tham gia ư.”

Lâm Thiên gật đầu.

Nàng nói tiếp. “Này ngươi có thể giúp một người bạn của ta không, nàng là Mỗ Tiểu Linh cũng là Tử Mỹ trong Nội Viện.”

Hắn hỏi. “Nàng làm sao”

“À thì, nàng cũng muốn ngươi giúp tẩy tủy giũ tư chất của nàng.”

Lâm Thiên trong lòng vui vẻ, lại một mỹ nữ nữa.

“Được a, có điều khá là cực, ngươi hỏi nàng có chắc chắn làm không.”

Hắn bỗng nghĩ ra một ý lạ.

.....

“Bắt đầu”

Tô Thiên vừa mới phát cờ ra hiệu. Cả trăm người bắt đầu tranh dành ghế ngồi. Đấu Khí bay đầy trời.

Lúc này, hai thiếu niên vẫn đang chờ đợi hắn.

“Lâm Thiên, còn nhớ ta không.” Tạ Vũ hỏi.

“Éo “

Tạ Vũ mặt xám xịt.

Hồ Kinh nói. “Ngươi chắc còn nhớ ta nhi, đồ súc sinh kia.”

Lâm Thiên nói. “Chó nhà nào sủa thế.”

“Móc.”

Hành vi phách lối của hắn làm hai người tự xưng là mạnh nhất học viện bạo nộ.

“Giỏi lắm”

Tạ Vũ hành động trước. Hắn một quyền tụ tập tám thành thực lực đánh vào tâm mạch của Lâm Thiên, nếu trúng một quyền này, người bình thường chắc tàn phế không hơn.

Lâm Thiên khoe mắt trực nháy. Lung Linh Thủ Sáo được hấn sử dụng, đầu khí như hỏa diễm bao quanh quyền sáo trả đòn lại Tạ Vũ.

“Hừ, một Tứ Tinh Đầu Linh thôi.” Tạ Vũ khinh thường.

Ngay lúc hai quyền va chạm. Lung Linh Thủ Sáo hỏa diễm bạo phát đốt cháy đầu khí của Tạ Vũ, một đường trực diện đối quyền cùng hấn.

“Rầm”

Mất đất nứt toát, dưới chân hai người bị lực va chạm tạo thành một hố rộng vài mét. Lâm Thiên yếu thế lùi lại chừng chục bước, Tạ Vũ tốt hơn một tý chỉ lùi vài bước rồi ổn định lại.

“Tốt, không ngờ là một Yêu Nghiệt Thiên Tài. Và rất không may, ta thích nhất là phá nát, dẫm nát Thiên Tài.” Tạ Vũ không dừng lại tiếp tục một quyền tới, lần này hấn dùng toàn lực. Đầu khí hóa thành một con thủy quái, thủy hệ đầu khí như sóng thần nuốt lấy Lâm Thiên.

(theo chỉ tiêu, ra chương chống ủng hộ, anh em đừng hời, ta viết ế kịp đâu.)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Kết thúc đi .

Lâm Thiên không ngờ tên này đã Đầu Linh Đình Phong, thực lực lại không kém Bán Đầu Vương là bao nhiêu. Đây thì khó khăn đối với hấn.

Hệ Thống đã quá lâu chưa ban phát nhiệm vụ lúc này lại lên tiếng.

“Keng. Nhiệm Vụ: đánh chết Hồ Kinh trước khi hóa Đầu Vương. Thưởng: Mở khóa Không Tước Linh. Thất Bại: không có.”

Lâm Thiên hơi có phân tâm, nhưng hấn không muốn thua cuộc. Đầu Khí khí lãng đã tiến đến trước mắt, Lâm Thiên hết cách đành dùng một lần vậy.

“Vô Dịch Bảo Vệ.”

“Rầm”

Thế công của Tạ Vũ qua đi, bất ngờ là Lâm Thiên lại không có bị tổn thương, hấn đang bị bao bọc bởi một màng sáng từ hai Linh Lung Thủ Sáo phát ra.

Tên: Linh Lung Thủ Sáo.

Loại: Vũ khí cận chiến.

Đánh giá: C+ cấp.

Giới thiệu: có thể dung nhập da tay thành một thủ sáo vô hình.

Tác dụng: Cường hóa tấn công 200%. Tốc độ tăng 150%.

Kỹ Năng Bổ Sung: Vô Dịch Bảo Vệ: có thể hóa thành một lòng bảo vệ người sử dụng một lần tấn công. Giới hạn một lần sử dụng trong một tháng.

.....

“Hừ, người chi có thể thôi ư.”

Tạ Vũ cười lạnh.

Ngay lúc này, một số nữ nhân của Lâm Thiên cũng phát hiện tình cảnh của hấn, sự việc chỉ diễn ra trong vòng chưa tới một phút, các nàng mới phát hiện liền lập tức vô số đầu khí tấn công lên.

“Rầm”

Như một quả cầu nhỏ nổ tung. Ít nhất vài chục người đứng gần nhất ra chiều trúng Tạ Vũ. Phải biết mỗi người nữ nhân của Lâm Thiên nào có ai thấp hơn Bát Tinh. Thế là phòng hộ trảo của Tạ Vũ chỉ trong nháy mắt bị hủy diệt, kể đó là một hồi bạo tạc đại sát thương.

“Khục khục.”

Tô Thiên vờ ho. Hắn dùng Đầu Hoàng đầu khí kéo Tạ Vũ trọng thương gần chết đi ra. May là có hắn, không thì tên này còn lại chút cặn không cũng khó nói.

Lâm Thiên cười khặc khặc. “Mấy cô nương có cần giận dữ đến thế không?”

Mấy cô gái bí ẩn quét qua người hắn, thấy hắn không bị tổn thương mới tiếp tục vờ không biết chuyện gì đã phát sinh.

Mọi người khán giả dưới khán đài, trợn há hốc mồm, bọn hắn biết nói gì đây. Trong lòng cũng chẳng hiểu nổi, Tạ Vũ có tội gì mà khiến nhiều nữ nhân điên cuồng đánh như thế. Chẳng lẽ lại vì Lâm Thiên. Nhưng nhìn các mỹ nhân đa số đều là nữ thân cấp bậc kia, trong lòng bọn hắn tự gạt bỏ. Bọn họ cho dù chết cũng không tin đây là vì Lâm Thiên, có thể Tạ Vũ làm một cái gì đó khiến bọn họ tức giận thôi...đại khái.

Vô số người chết lặng tìm một chỗ khóc phát tiết. Lâm Thiên thì cũng chẳng quan tâm.

Lúc này, có vẻ im lặng Hồ Kinh cũng lên tiếng. “Ta không biết ngươi dở trò gì, nhưng ngươi có dám đánh tay đôi cùng ta không?”

Lâm Thiên trong lòng cười ha ha. “Con hàng này cũng biết sợ á, đám nữ nhân của ta quả thật là bá đạo màbất quá ta thích.”

Lâm Thiên nói. “Tại sao ta phải tay đôi cùng ngươi?”

Hồ Kinh giận dữ. “Ngươi không phải nam nhân sao, tại sao lại không hề có một chút tự tôn nào đáng nói.”

Hắn gãi đầu. “Tự Tôn là gì, ăn được à.”

Hồ Kinh phát điên, té ra trường thương dài hai thước vũ động đầu khí, tấn công liên liếp.

“Bập”

Lâm Thiên cố sức chống đỡ, hắn vốn chỉ Đầu Linh Tứ Tinh muốn thắng Bán Đầu Vương là khó hơn rất nhiều. Lúc này hắn không còn cố kỵ gì nữa, SSJ triển khai.

“Ầm” “Ầm”

m thanh đầu khí bùng nổ, Lâm Thiên cả người cơ bắp to thêm một vòng. Thực lực từ Đầu Linh thăng tiến Đầu Vương, hơn nữa còn là Nhị Tinh Đầu Vương.

“Phụt”

Mùi thương của Hồ Kinh va trúng phòng ngực trái của hắn. Bật nảy thật mạnh quay về chỗ cũ. Lúc này trên khoe miệng của Hồ Kinh xuất hiện một tia nhàn nhạt vết máu.

“Hừ, bí pháp tăng thực lực, ta cũng có.”

Hồ Kinh giận dữ, một luồng hắc ám khí tức tràn lan bao phủ cơ thể hắn. Mùi tử khí đậm uế nồng nặc, vô số học sinh thực lực kém phải bị học máu vì ác khí xâm nhập. Tô Thiên nhíu mày, một bàn tay phát đi, đột khí lan ra ngoài trường điều bị kết giới chặn lại.

Tô Thiên nhìn qua Hồ Kinh lắc đầu. “Một thiên tài đã kết thúc từ đây.”

Hắn biết bí pháp mà Hồ Kinh đang tu luyện, muốn tu thành công pháp này cần phải thu hoạch dương căn nam nhân để hấp thu dương khí đậm uế. Vốn đã tính liệt bí pháp này vào cấm pháp, nhưng không ngờ Hồ Kinh đã lén học trước. Một khi đã học môn này, cần phải liên tục thu thập dương căn đến một ngày, tự bản thân không còn hấp thu được dương khí thì phải phế.

Hồ Kinh thực lực liên đột phá Đầu Vương Tam Tinh cao hơn Lâm Thiên đúng một tinh.

Lâm Thiên ngừng được mùi đậm uế từ Hồ Kinh liền bật mũi. Hắn không muốn chiến đấu nơi mặt đất này. Từ phía sau lưng Đầu Vương Hóa Cánh vỗ cánh bay lên trời. Hồ Kinh cũng làm theo.

“Vốn còn muốn đánh dưới người, nhưng không ngờ người lại thôi đến thế thôi thì kết thúc đi.”

Hồ Kinh điên cuồng cười. “Ha ha, tất cả đều vì ngươi, nếu không phải ngươi Hồ Ngọc Lam cũng không phải từ bỏ ta...ta hận aaaaaa.”

“Rầm”

Đầu Khí hóa kiếm, Lâm Thiên vốn không muốn lãi nhai cùng tên này. Một kiếm này chém xuống, vô số hỏa đầu khí phô thiên cái địa tiêu diệt Hồ Kinh.

Hồ Kinh nắm lấy trường thương đỡ lấy, nhưng quá bất ngờ hơn nữa thực lực Lâm Thiên lại vốn cao hơn hắn một ít. Một kiếm này hắn không chặn nổi.

“Rầm”

“Hùng Hực”

Cả sân đấu bị một nhát kiếm chém xuống, hỏa diễm bao trùm lấy. Lâm Thiên vốn là Luyện Đan Sư hỏa diễm của hắn vốn là cực mạnh, lần này Hồ Kinh không chết cũng mất một lớp da.

“Aaaa”

Từ trong biển lửa, một luồng độc khí lan tràn. Dâm uế chi khí dập tắt đi ngọn lửa kinh người của Lâm Thiên.

“Hèn hạ, có giỏi thì tới, khắc khắc ta sẽ cắn nát dương căn của ngươi.” Hồ Kinh bị đánh bất ngờ hỏa bạo, một phần là vì Dâm uế chi khí ảnh hưởng. Hắn đã không còn là một thiên tài nào nữa mà càng giống một ác ma hơn.

Lâm Thiên tõm lộn, loài sinh vật này cần diệt chủng trước khi bọn chúng kịp đẻ trứng.

“Ka...me.....ka....me.....”

Tô Thiên Viện Trường giật mình.”Đây là công pháp gì ta chưa từng thấy, cảm giác nó không hề tồn tại ở đây là sao.”

Lâm Thiên cũng không bận giải thích với hắn. “...ha...”

Một luồng sóng khủng bố tự tập thành quả cầu trong tay hắn. Lâm Thiên bộc phát toàn lực một chiêu ra.

“Không thể nào.”

Hồ Kinh khó tin nhìn luồng sóng khổng lồ đầu khí bắn tới. Hắn chỉ kịp hét lên tiếng cuối cùng rồi ra đi trong tro bụi.

“Không ổn.”

Tô Thiên nhìn quả cầu khủng bố từ nơi kết thúc tuyệt chiêu của Lâm Thiên không có dấu hiệu dừng lại. Hắn bật dậy dùng đầu khí hóa thành một kết giới ngăn chặn vụ nổ.

“Ầm”

Đến khi nó dập tắt thì mọi người ở quảng trường thờ phào, cũng càng thêm sợ hãi thực lực Đấu Vương, quả nhiên mỗi cấp bậc là một ranh giới giữa trời và đất.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Trở mặt

Tô Thiên nhìn mọi người xôn xao phát tay.

“Tiếp Tục “

Thế là Lâm Thiên cảm thấy oke rồi, hai kẻ địch nguy hiểm nhất đã bị hắn giải quyết. Lần hắn giết Hồ Kinh vốn đã mất đi tư cách tham gia nhưng mà Tô Thiên lại phán vô tội vì Hồ Kinh đã học lén cấm pháp.

Trận đấu này tổng kết lại thì rất là

Những nữ nhân của hắn vừa vào đã hợp tác đá ra những đối thủ khác thế là 100 cái ghế ngoại trừ Lâm Thiên chỉ toàn là nữ nhân. Mà cũng không có gì lạ khi Vũ Tinh cùng ở trong Vũ Tinh thì do cảm thấy Lâm Thiên bí pháp quá mạnh mẽ nên cũng đành lấy ghế thứ hai.

Tô Thiên tuyên bố. “Lâm này, Lâm Thiên đệ nhất, Vũ Tinh đệ nhị”

Một loạt danh sách đã niêm lên Tô Thiên một mối kết thúc. Hắn hỏi.

“Các ngươi có gì yêu cầu.”

Từ hàng thứ mười đến thứ hai mươi là nữ. Một kỳ hoa nhất trong các kỳ Thiên Bảng. Tô Thiên khổ bức nhìn lên Lâm Thiên, hẳn cứ luôn có cảm giác tất cả đều vì tên này mà ra.

“Vâng, Ta muốn học viện không nam.” Nữ nhân thứ mười nói.

Tô Thiên lập tức bác bỏ. “Không thể được.”

Đám nam nhân phía dưới nhìn không được lên tiếng. “Vì cái gì bọn ta không ở đây được.” Đáng tiếc chẳng ai trả lời bọn hắn.

“Ta muốn học viện không nam.” Đệ cửu danh

Tô Thiên trầm mặc.

Đệ bát danh. “Ta muốn ...như trên”

Đệ thất danh. “Ta muốn ...như trên”

Một lát sau, không chỉ Tô Thiên mà cả đám nam sinh đều chết lặng, rốt cuộc là nam nhân nào chọn bọn nữ nhân thù hận đến thế này. Có điều Tô Thiên điều chối bỏ.

Vũ Tinh đến lượt mình, nhìn qua đám nữ nhân một chút, lại nhìn qua Lâm Thiên một chút. Nàng cũng biết lúc này nên đứng về phía nào. “Ta...”

“Thôi...khỏi cần nói.” Tô Thiên phát tay bao hiểu, lúc này con mắt hắn đã đỏ chết.

Cuối cùng đến Lâm Thiên. Tô Thiên rất là cầu mong Lâm Thiên ủng hộ nam sinh, nếu không cả mười điều hắn điều không chấp nhận thì học viện sẽ không ai tin tưởng vào đây nữa.

Lâm Thiên dưới ánh mắt trong mong của mọi nam sinh, bọn hắn lúc này cũng phát hiện tình huống của bọn hắn nguy hiểm cỡ nào. Trong nháy mắt bỏ qua mọi thù hận, nhìn chăm chú mang theo một tia cầu khẩn nhìn Lâm Thiên.

“Ta muốn nam sinh” Cả một đồng nam sinh chờ câu nói tiếp.

“Ta muốn nam sinh...trong học viện duy nhất chỉ có ta.”

“Oa”

Tô Thiên giận dữ. “Câm miệng hết.”

Hắn nhìn cả mười người. “Các người vốn là một bọn phải không?”

Lâm Thiên cười ha hả, vẻ mặt tà ác nhìn Tô Thiên. “Đúng á, người mới biết à.”

Tô Thiên giận dữ. “Những chuyện người làm đã ảnh hưởng đến học viện quá mức, ta lấy danh nghĩa Viện Trưởng trục xuất người.”

Hắn quyết đoán đưa ra phương án. Mặc kệ Lâm Thiên có phải là thiên tài hay không hắn cũng không muốn giữ lại.

Lâm Thiên cười bí ẩn. “Thật ra, người vốn không có năng lực ra lệnh cho ta.”

Tô Thiên con mắt lạnh lẽo. Đấu Hoàng Bát Tinh thực lực bộc phát, áp lực đè ép hết toàn bộ thí sinh ở đây.

“Có đủ không người liền sẽ biết.”

Lâm Thiên đã thành thói quen, Đấu Hoàng hắn cũng phải chịu qua, không đáng để lo.

“Thật ư.”

SSJ cấp bốn đã lâu không sử dụng bộc phát. Lâm Thiên từ Đấu Linh Tứ Tinh thực lực nhanh chóng tăng lên Đấu Tông Cửu Tinh. Đứng đấy hắn đã biết thực lực của mình có thể chiến thắng Đấu Tông bình thường nên đã không còn cố kỵ nữa. Áp lực khủng bố của hắn nhanh chóng áp lại Đấu Hoàng của Tô Thiên.

“Không thể nào, Đấu Tông...làm sao có thể.”

Tô Thiên trợn trừng mắt. Hắn vốn không có tin Mang Thiên Xích nói Lâm Thiên có thể biến hóa mạnh như thế này. Bây giờ hắn đã hiểu vì sao Mang Thiên Xích chưa hề đòi đuổi Lâm Thiên dù hắn gây ra quá nhiều tranh đấu.

Hắn không biết, Mang Thiên Xích cũng không biết Lâm Thiên có thể tiến hóa Đấu Tông Cao Cấp, nếu không cũng không giao lại cho hắn Viện Trưởng chức vụ. Dù sao lúc đó Lâm Thiên là Đấu Hoàng Đình Phong, trong học viện vẫn còn hai vị Hắc Bạch lão giả có thể chống lại.

“Tô Thiên mau chạy đi.”

Hai vị lão giả từ trong không gian đi ra. Hai người này là Hắc Bạch lão giả đây.

“Làm sao phải chạy, chẳng lẽ hai vị cũng không thể trị được Lâm Thiên sao.”

Hắc Bạch lão giả gật đầu. “Hắn là Đấu Tông Cửu Tinh, bọn ta chỉ là Đấu Tông Ngũ Tinh, đừng bảo hạp lại, cho dù thêm Mang Thiên Xích gia nhập cũng khó có thể chiến thắng hắn.”

Tô Thiên sợ hãi. “Làm sao có thể.”

Đấu Tông trở lên, mỗi tinh cách nhau chênh lệch vô cùng lớn ví như Lục Tinh có thể chiến thắng ba tên Ngũ Tinh nếu bình thường tính toán. Lâm Thiên Cửu Tinh Đấu Tông đứng nói là chống đỡ, bọn hắn ngay cả mười chiêu của hắn cũng chưa chắc chống lại được.

“Lâm Thiên, ta rất hối lỗi, ta sẽ trục xuất hết nam sinh, cầu ngươi nương tay.” Tô Thiên cầu xin.

Lâm Thiên nhìn phía dưới mọi người đã di tản hoàn toàn. Trong miệng né lên một tia tiếu ý.

“Ta vốn không muốn cầu ngươi làm gì, Già Nam nhất định thuộc về ta.”

Lâm Thiên không dài dòng.

“Hư Không Vết Nứt.”

Hắn đã lâu không sử dụng. Chiêu này cần áp dụng Không Gian Chi Lực, may là Đấu Tông đã có thể áp dụng một ít Không Gian Chi Lực đánh nhau, nếu không thì hắn cũng vô pháp đánh ra.

“Rầm” “Rầm”

Một vết nứt nhanh chóng lan tỏa ra thành từng mạng nhện vết nứt. Chỉ cần thứ gì đi vào phạm vi vết nứt điều bị Hư Không vận vẹo cắn nát thành tro bụi.

“A”

Ba tiếng hét vang lên rồi im bật. Chỉ một chiêu của Lâm Thiên cả quảng trường rộng lớn hàng chục nghìn mét có một nửa hóa thành tro bụi. Tô Thiên, Hắc Bạch lão giả điều hóa thành tro bụi.

Lâm Thiên nhìn cả Học Viện quảng trường hóa thành tàn tích, trong miệng cười tà.

“Ha ha, cuối cùng cũng nắm giữ hoàn chỉnh một thể lực, kế tiếp là chi tiêu.”

“Keng, Ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt Hồ Kinh. Thương: mở khóa Không Tước Linh.”

“Keng, ký chủ hoàn thành ẩn tàng nhiệm vụ. Thu phục Già Nam hóa thành của riêng. Thương: Trong thế giới mỗi khi xxx một phụ nữ hay khiến một phụ nữ mang thai điều có điểm thưởng.”

.....

(Một nhút chim, hình như có bốn kim mà thôi nhì, bốn chương là huê nhì???) ta chịu hết nổi rồi, sáng giờ 4 chương á.”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Thánh nữ đạo viện .

Tất cả kết thúc. Tro bụi của ba người không ai để ý.

Mang Thiên Xích chu du Trung Châu không hề biết cơ nghiệp của mình đã bị người khác hoàn toàn chiếm mất. Chính Cổ Tộc lúc này lại có một việc khác.

“Cổ Huân Nhi không biết con sẽ mang theo bí mật gì đây.”

Cổ Nguyên diện mạo già nua mang theo đạo bạo đi tới gần một phiến đá nói. Nếu có ở đây liền phát hiện, Cổ Nguyên trong miệng Huân Nhi lại không hề có một chút tình cảm nào. Nếu là con ruột của hắn, Cổ Nguyên không thể nào tỏ ra vô tình đến thế, rốt cuộc Huân Nhi thân thể là sau.

Hắn. “Có thể một ngày nào đó ngươi sẽ phát hiện...nhưng bây giờ, ta muốn ngươi cung cấp tốt nhất hiệu quả cho ta.”

Một tay hắn tinh lọc từ viên đá thần bí đó ra từng tia màu đỏ chất lỏng. Hắn nuốt vào vài giọt đó, cảm thấy trong người thực lực lại tăng một ít mới thỏa mãn hấp thu.

Vốn Cổ Nguyên chỉ là Đẩu Thánh Thất Tinh nhưng từ khi biết hấp thụ chất lỏng màu đỏ này khiến thực lực của hắn đi lên. Vào vài năm trước hắn bước lên Cửu Tinh Đẩu Thánh và đã giết chết lão tổ Cô Tàn của Cô Tộc sau đó dùng bí pháp nuốt lấy linh hồn khiến linh hồn hắn bước vào Đế Cảnh. Cũng lúc này, hắn đã ngang bằng thực lực của Hồn Thiên Đế.

.....

Già Nam Học Viện.

Yến Vũ vui vẻ nhìn Lâm Thiên.

“Thiên ca, chúng ta thành công khiến toàn bộ nam nhân trong Già Nam thuần phục.”

Lâm Thiên lắc đầu. “Chưa đâu, bọn hắn thuần phục trên miệng thôi, ta là muốn hắn toàn tâm toàn ý thuần phục cơ.”

Hồ Ngọc Lam khó khăn hỏi.

Lâm Thiên liệt một dạng Cửu Hàng sau đó lại lấy ra một môn công pháp.

Tên: Luyện Hồn Bí Pháp.

Loại: Công Pháp.

Giới hiệu: Khiến linh hồn của kẻ địch trở thành khôi lỗi chỉ biết nghe lệnh.

Đánh Giá: B cấp (Linh cấp công pháp)

.....

Hắn học lại công pháp này. Công pháp này không khó chỉ cần dùng linh hồn đánh dấu lên linh hồn người kia là có thể khiến người kia toàn tâm toàn ý nghe lệnh giống như một khôi lỗi.

Lâm Thiên dùng nó hơn 60 vạn học viện nam Nội Viện cùng gần 100 vạn Ngoại Viện điều bị hắn thôi miên. Dù sao Già Nam học viện điều bị kết giới hắn tạo ra bao quanh.

Đương nhiên hắn phải trong trạng thái Đẩu Tông Cửu Tinh mới có thể làm thành việc lâu dài đến phát chán này.

Từ đó, hơn 150 vạn khôi lỗi. Hắn điều khiển vẫn chưa thể biết làm gì.

..... Gần 1 năm sau.....

Già Nam âm thầm thay đổi. Dần chỉ tuyển nữ nhân, điều này làm rất nhiều người lúc trước tham gia tốt nghiệp khó hiểu. Nhưng vốn chuyện này cũng không quan trọng, bọn hắn chỉ cần nơi cho con em phát triển cũng không cần biết rất nhiều thứ. Mặc kệ rất nhiều người phản đối, Già Nam dần đổi thành học viện nữ.

Vốn tính số người tham gia học viện sau sự cố này sẽ ít đi, nhưng không ngờ tình tức Già Nam có cách khiến nữ nhân tăng cao tư chất. Lúc đầu có rất nhiều người không tin nhưng đột vừa rồi các thiếu nữ từ trong học viện đi thăm nhà, bọn hắn điều chứng thực điều này. Hơn nữa thực lực tăng lên kinh người của các nàng cũng làm người ta không còn thừa sức đi tìm đúng sai nữa. Từ đó, Già Nam trở thành nơi nhộn nhịp trở thành nơi Thánh Địa của nữ nhân. Chỉ cần vào đây đi ra điều là tuyệt đối là Cường Giả. Ngay tới cả những thế lực Trung Châu cũng bắt đầu chú ý đến đây.

.....Tiếp 2 năm sau.....

Già Nam đổi thành Thánh Nữ Đạo Viện. Nhân số học viện khủng bố vượt qua 50.000 vạn. Nơi đây chỉ trong vòng 3 năm phát triển tài nguyên đã không kém một Đế Quốc to lớn.

Lúc trước, vốn Thánh Nữ Đạo Viện chu kỳ tốt nghiệp là trước 30 tuổi trở thành Đẩu Vương, đổi thành trước 30 tuổi Đẩu Tông. Bất kỳ tuổi tác nào cũng được tham gia Thánh Nữ Đạo Viện và chỉ cần đáp ứng hai điều kiện là tư sắc phải là mỹ nữ hơn nữa phải còn xử nữ. Thế là Thánh Nữ Viện lại phân chia thành nhiều phân kỳ. Kỳ thứ nhất là từ dưới 10 tuổi, trên 10 tuổi dưới 18 là kỳ thứ hai, trên 18 là kỳ thứ ba.

Sau vài năm phát triển vô số kỳ tài xuất hiện lóe lóe ở Thánh Nữ Viện. Đại khái như một cô gái tên là Yến Vũ sau khi từ Thánh Nữ Đạo Viện trở về

Yến Gia ở Trung Châu vốn cứ tưởng nàng trở về để nghe gia tộc bài bố, không ngờ hôm đấy nàng đánh từ thiếu gia đến lão tổ tông Đầu Tông của gia tộc, mọi người mới phát hiện cô gái chưa tới 20 tuổi này thực lực khủng bố thế nào.

Kể tiếp cũng xuất hiện một số tương tự thiên tài như thế nhưng chỉ lóe lên rồi biến mất, khiến tới nay vẫn chưa ai biết được thực lực chân chính của Thánh Nữ Đạo Viện. Vốn có một ít Đầu Tôn không biết sống chết tham lam sắc đẹp các thiếu nữ trong đó, hắn vừa tiến vào kết giới thì hai ngày sau mọi người thấy xác hắn treo trên một cây cổ thụ trọc trời không biết từ đâu mọc ra. Lúc này các đại thế lực Trung Châu mới dừng lại những mờ ám của mình, bọn hắn không muốn tự mình thử lửa, mặc kệ nó lớn hay nhỏ.

Thánh Nữ Đạo Viện từ lúc khi đổi tên tới nay. Không có bất kỳ thế lực nào còn muốn khinh thường nữa, vốn căn cơ không ổn định. Nhưng sau khi khắp Đầu Khí Đại Lục dần bí ẩn xuất hiện các thông đạo không gian. Thánh Nữ Đạo Viện đã bắt đầu vương đôi bàn tay của mình ra khắp đại lục.

.....1 năm nữa.....

Thánh Nữ Đạo Viện đã được cho là thế lực mạnh mẽ nhất Bắc Đại Lục. Sau đó Tây, Nam, Đông dần có các chi nhánh của nó. Từ phía Đại Lục, nơi nào cũng có chi nhánh của của nó, ngoài Trung Châu ra.

Bát Đại Cổ Tộc lúc này lại xuất hiện một đám biến cố nên không có chú ý nữa. Trong con mắt cao ngạo của bọn họ, không một thế lực nào không có Đầu Đế Huyết Mạch có thể so sánh với bọn họ. Và đó cũng là một sai lầm chết người bọn hắn.

Lúc này Hồn Điện lại tập chung vào Thánh Nữ Đạo Viện ...

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Bốn năm không xử nữ

(Cạn cmn ý tưởng rồi, một ngày 6c, trâu bò khó chịu nổi a.)

Thánh Nữ Đạo Viện thực lực dần tăng cao Lâm Thiên cũng thế hắn bốn năm từ một tên Đầu Linh đột phá tận Đầu Hoàng Đình Cao. Có điều thực lực hắn phát triển rất khủng bố, nhưng thật chất lại không là gì so với đám nữ nhân của mình.

Bây giờ, Thánh Nữ Đạo Viện đã bắt đầu xuất hiện Đầu Tôn Đình Phong ở Tốt Nghiệp Học Sinh, này nói thật ra vốn là nữ nhân những đời đầu của Mỹ Nhân Bang. Bọn họ tốt nghiệp là đúng, thực tế nhưng vẫn là một thành viên của Thánh Nữ Đạo Viện và có thể đời kế tiếp cũng là như thế.

Kỳ Ba cũng xuất hiện một ít kỳ tài đột phá Đầu Tông đến khi các nàng đến Đầu Tôn liền có thể xin tốt nghiệp. Kỳ Hai cùng Kỳ Nhất điều hơi kém hơn một chút vì gia nhập có chút trễ.

Có thể phát triển như thế này chính là một tay Lâm Thiên làm nên, ngoài tẩy tủy. Hắn đã truyền tâm pháp m Dương Song Tu cho các nàng, này vốn là nam nữ điều tu được. Chỉ cần học nó, bọn họ đều có thể Ngũ Hành Thuộc Tính còn gọi là toàn thuộc tính đầu khí, không quá ngạc nhiên khi nó là Thần Cấp nhi. Thế là lợi dụng trong hệ thống một ít loại đan phương trong Hệ Thống, lại liên tục song tu linh hồn cùng các nàng, hắn có thể dễ dàng tạo ra hàng đồng Luyện Đan Sư mà Đại Lục này coi là quý hiếm, mà đã có đan được thì dù một tên ngu ngốc cũng có thể đúc thành thiên tài cộng thêm việc hắn có thể tẩy tủy tư chất thì chỉ có thể tạo ra một đám Yêu Nghiệt tuyệt không thấp hơn. Đương nhiên, việc này chỉ có cao tăng đáng tin cậy mới được biết, nếu không tin tức này lộ ra ngoài thì chính Viễn Cổ Bát Tộc cũng khó nhận được mà tham gia vào tranh đoạt.

Lâm Thiên điều hành nơi này đã gần 4 năm rồi, hắn lại kỳ tích không hề song tu những đối tượng khác nữa. Này cũng làm Yến Vũ cùng Hồ Ngọc Lam kì lạ. Khi hỏi hắn các nàng mới biết, nguyên nhân hắn không tiếp tục thu thập xử nữ là ...

“Keng, nhện nhục liên tiếp 4 năm không thu xử nữ. Thường: Sáng Thế Tổ Quyết có thể sử dụng cùng tăng lên hai tầng.”

Là thế đấy, vốn Lâm Thiên có rất nhiều mỹ nhân có thể xxx nhưng vì đại cuộc hắn vẫn quyết ăn chay.

.....

Lúc hắn đang ngồi đợi giây phút tối vui vẻ trong đời.

“Keng, 4 năm ăn chay của ký chủ đã thành công. Thường: Sáng Thế Tổ Quyết có thể sử dụng cùng tăng thêm hai tầng.”

Tên: Lâm Thiên.

Tuổi: 20 (Đẩu phá)

Thực Lực: Đẩu Hoàng Đình Phong.

Công Pháp (có thể dùng): m Dương Song Tu 9/10 tầng ; Sáng Thế Tổ Quyết 4/10 tầng.

Huyết Mạch: SSJ Cẩm Kỵ Huyết Mạch.

Vũ Khí (có thể sử dụng): Lung Linh Thủ Sáo (c+), Không Tước Linh (a+), Dịch Chuyển Thạch (s ; còn lại hai lần dùng).

Điểm: 0.0.0.0.0.(ta chả thấy cần gì cả, ta vốn ích sài đến hệ thống mà)

.....

“Môe, cuối cùng cũng được, 4 năm rồi ca phải ăn chay, ngay cả một em trinh nữ cũng không được ăn.”

“A ui.”

Yến Vũ đứng cạnh nhéo muốn đứt tai hắn. “Ngươi nói gì hả, cảm thấy mấy tỷ muối chúng ta không có sức hấp dẫn sao.”

Lâm Thiên cảm nhận từng tia sát khí tập chung mình, vội cười làm lành. “Nào có, các nàng dù sinh con nhưng tuyệt đối càng thêm có mị lực, đám nam nhân kia nhìn thấy bọn muội điều phải chảy cả nước bọt ra a.”

“Hừ, coi như ngươi dẻo miệng.” Yến Vũ hừ lạnh.

“Hi hi.”

Lâm Thiên tuy cảm thấy hơi tự ngược nhưng mà có đôi khi như thế này hắn mới cảm giác được cái gì là gia đình, hắn vốn từ đầu không muốn các nàng sẽ thành một con rối của hắn.

Hắn tra lại Sáng Thế Tổ Quyết, ngoài hai “Hấp Thụ” cùng “Tiến Hóa “ lại xuất hiện thêm hai đại khả năng mới là “Thời Gian” cùng “Lĩnh Vực”. Hắn tìm tòi một ít liên phát hiện hai thứ này rất là hợp tác cùng nhau. Lĩnh Vực là có thể khiến tự thân mở ra một lĩnh vực mà người thi triển muốn, trong đây mọi vật điều là thật chỉ cần đủ năng lượng, dù Lâm Thiên có là ra một Thế Giới thì cũng được. Thời Gian thì dễ hiểu hơn, hắn có thể điều khiển thời gian một thứ trở nên nhanh hay chậm, tác động già hay trẻrất nhiều ứng dụng.

Lâm Thiên nhìn đám nữ nhân ồn ào bên cạnh liền nghĩ ra một thứ vui vẻ. Trong đây toàn là những thành viên Mỹ Nhân Bang cũ, cũng có thể xem là những nữ nhân đầu tiên cũng là duy nhất trong 4 năm bị cấm đoán ‘máu trinh’ của hắn. Tất nhiên hắn cũng không cần lo các nàng phản bội.

“Ư.”

Hắn mở ra Lĩnh Vực, hắn phát hiện chỉ có thể bao trùm vài mét, trong đó cũng có vài người nữ nhân. Hắn lại mở ra Thời Gian điều chỉnh tối đa của hắn là 1 phút bên ngoài bằng một tiếng trong đây hoặc ngược lại ...

“Lâm Thiên đây là ...”

“A...ba....ba...ba.”

m thanh mỹ diệu vang lên gần một tiếng đồng hồ, hắn đã khiến gần mấy ngườ mỹ nữ ngất đi trong thỏa mái. Hắn triệt hồi lấy Lĩnh Vực. Mấy người nữ nhân khác còn đang tìm kiếm tung tích của hắn.

“Ha ha, thành công rồihe he.”

Hắn điểm ra chỉ gần tới một phút, cười ha hả như điên.

.... Gần 30 lần Lĩnh Vực mở ra trong chưa đến 30 phút. Hắn một mình đã ngự hết gần vạn nữ nhân trong phòng này. Đây là lần ngự nữ nhanh nhất sau lần cuối cùng trong Thiên Giới.

Hắn cảm thấy vui mừng vì điều này, lúc này một đám cô bé chạy đến hỏi hắn. “Ba ba. này là cái gì, tại sao mọi người tranh nhau ăn thế.” Mỗi cô bé điều phần điều ngọc trác không kém gì những loli anime trong truyền thuyết.

Lâm Thiên cười vỗ đầu một tiểu cô nương. “Này là đan dược, có thể tăng thực lực a.”

Mấy tiểu cô nương trong nháy mắt hấp dẫn bị hắn thu hút. “Thế bọn con ăn được không.”

Lâm Thiên cười cười. “Không nha, các con phải tu luyện mới được ăn, không thì ăn vào sẽ khó chịu lắm a.”

“Ồ.”

Mấy cô nhóc xinh xắn ò lên kính ngạc. “Thế ba ba, vậy chừng nào con mới luyện được.”

Lâm Thiên tính một chút. “Đại khái 5 tuổi đi.”

“Ô, chúng ta 4 tuổi rồi còn một tuổi nữa thôi.” Một cô bé đáng yêu có vẻ đàn chị tính toán bị bỏ bằng ngón tay rồi nói.

“A ha ha, đúng rồi a, giỏi nè.” Lâm Thiên vuốt đầu cô nhóc.

“Ba ba muốn xoa đầu a.”

Một đám tiều cô nương ôm chầm kéo hấn xuống, Lâm Thiên cũng vui đùa cùng các nàng. Hấn không biết bên ngoài sân lúa này rất nhiều thiếu nữ Kỳ Ba lạng lẽ nhìn thấy hấn, nhìn hấn chơi đùa cùng các cô nhóc, mỗi người đều có biểu tình khôn khổ ...

Một cô gái trong đó nhỏ giọng thì thầm. “Chẳng lẽ bọn ta không thể khiến hấn chú ý dù chỉ một chút ư.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Khai hoa hồng .

Vũ Tinh từ bốn năm trước quen với Lâm Thiên nàng đã ở lại Thánh Nữ Đạo Viện làm một nữ giáo sư khá có tiếng trong học viện. Nàng mỗi ngày điều như thế, thức dậy tu luyện một ít, rồi cấp tư liệu tới học viện. Mỗi ngày vẫn lặp đi lặp lại như thế.

Có một bí mật mà chỉ có Mỗ Tiểu Linh một trong tứ mỹ thời Lâm Thiên biết.

“Ô, ba ba, chúng ta không đi chơi à.”

Một cô bé nhỏ nhắn diện mạo như búp bê kéo tay hấn hỏi.

Lâm Thiên lắc đầu. “Này, con đã 4 tuổi rồi, trong các tỷ muội con sở hữu thiên tư cùng thể chất tốt nhất, nên con sẽ là người tu luyện đầu tiên.”

“Oa, thật hả ba ba.”

Cô nhóc ôm chầm lấy cổ hấn, hôn vào mặt hấn liên tục.

“Đúng a, hơn nữa ta sắp đi bế quang một thời gian. Con phải tu luyện để bảo vệ các muội muội khi ta vắng mặt a.”

“Hừ.” Cô bé giật mình. “Hô, không cho ba ba đi đâuhu hu.” Nàng hai giọt nước mắt rơi xuống, nũng nịu dùng thân thể không có một tý sức mạnh cố lôi kéo Lâm Thiên ngón tay.

“Hi hi.”

Vũ Tinh lúc này cũng nhìn hết vào mắt, trong lòng tràn ngập mẫu tính vô đầu cô nhóc. “Lâm Vũ Ái tiểu nha đầu, cha ngươi chỉ đi xa một chút thôi, để cô cô dắt ngươi đi tu luyện.”

Lâm Thiên cũng nhanh nhẹn gật đầu. “Đúng á, cô co sẽ thương con nhiều lắm nha, đi theo nàng đi.”

Lâm Vũ Ái lại không hề cử động, đeo thân hình nhỏ nhắn của mình dính trên người Lâm Thiên không xuống.

“Hừ, đi thôi Vũ Tinh, ta không tin nàng không nghe.”

Hấn giả bộ giận, một tay bế cái mong nhỏ nhắn của nàng, kéo Vũ Tinh đi về phía Phần Tháp.

Phần Tháp tồn tại từ khi Mang Thiên Xích tạo ra Học Viện Già Nam, này cũng là thứ mà khiến vô số thiếu niên tài tuấn gia nhập vào đây. Nơi này cất chứa một bí mật, nó là nơi nuôi nhốt Văn Lạc Tâm Viêm.

Văn Lạc Tâm Viêm là Dịch Hỏa Bảng bài danh thứ 14 nhưng tầm quan trọng lại vượt qua những dịch hỏa phía trên nó một ít. Hiệu quả của nó gồm liên tục khiến người sở hữu nó tự động nhờ vào tâm hỏa không ngừng rèn luyện không ngừng tăng cường thực lực, tốc độ tất nhiên vượt qua một người tu luyện vì người cũng cần có thời gian nghỉ ngơi còn nó thì không.

Lâm Thiên đưa Lâm Vũ Ái vào một căn phòng thấp nhất trong Phần Tháp. Nơi này linh khí khá là cuồng bạo so với bên ngoài, nhưng bù lại chỉ cần có một chút tu vi điều có thể hấp thụ tăng nhanh lên tốc độ tu luyện. Hắn chuẩn bị phòng này vốn trang trí vô cùng giống phòng ngủ của một tiểu cô bé, khá nhiều chăn bông gối nằm.

Hắn lấy Lâm Vũ Tĩnh đã ngủ gật trên người lúc nào không hay biết, đem nàng đặt xuống giường.

Vũ Tĩnh hơi khó hiểu. “Nơi đây là Phần Tháp, dù là tầng yếu nhất nhưng cũng là quá sức với một người mới tu luyện, người làm thế có quá mức không ...”

Lâm Thiên cười nhẹ. “Nhìn đi.”

Vũ Tĩnh khó chịu nhìn theo hắn nói.

Lúc này, từ trên người Lâm Vũ Ái như có một nguồn vô hình sức hút, bất kể là linh khí tầm thường hay là linh khí từ Văn Lạc Tâm Viêm phát ra đều bị năng hút vào người, hơn nữa tốc độ ngày càng nhanh.

“Cái này.” Vũ Tĩnh kinh ngạc.

Lâm Thiên giải thích. “Nàng mang trong người thiên phú thôn phệ, bất kể thứ gì có năng lượng vô chủ liền có thể hấp thu một cách khủng bố. Nàng chỉ cần ở đây một thời gian là có thể tụ linh Đâu Già.”

“Làm gì ...” Nàng khó tính, nhưng cũng đành chấp nhận, chính nàng cũng cảm thấy những luồng khí trên người Lâm Vũ Ái càng ngày càng nhiều. Đúng như hắn nói, có thể không lâu nàng sẽ tụ linh đầu khí trở thành Đâu Già.

Lúc này, một bàn tay kéo nàng xuống đất.

“A”

Nàng than nhẹ một tiếng. Quần áo trên người bị xé mất.

Lâm Thiên bật môi nàng, nói vào bên tai. ” Cô bé còn ngủ đấy, người không muốn nàng thức sau.”

Vũ Tĩnh liền lặng lẽ vùng vẫy. Lâm Thiên cười cợt, hắn đã khiến Linh Vực bao quang, cho dù nàng thực sự hét cũng không làm cô nhóc tỉnh được.

Hắn lâu rồi mới thử phá ‘rình’, hắn vốn để ý cô nàng Vũ Tĩnh này rất lâu rồi. Bây giờ thì thời gian kết thúc, hắn cũng phải nên giải quyết hết một loạt nhĩ.

“Ừm”

“Không vừa đâu.”

Một thanh cây nóng bỏng khẽ đưa vào mật huyết của nàng, đau đớn làm Vũ Tĩnh chảy ra nước mắt. Hắn đưa đến một nữa, máu từ trong hạ thể nàng chảy ra thấm lên tấm niệm.

Lâm Thiên nói thật có chút yếu đuối trong vấn đề tình cảm, dù hắn mạnh mẽ như thế nhưng chỉ cần một cô gái khó chịu liền nhường nhịn. Giống như lần này, dù bảo là phá rình nhưng nhìn Vũ Tĩnh đau đớn hắn lại không kìm nổi dùng m Dương Song Tu xoa dịu đau đớn.

“Ừm”

Một hồi, hắn đã đưa hết hai phần ba vào thân thể nàng, lúc này mới cảm giác không tiến tiến được nữa.

“A a a a a a a a “

Một hồi liên tiếp tiếng vang. Gần mười phút sau, Lâm Thiên đưa một luồng nóng bỏng vào mật huyết của nàng sau đó đắp chăn cho nàng rồi đi ra khỏi phòng.

“He he, còn một người nữa nhĩ.”

.....

Mỗ Tiểu Linh đan ngồi cầm một quyền sách đưa lên trên, cái miệng căng cứng tròn trịa hiện ra. Một tên nam nhân lúc này tiến tới.

“Là ai ...a Viện Trưởng.”

Vốn nàng còn muốn hỏi tiếp, nhưng mà ngay lập tức bị hắn kéo lên giường.

“Tránh ra a...tên biến thái này ...”

Lâm Thiên đề lên người nàng. Hắn tương tự nhanh chóng đưa Đại Côn to lớn đưa vào người nàng. Mỗ Tiểu Linh đau đớn hét lên sau đó không còn vùng vẫy nữa. Nước mắt chảy ra, nàng một miệng cắn lên vai hắn.

Lâm Thiên biết mình có tội cũng không dùng đầu khí ngăn lại tùy tiện cho nàng cắn.

Mỗ Tiểu Linh nhìn thấy hắn phía vai bị mình cắn máu me chảy ra, khuôn mặt nháy mắt trắng bệch. Trong lòng khủng hoảng không hề lo mình bị hắn xâm phạm vô cùng đau đớn.

“Ngươi...ngươi có sao không?”

Nàng rơi lệ tìm một mảnh vải lau đi vết thương giùm hắn, sau đó liền ôm chặt lấy hắn, tiếp thu đại QQ hắn vào người.

“Ta xin lỗi...ta xin lỗi, tiếp tục nữa đi, ta không đau nữa đâu.”

Vốn gần 10 phút có thể giải quyết, nhưng vì Mỗ Tiểu Linh quá mức sợ hãi chán ghét nên tâm thần bất ổn khó chịu qua 5 phút đã thỏa mãn ngắt đi.

“Èo, ca hơi cần bã nhĩ.” Lâm Thiên sờ mũi.

Đừng thấy hắn bị ỏi cường bức các nàng, thực tế thực lực của các nàng đã Đấu Tôn Lục Tinh, Mỗ Tiểu Linh đã Đấu Tôn Thất Tinh. Hai người nếu thực sự không muốn, chỉ cần một quyền là đủ hắn đi xuống Diêm Vương chịch gái rồi.

(éo, đang giải quyết từng món, sau này mới trung du khắp đại lục, không thì dễ lộ bug khó nhìn lắm...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thế giới nam tương .

Lâm Thiên đi vào thế giới nam tương phía dưới Thánh Nữ Đạo Viện. Hắn dùng linh hồn lực đã đột phá Linh Cảnh Đại Viên Mãn của mình truy tìm một ngọn hỏa. Đúng, ngọn hỏa này là Văn Lạc Tâm Viêm sơ kỳ, không phải nói Dịch Hóa nhất định chỉ có một cái, trừ một ít hi hữu như Dịch Hóa Bảng Đệ Ngũ trở lên thì điều có thể tồn tại cái thứ hai, tuy tỷ lệ này rất thấp.

“Oa nục nục.”

Một đám đại tích dịch nói cái quái gì Lâm Thiên nghe không hiểu, hắn chỉ biết chúng nó chỉ là Đấu Hoàng cấp Nhất, Nhị Tinh., hắn đưa từng cái một quyền, sau vài âm thanh rầm rầm vang lên bọn chúng điều bị hắn giết chết. Từ trong đầu của bọn này, Lâm Thiên móc ra những viên cầu chứa một nguồn năng lượng rất tốt.

“Ồ”

“Thiếu niên, ngươi là ...”

“Ta là ai liên quan gì ngươi.”

Lâm Thiên một quyền bắt lấy vị Thiên Hỏa Tôn Giả một tia tàn hồn này vào trữ vật không gian, từ trên cái xác của hắn lấy ra một tiểu Hỏa Diễm. Đây chính là, đệ nhị Văn Lạc Tâm Viêm sơ sinh kỳ. Lâm Thiên không màng đến cái gì nguy hiểm khi luyện hóa Dịch Hóa trên đại lục hay truyền lại, vận khởi “Hấp Thu” “hắn đưa Văn Lạc Tâm Viêm đi luyện hóa.

Phản Quyết của Tiểu Viêm tu luyện quả thật có thể luyện hóa được dịch hóa thành công cao hơn còn có thể dung hợp lại nhiều loại. Có điều Lâm Thiên không phải thế, hắn luyện hóa là một cách khác. Nếu như một tu sĩ luyện hóa Dịch Hóa kể cả Tiểu Viêm thì Dịch Hóa cũng chỉ hóa ra năng lượng cho người sử dụng, không còn lại bao nhiêu thực chất thuộc tính. Gì ta nói nhầm á, nhớ lại xem, vốn Địa Tâm Hỏa Liên có thể dẫn động núi lửa phun trào, đến tay Tiểu Viêm thì như thế nào. Còn Văn Lạc Tâm Viêm có thể tạo ra Tâm Hỏa thì Tiểu Viêm có nhưng còn khả năng tu luyện thì sao, từ tất cả mọi người trở thành của riêng hắn. Tam Thiên Diễm Viêm hỏa vốn có thể dẫn động lửa từ tinh không xuống, tới tay Tiểu Viêm ca thi thành “Thần Thể Trâu Bò”...nhiều đây đủ hiểu nhé.

Hấp Thu khởi động ngay tức khắc. Ấu niên kỳ Văn Lạc Tâm Viêm có một chút chống trả rồi yên lặng dung nhập làm một bộ phận trên người hắn.

“Ra”

Một đoàn hỏa diễm nho nhỏ tựa như lúc ban đầu xuất hiện trước mặt hắn. Từ đó hỏa này có thể cảm nhận nó mạnh hơn lúc đầu rất nhiều. Có thể thực lực Lâm Thiên có thể khiến nó thực lực cũng tăng lên.

“Keng, thu phục thành công một loại dị hỏa, còn 22 loại.”

Nghe âm thanh của hệ thống, Lâm Thiên đã hoàn thành nhiệm vụ một phần nhỏ.

“Ngao ô.”

Từ sâu trong lòng dung nham, một con tích dịch khá to lớn trôi lên trước mặt hắn.

Lâm Thiên không hiểu nó nói gì liền xem xét thuật đưa qua.

Tên: Tích Dịch Hỏa Mẫu Long.

Thực Lực: Đấu Tôn Đỉnh Phong.

Đặc Biệt Thuộc Tính: Có thể sinh ra các tiểu Hỏa Long tốc độ cực nhanh.

Điểm Yếu: không thể rời khỏi dung nham.

.....

“Ồ” Lâm Thiên coi như hiểu, này là Mẫu Tích Dịch. Nó xem ra là mẹ của đám hắc hỏa vừa giết.

Lâm Thiên không nói nhiều. Không Tước Linh xuất hiện. Dùng tốc độ kinh người xuyên qua người Tích Dịch Hỏa Mẫu Long.

“Ngao.”

Không Tước Linh lực xuyên thấu qua không khí, có thể dễ dàng xuyên thủng người Tích Dịch Hỏa Mẫu. Có điều nhiều đây thương tổn chẳng là gì so với sinh mệnh không khí của Ma Thú. Tích Dịch Hỏa Mẫu Long gào hét tấn công Lâm Thiên.

Lâm Thiên vốn chỉ là Đấu Hoàng Đỉnh Phong cũng không dám đối cứng cùng nó, huấn chi hắn biết phía dưới còn rất nhiều Tích Dịch Long mạnh mẽ hơn nữa, thậm chí còn có cái tên không khí tiếp cận Đấu Đế kia nữa. Hắn lách người như cá chạch vọt thẳng lên dung nham.

...

“Ồ, Lâm Thiên Viện Trưởng, ngươi cũng ở đây sao.”

Vốn có một ít cô gái ở đây đang đối luyện, thấy Lâm Thiên từ phía dưới trời lên lên vui vẻ chào hỏi.

Lâm Thiên gấp rút nói. “Các muội tử, Đấu Tôn ở lại, dưới Đấu Tôn lùi ra.”

“Vâng.”

Hắn vừa ra lệnh, một lượng lớn tiểu nữ sinh lùi về, chỉ có hơn chục người Đấu Tôn đứng đó.

“Trợ giúp ta bắt con Tích Dịch này.”

“Rầm”

Từ trên mặt nước tung toé, một cái đầu thần lân trời lên.

“Đấu Khí hóa lưới, không cho nó trốn.”

Mười mấy tên Đấu Tôn thực thành. Dù cho Đấu Tôn Đỉnh Phong như nó cũng không thể thoát, tạm thời bị vây lại, nhưng cũng không lâu nhưng cô gái này nhanh chóng khô kiệt Đấu Khí dù sao chênh lệch cấp bậc càng cao càng xa, Đấu Tôn các nàng muốn giữ chân một Đấu Tôn Đỉnh Phong thì không thể nào.

Lúc này lại xuất hiện một đám nữ nhân khác. “Ồ, có gì sao.”

Lâm Thiên thúc giục. “Thì bắt nó đi, hỏi ta làm gì.”

Gần một giờ sau, dưới sự hợp tác của các Đấu Tôn mỹ nữ, Tích Dịch Hỏa Mẫu Long cũng thua cuộc nằm phơi trên mặt đất.

Lâm Thiên một cước đá nó bảo. “Nếu ngươi chịu thuận phục, ta sẽ cho ngươi được sống.”

Vốn Thất Giai Ma Thú đã có thể nói tiếng người, nhưng vì một ít nguyên nhân đặc biệt Tích Dịch Hỏa Mẫu Long lại không thể nói được. Nhưng muốn nghe hiểu Lâm Thiên nói gì thì không khó.

Một sợi dây linh hồn truyền vào đầu Lâm Thiên lúc này đây, sinh mệnh của chính nó không còn thuộc về nó nữa.

Lâm Thiên nhìn nó thôi hóp, một tay đặt lên đầu “Tiến Hóa” khởi động.

Không giống Attack Of Titan thể giới, nơi đây linh khí tràn ngập, không cần Lâm Thiên đưa vào Đầu Khí bù nhập.

“Àm”

Tích Dịch Hóa Mẫu Long trên người vàng sáng chói mắt. Hấp thu linh khí khổng lồ xung quanh hóa thành thực lực đi lên. Nó đột phá Bán Thánh Cao Cấp thực lực.

“Phù”

Lâm Thiên mệt mỏi thở ra. Tích Dịch Hóa Mẫu Long đạt đến Bán Thánh đã có thể đi lên mặt đất. Vẫn còn có thể tiến hóa cho nó hai lần nữa, nhưng mà Lâm Thiên cảm thấy nơi đây chưa có đủ linh khí, thất bại lại đáng tiếc.

“ACái”

Một đám nữ nhân hiếu kỳ hỏi hần, Lâm Thiên lười nhát trả lời từng vấn đề cho các nàng. Có mấy nữ sinh bạo gan hỏi.

“Viện Trường có thể giúp chúng ta nâng cao thực lực không?”

Lâm Thiên nói.”Được nhe, nhưng mà ta cần an bài một ít hả.”

Hần dắt Tích Dịch Hóa Mẫu Long đi đến một cái ao gần cửa, sau đó hần lấy hết nước ra, lại đào thêm một cái lỗ to hơn lại đào thông đến dung nham dưới học viện.

Lâm Thiên nhắc nhở. “Ngươi sao này sẽ là thủ hộ Học Viện nhân viên, nếu làm tốt, không chừng lại tặng cho ngươi thực lực.”

Mẫu Tích Dịch gật đầu. Thế là Lâm Thiên chỉ còn một thứ là có thể bế quang tinh tu.

.....

“Gào khóc “”Gào khóc”

Một con thuần thuần hóa diễm trong lưới gào hét. Đây là Văn Lạc Tâm Viêm trong Phần Tháp.

Lâm Thiên cười khẩy.

“Nhân loại, thả ta ra ngươi sẽ được vinh hoa phú quý.”

Văn Lạc Tâm Viêm gào hét.

Lâm Thiên trong tay có một viên Hóa Hình Đan Thất Giai Đan Dược.

“Ta có thể cho ngươi Thất Giai Đan Dược Hóa Hình.”

Hần ném vào hòa diễm. Văn Lạc Tâm Viêm ngửi một cái liền không có vấn đề nuốt vào.

“Àm “”Àm”

Lôi kiếp bỏ xuống. Ma Thú có thể Thất Giai liên hóa hình nhưng Dị Hỏa thì không. Lâm Thiên phải dùng Hóa Hình đan mới được.

“Hừ”

Lôi kiếp hoàn tất. Từ trong bóng lửa đi ra một cô gái thân hình hỏa bạo, ngực mông đều thuộc hàng khủng, quyến rũ khó nói nên lời.

“Nhân Loại, ngươi cho ta Hóa Hình Đan rốt cuộc là muốn làm gì.”

Lâm Thiên cười ta ác. “Không có gì, ta chỉ vô tình sách cổ biết được Dị Hỏa không có giới tính, chỉ chiếu theo người sử dụng giới tính mà thôi. (Hư vô thôn viêm, tích liên yêu hỏa...chủ điều là nam).”

“Ta chỉ thêm một chút m Chi Khí vào đan dược khiến 100% các ngươi hóa hình nữ thôi.”

Văn Lạc Tâm Viêm vốn không để ý nam hay nữ, chính là nàng cũng không biết hai bên có khác biệt gì nói.

“Rốt cuộc ngươi muốn làm sau.”

“He he”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Rời khỏi già nam

Lâm Thiên thực lực chỉ là Đấu Hoàng Đinh Phong mà Văn Lạc Tâm Viên lại là Đấu Tôn Lục Tinh, nàng chỉ cần liếc nhìn liền biết hắn thực lực ra sao.

Hắn trong đầu chỉ có một ý nghĩ. “Dị Hỏa khi xxx không biết cảm giác ra sao.”

Văn Lạc Tâm Viên cảm thấy trong người dục hỏa khó kìm chế, đưa tay xoa khắp người như muốn giải tỏa cảm giác tham muốn này. Nàng càng làm thể dục hỏa càng tăng cao, ngay cả lăng không đứng cũng không được, ngã xuống đất.

“Ngươi”

Lúc này, nàng chỉ thấy Lâm Thiên hấp dẫn hơn bao giờ hết. Trong lòng nàng lại không hiểu bằng nam tham muốn này là gì, ý nghĩ đơn thuần là phát tiết mà thôi. Leo lên người Lâm Thiên. Thân thể vốn không mảnh vải của nàng hiện rõ trước mắt hắn, hai bầu vú sữa tươi tung tăng nhảy nhót trước mắt hắn, cái mông căng tròn to lớn thì ép chặt eo hắn, nàng đã tính nói.

“Bản Tôn muốn làm một ít chuyện, ngươi không được động đây.”

Lâm Thiên cười trong lòng. “Vâng ạ, thưa Tôn Giả.”

Thế là nàng một tay xé hết quần áo trên người Lâm Thiên. Dục hỏa đốt cháy làm nàng mất hết lý trí, vô tình nắm lấy QQ to lớn hơn cả cánh tay của nàng mấy lần ngồi thẳng xuống.

“Aaaaaa.”

Một dòng máu đỏ thẩm xuất hiện, trên đời lại xuất hiện thêm một thực phụ... lộn dị hỏa có chồngnghe lạ lạ.

Một dòng máu từ hạ thể Văn Lạc Tâm Viên nhiều giọt xuống người Lâm Thiên. Nàng ôm cái bụng bị QQ hắn làm căng phồng.

“Ngươi...ngươi làm sao đau thế này.”

Lâm Thiên giờ hai tay đầu hàng. Một lát sau cảm giác đau hết, Văn Lạc Tâm Viên bắt đầu tự hoạt động được.

(...)Từng tiếng rên rỉ vang khắp kết giới Phần Thập.

.....

Văn Lạc Tâm Viên thức tỉnh, trong lúc đó Lâm Thiên vẫn ngồi chờ nàng thức tỉnh, liền ném lấy một cái áo cho nàng.

“Hừ. Sao này ngươi sẽ đồ của ta, không ai được chạm ngươi ngoài ta.” Văn Lạc Tâm Viên ngạo kiều nói.

Lâm Thiên không nói mà chỉ vỗ cái mông nảy nở của nàng.

“A ui.”

Nàng hơi đau đơn rên rỉ.

“Khôn nạn, chờ ta hồi phục sẽ ăn ngươi.”

Lâm Thiên trừng mắt nàng. Văn Lạc Tâm Viên lập tức rụt cổ.

“Ngươi còn có thể khiến người khác tăng tốc tu luyện không.”

Văn Lạc Tâm Viên nháy mắt tự hào. “Vốn khi xưa không thể nhưng bây giờ hóa hình rồi, ta có thể phân ra Tâm Hỏa có thể tiếp tục khiến đám nhóc khi có thể tu luyện tiếp.”

Lâm Thiên gật đầu, kết giới hắn một tay làm nên bây giờ lại thu hồi sau đó lại bổ sung một cái kết giới có bao hàm một chút Linh Vực của mình vào.

“Người để Tâm Hòa vào đây, khi nào có người đánh cắp ta cũng có thể biết mà thông cáo các người.”

Vẫn Lạc Tâm Viêm hết hồn nói. “Không thể a...Tâm Hòa nếu bị người khác luyện hóa, ta cũng tiêu tán theo, không thể a.”

Lâm Thiên cười ôn nhu. “Trong đây điều là người nhà, người không cần lo lắng.”

Vẫn Lạc Tâm Viêm không quá vui giao ra Tâm Hòa. Tâm Hòa vừa để vào kết giới, một luồng linh khí ôn hòa nổi lên, các nữ sinh đều có thể cảm nhận được hay đời.

Vốn lúc trước, Vẫn Lạc Tâm Viêm cuồng bạo vì tự do khiến linh khí nhiều độc hóa, bây giờ thì khác nàng là cam thâm tình nguyện làm ra, linh khí bây giờ không cần tẩy đo Hóa Độc mà vẫn có thể tu luyện trực tiếp, cái này làm tốc độ tu luyện tăng lên rất nhiều.

Lâm Thiên đặt tay lên đầu nàng.

“Người làm gì thế.” Vẫn Lạc Tâm Viêm hỏi.

“Tiến Hóa.”

”Vũ”

Cuồng cuộn đầu khí trong người Vẫn Lạc Tâm Viêm dân lên.

Đầu Tôn Thất Tinh ...

Bát Tinh ...

Cửu Tinh ...

Nhất Chuyển

...Bán Thánh Trung Cấp.

Đến Bán Thánh Trung Cấp thì đầu khí trong người Vẫn Lạc Tâm Viêm mới dừng lại.

“A, đây là Thánh ư.”

Vẫn Lạc Tâm Viêm vui cười một tay vỗ nhẹ hư không, vết nứt không gian hiện lên nuốt hết đầu khí trong đó rồi lặn mất tích.

Lâm Thiên chưa dừng lại.

“Tiến Hóa lần hai.”

Tổng cộng 3 lần, rất may là Vẫn Lạc Tâm Viêm vốn có tái tạo linh khí vô cùng mạnh mẽ, hẳn lại có thể sử dụng điều này năng thực lực của nàng lên.

Vốn thực lực Vẫn Lạc Tâm Viêm đã tính là đỉnh tiêm cường giả của đại lục này, dù sao Bán Thánh đã đủ liệt vào danh sách cực mạnh cao thủ, muốn đột phá đến đây thì chắc tỉ lệ gần như vạn người chưa chắc có một. Chính vì thế Bát Đại Cổ Tộc cũng phải trân quý từng tên Đầu Thánh. Lâm Thiên lần này hai lần cường hóa làm Vẫn Lạc Tâm Viêm đột phá Đầu Thánh Bát Tinh. Thực lực này Lâm Thiên tính rằng, trên Đầu Khí Đại Lục không quá 20 người có thể chống lại nàng.

Sau đó hẳn lại tiếp tục nhường tất cả nữ nhân của mình một lần Tiến Hóa, thực lực của Thánh Nữ Đạo Viện đã đến đỉnh điểm. Lúc này, hẳn chỉ còn đợi căn cơ ổn định là tuyệt đối bắt đầu một hành trình bá chủ đại lục.

Hơn nữa thực lực của Vẫn Lạc Tâm Viêm tăng lên thì Tâm Hòa mang lại tốc độ tu luyện cũng năng lên rất rất nhiều. Vốn ngày xưa, Đầu Thánh chưa chắc có lợi khi tu luyện trong Phần Tháp, còn bây giờ thì Đầu Thánh Đỉnh Phong cũng có thể bế quan trong đây vì lượng linh khí nồng nặc của nó.

.....

Đầu Khí Đại Lục, rộng lớn vô biên. Chỉ riêng một tiểu quốc như Gia Mã đã có thể bằng một châu lục ở trái đất. Nơi đây không ai dám bảo đã từng đi hết dù là những Đầu Thánh Đỉnh Cao kia. À nói nhảm thôi, Lâm Thiên kết thúc quá trình thiết lập vành đai an toàn cho Thánh Nữ Đạo Viện, hẳn có thể yên tâm bắt đầu đi đạo rồi ...

.....

Nơi Đầu Khí Đại Lục thấp kém nhất không phải là ở biển mà là ở Vô Tận Sa Mạc. Nơi đây linh khí thấp kém chỉ riêng có Hỏa thuộc tính linh khí tồn tại. Lâm Thiên dùng đường hầm không gian đi qua nơi đây. Hẳn vốn muốn nghỉ ngơi một lát, không ngờ lại gặp Thời Không Phong Bạo. May mắn hóa SSJ cấp bốn nên chỉ trọng thương bắn ra ngoài Vô Tận Sa Mạc này.

“Khục khục.”

“Quả thật là chiều cổ ta.”

Cả người Lâm Thiên đau đớn như muốn tách ra từng mảnh. Hắn cố vận dụng đẩu khí lại phát hiện cả cơ thể lâm vào chết lặng, vết thương chồng chất khiến việc mở mắt cũng không thể nào được.

Hắn mở miệng đưa đan dược vào miệng, dù là Thất Giai chưa thương đan, nhưng mà cũng cần thời gian để thuốc có hiệu lực.

“Ồ, kia là nam nhân nhân loại sao.”

Một thiếu nữ thân hình khá là hóa bạo, trên người chỉ mặc một bộ quần áo hở hân đủ che đi những nơi riêng tư nhất. Phía dưới thân là một tấm thân rắn dài.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Xà nhân tộc .

Nàng lật lại Lâm Thiên, vốn là muốn tiến một dao cho hắn ra đi, dù sao Xà Nhân Tộc cùng Nhân Tộc có thù không đội trời chung. Nhưng mà đến khi nhìn thấy diện mạo hắn, khuôn mặt vốn tràn đầy sát khí của nàng bình tĩnh lại, trong đó lại có mang theo một tí ti yêu thích.

“Ha ha, Hoa Xà Nhi đội trưởng, tên tiểu bạch kiểm này rất là có mị lực, nếu người không thể ra tay, hay là để bọn ta vui vẻ với hắn một chút rồi bọn ta sẽ giết thay ngài.”

Một vài tên nam tính Xà Tộc chiến sĩ nói lên. Trong mắt hắn, Lâm Thiên là nam hay là nữ không quan trọng, quan trọng là bọn hắn lại thích nhân tộc bất kể nam hay nữ.

Hoa Xà Nhi một mặt khó chịu nhìn hắn. “Câm cái miệng chó nguoi lại, người này là của ta.”

Nàng kéo hắn lên vai, thân rắn uống người đi về phía trung tâm thành trì.

Một đám chiến sĩ Xà Nhân Tộc phía sau khinh thường. Chỉ là một tiểu bạch kiểm thôi có cần chú ý như thế không.

Thần Thị Trung Tâm Sa Mạc.

Nơi đây chính là nơi sinh sống của Xà Nhân Tộc, nơi đây quá cần cỗi cho loài người nên những Đế Quốc xung quanh không muốn tranh giành lấy. Xà Nhân Tộc lại vốn cao cường thực lực, lại càng không muốn chịu thiệt.

Hoa Xà Nhi mang theo một tên nam nhân siêu cấp mị lực đi qua các con đường dưới những cặp mắt hiếu kỳ của mọi người.

Đến nhà nàng, đem hắn đặt xuống chiếc giường.

.....

“Keng, Trợ giúp Medusa mẹ của Thái Lâm độ kiếp thành công. Thương: Xà Tộc quy thuận.”

“Ồ”

Lâm Thiên cảm nhận một cánh tay lau trán hắn. Bắt lại cánh tay nàng, hắn hỏi. “Đây là đâu.”

Hoa Xà Nhi bị hắn nắm lấy tay có chút đau, nhú mày. “Ta phát hiện nguoi trên sa mạc, nên đã đem nguoi về Xà Nhân Tộc.”

Lâm Thiên trên người đau đớn ngồi dậy. Đập vào mắt là một khuôn mặt trẻ trung mà tươi đẹp, thân hình cũng xem như rất đẹp, ăn mặc khá hở hân, đặc biệt là nửa người dưới của nàng lại là thân rắn.

“Thực lực của ta.”

Lâm Thiên lại phát hiện một điều không tốt đó là thực lực của hắn đã không còn.

Hoa Xà Nhi nhìn hắn khổ não thì vuốt ve đầu hắn. “Không cần lo, dù Xà Nhân Tộc quả thật rất ghét Nhân Tộc nhưng mà ta không có, ít nhất là dưới nguoi.”

Lâm Thiên cũng không muốn lộ quá nhiều, cười với nàng. “Vâng, không biết ngươi đây tên là gì.”

“Ta là Hoa Xà Nhi, đội trưởng Xà Nhân Tộc một chi binh.”

.....

m Dương Song Tu có thể chữa lành mọi thương thế bất kể trầm trọng ra sao. Đó là hãn hiểu được, và cũng là hi vọng duy nhất của hãn khi mà Trữ Vật Giới Chỉ bị nếm phong, cần Đẩu Tông thực lực mới có thể chữa trị, đan dược là không thể nuốt.

Thế là hãn chỉ còn đem chú ý đánh tới Hoa Xà Nhi cùng các cô gái Xà Nhân Tộc khác.

“A ui.”

Một cô gái Xà Nhân Tộc xinh đẹp nhân lúc Hoa Xà Nhi đi làm nhiệm vụ chạy vào ôm chặt hãn. “Tiểu Thiên Thiên, đi cùng muội nào.”

Nàng dắt hãn đi một loạt đến căn nhà khang trang của mình. Mở cửa mời hãn vào.

Nàng đi lên giường để cái đuôi rấn qua một bên hông, “Tiểu Thiên Thiên, có thật đệ sẽ yêu ta không, ta nghe rằng Nhân Tộc rất không thích Xà Nhân Tộc mà, chúng ta vốn chỉ là thú vui của bọn quý tộc Nhân Loại thôi phải không.”

Cô gái có vẻ sợ hãi nhìn hãn. Lâm Thiên thì càng dễ ngọt nàng. “Bọn hãn chỉ là một phần bệnh hoạn trong Nhân Tộc thôi, ta không như thế đâu.”

Hãn đưa nàng nằm xuống. “Tiểu Thiên Thiên, đây là ta lần đầu a, xin nhẹ nhàng một chút.” Cô gái cam chịu nằm xuống tùy ý hãn hành động.

Ngay lúc hãn muốn hành sự thì.

“Rập.”

“Ta biết ngay mà, Hoa Xà Nhi quả nhiên có dắt đến một tiểu mỹ nhân thế mà dám dẫu cả ta.”

Cánh cửa được một cô gái Xà Nhân Tộc mở ra, nàng xinh đẹp không kém các mỹ nữ hãn thấy, đập phá cửa đi vào.

Nguyệt Mị vốn là bạn thân Hoa Xà Nhi lúc trước nghe rằng nàng có đem về một người nam nhi Nhân Loại siêu cấp mỹ nam, nhưng Hoa Xà Nhi có vẻ đề phòng nàng mà không một chú tiết lộ. Lần này may thay, Nguyệt Mị vô tình bắt gặp có người từ Hoa Xà Nhi nhà đi ra. Chính là vậy.

“A.”

Nguyệt Mị lại gần đánh giá Lâm Thiên, hãn cũng không ngại ngược mặt lên đối mặt cùng nàng. Nguyệt Mị bị hãn mị lực kinh người làm tim nhảy liên hồi.

“Oa, không hổ là người Hoa Xà Nhi giữ kín như bưng, không hề chịu chia sẻ cùng ta.”

Nguyệt Mị nhìn tư thế nam trên nữ dưới của Lâm Thiên cùng cô thiếu nữ kia liền biết họ đang làm gì, vội phân bua.

“Các ngươi làm tiếp đi, ta chỉ xem thôi.”

Nàng ỏng ẹo lại cái ghế ngồi xuống chăm chú nhìn. “Lần đầu tiên ta nhìn nam nhân cùng Xà Nhân Tộc giao phối, không biết nó ra sao.”

Lâm Thiên mười phần không để ý, hãn có biết bao nhiêu người vợ, mỗi lần lần thì điều có vô số cặp mắt nhìn hướng chi bây giờ chỉ có một người.

Lâm Thiên nói nhẹ. “Ngươi là muốn đây, ta không phải ép à.”

Nguyệt Mị xua tay. “Đi đi, ta chỉ coi thôi.”

Hãn không khách khí, cỡi hết đồ trên người sao đó chuẩn bị.

Ba ba âm thanh vang lên, Lâm Thiên bất ngờ, không ngờ các Xà Nhân Tộc có một đặc điểm là lấy Vây che đi phần “bí hiểm”, hãn có thể dễ dàng lấy nó ra vì nàng yêu hãn rất nhiều, nếu không thì phải dùng Dâm dược hay thứ tương tự khiến người phụ nữ lấy nó ra. Chỉ cần người đầu tiên được các nàng chấp nhận, thì cả đời các nàng chỉ yêu một người.

Lâm Thiên ra sức ra vào, vốn QQ to lớn kinh người của hãn Nhân Tộc nữ nhân không thể chịu nổi, nhưng Xà Nhân Tộc nữ nhân lại có thể. Hãn có thể đưa QQ thô to hết vào người nàng Xà Nhân.

Nguyệt Mị cả người nóng rang, Lâm Thiên có ý thả ra một ít Mị Hoặc Chi Khí dần khiến nàng lu mờ.

.....

Sàng hôm sau.

Nguyệt Mị đau đớn ôm thân dưới, nhìn tấm giường chứa hai đóa hoa hồng khó chịu. Lâm Thiên cười cười. “Ta đã bảo ngươi đừng có xem mà.”

“Ngươi...” Nguyệt Mị vốn muốn đánh hắn nhưng lại phát hiện không nổi lòng nào. Trong lòng khó chịu hừ một tiếng.

“Cút đi... một lát nữa Hoa Xà Nhi trở về không thấy ngươi lại điên tiết thì mệt.” Nguyệt Mị mệt mỏi nằm lại xuống giường, ôm lấy cô gái tới qua cùng Lâm Thiên song tu, đi vào giấc ngủ.

Lâm Thiên sờ mũi. “Hi hi, ca tình tới rồi. Ta còn muốn nàng chữa trị cho ta mà.”

“A, thả ta racút đi.”

“Câm miệng.”

“Đem nàng vào trong phòng ta.”

“A”

Mặc Ba Tư lên tiếng nói. Đám Xà Nhân Chiến Sĩ đem cô gái nhân loại kia kéo vào trong nhà hắn, cô gái chống trả sau đó con mắt thay đổi một màu kì lạ rồi hai tên chiến sĩ kia tự động buông nàng ra mà chém giết lẫn nhau. Cô gái này hắn nhìn khá quen quen. Mái tóc xanh lá dài tận lưng, đặc biệt là đôi mắt hắn đã từng nghe tả qua Bích Nhân Tam Hoa Đồng.

Lâm Thiên đoán không nhầm đây là mẹ của Thanh Lân.

Mặc Ba Tư hét lớn. “Bắt nàng lại.”

Lâm Thiên hiện tại hồi phục Đấu Linh thực lực rồi, nhưng muốn chiến thắng Đấu Vương như tên Mặc Ba Tư kia là không thể, lúc này đang trọng thương biến thành SSJ chỉ càng thêm thương mà thôi.

“Mẹ nó, dù sao cũng liều. Cấp bốn không được thì cấp một SSJ thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Mesusa xuất hiện .

Lâm Thiên chờ cô gái chạy lại phía mình, một tay kéo nàng vào hẻm nhỏ.

“A...”

Hắn lấy tay bịt lại miệng nàng. Không cho nàng la hét, lại nhìn bốn tên chiến sĩ đang đuổi theo nàng mà nét mặt buồn bực.

“Chỉ vì vài tên lính quèn mà biến thân, rất không đáng a.”

“A”

“Ngươi cần ta.”

Hắn bị cô gái đó vùng vẫy cắn vào tay. Đau đớn làm hắn buông nàng qua một bên. Lâm Thiên không ngờ cô gái này lại ngoan cường đến thế, cùng làm thì liều thôi.

Quả nhiên.

“Bên kia có tiếng động, qua nhanh.”

Mặc Ba Tư la hét. Trên người cái đuôi rắn dài quắc vào đầu một tên xà nhân chiến sĩ. Tên chiến sĩ này không dám cãi theo, một mặt hối lỗi đứng dạy chạy theo hướng Lâm Thiên cùng cô gái.

“Rập.”

“Ngươi là con người.” Cô gái nhìn chân hắn nói.

“Không thì ta là ai.” Hấn trả lời. Lúc này, mấy tên chiến sĩ đã mò tới tận đây. “Đi theo ta.”

Cô gái có chút khó tin vì lại gặp được nhân loại ở đây, bây giờ nguy hiểm đang rình rập, nàng không thể không đi theo hấn trốn, dù cả hai chưa biết về nhau nhiều.

Lâm Thiên cũng không biết đi về hướng nào, cuối cùng lại nhớ đến Nguyệt Mị hình như chức vị trong Xà Nhân Tộc rất cao. Hấn nghĩ dù sao Hoa Xà Nhi cũng phát hiện, không bằng mau vạch rõ quang hệ ra để hấn còn có thể hành động nhiều việc hơn.

“Hừ, chạy đi đâu.”

Rất không may, chỉ còn vài chục mét nữa là vào được căn nhà tối qua hấn cùng Nguyệt Mị và một cô gái khác song tu. Một tên chiến sĩ đã phát hiện ra hấn, cười độc ác la lên.

Một mũi thương bắn lên trước mặt. Lâm Thiên lùi bước lại, thanh thương xuyên qua mặt hấn ghim thẳng trên vách tường. Hấn nhìn ra chiến sĩ xà nhân này điều ở Đẩu Linh trái phải.

Lâm Thiên từ trong tay xuất hiện Không Tước Linh. Liên tục bắn ra chặn lại bốn tên xà nhân chiến sĩ.

“Hừ.”

Một bóng ánh Xà Nhân từ trên trời bay xuống.

Mặc Ba Tư vốn còn tưởng chuyện này không ai cả gan làm loạn, không ngờ lại bị Lâm Thiên phá hoại. Hấn không biết tại sao một tên nhân loại lại có thể tùy tiện ra ngoài phá hoại như thế, hấn hừ lạnh một tay hư ảnh đầu khí bắt lại cổ Lâm Thiên.

Lâm Thiên biết muốn trốn mà không thể đánh nhau là không được. Hấn nhìn Mặc Ba Tư nói. “Tốt nhất nên thả ta ra, nếu không ta không ngại tiêu diệt ngươi.”

Lời hấn vừa hốt ra làm mọi Xà Nhân Tộc xung quanh cười lên nhìn hấn như tên điên.

“Tên nhân loại này không biết đang đối đầu cùng ai à.”

“Ha ha, chắc nào hấn teo rồi.”

Mặc Ba Tư cùng cười khinh thường. “Một tên nhân loại như ngươi có thể làm gì ta, chuyện buồn cười.”

“Biến.”

Lâm Thiên biến thành SSJ cấp một, mái tóc hóa vàng, cơ thể càng thêm rắn chắc. Đầu khí cùng đột phá Đẩu Vương Lục Tinh. Lúc này, khí chất của hấn vô cùng có sức hút, mị lực của hấn cũng bị khuếch đại rất cao, vô số xà nhân tộc nữ hai mắt đăm đăm nhìn Lâm Thiên say đắm.

“Hừ”

Lâm Thiên khinh thường ngược lại Mặc Ba Tư. Hấn miết thị một tay một chưởng đánh lên người Mặc Ba Tư.

“Phụt”

Mặc Ba Tư một ngụm máu phun ra. Hấn chỉ là Đẩu Vương Nhị Tinh không thể nào chống lại Lâm Thiên.

“Ngươingươi, làm sao có thể mạnh đến thế. Medusa đại nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Lâm Thiên té ra Vãn Lạc Tâm Viêm ấu sinh kỳ, dùng tâm hỏa thiêu đốt tận trong cơ thể hấn.

“Atha cho ta, ta không dám nữa.” Mặc Ba Tư quần quai nằm dưới cát vàng, trên người đỏ hồng như da thịt bị thiêu cháy.

“A Lâm Thiên dừng tay.”

Nguyệt Mị nghe tiếng hét quen thuộc của Mặc Ba Tư, nàng còn tưởng là ngoại địch công kích, không ngờ lại là Lâm Thiên. Bay lên trời không cho hấn giết chết Mặc Ba Tư, nàng không phải vì hấn mà là sợ vì điều này sẽ chọc giận Medusa. Dù không biết tại sao hấn có thể đánh thắng Đẩu Vương, nhưng mà Medusa nữ hoàng đã là Đẩu Hoàng Đình Phong đang chuẩn bị độ kiếp Lâm Thiên mà gặp được nàng chắc khó sống nổi nếu giết Mặc Ba Tư vị thống lĩnh này.

Lâm Thiên ngác nhiên nhìn Nguyệt Mị. “Có gì sao.”

“Ngươi mau thả hấn, chuyện này gây chuyện lớn không tốt, nếu Medusa đại nhân phát hiện, mạng ngươi khó bảo toàn.”

“Àm” “Àm”

“Medusa ư.” Trên bầu trời hư ảnh một người phụ nữ tuyệt trần xuất hiện. Nhân nhạ nhìn qua toàn cảnh phía dưới, nàng đẹp đến mức khó thở, có thể nói hoàn hảo từ từng tấc thân hình. Lâm Thiên không thừa nhận không được đây là nữ nhân hắn cảm thấy đẹp nhất từ khi đến Đẩu Khí Đại Lục này trừ Linh Huyền ở Sát La Tộc ra.

“Nhân loại, ta ngồi được trên người ngươi có Dịch Hỏa, không biết chúng ta có thể hợp tác không.”

“Cái này.” Nguyệt Mị bất khả tự nghị nhìn Lâm Thiên, Dịch Hỏa thứ quý hiếm này mà hắn cũng sở hữu, có vẻ hắn còn rất nhiều bí mật nàng vẫn còn chưa biết.

Lâm Thiên dù biết Medusa cần Dịch Hỏa làm gì nhưng giả vờ không biết gặt đầu. “Nếu có thể cùng vị cường giả đây đạt thành hợp tác thì còn gì bằng.”

Medusa nhìn hắn khoản cách gần, trong lòng không tự chủ gia tốc nhịp tim, nhanh ổn định lại, nàng nói. “Vậy thì đi theo Nguyệt Mị, nàng biết ta ở đâu.”

“Vâng.” Nguyệt Mị cung kính gặt đầu.

Medusa ảo ảnh biến mất. Lâm Thiên bỏ đi tâm hỏa thiêu đốt Mạc Ba Tư, dẫn theo cô gái lúc nãy đi.

“Đứng lại đó, ngươi làm gì thế, chuyện này là sao.”

Hoa Xà Nhi từ phương xa chạy đến, nhìn Nguyệt Mị đang dắt theo Lâm Thiên đi, trên người cực độ khó chịu nói. Nguyệt Mị nhìn nàng cười nói.

“Không có gì cả, Medusa muốn gặp tiểu nam nhân này thôi.”

Lâm Thiên nhìn không được vỗ mông nàng một cái. Nguyệt Mị rên nhẹ một tiếng trừng mắt hắn.

Hoa Xà Nhi nhìn hai người thân mật, trong lòng cực độ khó chịu. Nàng cứ luôn cảm giác một thứ gì đó trong tim bị người khác rạch ra một vết thương. Nước mắt của nàng rơi ra, một tên Thống Lĩnh như nàng lại khóc, chuyện này nói ra sẽ khiến người khác khó tin vô cùng, bởi những người như nàng dù chết cũng không rơi một giọt lệ.

Nguyệt Mị nhìn nàng đau đớn khóc trong lòng khó chịu một tý, nhưng mà một góc nào đó nàng cũng mong Lâm Thiên chỉ thuộc về nàng, dù chính điều này nàng cũng không tin tưởng. Mị hoặc của hắn quá lớn, nàng không nghĩ trong đời này hắn sẽ có không biết bao nhiêu nữ nhân điên cuồng yêu hắn.

Lâm Thiên nhìn Hoa Xà Nhi khóc, nói. “Ngươi có gì phải khóc, muốn thì cứ đi theo ta.”

Sau đó một tay hắn sờ mông nàng. Đứng ra, Hoa Xà Nhi phải tranh ra nhưng lại thuận theo cho hắn tùy tiện sờ, trong lòng nàng lại cảm thấy vui mừng vì hắn vẫn còn đề ý bản thân. Nàng nhu thuận nói.

“Vâng.”

Nguyệt Mị tròn mắt, giờ ngón tay cái lên cho Lâm Thiên.

“Trâu...quá trâu.”

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Trợ giúp .

Lâm Thiên nhìn cửa đại điện to lớn hiện ra trước mặt. Nguyệt Mị cùng Hoa Xà Nhi cung kính cúi đầu rồi mở cổng ra.

“Chào ngươi, nhân loại trẻ tuổi.”

“Mụ mụ, người đó là nhân loại mẫu thân nói ư.”

Một người thiếu phụ ngồi trên ghế xoa hoa khắc hình xà uốn lượn. Bên cạnh là một cô bé thân hình cũng hòa bào không kém, dù tuổi tác còn nhỏ nhưng mà thân thể phát dục đã không kém mẫu thân bao nhiêu. Trên mặt các nàng đều mang theo một mảnh vải che đi dung mạo, nhưng dù thế, mị lực các nàng phát ra cũng đủ khiến nam nhân trên đời chết mê chết mệt vì các nàng.

Medusa xoa đầu cô gái nói. “Con gái, người này liên quan đến thành bại của chúng ta, chúng ta không thể không hợp tác cùng hắn.”

“Nhưng mà con người xưa nay không đáng tin, mẫu thân không phải đã nói sao.” Tiểu Medusa nói.

“Công chúa, người này đáng tin, hai ta đều có thể bảo đảm.”

Nguyệt Mị cùng Hoa Xà Nhi cung kính khom người nói, dù biết đây có thể được liệt vào tội trạng bao che người ngoài, nhưng mà hai nàng không muốn Lâm Thiên bị tổn thương tý nào. Trong lúc này, tình cảm khiến các nàng lựa chọn đứng về phía Lâm Thiên.

Tiểu Medusa nháy mắt nheo chần mày. “Nguyệt Mị thống lĩnh, người đột phá Đấu Hoàng lúc nào, ta nhớ vài hôm trước gặp người, người chỉ mới là Đấu Vương thôi.”

Mọi người trong đại sảnh trừ Lâm Thiên đều chăm chú vào nàng, quả nhiên các nàng đều có thể cảm giác được Nguyệt Mị quả thật đột phá Đấu Hoàng.

Nguyệt Mị cũng khó hiểu, nhưng nhớ lại tối hôm qua khi quan hệ cùng Lâm Thiên liền phát hiện có một nguồn năng lượng tinh thuần tràn vào cơ thể, do quá chú tâm vào Song Tu nên nàng có chút không để ý, không ngờ chuyện lại có thể diễn biến phức tạp thành như thế này.

Lúc này, nàng cùng Hoa Xà Nhi đều có chút kỳ lạ nhìn Lâm Thiên. Dù đôi khi da mặt dày như hắc cũng chịu không nổi giả bộ ho khan. “Khục khục.”

“Không cần nhìn nữa, quả thật là do ta.”

Dù đã biết kết quả, nhưng chuyện này cũng khiến người ta khó có thể tin, chỉ một đêm lại có thể khiến một Đấu Vương đột phá Đấu Hoàng là chuyện khó hơn lên trời dù cho những nhân vật Cổ Lão cũng không làm được.

Medusa nữ hoàng tò mò. “Nguyệt Mị người lại đây.”

Nguyệt Mị không dám cãi lời, nhìn qua Lâm Thiên một chút rồi đi lại nàng.

Medusa nữ hoàng đặt tay lên trán nàng, sau đó yên tĩnh.

“Này, ân nhân, ta có thể đi được không.”

Người cô gái nhân loại Lâm Thiên mạo hiểm cứu từ tay Mặc Ba Tư kia lại bắt đầu muốn trốn chạy.

“Hừ.”

Hoa Xà Nhi hừ lạnh, Đấu Vương khí thế bộc phát, dù cô gái kia có Bính Nhân Tam Hoa Đồng cũng không thể chống lại. Nàng quy xuống đất, Lâm Thiên thấy vậy cũng vỗ nhẹ Hoa Xà Nhi vai, nàng mới thu hồi lại áp lực trên người cô gái nọ. Trong mắt nàng, ngoài Lâm Thiên thì tất cả nhân loại đều là kẻ thù của nàng, chỉ cần có thể, nàng tuyệt đối giết chết không tha. Cái này vốn do nhân loại tham lam sắc đẹp các nữ xà nhân mới có chuyện này xảy ra, không thể trách họ được.

Lâm Thiên nhân nhậ nhìn qua cô gái kia nói. “Người là đồ của ta.”

Cô gái hai mắt tro tàn nhưng nhanh lấy lại tinh thần. Dù sao có chủ nhân là nhân loại vẫn tốt hơn cho xà nhân, ít nhất nhìn hắc tốt hơn đám xà nhân kia nhiều. Đã tránh không khỏi lại còn cố chống trả nữa thì khác gì tên ngu ngốc.

Medusa nữ hoàng lấy tay từ trên trán Nguyệt Mị xuống, vẻ mặt tươi cười nói với Tiểu Medusa. “Có vẻ ta quả thật không nhìn nhầm người.”

Nàng sau đó lại truyền âm cho Nguyệt Mị, Nguyệt Mị lúc đầu mắt tái đi, sau đó lại vui vẻ vô cùng.

Lâm Thiên không biết hai người đang nói gì. Vốn lấy Linh Cảnh Linh Hồn của hắc có thể nghe trộm được, đáng tiếc lại bị trong thương, lần cuối lấy ra viên Thất Giai đan được kia đã tiêu hao gần hết Linh Hồn lực muốn tu luyện lại rất lâu mới có thể hồi phục, trừ khi Song Tu.

Medusa nháy mắt khuông mặt chuyển 180 độ, nghiêm túc ra lệnh. “Người đâu, thu gom hết những nữ xà nhân chưa có giao hoan cùng nam xà nhân đem vào cung điện phía sau hết. Nhớ là tất cả, chỉ cần hơn 12 tuổi là được.”

“Vâng”

Hai tên thị vệ nữ xà nhân khó hiểu gật đầu lui ra. Lúc này Tiểu Medusa lác thân hình phát dục rất tốt của mình đi đến trước mặt Lâm Thiên.

“Mẹ của ta nói, thương rất nặng đúng vậy không.”

Lâm Thiên đồng tử co rút, vốn hắc còn tưởng hai mẹ con Medusa không phát hiện điều này, không ngờ hai người này thần kỳ lại biết được.

Medusa nữ hoàng nhìn hắc cảnh giác, trong mắt lóe lên một tia kỳ lạ quang mang.

“Ta có thể giúp người hồi phục lại, bù lại, người phải đáp ứng ta hai điều kiện.”

Lâm Thiên không có cảm xúc gật đầu.

“Một là ta muốn người dùng Dịch Hóa trợ giúp ta đột phá Đấu Tông. Hai là hai tháng sau có Vĩnh Lạc Thành Trì mở cửa thời điểm, cũng là lần cuối cùng nói xuất hiện, nếu người có thể giúp ta lấy ra một vật trong đó, ta hứa sẽ cả xã nhân tộc sẽ thuận phục người.”

Nàng vô cùng nghiêm túc nói. Tiểu Medusa cũng hiểu được sự trân trọng trong lời mẫu thân nói, nhìn Lâm Thiên vô cùng chăm chú.

Hoa Xà Nhi nghe nàng nói sợ hãi giật mình. “Nữ Vương, hẳn cần lấy thứ gì mà cần cả Xã Nhân Tộc phải thuận phục hẳn làm đại giới.”

Medusa thờ dài.

“Nói ra cũng là chuyện rất xa xưa rồi, dù không biết có đúng như Cổ Văn ghi chép không nhưng mà ta không thể không thử.”

Tiểu Medusa chân thành nhìn Medusa nữ hoàng. “Mụ mụ, thật tin tưởng hẳn.”

Nữ Hoàng không còn cách khác bắt đầu đi gạt đầu. “Ta vốn không muốn mạo hiểm, nhưng mà mấy ngày trước Hồn Tộc đã bắt đầu mở trương thế lực ra sát bên giới Vô Tận Sa Mạc, nghe đồn là muốn bắt đầu giao tranh cùng Thánh Nữ Đạo Viện.”

Nói tới đây, nàng lại khó khăn thờ dài tiếp. “Vốn chúng ta không trong mắt Hồn Điện là một thế lực không đáng chú ý, Vô Tận Sa Mạc này vừa không tài nguyên vừa không có linh hồn cường giả nhiều lắm. Lại có ta trấn giữ thì Đấu Tông cũng khó gây chuyện, mà cao hơn thì không muốn phí thời gian.”

Tiểu Medusa nghe mẫu thân thừa nhận Xã Nhân Tộc chỉ là một cái thế lực nhỏ nhoi trong mắt người khác trong lòng mặc dù biết nhưng vẫn cực khó chịu.

Lâm Thiên cũng gạt đầu nói. “Đúng vậy, y như Nữ Hoàng đây nói. Hồn Điện chỉ hộ pháp thôi cũng đã là Đấu Tông, mà điện chủ thì ít nhất phải Đấu Tôn, thậm chí là cao hơn nữa.”

“Đấu Tôn” Nguyệt Mỹ, Hoa Xà Nhi cùng cô gái nhân loại kia hoa dung hắc sắc. Đấu Tôn là một cái danh từ tương tự thần linh đối với các nàng. Chỉ Đấu Tông thì trong lòng các nàng đã là một biểu tượng để phấn đấu rồi, Đấu Tôn thì khỏi cần phải nói.

Medusa nữ hoàng cười khổ. “Đúng, theo một ít tin tức rò rỉ ta biết thì quả thật là thế, Xã Nhân Tộc trong mắt các người cao cao tại thượng, còn trong mắt những nhân vật kia thì chỉ là một hạt cát bé nhỏ.”

Tiểu Medusa nắm bàn tay nhỏ, “ta nhất định sẽ khiến Xã Nhân Tộc vắn đĩnh Đại Lục”, trong lòng của nàng thầm nói.

Nữ Hoàng lại nói tiếp. “Chúng ta bộ tộc lại nằm giữa Vô Tận Sa Mạc, nếu không có gì lạ Hồn Điện sẽ ra tay từ chúng ta trước sao đó nhờ vào tiếp tế của chúng ta mà tiếp tục giao tranh với Thánh Nữ Đạo Viện. Àichúng ta chỉ là con kiến giữa bầy ma thú đang chiến đấu thôi.”

“Còn Vĩnh Lạc Thành Trì thì theo cổ thư của dòng tộc ta có ghi lại, mỗi trăm năm sẽ khai mở một lần, mỗi lần điều tiếp đón một lượng lớn cường giả từ Đấu Tôn trở xuống đi vào, chỉ cần đạt được trong đây một ít chỗ tốt thì đã đủ cho chúng ta quật khởi, thậm chí trong đó nghe đồn từng có một vị Đấu Thánh Thân Thiên Mãng vẫn lạc, chỉ cần có thể tìm được Huyết Mạch Chi Tinh của vị đóha ha, lúc đó không cần lo Hồn Điện nữa.”

(Đây là chương kết thúc của tháng này, tháng sau viết tiếp,, anh em vui vẻ nhé...tháng sau gặp lại.

Ta tạm ngừng ra chương trong 1 tháng . chú ý tạm thời ngừng ra chương trong một tháng . Không có lý do gì , công việc quá bận . Ta thật ra có thể viết tiếp nhưng mà công việc có khi nhiều có khi ít . Ít thì vẫn viết một hai chương được , nhiều thì thôi tạm ...mà ta nghĩ cũng không muốn làm ăn khó chịu như vậy , nên ta xin dừng lại một tháng , trong tháng này ta sẽ tích trữ lại chương , đến tới hạn ta sẽ tung ra hết , anh em đừng chửi ta , ta cũng không muốn nhưng mà gia đình không cho phép , dù muốn thay công việc khác thì cũng cần thời gianàì ...thôi vậy , tháng sau ta gặp lại anh em , ta sẽ trên niềm đam mê sáng tác của mình ...Bye các anh em đồng dân của ta ...)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Ta đã trở lại và lợi hại hơn xưa .

(Sau 2,3 tháng viết lại, có thiếu sót hoặc cách gọi xa lạ anh em thông cảm)

Lâm Thiên theo sắp xếp của Medusa nữ hoàng, mặc dù cảm thấy không ổn lắm, nhưng mà linh tính mách bảo hẳn...lần này không thiếu thưởng thụ.

Là một người đàn ông suy nghĩ bằng nửa thân dưới, Lâm Thiên không thể dễ dàng râm chi tâm chịu sự héo úa được, hẳn phải phát dương quang đại hào quang đâm dặt trong tim của mìnhkhục khục...3 giây mặc niệm tự sướng.

“Lâm công tử, mời ...”

Lâm Thiên được một cô thiếu nữ xà nhân tộc mời vào một lầu cung điện to lớn, trong đây đầy đủ mọi thứ tiện nghi, không khác gì một cung điện sang trọng.

Lâm Thiên cười tà nhìn qua cô gái xà nhân tộc.

“Không biết, Medusa nữ hoàng có ý gì chẳng.”

Cô gái xà nhân tộc cũng không phải là thiếu nữ tâm sắc đá gì, bị Lâm Thiên kề cận tiếp xúc khoảng cách gần như vậy. Mùi khí tức của một nam nhân đầy mị lực nhanh chóng lung lạc thiếu nữ tâm.

Xà nhân mỹ thiếu nữ đỏ mặt hồng hào xấu hổ nói.

“Chuyện của Nữ Hoàng, chúng ta không dám xen vào.”

Lâm Thiên thật ra cũng biết trước kết quả này, hắn thật ra muốn xem thử nàng có biết cái gì không, dù không thì hắn cũng không cảm thấy thất vọng gì.

Mà nhìn kỹ tựa hồ cô gái này cũng được a, thân hình lung linh, mặc dù ngực không to nhưng mà cặp mông cũng bóng bẩy lắm a. mảy mảy hồng nhợt cùng bản tính thận trọng rất có vị của thiếu nữ trưởng thành a.

“Àikhông sao, không biết, vị cô nương đây, có thể giới thiệu một chút về Xà nhân tộc cùng ta không.”

Xà nhân thiếu nữ lúc trước có chút buồn bã vì không giúp được hắn, Lâm Thiên chỉ vừa nói một câu, cô gái lên lấy lại tinh thần, ngại ngùng nói.

“Được được, ta mặc dù không giỏi đánh nhau, nhưng mà cũng là Đẩu Linh đại đội trưởng. Xà nhân tộc không mấy nơi là ta không biết.”

Sau đó, một hồi huyền huyền, Lâm Thiên thành công triệt tiêu mỹ nhân phòng thủ, từng bước từng bước khiến tiểu mỹ nhân xà tộc bước vào căng phòng hắc ám.khắc khắc ...

Lâm Thiên tối đấy, một đêm phong lưu không mấy ai biết, cô thiếu nữ thành công đột phá Đẩu Vương. Mặc dù hắn tổn thương thực lực rất nhiều, nhưng mà không mấy ảnh hưởng đến năng lượng hắn song tu lúc toàn thịnh, một tên Đẩu Tông lúc toàn thịnh như hắn song tu cùng một Đẩu Linh tăng một đại cấp cùng vài tinh nhỏ cũng là bình thường.

Cô gái có vẻ vì hao sức quá độ, sáng mặt trời đã 6 giờ, nàng vẫn còn chưa thức nổi.

Lâm Thiên thì một đêm ngoài thỏa mái ra thì thực lực cũng hồi phục một ít, cũng đạt đến Đỉnh Cao Đẩu Linh. Chỉ song tu vài lần, hồi phục lại Đẩu Vương là chuyện bình thường lắm.

“Rầm.”

Ngay lúc hắn vừa mới đứng dậy, một cô thiếu nữ xà nhân tộc mỹ lệ kinh người bước vào.

Lâm Thiên giật bắn cả người, vội theo bản năng hét thất thanh.

“Mịa, ai đấy...không biết gõ cửa à.”

Con thịnh nộ của hắn vừa nhắc lên, vừa thấy người làm ra việc này liền lập tức ỉu xiu. Không phải là hắn yếu đuối, đơn giản là người ta đẹp quá, hắn cũng không thể mất mặt trước người đẹp được, phải ga lăng...tựa hồ hắn quên gì đó.

Tiểu Medusa khinh thường nhìn hắn.

“Con người, mẫu thân ta có chuyện muốn tìm người.”

Lâm Thiên cười tà tà.

“A ha, ta biết, ta biết rồi. Người cứ nói với Nữ Hoàng là 3 phút nữa ta đến.”

Tiểu Medusa hừ lạnh, bỗng liếc cái gì đó. Lâm Thiên tự nhiên cảm thấy có gì đó không ổn.

“Hừmloài người quả nhiên kinh tởm, đem cả con lưng vào hạ thân.”

Tiểu Medusa chả thèm liếc tiếp, có vẻ nàng sợ bản con mắt của mình, không một tiếng động mở ra vũ dục bay mất.

“Con lưngcon lưng ...”

Lâm Thiên lần đầu tiên có cảm giác chết lịm, tiểu thần thương của hắn lần đầu tiên có người đem so sánh với con lưng nho nhỏ. Cảm giác thế giới như

sụp đổ, Lâm Thiên lần đầu tiên có suy nghĩ...phải chăng thần khí của mình còn nhỏ so với các thần khí trong xà nhân tộc. (nhỏ c**, nhỏ thì làm nhân vật chính làm gì, chết đi cho xong”

.....

Đại sảnh quy nga rộng lớn, hoàng kim đỉnh nạm khắp trần nhà. Sa mạc nổi tiếng thiếu khiếu vật phẩm lương thực nhưng mà lại có hằng hà sa số các loại khoáng sản quý hiếm mà đất liền không có. Vàng chỉ là một trong như thứ đó.

“Đẹp vài thật, nhìn mà phê, phải chăng ta nên làm một cung điện trong Thánh Nữ Đạo Viện cho các baby của ta không.”

Lâm Thiên mặc lại quần áo hoàn chỉnh, lại là một siêu cấp mỹ nam không nên tồn tại trên đời.

Hắn chỉ đang ngắm những tòa lâu đài mà xà nhân tộc làm nên, hắn cảm giác thấy rất là thú vị. Hắn không biết, lúc hắn chú ý đến kiến trúc, thì cũng có vô số cô nàng chú ý đến hắn. Mị lực của hắn đã không phải nói là nghịch thiên rồi, thiếu nữ dù tâm sắt đá cũng khó cưỡng lại sức hút của hắn.

“Công...công tử, ngài cần..cần trợ giúp gì sao.”

Một tiểu loli mặt hồng hào đến hỏi thăm hắn. Lâm Thiên cảm giác có người hỏi, liền nhìn lại, chỉ thấy một chi loli cực dễ thương đứng kế người.

Hắn nhẹ lắc đầu, khom người xuống, vuốt đầu nàng.

“Nào nào, ta có chút việc không khó lắm, nên không a.”

Tiểu loli mặc dù bị từ chối nhưng cũng không nản lòng, mặc dù lúc đi vẫn say đắm nhìn hắn vô cùng.

Lâm Thiên trên đoạn đường không biết bỏ qua bao nhiêu cô gái tỏ tình, thậm chí còn mạnh dạn nói chuyện chần gối. Xà nhân tộc là vậy đấy, chỉ cần họ thích, họ sẵn sàng bày tỏ, không như loài người đa số chỉ biết lặn cảm.

“Hừ...có vẻ ngươi cũng đào hoa nhĩ.”

Tiểu Medusa đứng chờ hắn, hừ lạnh chán ghét rồi đi vào. Lâm thiên bị nàng thái độ làm thấy kỳ quái.

“Sao cảm thấy chích loli này có gì đó lạ lạ nhĩ, chả lẽ ta nhầm”

.....

Đại khái làTa quên gần hết rồi...anh em nào còn nhớ thì ghi ra giùm mấy thứ ta quên...tựa như mấy món đồ của Lâm Thiên đấy...Không Tước Linh, Đá Truyền Tống, rồi công pháp của nó là gì ta cũng quên luônanh em nào nhớ ghi lại cái

Và thế này, sẽ biết có người hỏi sao ta không làm hết bộ kia đi rồi chuyển qua đây, đơn giản là ta cảm thấy muốn lấy lại uy tính ...không mang danh Thánh Drop nữa...nói chung ta sẽ viết bộ này...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Cách đột phá Đấu Tông

Lâm Thiên đi qua một loạt cung điện xa hoa, đến nơi hắn cùng Nữ Hoàng bàn một ít việc người ngoài không nên biết tới.

“Đến rồi sao.”

Một mỹ phụ dung mạo tuyệt mỹ đến từng góc cạnh khuôn mặt, lại thêm một cơ thể quyến rũ nị hoặc cực đại khái phải. Dù là Lâm Thiên cũng không nhìn được liếc mắt vài lần.

“Hừ, cẩn thận mắt của ngươi.”

Tiểu Medusa hừ lạnh cảnh cáo, giác quang của Xà nhân tộc vốn cao hơn loài người, chúng nữ nhân xà nhân tộc càng có thể dễ dàng nhận ra người đàn ông nào đang khinh bạc bọn họ.

Lâm Thiên hơi xấu hổ một chút, dù gì người ta con gái vẫn còn ở đây, nhìn loạn xạ mẹ người ta là không nên...thật ra trong lòng hắn đang nghĩ, có nên thu luôn cả hai mẹ con khôngkhục khục.

“Thời nào Tiểu Lâm, không nên khó tính như vậy.”

Nữ Hoàng hôm nay không mang theo khăn che mặt, đối với một người tự ngao như nàng, thường rất ít khi mang theo khăn mặt, dù sao thì không có mấy tên đàn ông dám nhìn nàng. Đại khái trừ Lâm Thiên.

“Nữ Hoàng bệ hạ, không biết ...”

“Cứ gọi ta là Thái Ly, người không cần gọi Nữ Hoàng nữa, dù gì thực lực thời kỳ toàn thịnh của người có thể không thua kém ta, thậm chí vượt qua ta. Nếu cứ xưng hô như thế, có thể khiến người bất mãn chăng.”

“Thái Ly ngài nói đùa.”

Lâm Thiên không thừa nhận cũng không phủ nhận, dù gì hắn từng làm qua chúa tể, vua trước mắt hắn cũng không khác gì một con rối mà thôi (ai nhớ Attack on Titan thì biết).

Có điều, hắn cũng không muốn cứ mãi phải dè dặt tôn kính một người phụ nữ, hắn sống vốn là thỏa mái, cứ dưới người khác là khiến hắn cảm giác không dễ chịu a.

“Ta mời người đến đây...không biết, người có cách nào khiến ta đột phá Đấu Tông không. Chỉ cần đột phá Đấu Tông, ta tin phần thắng khi thu hoạch Vĩnh Lạc Chi Thành trăm năm có một cơ hội này, càng thêm nhiều hơn.”

Giọng nói của nàng hơi có vẻ gấp gáp. Đấu Tông, một cái cấp bậc đủ vô số lão quái vật ở Bắc Đại Lục trong mong. Thái Ly nữ hoàng cũng không phải ngoại lệ.

Bởi chỉ cần nàng đột phá Đấu Tông, dù cho không thể kiếm lợi gì trong Vĩnh Lạc Chi Thành, nhưng cũng có thể kéo dài hơi tàn Xà Nhân Tộc, tìm ra cách cho tộc nhân thoát khỏi nguy nan.

Lâm Thiên hơi giật mình.

“Làm sao người biết ta có cách khiến người đột phá Đấu Tông.”

Thái Ly nhẹ nhàng thuyết phục.

“Thôn Thiên Mãng bộ tộc là một bộ tộc dù là Thượng Cổ cũng là đỉnh tiêm cự đại gia tộc. Thiên phú hiện tại của ta vẫn không bằng các Thôn Thiên Mãng tiền bối trước, nhưng mà vẫn có một ít cách có thể cảm nhận được Linh Hồn lực của một người.”

Nàng dừng lại một chút, sau đó tâm tình kích động nói tiếp.

“Ta cảm thấy người linh hồn lực khủng bố, ít nhất là Linh Cảnh Đỉnh Cao. ta từng gặp qua một vị Thất Phẩm đan sư, hắn Linh Hồn lực ngay cả một nửa của người vẫn chưa tới...nếu ta đoán không lầm, người ít nhất cũng là Thất Phẩm đan sư.”

“Đệch, sao này chắc phải học một ít bí pháp che dấu linh hồn lực mới được, không thì sao giả heo ăn thịt hổ được.”

Lâm Thiên kinh ngạc khả năng nàng đoán ra được mình là Thất Phẩm bên trên Luyện Đan Đại Sư. Mặc dù không chính xác lắm, bởi hắn chính xác là Luyện Đan Tông Sư là Bát Phẩm luyện đan sư. (ta cũng không nhớ nó là Bát hay Thất, cứ đoán vậy, chứ lực lại thì một chết, hôm qua trẻ một ngày rồi, hôm nay lại trẻ nữa thì chết)

“Có thì có đấy, nhưng mà a ...”

Lâm Thiên hơi khó trả lời.

Thái Ly nữ hoàng mày râu xuống, tiểu tùy đi một ít.

“Ta biết, có thể cái giá phải trả không nhỏ. Dù sao lúc trước đã mời qua một tên Luyện Đan Sư từ Trung Châu đến. Tên đó đòi hỏi quá mức quá đáng, nên ta không chấp nhận”

Thái Ly gặp qua vị Luyện Đan Sư kia cũng không phải ở Bắc Đại Lục này, mà là ở Trung Châu. Nơi đó nghe đồn, Thất Phẩm hầu như chỉ cần một ít thể lực lớn cũng thừa sức nắm ra một đồng. Nàng nếu không phải vương hậu Xà Nhân Tộc, có lẽ đã đến đó một lần, thử vận may của mình.

“Ờo”

Lâm Thiên có ba cách, một cách thì là Tiến Hóa năng lực Sáng Thế Quyết ban cho, hai là Đan Dược và đệ tiện nhất Song Tu.

Thái Ly nhìn ra vẻ khó xử của hắn, trong lòng bộp bộp nhảy lên. Nàng còn trong mong rất nhiều vào lần đột phá Đấu Tông này, không chỉ riêng vì nàng, mà còn là vì con gái nàng. Bây giờ Thôn Thiên Mãng đã chỉ còn lại hai người bọn họ, nàng cần rất nhiều thời gian để tiếp tục chống đỡ Tiểu Lâm trưởng thành.

Nàng cắn răng, suy nghĩ đến việc hấn đang trọng thương và song tu các loại, trong lòng nhẫn tâm đưa ra một quyết định.

“Chỉ cần ngươi có thể trợ ta đột phá Đấu Tông, dù có muốn thân thể ta cùng được”

Trong đây tất cả chỉ có ba người Lâm Thiên, Tiểu Medusa (cứ gọi tiểu Lâm đi), Thái Ly...cả ba đều muốn ngã ngửa...Tiểu Medusa thì không tin vào mẹ mình lại có thể nói ra điều đó...Thái Ly thì cảm giác thế giới nhanh sụp đổ a ...

Còn Lâm Thiên, hấn rất muốn nói...ta thực sự rất nhiều cách có thể khiến ngươi đột phá...có điều tới miệng hấn lập tức bóp chết từ trong trứng nước..loz gái đã đưa tới cửa, không nhận còn lá đàn ông sao.

“Ta quả thật rất ‘khó’. Thân thể bị thương, linh hồn lực chả còn lại mấy muốn bây giờ luyện đan hầu như là không thể. Với lại lúc rơi vào Không Gian Phong Bạo, mảnh giới chỉ của ta đã bị tổn thương không nhẹ, cần một vị cao cấp Luyện khí sư tể luyện vài năm mới có thể tiếp tục sử dụng, nó cơ bản hiện tại là phế...duy chỉ còn một cách.”

Hấn một vẻ bất đắc dĩ. Giải thích rất nhiều thứ, kỹ xảo có thể nói đạt đến đỉnh phong. Cộng thêm việc hấn vốn bị thương, việc thuyết phục Thái Ly cũng không khó.

Thái Ly buồn khổ hỏi. “Còn ...”

Lâm Thiên trả lời bình thản. “Chỉ còn sử dụng cách kia, ngươi chắc hẳn biết vì sao Nguyệt Mị đột phá Đấu Hoàng rồi chứ.”

.....(mệt, đánh lol xong chả còn sức để viết.).....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Vĩnh Lạc Thành Trì (1)

Tiểu Lâm chả biết được Nguyệt Mị vì sao có thể đột phá Đấu Hoàng chỉ trong một đêm, nhưng mà nàng theo thông tin vẫn biết là do Lâm Thiên làm nên.

“Ngươi chớ nên nói bừa, chuyện này không phải mạnh miệng là được.”

Tiểu Lâm đột nhiên cảm thấy có một dự cảm không tốt.

Lâm Thiên lười cãi với nàng, hấn quan tâm hơn là ý của Nữ Hoàng.

“Thì thôi vậy, cách này khá là tiêu cực, nếu ngươi không muốn thì thôi ...”

Thái Ly giận trừng mắt với Tiểu Lâm. “Thôi, đi về tu luyện mau chóng đột phá đi Đấu Tông.”

Tiểu Lâm vẫn rất tôn kính người mẹ nàng, nàng mặc dù uất ức nhưng mà vẫn cúi đầu trở về phòng tu luyện. Trong lòng chửi thầm Lâm Thiên hành ngàn hàng vạn lần.

.....

Giờ là ban trưa, Lâm Thiên cùng Thái Ly mặc dù biết việc kế tiếp nên làm gì, có điều cả hai đều thương thức mỹ thực chống lại cơn đói đang kéo tới (ảo, ta đang đói cơm, chứ không phải tại nóĐấu Hoàng nhịn ăn cả tháng chưa chết mà.)

Hai người giữ một cảm giác vi diệu cho nhau, đến tối đêm. Khi mà bóng tối bao trùm sa mạc nóng nực bằng cái lạnh âm độ (học địa thì chắc cũng biết).

“Ài, nhẹ nhàng thôi.”

Thái Ly ngượng ngùng mở ra áo khoai bên ngoài của mình, một thân hình quyến rũ đến từng tắc hiện ra trước mắt hấn. Hai bầu vú to kinh người, trắng trẻo nõn nà như bánh bao ngoại cỡ, phía dưới eo thon một tay thừa sức ôm lấy, mặt dù nàng hạ thân không có chân như nữ loài người, nhưng mà cái đuôi dài bảy màu lung linh càng làm thêm vẻ đẹp kinh diễm của nàng tăng lên không biết bao nhiêu lần. (ăn tạp...chú ý, ăn tạp)

Lâm Thiên nuốt nước miếng, dù là ngoại tộc nhưng nàng lại mang một sức cuốn hút khiến dù là một tên vợ không biết bao nhiêu như hấn cũng phải nĩa bước gục ngã.

“Khục khục ...”

Lấy lại tinh thần, Lâm Thiên không chờ đợi nữa, bắt lấy hai bầu ngực xoa nắn. Thái Ly cảm nhận hơi nóng ấm áp truyền đến thần kinh, sự xấu hổ làm nàng nhanh tê liệt...hạ thân một mảnh ẩm ướt ...

“Lâm Thiên...ta..ta còn lần đầu...ngươi chớ mạnh bạo.”

Thái Ly mặc cho hấn sờ mó khắp người mình, từ hai bầu ngực cho đến thần bí đào viên ...

(còn lại tính lược 2000 chữ, anh em tự suy tưởng.)

.....

Sáng hôm sau, phía chân giường, một đại mỹ nhân ôm một chàng thánh niên tuấn mỹ nằm trong lòng. Chàng thiếu niên bị cô nàng xà nhân tộc ôm bịt kín cả người, không có một tý không khí để thở.

“Chết, chết....buồn...buồn..”

Lâm Thiên một đêm chinh chiến cùng đại xà nữ, lần đầu tiên mới biết cái gì là động vật máu lạnh, một đêm hấn cùng nàng lên xuống không biết bao nhiêu lần..tinh hoa hai người có khắp căn phòng trống.

Thế mà đến sáng đại xà nữ vẫn còn có sức lực. Lâm Thiên chả thể nào hiểu nổi.

“Đệch, ta nhớ mấy lần trước của Xà nữ cũng đâu có điên cuồng như ngươi, hơn nữa hôm qua cảm giác ngươi vẫn còn nguyên âm..là thế quái nào nhiều thứ quái lạ như vậy.”

Thái Ly mặt mày hồng hào ôm hấn siết chặt, dùng cái đuôi của nàng quấn người hấn bịt kín, trả lời ngọt ngào nói.

“Ta với Tiểu Lân vốn là hai quả trứng hi hữu tồn tại đến giờ, do một đại Thôn Thiên Mãng khác nuôi dưỡng, vốn ta tính là chị không có máu mủ với nàng, nhưng mà từ nhỏ vị Thôn Thiên Mãng kia chết một cách bí ẩn, ta đành phải làm mẹ của nàng một cách bất đắc dĩ, dù sao ta cũng ra đời trước nàng hàng chục năm”

“Và...tại sao ta hơn các xà nhân khác à...a, ta quên nói với ngươi, xà nhân tộc nữ nhân đến thời kỳ động tình (đúng ra là động dục, mà thôi) thường cực kỳ xung mẫn trong việc giường chiếu ...”

Lâm Thiên giật cả mình, hấn dám ca nữ nhân thường chẳng dám nói thẳng như nàng, quả nhiên Thái Ly mạnh dạn đáng sợ.

“Tạch ...”

“A đau quá, xương của ta.”

Lâm Thiên đang mộng bức, một âm thanh gầy vồ vang lên

.....

Xà nhân tộc một khi đã quyết định yêu ai, đừng bảo là người đó có yêu không, thì bọn họ cũng điên cuồng chấp nhất theo đuổi.

Lâm Thiên giờ mới phát hiện điều đó là sự thật.

Sáng giờ hấn chả đi đâu được, Thái Ly quấn kinh người, hấn không thể nào để hai người trần như nhộng bước ra cửa.

“Vĩnh Lạc Thành Trì còn bao lâu nữa mở ra.”

Bước vào thế bí, hấn chỉ còn cách đổi đề tài đánh lạc hướng.

Thái Ly ngay lập tức thôi âu yếm hấn, vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

“Nếu cổ thư nói không sai, có thể không xa, cách 3 ngày nữa, Vĩnh Lạc Thành Trì sẽ tự động xuất hiện ở trên xa mạc, nơi có cự đại Hóa Hồng Thụ.”

Lâm Thiên hiểu kỳ.

“Hóa Hồng Thụ.”

Nàng nói.

“Đó là Thiên Địa Linh Vật, nó được bao phủ bởi một lớp trần cổ xưa, chỉ có tinh thông trận pháp hoặc Đấu Thánh thậm chí là Đấu Đế mới may ra vào được trận pháp ấy.”

“Làm sao lại có trận pháp kinh khủng lại chỉ để bảo vệ một cái cây.”

Thải Ly về mặt hơi có kích động nhưng lại tiếc nuối nói.

“Nó không phải chỉ bình thường như thế, nghe đồn Hòa Hồng Thụ, thân cao 8 vạn 8 nghìn 8 trăm 8 mươi 8 mét. Cây này nghe đồn một vị Đẩu Thánh Đỉnh Cao đã từng phát hiện trên tận phía đỉnh chứa 15 viên Hòa Hồng Quả. Mỗi cây đủ để một tên Đẩu Thánh đột phá Đẩu Đế trong nháy mắt ...”

“Có điều, qua bao nhiêu năm trước, biết bao nhiêu Đẩu Thánh thậm chí Bán Đế tìm cách leo lên, lại bị trận pháp ngăn trở không thể nào thành công. Đến bây giờ, chỉ còn một ít siêu cấp cổ xưa gia tộc còn biết được việc này, hơn nữa còn xem lấy Hòa Hồng Thụ là việc vô vọng.”

.....(sột xoạt...đói bụng, lượn đây..tôi xem có chương không).....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Vĩnh Lạc Thành Trì (2)

“Hòa Hồng Thụ...có lẽ ta nên thử một phát chăng.”

Lâm Thiên chỉ vừa suy nghĩ qua liền lập tức dập tắt, đến cả Bán Đế chỉ thua kém Đẩu Đế đỉnh cao của Đẩu Khí Đại Lục, mà cũng không lấy được Hòa Hồng Quả. Phải biết dù chỉ là Bán Đế nhưng mà thực chất thực lực đủ cho 10 tên Đẩu Thánh Cửu Tinh cũng chưa chắc có thể đánh lại.

Hắn dù thời kỳ toàn thịnh bất quá là Đẩu Tông dù dùng Cẩm Kỳ Huyết Mạch SSJ cũng khó thể đánh thắng được Đẩu Thánh chứ nói chi Bán Đế.

Muốn lấy được Hòa Hồng Thụ, đó là một chuyện viễn vong đối với hắn hiện tại, trừ khi sau này có đủ thực lực không thì đừng mơ mà chạm đến.

“Ờo, vậy thì hai ngày sau, ta cùng người thử xem có thể thu được bao nhiêu thứ tốt từ Vĩnh Lạc Chi Thành.”

Lâm Thiên lười nhát trả lời nàng, sau khi song tu với nàng hắn đã hồi phục lại Đẩu Vương Đỉnh Cao thực lực. Bây giờ toàn lực bộc phát dù là Đẩu Tông cũng bị giết chết như một con kiến thôi.

Thải Ly cũng tạm thời buông bỏ hắn, sau khi song tu cùng hắn, thực lực của nàng dễ dàng vượt qua Đẩu Tông, hơn nữa còn đột phá nhị tinh cấp, thăng là Đẩu Tông tam tinh. Mặc dù nhiều đây thực lực vẫn chưa đủ nàng đảm bảo trăm phần trăm an toàn trong Vĩnh Lạc Thành Trì.

“Ài, xem coi sao ...”

.....

Tiểu Lân hôm qua cả ngày cảm giác như thứ gì đó bị cướp mất, cảm giác lúc nào cũng khó chịu, tuy nhiên nàng vẫn không thể biết được việc đó là gì. Cho đến khi, nàng biết được cả hai ngày, Lâm Thiên chưa rời khỏi mật cung của mẹ nàng.

“Rầm”

“Lâm Thiên cút ra đây.”

Nàng một quyền đánh ra điều có thất thái đầu khí mỹ lệ rơi vào cánh cổng mật cung, toạ bộ cung điện run lắc dữ dội.

“Đạch, để người ta ngủ không hà.”

Một bóng ảnh quen thuộc mở ra cánh mật điện, Thải Ly mặc đồ không chỉnh tề dụi mắt bước ra cửa. Nàng tựa hồ không bắt ngờ Tiểu Lân đến đây quấy rối.

“Hừm, có gì sao Tiểu Lân.”

“Mẫu thân, tên Lâm Thiên đó hai ngày không ra khỏi tắm cung mật điện của người rồi, thần nhi lo lắng hắn ...”

Thải Ly cười diêm lệ.

“Một con cóc Đẩu Vương như hắn, làm gì có thể ức hiếp ta.”

Tiểu Lân nửa tin nửa ngờ, đi tránh thoát người Thải Ly bước xuống tắm cung. Thải Ly phía sau nàng lại không ngăn cản, tựa hồ điều đã tính trước mọi việc.

“Àm”

“Tên khốn, nguoi ra đây ...”

Thái Lâm không thể nào biết tại sao có cảm giác tức tối khi biết tên Lâm Thiên không tách khỏi mẫu thân nàng hai ngày nay, nhưng mà mặc kệ nàng chỉ xem đó là vì muốn bảo vệ người thân một loại biểu hiện mà thôi ...

“Dùng.”

Một âm thanh nổ ló vang lên, Lâm Thiên phòng kẻ đang ngồi luyện đan bị phân tâm nổ cả ló đan dược. Hắn về mặt tức tối nhìn Tiểu Lâm vừa bước vào nói.

“Nguoi làm cái gì đấy, không biết ta đang giai đoạn khẩn yếu à.”

“Nguoita...”

Quá bất ngờ, Tiểu Lâm không có gì có thể nói, nàng còn có chút hoảng hốt cái gì đó.

“Mới đi ra ngoài giùm a, ta rất bận, không có việc chớ làm phiền.”

Lâm Thiên tặc ló khuôn mặt không dễ nhìn lắm, không nghe nàng giải thích liền ra lệnh tiễn khách. Tiểu Lâm xưa nay ngoài trừ Thái Ly ra, có ai có thể la mắng nàng như thế, huống chi Thái Ly còn thương nàng vô cùng, chưa hề la mắng nàng một câu.

“Nguoihừ.”

Tiểu Lâm đột nhiên phát hiện nàng rất muốn khóc, quay đầu chạy đi không hề để ý tới tên này nữa.

“Hừ, lần này hơi quá với nó rồi.”

Thái Ly cũng vừa nhìn thấy Tiểu Lâm chạy đi, nhìn thấy nàng khóc, trong không tốt lắm. Trờ về mặt cung tìm hắn.

Thái Ly cũng có tức giận nhìn hắn, Lâm Thiên gãi đầu im lặng, lần này quan hệ với con Medusa trong nguyên tác tựa hồ càng ngày càng không ổn rồi.

Lâm Thiên chỉ mong còn có cơ hội gỡ rối thôi, hắn cũng không muốn mang thêm phiền phức vào người(ềo, ta tả tình cảm như shit, bởi thể ta ít tả tình cảm như vậy là vì lý do này đây)

.....

Sa mạc khổng lồ, một cự đại chim ưng trên bầu trời dùng tốc độ không kém Đầu Vương lướt qua.

Khổng lồ chim ưng mang theo một tiểu lâu nhỏ trên lưng. Trong đấy, một thiếu niên quần quýt với một xà mỹ nhân vô cùng thân mật, trên người hai người quần áo điều không chỉnh tề, điều mặc rất là thoáng mát.

Lâm Thiên nhìn Thái Ly lười biếng nằm trong lòng hắn, hắn nhẹ nhàng vỗ vào hông căng không bị lớp vải che mắt của của nàng.

“Bốp.”

“Tinh nào, chẳng lẽ nguoi không muốn biến về thân người.”

Thái Ly vừa nghe hắn nói, nàng liền dụi mắt ngọt ngào cuốn quanh người hắn.

“Ừm, sao mà chả được, nguoi ghét ta sao.”

Lâm Thiên dục hỏa vừa mới tiêu, lại bị nàng khơi dậy, cũng may là biết thời cơ chưa tới, không thì hắn thật muốn đè nàng ra.

“Thôi nào, muội cũng biết thân xà nhân bất tiện lắm mà, chả lẽ lại đánh nhau trong cái thân thể không linh hoạt này.”

“Hừ”

Thái Ly không cãi lời, ngực khí phi hành ra khỏi tiểu lâu nhỏ.

“Àm Àm”

Nàng thân thể bao quanh bởi các chấm sáng nhỏ li ti, thân rắn dưới thân từ từ hóa thành đôi chân người. Thiên lôi lúc này cũng kéo tới, vốn Ma thú khác người, lại muốn hóa thành người, Thiên kiếp tất nhiên sẽ đến khảo nghiệm người này có tư cách thoát khỏi ma thú thân thể hóa thân thành người không. Điều này khi nuốt Hóa Hình Đan, Thất phẩm đan dược sẽ không xuất hiện, nhưng mà đây cũng là một loại khảo nghiệm, các loài thượng cổ chủng tộc thường sẽ không bỏ qua cơ hội này.

“Oanh.”

Từng tia sáng bạc khùng bỏ giáng xuống, đủ để Đẩu Tông nhất, nhị tinh trọng thương. Nhưng lại chả là gì đối với Thất Thái Thôn Thiên Mãng Thái Ly. Nàng rất dễ dàng chống đỡ lấy nó.

Thiên Kiếp tựa hồ cảm giác được sự khinh miệt từ con sâu cái kiến, Thiên Lô đột nhiên tăng lên gấp hai lần, gần như có thể tổn thương được Thái Ly.

“Đù, Thiên Kiếp mà cũng biết ghét người à.”

Lâm Thiên quai dị nhìn Thiên Kiếp bị Thái Ly dễ dàng phá nát bỗng đột nhiên to hơn, trong lòng giật cả mình.

“Thôi vậy, Thái Ly của ta không thể bị thương được, sorry Thiên Kiếp người anh em.”

Lâm Thiên SSJ 3 trong thời gian ngắn biến thân, chỉ trong cái chớp mắt, thực lực của hắn vượt qua Đẩu Tông bình thường, bước đến Đẩu Tông Đỉnh Cao.

“Èo, sorry lần hai vậy.”

“Sáng Thế Tổ Quyết: Hấp Thu.”

Không lẽ Thiên Kiếp vừa hình thành, đáng thương chưa kịp oanh tạc mục tiêu, đã bị tên súc vật Lâm Thiên nuốt hết tinh hoa.

Thiên Kiếp mặc dù là chí tôn thâm phán, nhưng cũng không phải là bất bại. Nếu thật là bất bại, chúng ma thú chả mấy ai đột phá Đẩu Tông được (cái này nói một chút, Đẩu Phá Thất Giai ma thú, tương đương Đẩu Tông, điều phải chịu Thiên Kiếp tẩy rửa mới có thể đột phá...còn vì sao Thái Ly Đẩu Tông Tam Tinh giờ mới đột pháờ, cứ coi là Bug đi:)))

“Lâm Thiên, nguoi trâu thật ...”

Thái Ly cũng không nhịn được nhìn Thiên Kiếp bị Lâm Thiên nuốt hết tinh hoa vào bụng, trong lòng cũng kinh dị khó nói nên lời.

Hắn vừa được khen, đắc ý cười ha ha.

“A ha ha, còn phải xem là ai nữa chứ.”

“Rầm”

Ngay lúc hắn vừa nói xong, một cặp mắt khùng bỏ bao quát tận trời cao nhìn chăm chăm lấy hắn. Một nguồn khùng bỏ hủy thiên diệt địa huy áp đè xuống hắn.

“Địch ...”

Khùng bỏ áp lực làm Lâm Thiên không thể bay được, phải rơi tự do xuống xa mạc nóng bức.

“Rầm”

Lực va chạm của hắn tạo ra một cái hố khổng lồ.

Thảm Phán Thiên Nhân tựa hồ đã nhớ kỹ người vừa phá đám hắn độ kiếp, lần này chỉ cho hắn một chút trừng phạt, sau này sẽ tiếp tục từ từ tính toán. Thảm Phán Thiên Nhân tựa như còn bận việc gì đó, nó lặng lẽ biến mất trên bầu trời.

“Lâm Thiên nguoi bị gì vậy.”

Thái Ly trên bầu trời khó hiểu nhìn hắn vô duyên vô cớ, trong lòng vô số dấu chấm hỏi chạy qua. Phong xuống phía dưới mặt đất lại phát hiện Lâm Thiên chui xuống một dòng dung nham nóng rực chả biết là nơi gì ...

...

“Địch...nơi đây là đâu.”

Lâm Thiên hồi hận thói ruột, nhìn xung quanh mà bắt đầu tự hỏi.

..... (thấy chưa, tả tình cảm làm tổn gần 1 tiếng của ta, tý nữa là viết không kịp chương, còn tệ như vậy nữa chứ)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Vĩnh Lạc Chi Thành (3)

Lâm Thiên hồi hận, lần này tựa hồ trang bức quá đà.

“Nơi đây là ...”

Nhìn xung quanh cả một hồ khổng lồ dung nham, Lâm Thiên mặc dù được Đầu Khí bảo vệ cơ thể nhưng mà hùng hực độ nóng vẫn có thể cảm nhận được.

“Này không kém Mặc Ma dung nham của núi lửa, thậm chí mạnh hơn gấp hàng chục lần. Rốt cuộc đây rất quen thuộc, nhưng mà là đâu ...”

Lâm Thiên cảm nhận hùng hực nhiệt độ đang mài đi lớp Đầu Khí bảo vệ hắn, hắn cũng không dám nán lại lâu.

“Lâm Thiên, ngươi bị sao đấy.”

Thải Ly từ trên bầu trời cũng xuyên thủng lớp cát dày đặc xuống cùng hắn. Có vẻ một tên Đầu Tông như nàng thuận tiện di chuyển hơn hắn rất nhiều, chỉ trong nháy mắt đã chạy tới trước mặt hắn.

Lâm Thiên gãi đầu, xấu hổ che dấu.

“À không có gì, chỉ là cảm nhận được có bảo vật gì đó cộng hưởng thôi.”

Hắn không muốn nói với nàng, việc hắn trang bức đã kéo ra một loạt thù hận với Thảm Phán Thiên Nhân. Mặc dù chưa đến mức không đội trời chung nhưng mà hắn tin nếu có cơ hội, Thảm Phán Chi Nhân không ngại cho hắn ném mùi.

Thải Ly không có nghi ngờ hắn, nhìn qua lại bỗng giật mình.

“Quả nhiên là có báu vật.”

“Á, báu vật gì cơ.”

“Đây dung nham đột biến dị thường nóng nực, dòng chảy hầu như lại cố định. Giống như một vật gì đó đang dùng nó để tự vệ. Mà trên thiên địa này, có quyền năng như thế, chỉ có một thứ ...”

“Dị Hóa.”

Lâm Thiên giật cả mình, không ngờ hắn đập nhầm vận cứt chó. Lần này hắn còn lo không đủ thời gian tìm Dị Hóa, không ngờ Thảm Phán Thiên Nhân đánh một phát rớt ngay đây.

“Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, dị hóa bằng bài danh thứ 19 là đây sao. Một nghìn năm có một đóa a.”

Lâm Thiên không nói nhiều, mặt tươi cười xong xuống phía dưới tầng sâu dung nham dòng chảy. Hùng hực dung nham không thể nào lọt vào lớp đầu khí của hắn, chỉ có thể mặc hắn từng bước xâm nhập.

“A...Chậm quá, thôi để ta đi cho nhanh.”

Thải Ly nhìn hắn tự hành động chầm chậm như rùa. Nàng không nghĩ lại nàng là một Đầu Tông lại so tốc độ với một tên Đầu Vương, khác gì giết hắn.

Nàng vận dụng đầu khí, đôi chân mượt mà của nàng khẽ chấn động, chỉ trong nháy mắt đã bắt được Lâm Thiên. Một vài cái tốc biến, lợi dụng Không Gian Chi Lực, nàng dễ dàng mang theo Lâm Thiên đến tận cùng phía đáy dung nham.

“Ài, ta suy nghĩ lại rồi, mọi một phải đất theo một bảo mẫu mới được...từ mình làm thật mệt a.”

Lâm Thiên bị nàng lấn áp, trong lòng không những không cảm thấy tự ti mà còn thấy thỏa mái. Nàng mạnh thì thế nào, nàng tư chất giỏi thì thế nào,...cuối cùng cũng là vợ hắn, cũng lo cho hắn đấy sao. Dù sao hắn cũng không phải loại nam tự tôn đặt lên đầu, điều thấp một chút cũng có chết ai.

“Oanh ...”

Cả dòng chảy như phun trào chống lại hai người, Thải Ly Đầu Tông hùng hồn Đầu Khí tùy tiện vẩy tay phá nát.

Nàng thả Lâm Thiên cạnh trung tâm dung nham.

Nơi đây, có một cự đại màu trắng bông hoa, tuyệt đẹp đến mức dị thường. Chờ nhìn nhầm, đó là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa. Chỉ một đóa hoa trắng bạch

tinh khiết này, một tên Đẩu Vương tiến đến chỉ có nước chết.

Thái Ly cảm nhận được bạo ngược năng lượng từ Thanh Liên Địa Tâm Hỏa tỏa ra, lo lắng hỏi hần.

“Có cần ta lấy Bốn Nguyên Hỏa cho ngươi không, quá nguy hiểm rồi.”

Lâm Thiên lắc đầu, mỉm cười tà tà.

“Éo àu, ta làm được mới hay.”

Hần không để ý ánh mắt nghi ngờ của nàng, từ trong người thả ra Văn Lạc Tâm Viêm còn nhỏ.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa vừa cảm nhận Dị Hỏa khác liền lập tức nhộn nhạo, nó muốn thôn phệ Văn Lạc Tâm Viêm đột phá tự thân.

“Quả nhiên, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa chỉ là thứ 19 Dị Hỏa, Văn Lạc Tâm Viêm lại là 14 thứ tự. Sức hút không thể bảo là không lớn a.”

Dị Hỏa thôn phệ Dị Hỏa là chuyện bình thường. Lâm Thiên còn biết đệ nhất Dị Hỏa Bảng là Đế Viêm thật ra là thôn phệ các Dị Hỏa khác mà trở thành chí tôn.

“Hừ, tiên sư, hiện tại ta có một đóa Dị Hỏa. Mi dám thêm thì chết là đúng tội.”

Bốn Nguyên Chi Hỏa bị hần dẫn dụ đi ra. Lâm Thiên đơn giản vận dụng Sáng Thế Tổ Quyết thần thông Hấp Thu, hấp thu toàn bộ Bốn Nguyên Chi Hỏa vào trong cơ thể.

“Oanh”

Dung nham thế giới như gặp phải trọng kích, nồng độ dung nham giảm đi rõ rệt. Bây giờ Tâm Hỏa đã rơi vào tay Lâm Thiên. Hần lười để ý đến mấy thứ còn lại, thuận tay lấy đi đài sen khá là hi hữu tài liệu luyện đan. Hần cùng Thái Ly trở về lưng cự ung. Triệt để luyện hóa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

“Ầm Ầm Ầm”

Ngay lúc hai người vừa đi, một đầu khổng lồ Kim La Sí Ưng bay qua. Một nguồn khủng bố huyết mạch áp chế làm cự ung của Lâm Thiên xúu nữa rơi xuống đất.

Kim La Sí Ưng khổng lồ hình thê, giương cánh bao trùm một ngọn núi lớn. Thực lực tuyệt đối Bán Thánh trở lên. Làm sao có ai có Bán Thánh sùng thú tới nơi đây, rốt cuộc là ai.

“Cái này, chẳng lẽ ...”

Lâm Thiên thật ra đang sợ một loại nguy cơ. Nguy cơ đó đến từ Viễn Cổ Tộc.

“Thái Ly, lần này khó rồi.”

“Có gì sao.”

“Ta không biết, nhưng nếu ta đoán không nhầm, Viễn Cổ Gia Tộc đã tham gia vào lần Vĩnh Lạc Thành Trì này.”

Thái Ly hốt hoảng.

“Cái gì, Viễn Cổ Tộc. Những con quái vật cổ lão tồn tại từ xa xưa ư.”

Lâm Thiên gật đầu, trong lòng bỗng ra một linh tính khó chịu.

“Lần này phải nhờ trợ giúp thôi.”

Thái Ly không hiểu lời hần nói, Lâm Thiên cũng không giải thích nhiều. Hần bóp trong tay một viên lục bích viên pha lê. Một tia Đẩu Thánh chi uy thoát ra, chạy về phương xa.

“Hừm, lần này Hồn Tộc lũ chuột nhắt này không chừng cũng biết tin, cũng muốn tham gia giành lợi. Thánh Nữ Đạo Viện sao có thể thiếu đây a.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87

Vĩnh Lạc Chi Thành nói xa không xa, nói gần không gần. Lâm Thiên cùng Thái Ly cười trên một đầu Ưng, Lục Giai ma thú, lại tốn cả ngày thời gian mới đến nơi. Một ngày bọn họ đi không biết bao nhiêu dặm đường a.

“Hừm”

Hai đóa Dịch Hòa như hoa vòng sen nhỏ tung tăng bay vòng trên đầu Lâm Thiên, hần mỗi hơi thở điều khiến nhiệt độ xung quanh như đốt cháy. Cả căng lâu nhỏ điều hùng hực lửa nóng.

Không khí đậm đặc hỏa thuộc tính, Lâm Thiên mỗi ngậm thở nạp đầu khí điều hùng hực hỏa điểm. Cơ thể hần bây giờ hầu như cũng đạt đến bình cảnh.

“Oanh”

Cả căn phòng như con bão tố làm tung tóe mọi thứ, Lâm Thiên đứng dậy cảm nhận Đầu Khí đã trở lại giai đoạn toàn thịnh hơn nữa còn đột phá đến Đầu Tông Tam Tinh, tùy tiện một cái tuyệt chiêu đủ diệt cả một tiểu quốc.

“Àm, Âm”

Hần thử qua Hư Không Chi Lực, chỉ trong nháy mắt hần liên tục xuất hiện bốn phía xung quanh đại ưng. Mỗi lần hần biến mất, cứ như dịch chuyển tức thời qua nơi khác, không, phải gọi là tốc biến thì đúng hơn.

“A ha ha, mọe, cuối cùng cũng tốc biến được, sau này khỏi dùng Đầu Khí Cánh bay chậm như là rùa.”

Hần cười ha hả, trong cơ thể lại ừng ừng hỏa điểm. Thái Ly từ phía trước bay lại chọt hần.

“Này, nhìn kia.”

Lâm Thiên lúc này mới phát hiện, bản thân đã đến một nơi xa lạ. Có một siêu cấp đại thụ khổng lồ như chống lấy trời cao, hiện đang ở trước mắt hần. Thân cây khổng lồ đến mức, hần không thể nhìn hết được nó to đến mức nào. Chỉ thấy phía trên mây màu sắc hỏa hồng bao phủ hết lại, như có gì đó ngăn cản không cho ngoại nhân thấy được thứ trên đó là gì.

“Đù, Hỏa Hồng Thụ đây sao.”

Nhìn hần giật mình khuôn mặt, Thái Ly trong lòng đắc ý giải thích.

“Đúng vậy, đây là Hỏa Hồng Thụ trong truyền thuyết.”

Lâm Thiên nhìn cao chót vót Hỏa Hồng Thụ nuốt một ngụm nước miếng.

“Quả nhiên, nên nghe theo muội vẫn hơn, cao quá mức rồi.”

.....

Lâm Thiên không thể tin là, đến đây không phải chỉ hai người họ, cũng không phải một tộc nhỏ. Mà là cả một thành trì nhân loại tới đây, thậm chí còn có ma thú nữa. Đây đâu như hần tưởng, là chuyện bí mật gì, lặng lẽ liếc qua Thái Ly trợn mắt bên cạnh.

Thái Ly phìu tóc, vẻ mặt khổ bức.

“Đời a, trên đời này quả nhiên không tin vào sách cổ.”

Lâm Thiên nhìn phía cự đại Hỏa Hồng Thụ dưới thân, có một khổng lồ cánh cửa. Nơi đấy hầu như tập chung vô số cao thủ tiến đến. Không biết có phải Bát Đại Cổ Tộc cùng Hồn Điện có tham gia không. Mà dù có, hần cũng biết giữa các Viễn Cổ Tộc có minh ước, nếu là chuyện của Bát Tộc thì không thể cử người trên Ngũ Tinh Đầu Thánh. Nếu là chuyện của dân gian thì không thể cử đi người có thực lực từ Bán Thánh trở lên.

“Ài, mịa”

Hần vừa mới vui mừng vì không có Đầu Thánh của Bát Đại Viễn Cổ tộc tham gia. Mà mới vừa nhìn qua chung quanh một lượt, đù, toàn Đầu Tôn, Đầu Tồn Đình Phong ...

“Thôi đi về thôi Thái Ly ...”

Hần buồn khổ muốn quay về, có điều Thái Ly nào đồng ý, nàng kéo hần như kéo một khúc cây.

“Không, không a, lần này ẻo được từ chối”

“Đệch, chơi ngu rồi.”

Lâm Thiên nước mắt dàn giụa, liên tưởng đến hình ảnh bản thân bị hành, cảm giác trái tim bị đem nhúng xuống nước lạnh.

.....

“Hừ, điều là hai tên nhóc con cũng dám tranh Vinh Lạc Chi Thành bí tẩn.”

“Hừ, không biết sống chết mà, Viễn Cổ Bát Tộc nhìn trúng mà cũng dám tranh.”

“Ừ, nhìn qua chắc chúng cỡ mười mấy, hai mươi mấy, dù thực lực có tu từ bụng mẹ đi nữa, cùng lắm là Đấu Linh, Đấu Vương thôi.”

Lâm Thiên cùng Thái Ly vừa tiến đến, bọn họ chỉ nhận được những lời chào phúng, chê khen đủ điều. Lâm Thiên cùng Thái Ly trong lòng đánh giá với Bát Tộc rơi xuống vực thẳm. Mặc dù biết các đại gia tộc có một ít cận vệ thì là quá bình thường, nhưng mà cái này cận vệ mà không lấy một người có chút biểu hiện tốt.

“Hừm, Cổ Tộc trong nguyên tác chỉ nói về cao tầng, cùng một ít người có mặt mũi. Nhìn lũ oắt con này, thật ra cũng kiêu ngạo, ngang ngược đầu thua kém gì Hồn Điện đâu.”

Thái Ly mặc dù giận nhưng không nói gì, nàng cũng không thể vì vài câu nói mà động thủ tay chân với họ.

Lâm Thiên thì khác, hần quả thật không muốn gây chuyện ở đây. Nhưng mà vào Vinh Lạc Chi Thành thì...Nghe Thái Ly nói Vinh Lạc Chi Thành này luôn cất chứa đầy đủ nguy hiểm cùng. Chết mấy người thì chắc cũng không sao đâu nhỉ ...

Lâm Thiên tà ác suy nghĩ, dù sao hiện tại hần vẫn không đủ nhân mã để so với lũ Bát Tộc mất dịch này. Chỉ còn cách giả ‘heo ăn thịt hổ’ thôi, âm người ca am hiểu nhất.

“Hừ, người quen nhĩ ...”

Lâm Thiên đột nhiên nghe được từ sao lưng một âm thanh không xa lạ. Một bóng hồng mang theo chiếc lụa trên mặt, nhưng từ cái ánh mắt đó. Kiếp này hần khó quên được người sở hữu nó...đương nhiên là chỉ kiếp này trong Đấu Phá.

“Ừ, có việc sẽ gặp người a...chờ.”

Người phụ nữ trẻ trung mà xinh đẹp, mỗi bước đi đều lưu lại hương thơm hoa cỏ, mỗi người đàn ông dù không thấy được toàn bộ khuôn mặt nàng, nhưng sự mỉa mai hoặc thánh khiết của nàng đã đủ làm chết mê chết mệt biết bao nhiêu người có mặt tại đây.

Bao nhiêu người đàn ông, mặc kệ là Bát Cổ Tộc hay là Tán Tu, ngay cả Lâm Thiên còn khó thể rời mắt khỏi nàng.

Nhưng mà, lần này Lâm Thiên không biết vì sao nàng tới, nàng không sợ với tu vi kia xuất hiện làm Bát Tộc cảnh giác sao, vô số câu hỏi ủa qua...hần không thể suy tính được chuyện gì đang xảy ra ...

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Bắt đầu (1)

(mới dò lại, thì ra Lâm mới là Tam Giai Luyện Đan Sư...mọi, quả nhiên lên cấp chậm vl)

Người phụ nữ ấy vừa đi qua, vô số cặp mắt vẫn chăm chú dõi theo nàng. Thái Ly nhìn thấy hần thất thần như vậy, trong lòng không tên nổi lên mất mát. Nàng tự xem bản thân cũng không xinh đẹp thua kém người phụ nữ lúc này, thậm chí nói về đường cong, nàng còn có thắng một ít.

“Lâm Thiên...ta, không hấp dẫn sao.”

Thái Ly dù long nhẹ nhàng nói, nhưng một người bề ngoài thô lỗ, lưu manh như hần, thật ra lại rất quan tâm người bên cạnh mình. Nhìn Thái Ly đau buồn, hần cũng thầm trách mình sơ suất.

“Èo, này người quen của ta đây, sao này ta sẽ dẫn muội gặp nàng ấy.”

Thải Ly vui mừng hơn hờ, vậy là không phải do nàng không có sức hấp dẫn a.

“Được nha, người muốn gì cũng được.”

Thải Ly yêu thương tựa vào lòng hắn, thành vì thân mật của nàng cùng bắt đầu làm người xung quang để ý. Thải Ly dáng người cao không thấp cũng trên dưới 175, không thấp gì so với đẳng tước phu. Lại thêm cái đôi chân dài, thân hình hòa bạo, vòng nú hai bàn tay người chưa chắc nắm hết, mông to căng nở. Nàng mặc một bộ đồ hơi chật, làm đường cong chữ s hiện ra lập lò. Dù bị che đi khuôn mặt, nhưng biết bao nhiêu đàn ông có kinh nghiệm điều có thể nhìn ra đây là tuyệt thế mỹ nữ.

Mọi cặp mắt bắt đầu đổ dồn về hai người, Thải Ly mang trong người lãnh ngạo cùng cực, trừ Lâm Thiên cùng Tiểu Lân ra. Nàng không để mắt đến một người nào khác, dù người đó có tài giỏi đến mấy, có thông thiên đến đâu cũng vậy.

“Hừ, như vậy, người đến đây, bảo rằng ta muốn ngủ một đêm cùng nàng. Ta trả cho nàng một viên Thất Giai đan được. Phá Tông đan.”

Người nói là một Thiếu Chủ của Dược Tộc, địa vị trong gia tộc cũng không thấp. Năm nay 18 tuổi, thực lực đã Đẩu Vương Đỉnh Phong, là một trong những ngôi sao sáng giá, được các trưởng bối trong tộc để ý. Hắn, tên Dược Minh.

Một tên hầu bên cạnh, thực lực cũng là Đẩu Tông Nhị Tinh thực lực, cũng xem là có chút thực lực ở đây, trừ mấy lão bất tử Đẩu Tôn bảo vệ các thiếu tộc chủ trong gia tộc của bọn hắn. Tên người hầu này cảm thấy vui vẻ vô cùng, vốn các Viễn Cổ Tộc thường xem huyết mạch mà nói chuyện, hắn trong người chỉ là bình thường nhị phẩm huyết mạch. Huyết mạch nồng độ chia làm nhất phẩm đến cửu phẩm trên nữa là nghìn năm hiếm thấy Tuyệt Phẩm. Phẩm càng cao, nồng độ càng mạnh, tốc độ tu luyện càng nhanh. Huyết mạch lực này còn được các tộc gọi là Đẩu Đế Huyết Mạch.

Trong đây, các thiếu tộc chủ như Dược Minh thường phải thấp nhất là Thất Phẩm, có người thậm chí là Bát Phẩm. Còn Cửu Phẩm cùng Tuyệt Phẩm, hai cái tên gọi đó hầu như đã tuyệt tích từ mấy trăm năm nay rồi.

Trong lòng hắn, chỉ cần làm cho vị thiếu gia này ưa thích, dù có làm một số chuyện không hay hắn cũng nhất định sẽ làm. Biết đâu vị Dược Minh này thưởng thức hắn, cho hắn càng thêm nhiều tài nguyên tu luyện.

“Hừ, nhóc con.”

Lâm Thiên còn đang say mê bị hai quả đào to kinh người đè ép lồng ngực trong lòng đang còn hưng phấn thì bị một âm thanh cắt đứt.

“Oác con, ta có chuyện muốn nói.”

Lâm Thiên dù không biết tên Đẩu Tông này muốn gì nhưng mà từ giọng điệu ra lệnh người hắn đã không thích. Hắn lười để ý đến tên đó mặt lạnh lùng kéo Thải Ly đi về phía cửa đại sảnh công.

“Ồ hay, quả nhiên nghe con không sợ cộp.”

Dược Tộc người hầu Dược Tiểu giận dữ. Bát Đại Cổ tộc trong mắt hắn luôn là để hoàng trong nhân gian, bất kể thế lực nào cũng phải cung kính với hắn, dù hắn chỉ là một người hầu. Ai biết được, có ngày chủ tử của hắn lên nắm đại quyền, hắn có được lợi ít gì chẳng nếu để hắn ghi nhớ, không chừng là lá khó sống.

Lâm Thiên thì nào quan tâm hắn là ai, là cái quái gì, hắn Thánh Nữ Đạo Viện còn có một Văn Lạc đại cường giả. Hắn tin mặc dù chỉ là Bát Tinh Đẩu Thánh, nhưng dưới bản thể là Di Hóa của nàng. Dù là Đẩu Thành Cửu Tinh sơ giai, nàng cũng có cơ hội đánh một trận, dù chắc sẽ không thắng là được.

Bát Đại Cổ tộc trừ Cổ Nguyên, Hồn Thiên Đế ra, chả còn ai là Đẩu Thánh Cửu Tinh...Hình như còn hai vị thần bí Cửu Tinh cùng một vị Bán Đế của Sát La Tộc. Nhưng mà Sát La Tộc đức tính không tranh với đời, làm đối thủ của hắn chỉ còn có hai người đáng quang ngai.

Dược Tiểu nào biết Lâm Thiên suy tính hùng hồn như vậy. Dù sao hiện tại tuổi tác của Lâm Thiên không hơn gì 17,18 tuổi. Dù cho là Bát Đại Cổ tộc cũng không quá đáng là Đẩu Hoàng mà thôi. Nào có một tên Đẩu Hoàng nào dám phủ mặt với Đẩu Tông địa vị cao quý như hắn.

“Hừ,... Viêm Hỏa Quyền.”

Dược Tiểu bất ngờ, bàn tay phải không lồ hỏa diễm chương lực đánh về sau lưng Lâm Thiên. Tốc độ phản ứng của Lâm Thiên đâu phải trò đùa, chỉ là cảm nhận một tia đầu khí bất ổn. Không Tước Linh đã từ dưới bàn tay của hắn, bắn ngay tâm lòng bàn tay Dược Tiểu.

“Oanh.”

Ngay lúc nhiều người còn ngỡ ngàng, trong lòng suy nghĩ Lâm Thiên sẽ bị Dược Tiểu hèn hạ đánh chết. Không ngờ biến cố lại xảy ra, Dược Tiểu lại tự động thực lùi và dừng lại tấn công.

Ngay lúc mọi người tập chung lên Dược Tiểu, Lâm Thiên bí ẩn thu hồi Không Tước Linh vào cơ thể. Không Tước Linh là Tiên Khí A+ trung cấp nên tốc độ cùng uy lực là khỏi cần chứng minh, hắn có thể đưa nó dẫn nhập cơ thể mà không ai để ý, để rồi, một lúc nào đó, bất kể từ vị trí nào, hắn cũng có thể phóng xuất Không Tước Linh...nghe thì trâu bò thật đấy, nhưng thật chất thì Lâm Thiên chỉ mới đủ sức điều khiển nó phóng ra từ tay, còn phóng ra từ mọi bộ phận...khục khục, cái này nói suu.

Thái Ly đánh cái giắt mình, về mặt đầy sát khí nhìn về phía vị Dược Tiểu kia. Đấu Tông Tam Tinh thực lực tuôn trào, làm mọi người ở đây ai cũng kinh thán.

“Trời ạ, hơn hai mươi tuổi thôi, nàng đã là Đấu Tông Tam Tinh rồi sao. Đây là cái gì kinh người tư chất, chắc chắn, ở đây ngoài Bát Tộc ra, không ngờ cũng bắt đầu xuất hiện thêm một vị tân tinh rồi.”

Thái Ly vừa bộc lộ thực lực, mặc dù là không đáng chú ý ở nơi Đấu Hoàng đầy đất, Đấu Tông nhiều như chó, thậm chí còn lác đác vài tên Đấu Tôn từ Bát Tộc. Có điều, niên kỷ hơn hai mươi của nàng mới thực sự làm người ta chấn phục. Này tư chất đã một bước đổi theo các thiên tài đỉnh cấp của Đại Lục này rồi.

Dược Tiểu kim nén ngưng máu trong bụng, nhìn người xung quanh chỉ chó, trong lòng hấn biệt khuất.

Vốn là Lâm Thiên đã là Tam Tinh Đấu Tông, chẳng thua kém gì Thái Ly, công thêm Tiên Khí Không Tước Linh nhân đôi thực lực, dù là Thất Tinh thậm chí Bát Tinh Đấu Tông cũng chưa chắc đón đỡ một cái Không Tước Linh của hấn.

Dược Tiểu may là có chuẩn bị cao cấp khải giáp trong một lần tình cờ nhặt được. Không có nó, Dược Tiểu tình chắc bàn tay, không cả cánh tay của mình đã bị ám khí của Lâm Thiên oanh nát thành bụi.

Nhìn mọi người nghi hoặc, Dược Tiểu khổ bức vô cùng. Bây giờ lùi thì mất mặt gia tộc, hấn phải chết, mà đối đầu với Lâm Thiên, hấn dự đoán không qua 3 chiêu mình tuyệt đối sẽ chết thê thảm..Đối với hấn bây giờ, Đại Ngục cũng không hơn thời khắc bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Bắt đầu (2)

Dược Minh cảm thấy thật mất mặt. Hấn dù gì cũng là Bát Đại Cổ Tộc, Dược Tộc thiếu chủ vị. Dù không phải là quyền uy nhất, nhưng có người nào dám cả gan đánh người của hấn. Mặc dù chỉ là một người hầu nhưng mà huyết mạch của hấn cũng là của Dược Tộc.

“Hừ.”

“Không biết các hạ đây là.”

Lâm Thiên liếc xéo hấn, lười biếng thờ dài.

“Ài, ca tên Phong họ Lôi, cứ gọi là tà Lôi Phong (truyền thuyết).”

Dược Minh là người thế giới này, làm sao mà hiểu được ý của Lâm Thiên, hấn chỉ cho là người thanh niên này tên thật là Lôi Phong. Trong lòng hấn ghi nhớ cái tên này, cái tên làm hấn bề mặt.

“Hừm, vậy gặp qua vị huynh đài, kẻ hầu có chút không hiểu chuyện.”

Hấn ra vẻ văn nhã, thật là là đặt chú ý lên người Thái Ly. Bởi mọi người ở đây không ngoài hấn, xem Thái Lo động thủ là do Dược Tiểu động chạm Lâm Thiên. Hấn cũng không ngu ngốc tin rằng, thiên địa thành lập từ đó đến nay lại chỉ có Bát Tộc có huyết mạch Viễn Cổ. Thật ra một ít gia tộc ẩn tàng vẫn chưa bị moi móc ra thôi, Bát Tộc thực ra là hạn chế lẫn nhau thôi, không phải chân chính muốn hợp tác lợi ích gì.

Cô gái Thái Ly này, có thể là một vị nào đó của Viễn Cổ Tộc ẩn mật không chừng. Đắc tội một Viễn Cổ Tộc chưa hiểu nội tình, dù là, thiếu chủ Dược Tộc, hấn cũng không dám.

Có điều, trong lòng hấn lại càng muốn chiếm giữ người phụ nữ này, dù nàng không có Viễn Cổ Tộc thế lực chống lưng, nhưng với tư chất cùng thực lực của nàng. Hấn cảm thấy đã vô cùng phù hợp với điều kiện đạo lữ của hấn.

“Hừ, quân chó cho tốt.”

Thái Ly lạnh lẽo, nàng không phải không muốn giúp Lâm Thiên hả giận. Có điều, Lâm Thiên lại vừa truyền âm qua linh hồn lực cho nàng. Linh Cảnh Viên Mãng linh hồn lực, truyền âm chỉ là chuyện nhỏ.

Dược Minh khóe mắt co rút, trong lòng chẳng những không chán ghét mà còn thêm tham lam. Càng là có cá tính, càng có tham vọng chinh phục, không phải sao.

Hắn không biết Thái Ly qua chuyện chăn gối với Lâm Thiên. Linh hồn của nàng đã bị khắc ấn của hắn. Dù có chết, hắn cũng không thể nào chiếm được nàng. Không chỉ nàng, tất cả nữ nhân đã từng qua chăn gối với hắn đều là vậy. Cho nên nói, ý muốn của hắn sẽ không bao giờ thành hiện thực.

“...”

Được Tiểu rất âm ỉ. Hắn rất muốn nói, Lâm Thiên rất mạnh, rất là mạnh. Nhưng mà nhìn thiếu chủ đã nhận lỗi với nữ nhân người ta, hắn nào dám thốt ra, nếu không thiếu chủ hắn lại phải cúi đầu nhận sai. Kiêu đấy, hắn không chết mới là lạ.

Thế là, duy chỉ có một người ngoài biết thực lực chính của Lâm Thiên. Mà hắn lại im lặng, nên bây giờ chẳng ai chú ý đến Lâm Thiên nhiều lắm, trừ các nữ tán tu. Trong mắt họ, Lâm Thiên chỉ làsiêu cấp tiểu bạch kiểm.

Lâm Thiên nhìn ra mọi người khinh bỉ, có điều hắn chớ quan tâm. Ôm eo Thái Ly, bỏ lại Được Minh còn muốn nói gì đó, làm hắn ghen đỏ mặt.

“Đi thôi tiểu nương tử.”

Được Minh đầu nhanh bốc khói, hắn còn nhiều thứ chưa kịp trở tài, lại bị một câu của Lâm Thiên nói, tý nữa mà máu huyết công tâm.

“Xin hỏi, vị cô nương này là..”

Lâm Thiên cà lơ phớt phơ nhìn qua Thái Ly, sao đó lại nhìn hắn.

“Ai mà chả được.”

.....

Được Minh cuối cùng gây thù cùng Lâm Thiên. Mà Lâm Thiên cũng đã đánh dấu hắn vào danh sách đen, mười phần phải tiêu diệt.

Bát Cổ Tộc còn lại bảy tộc không có hành động gì, dù sao thì bọn hắn vốn chẳng ưu nhau, làm sao mà có tiếng nói chung được.

“Rầm”

“Vũ”

Ngay lúc 8h sáng, bầu trời nắng hồng chói chang, cự đại cây Hóa Hồng Thụ cao chọc trời. Một siêu cấp môi hỏa hoa bay lên bầu trời, một bông hoa màu đỏ nở rộ. Từ dưới sa mạc lòng cát. Một vật thể khổng lồ nhô lên.

Thái Ly nhẹ giật áo Lâm Thiên.

“Vĩnh Lạc Thành Trì một lần vào tối đa 3 ngày mở ra. Quá 3 ngày sẽ tự động đóng lại và chìm xuống hàng chục dặm dưới mặt cát.”

Lâm Thiên gật đầu bảo hiểu.

Ngay lúc, đây một cánh cổng khổng lồ khảm nạm vàng kim lộ lên từ cát, chấn động làm mọi người đều phải bay lên trời. Một số con hàng Đại Đấu Sư, Đấu Linh vì tham lam một ít vụn vặt. Bão cát vừa cuốn qua, bọn hắn liền bị cát nhấn chìm mất mạng.

Lâm Thiên rất là thiện lương, không đành lòng nhìn bọn họ chết. Hắn thở dài, đem một số tán tu nữ xinh đẹp đưa vào Thiên Giới một cách bí ẩn. Thiên Giới là thần khí SS cấp. Đừng nói là cao nhất chỉ có Đấu Tôn ở đâu dù Đấu Đế, Đấu Tổ, Đấu Thần đi nữa..chả khác là bao nhiêu...(ạch ta viết nhầm cái gì thì phải.) ...

“Hừ, hảo sắc.”

Thái Ly bên cạnh hắn, nàng điều nhìn ra mỗi hành động của hắn, trong lòng hơi chua chua. Nhưng cũng không giống nữ nhân bình thường, động một chút là ghen ghét, chỉ đơn thuần ngất nhéo thôi.

“Ui ui.”

Lâm Thiên cảm giác eo đau đốn, biết là có tội, không dám chống trả, hắn mặc nàng hết giận sao đó lại hòa.

“Rầm”

Đại môn Vĩnh Lạc Thành Trì mở ra. Mọi người ào ạt tiếng vào, khổng lồ đại môn như kiến bu kín lối. Đấu Tôn cao thủ lười tranh chấp, dất theo hậu bối một chương phách khai đường đi. Từng vị Đấu Tôn mang theo hậu bối đi trước. Còn lại chỉ là Đấu Tông, Đấu Hoàng.

“Ha ha, hôm nay chớ ai cản ta.”

Một vị Đấu Hoàng Bát Tinh vừa hét lớn, phá vỡ thế cục lao vào cổng. Chỉ là, ngay lúc hắn vừa hét lớn, một tên Đấu Tông không biết từ lúc nào phóng ra cự đại Đầu Rắn màu xanh nuốt trửng lấy tên Đấu Hoàng.

“Vân Thái Xà Linh.”

Một vị Đẩu Tông khác cũng tham gia vào, cùng vị Đẩu Tông kia chính chiến. Thế cuộc loạn không thể loạn hơn.

Lâm Thiên khinh bỉ lũ ngu. Hắn mở ra Địa Hòa thứ mười chín, Thanh Liên Địa Tâm Hòa. Nháy mắt, từ dưới lòng đất, thâm thâm xa mạc một không lồ dòng dung nham tự nhiên xuất hiện, phun trào làm xung quanh nóng rựn.

Biến cố làm mọi người giật mình, từng người cảm nhận được dung nham nóng chảy mặc dù còn không đến mức xuyên qua đầu khí bảo hộ. Nhưng mà sau trong tâm dung nham lại chứa một loại năng lượng có thể cháy từ trong cơ thể họ cháy ra.

Mọi người kinh hoàng lùi ra sao, Lâm Thiên nhân cơ hội tốc biến cùng Thái Ly chạy vào Vĩnh Lạc Chi Thành.

“Rầm”

Không biết có phải là quá may mắn không, ngay lúc hắn vừa vào cổng. Cự đại cánh cổng cũng đóng lại, tựa như nó đã tiếp thu đủ số lượng người.

.....(Èo, hôm qua lại thiếu chương nhi..thôi mà cạitiếp thôi ...)

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90:

Lâm Thiên cùng Thái Ly giận mình may mắn. Bọn hắn cũng không ngờ Vĩnh Lạc Chi Thành lại cũng có danh ngạch hạn chế. May là hắn nhanh chân triệu hồi Thanh Liên Địa Tâm Hòa dẫn động dung nham từ lòng đất, lại thêm sức mạnh có thể thiêu đốt từ bên trong cơ thể sinh vật của Vân Lạc Tâm Viêm vào dung nham. Thành ra, bọn họ hai người mới may mắn không tổn quá nhiều sức vào được.

“Làm sao bây giờ đây. Vĩnh Lạc Chi Thành hung hiểm cực độ, không có ai có thể biết trước được nguy hiểm rình rập lúc nào.”

Thái Ly lúc này mới bắt đầu hoảng hốt. Lâm Thiên nhủ mảy, tựa như có một nguồn lực lượng đang thôi hóa tâm ma trong người bọn hắn. Thái Ly mặc dù đối với linh hồn ảnh hưởng rất mãnh cảm, nhưng không phải là miễn dịch linh hồn công kích. Lâm Thiên, Linh Cảnh Viên Mãn linh hồn chia ra một tia linh hồn lực xua tan mặt tiêu cực cho Thái Ly.

“Hừ, ta vừa bị gì đây.”

Nàng cảm thấy đầu mau chóng mặt, sao đó là một hồi thanh tỉnh. Nàng cảm giác lấy linh hồn mình tựa hồ bị xâm phạm, bất kinh nghi nhìn qua Lâm Thiên.

Hắn lắc đầu suy đoán.

“Ta nào biết, chỉ cảm thấy có một loại tinh thần lực nào đó quấy rối thôi. Cũng không qua khó khăn với ta.”

Thái Ly mới yên tâm lại,hắn không nói cho nàng biết, thực sự thì linh hồn ám chỉ lúc này cực nguy hiểm, nếu không làm đúng cách, có thể lưu lại tai họa ngàn kinh khủng nhất với một tu luyện giả...Tâm Ma.

.....

Vĩnh Lạc Thành Trì không biết chia làm bao nhiêu khu vực, nhưng đối với Lâm Thiên. Không có khác gì nhau cả, vì sao, đơn giản là hắn có bug hệ thống.

“Mua cho ta cái địa đồ Vĩnh Lạc Chi Thành a.”

“Keng, mua thành công.”

Lâm Thiên thần bí lấy ra địa đồ, sao đó thần bí lý kỳ giải thích cho Thái Ly nàng hiểu. Sau đó hai người lại tiến về phía tận sâu trong.

Đoàn người đầu tiên đã tới, bọn họ chia làm bốn nhóm khác nhau. Gồm một nhóm mạnh nhất là Bát Đại Viễn Cổ Tộc nhân. Nhóm thứ hai mang trên người hắc sắc khối đen, nồng nặc linh hồn lực hắc ám làm người khó chịu, trên mỗi tên đều mang theo cực kỳ gian tà nụ cười, bọn hắn là Hồn Điện, một cái tên kinh khủng biết bao nhiêu thế lực nhỏ yếu, tán tu sợ hãi. Kế tiếp, là sớm nhất mà cùng là trễ nhất, toàn bộ người bọn họ điều rất mạnh, trên người điều là ăn tàn khí tức khó thể chân chính cảm nhận được, bọn họ là chính là Hậu Cung của Lâm Thiênkhúc khúc Thánh Nữ Đạo Viện.

Còn lại, nhiều người nhất nhưng cũng hỗn tạp nhất, không ai khác chính là nhóm tán tu. Cả Vĩnh Lạc Thành Trì cũng không quá là hơn 1000 người tham gia được danh ngạch mà tiến vào. Trong đấy, là 200 người từ Bát Cổ Tộc. Thánh Nữ Đạo Viện cùng Hồn Điện điều mang theo 100 người. Còn lại, gần 600 người đều là tán tu.

Bọn họ chia rẽ trước sau, không ai mà không muốn tiến vào trước thưởng lợi. Có điều, vừa có cửa ải đầu. Bọn người đi trước đã khó cách nào tiếp tục hấp tấp.

Phía trước lối đi là mười cái lỗ thông đạo. Mỗi thông đạo đều có cánh cửa của riêng mình. Bọn họ bắt đầu không biết chọn hướng nào đi. Nếu mà chọn đúng thì lợi ích được nhiều hơn, chọn sai, chết.

“Ồ, hai mới thể lực cũng ở đây à.”

Bát Đại Cổ Tộc, Linh Tộc một thiếu niên khinh thường lên tiếng. Một chữ ‘mới’ được nhấn mạnh vô cùng.

Các lão Đầu Tôn rất bất đắc dĩ, sau hàng ngàn năm truyền thừa Bát Tộc không thiếu thanh niên tài俊, nhưng cũng không thiếu những kẻ cặn bã. Bọn hán họ tổng là những thằng nhóc như vậy. Dù sao Vĩnh Lạc Thành Trì không còn có quá nhiều người biết sự tồn tại của nó, thậm chí lợi ích được từ nó cũng rất thấp. Không thể nào đáng động được các Siêu Cấp Thiên Tài gia tộc. Những kẻ đến đây, trừ vài người Được Minh, Hỏa Vân, Thạch Từ, Hồn Từ, tứ người thiên tài. Còn lại là không đáng để ý.

Thánh Nữ Đạo Viện tất cả đều che mặt, không ai biết dung nhan họ thế nào, chỉ biết là họ rất đẹp. Họ không nói gì cả, chỉ nhìn Linh Tộc thiếu chủ cặn bã kia như một con khi.

Hồn Điện cách hành sự quái đản, bọn hán không thèm quan tâm gì đến danh tiếng. Chỉ cần đạt được mục đích, dù đồ sát cả tộc, giết sạch sinh mệnh. Bọn hán cũng làm được. Linh Ngục kia những lời nói ngay cả tư cách bọn hán nhìn cũng không có. Chỉ là tên dẫn đầu Hồn Điện. Hồn Long nhìn rất thâm ý qua vị thiếu chủ Hồn Từ.

. “Hừ, ta đi trước vậy.”

Linh Ngục nhìn bị hai thể lực kia không để ý, cảm thấy bản thân xấu hổ. Mang theo Linh Tộc người đi về một lối riêng.

Bát Cổ Tộc trong đó cũng có dính dáng một ít quang hệ. Cho nên bỏ mặc là không được, bọn họ điều cùng Bảy Tộc còn lại điều theo Linh Tộc vào hướng kia.

“Hừm, không biết làm sao vị viện trưởng thần bí kia lại cho các tiểu nữ nhân ra lần này, nhưng mà vui, lần này lại có thêm nhiều linh hồn rồi ...”

Hồn Điện như ám ảnh bóng đêm, bọn hán từng người lặn vào bóng tối. Hướng về một lối đi khác.

Đám tán tu còn lại điều chỉ thành một đoàn đi cùng một hướng thông đạo. Duy chỉ Thánh Nữ Đạo Viện, bọn họ lẳng lặng chờ đợi.

.....

Lâm Thiên hai người chậm chạp không đến. Không phải vì bọn họ có ý đồ, mà độn giản vì ...

“Keng, phát hiện bí mật thông đạo. Yêu Cầu: Chôn vùi những người thù địch. Thương: Triệu Hồi Sư SSS cấp chuyển hệ.”

Lâm Thiên mặt dù không biết vì sao có cái quái lạ nhiệm vụ này, nhưng hán không quan tâm. Hán bây giờ phát hiện một vấn đề khác. Đó là hán thông qua bản đồ phát hiện một ẩn tàng thông đạo.

“Cái này...dung nham nóng thật.”

Cả một dãy đường hầm, nóng rực dung nham, dù mang thân hai loại Dị Hỏa. Lâm Thiên lại có chút không chịu được.

Cảm nhận được từng cái sung động quen thuộc, Lâm Thiên giật mình.

“Lại là Dị Hỏa, làm sao lại có Dị Hỏa xuất hiện ở đầu thông đạo này.”

....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Luân Hồi Chi Hỏa

Lâm Thiên vì an toàn, không cho Thái Ly tiến vào. Hơn nữa sao khi có bản đồ từ hệ thống, hắn phát hiện nhiều chỗ cực kỳ nguy hiểm hắn nhất định phải đi qua. Thái Ly mặc dù là Đẩu Tông, nhưng mà lại không đủ thực lực tự bảo vệ được.

Lâm Thiên thở dài, hắn mang theo người Cẩm Kỳ SSJ huyết thống. Một khi biến thân, thì thực lực hiện tại sẽ bước đến Đẩu Tôn Ngũ, Lục Tinh. Cộng thêm thuần huyết đầu khí tu hành do song tu mà ra cùng kinh khủng Tiên Khí Không Tước Linh. Trừ khi là bước qua Đẩu Tôn Cửu Tinh. Đạt đến Đẩu Tôn Nhất Chuyển may ra còn có thể nguy hiểm hắn.

“Èo, nàng ở đây đi.”

Thái Ly kỳ lạ.

“Ở đây ...???”

Lâm Thiên thở dài. Nhìn phía trước đường dung nham kinh khủng nóng bỏng, dù là Đẩu Tông cũng khó qua. May là hắn có Dịch Hỏa, hơn nữa là hai cái. Không thì hắn cũng bó tay.

“Đây là một loại Dịch Hỏa tạo thành. Chỉ có người mang theo Dịch Hỏa thật là Đẩu Tôn cao giai ...không thì ...”

Thái Ly dù không nghe hết cũng hiểu hắn muốn nói gì. Trong lòng phiền muộn thực lực mình yếu kém, không thể chia sẽ gánh nặng cho hắn, nàng buồn bã gật đầu.

“Ừm, ta chờ ngươi.”

Lâm Thiên quay đi, trong lòng bắt đầu có một loại cảm giác kỳ lạ.

“Đôi khi chỉ biết ngờ vào nữ nhân, thực sự có đúng không.”

Hắn mang theo tâm sự, bình thần bay lên con đường nóng rực hỏa diễm. Không ngờ khí tức tang thương phát tán vào thẳng linh hồn hắn. Lâm Thiên hơi nhíu mày, hắn theo cảm giác, dịch hỏa này bài danh có lẽ không cao. Dù sao thì ngay cả thứ 19 Dịch Hỏa Bảng Thanh Liên cũng không hề kiêng kỵ loại Dịch Hỏa này. Chứng minh nó chỉ có thể thấp hơn Thứ 19 Dịch Hỏa Bảng Thanh Liên mà thôi, chứ nói chỉ Thứ 14 Vẫn Lạc Tâm Viêm.

Nhưng mà, ngay khi rời xa cổng mật đạo không lâu, tang thương khí tức dù cho Lâm Thiên cũng phải động dung.

“Đây là Cổ Hỏa Thú.”

Tên: Cổ Hỏa Thú. Sinh vật sống trong dung nham cực nóng. Nơi chứa một loại ảo cảnh luân hồi quý hiếm mới có thể gặp được những sinh vật này. Chúng sức tấn công tiếp cận không. Nhưng bù lại nó cực kỳ có lợi, những Đại Năng Viên Cổ thường dùng loài sinh vật này trên người Luân Hồi Chi Khí. Trồng ra rất nhiều loại linh dược mà không cần điều kiện tự nhiên gì, nguyên nhân là Luân Hồi Chi Khí khiến linh dược tựa như mọc trên nơi nó có thể phát triển, giống như một ảo cảnh giả. Nhưng loài thú nào nồng nặc Hỏa Nguyên Tố đầu khí, nên cũng thường tạo ra 80% là linh dược hỏa thuộc tính.

Một dòng giới thiệu dài dòng nhưng lại khiến hắn vui vẻ. Ở đây có ít nhất vài ngàn chỉ Cổ Hỏa Thú có hình dáng giống gấu trúc, nhưng khác là bộ lông của chúng đỏ hoe như máu, đầu có một chóp lửa hình thành ẩn hiện yếu ớt mà không tắt.

“Hừm, ma là có Thiên Giới.”

Lâm Thiên bản tính là một kẻ tham lam thích sưu tầm. Hắn không ngại ngừng thu sạch đám Cổ Hỏa Thú bồi đường cho Thánh Nữ Đạo Viện hậu cung a.

“Luân Hồi...cái này chẳng lẽ là Lục Đạo Luân Hồi Viêm xếp hạng thứ 21 trong Dịch Hỏa Bảng. Một trong những Dịch Hỏa thần bí nhất Dịch Hỏa Bảng a.”

Lâm Thiên lẩm nhẩm mà kinh dị. Luân Hồi, từ này bắt kể ở đâu điều thuộc về một từ cao thâm cấm kỵ, cho dù thần ma nghe cái tên này cũng cảm thấy mình nhỏ bé nhường nào. Luân Hồi bao sinh vận vật, nơi kết thúc cả tất cả sinh vật, cũng là nơi mọi thứ bắt đầu.

“Ồ, một thẳng oắt con làm sao tìm được đường bí mật lão phu rãnh rỗi làm ra nhỉ. Thời thu mấy con thú nuôi đó coi như trả nợ công tìm tòi. Đến trung tâm Thành đi, nơi đó thứ ngươi muốn ta sẽ trao cho ngươi. Với điều kiện là...ngươi tới được đó.”

Một âm thanh thần bí lên tiếng, Lâm Thiên giật mình kinh hãi. chưa kịp đáp lại câu nào, hắn đã bị đá ra ngoài cổng ẩn tàng đường hầm. Thái Ly chưa kịp hỏi chuyện gì đã xảy ra, cánh cửa đường hầm sau lưng họ cũng ngay lập tức biến mất.

“Rầm, Rầm”

Mây quyền đánh lên cửa động, Lâm Thiên ôm cánh tay đau nhức buồn bực.

“Hừm, không biết này là ai, không phải là boss cuối chứ hả. Đáng tiếc chưa kịp hỏi.”

Thái Ly sao khi nghe hắn nói, trong lòng cũng hiểu ra. Nhìn hắn lại tiếp tục đi, cũng đi theo hắn.

Hàng chục dặm xa, Lâm Thiên cuối cùng cũng thấy những người mình đợi.

“Ồ, các ngươi đến gần cửa nên vào trước à.”

Một cô gái mang khăn trùm mặt nhẹ mỉm cười gật đầu. Nàng giọng nói ngọt ngào đầy mê hoặc, nói.

“Các vị trưởng lão, thầy trong học viện sau khi nghe được tin của người. Bọn họ đã thông tri cho một đời thứ 3 tham gia vào lần tâm bảo này. Tổng cộng có 10 vị Đấu Tôn, còn lại tất cả đều là Đấu Tông.”

Lâm Thiên thờ dài, dù sao thời gian thành lập của Thánh Nữ Đạo Viện quá ngắn, căng cơ không đủ. Tùy tiện vài người Đấu Tôn đã khó tìm ra rồi, so với các cổ xưa thế lực như Viễn Cổ Tộc hay Hồn Điện, Đan Tháp...trừ đỉnh cao sức chiến đấu có Vân Lạc Tâm Viêm, Bát Tinh Đấu Thánh trấn giữ. Con lại trung kiên thực lực còn rất kém. Đấu Tôn hơn nghìn, Bán Thánh chỉ vài chục.

“Èo, các ngươi biết nguy hiểm cấp số nhân không.”

Dẫn đầu cô gái kia tên là Vân Linh. Nàng cùng chúng nữ nhân phía sau cười một cái thâm ý.

“Vâng, chúng ta biết, chúng ta cũng sẵn sàng hi sinh rồi.”

Lâm Thiên mồ hôi, hắn chỉ đùa một chút thôi. Vội xua tay.

“Èo đùa thôi, có ta các ngươi không chết đâu.”

Sau đó, hắn mở ra bằng đồ. Trong tất cả mười lối vào, hắn lựa lối đi cuối cùng cũng là lối đi nhỏ hẹp không có một chút tinh tú nhất.

“Hiệu trưởng, ngài chắc chứ.”

Vân Linh hơi nghi vấn hỏi hắn.

Lâm Thiên chỉ tay vào miếng giấy trong tay.

“Bản đồ..oke ...”

Chúng nữ im lặng, ngoan ngoãn nghe theo hắn.

Lâm Thiên chọn một con đường, nguy hiểm không phải là thấp nhất, nhưng lại có nhiều phần thưởng nhất. Tuy là hắn không biết bao nhiêu thôi. Bản đồ chỉ ghi mà đồ phú quý cho đường này thôi, cuối cùng cũng thông qua đại diện như bao đường khác.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Song Tu Tà Ác* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.